

မန္တလေးမြို့

အယ်စတင်တုံ

ဆယ်စောင်တွဲ

[မစိုးရိမ်မူ]

လူငယ်စာပေ

မန္တလေးမြို့။

ကောဇာ-၁၃၄၀၊ ကဆုန်လ

မေလ၊ ၁၉၇၀

မောင်မင်းငွေ (ခ) မောင်ရဲညွန့် (၀၁၅၄၀) ရွှေအိုးစာပေတိုက်
အမှတ် (၃၁၃) ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့က-ထုတ်ဝေ၍၊ အောင်ဝင်းချို
(၀၂၃၅၇) မြန်မာ့ယူနိုက်တက်ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၂၆ - ၃၅လမ်း၊ ရန်ကုန်က
ရိုက်နှိပ်သည်။ ဒုတိယအကြိမ်၊ တန်ဖိုး (၁၂) ကျပ်၊ စောင်ရေ ၂၀၀၀-

ပန်းချီ

ခင်မောင်တိုး-မန်း
မြိုးညွန့်-မြစ်ချေ

ပျက်နှာဖုံး

ဇွဲ-စာပုံနှိပ်တိုက်
ကျောက်စိမ်း
မောင်မောင်သက်ဟန်

စာအုပ်ချုပ်

စုလှိုင်၊ ၃၃-လမ်း

ဘလောက်

သောင်းလှ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ခွင့်ပြုချက် (၁၀၄၉၃)

ရီစတုတြီအမှတ် (၄/၀၉၁)

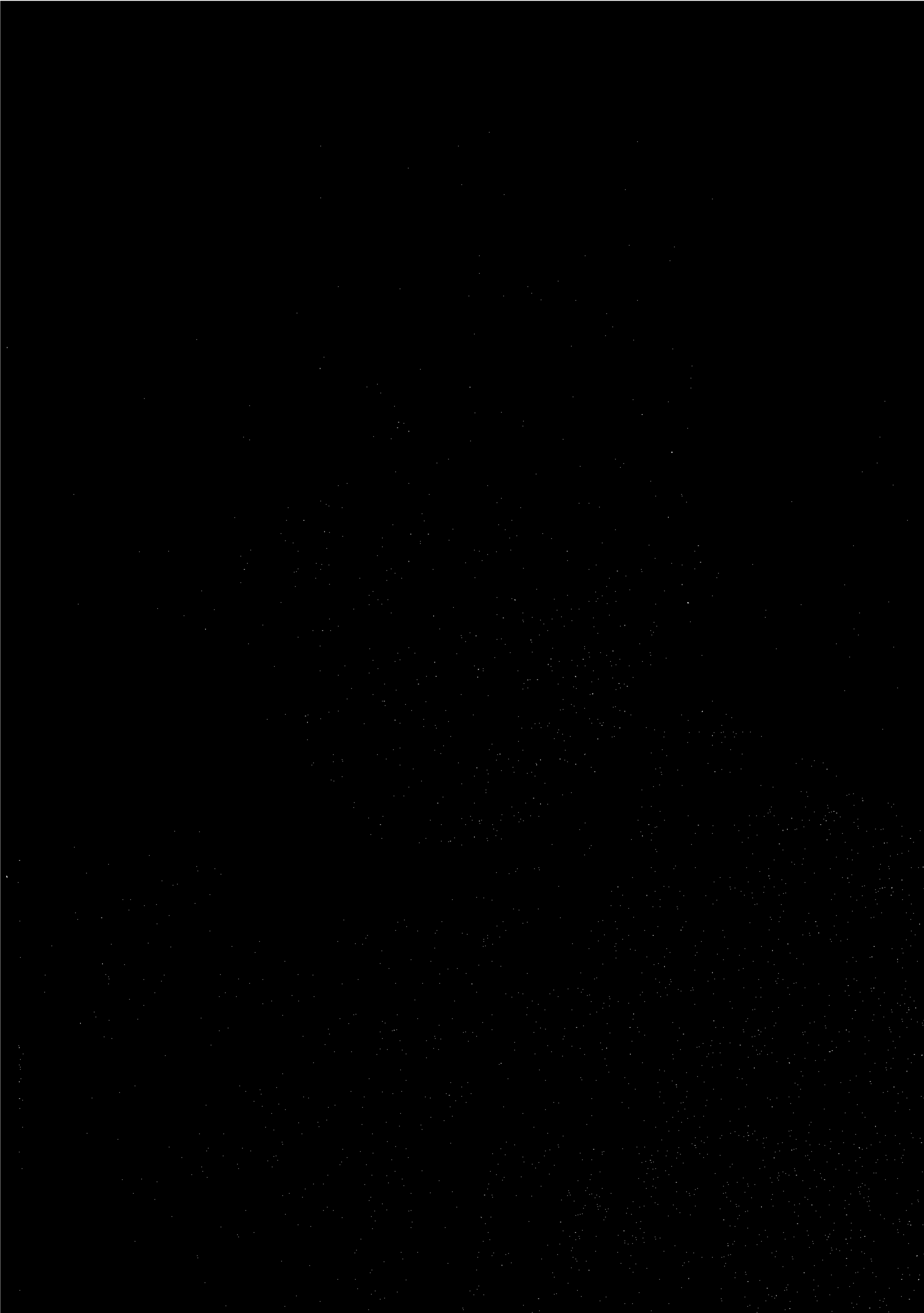
ခမ္ဘာစရိယ ဦးဘုန်းကျော်က ကြည့်ရှုတည်းဖြတ်သည်။

မာတိကာ -

၁။	မင်္ဂလသုတ် ဂါဠိတော်		၀
၂။	မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါး အကျဉ်း		၉
၃။	မင်္ဂလသုတ် အမေးအဖြေ		၁၂
၄။	မင်္ဂလသုတ် အဓိပ္ပာယ်		၂၅
၅။	မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါးသံပေါက်		၂၈
၆။	အပြင်အောင်ခြင်း ၈-ပါး ပါဠိ		၃၈
၇။	အတွင်းအောင်ခြင်း ၈-ပါး ပါဠိ		၃၉
၈။	ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ		၄၁
၉။	နမက္ကာရ ပါဠိ		၄၈
၁၀။	လောကနိတိ ပါဠိ		၇၆
၁၁။	ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ် ပါဠိ [ဆဋ္ဌ-မူ]		၁၄၅
၁၂။	မင်္ဂလ သုတ္တ		၁၄၇
၁၃။	ရတန သုတ္တ		၁၄၉
၁၄။	မေတ္တ သုတ္တ		၁၅၄
၁၅။	ခန္ဓ သုတ္တ		၁၅၇
၁၆။	မောရသုတ္တ		၁၅၈
၁၇။	ဝဋ္ဋ သုတ္တ		၁၆၀
၁၈။	ဇေဂ္ဂ သုတ္တ		၁၆၁
၁၉။	အာဠာနာဠိယ သုတ္တ		၁၆၆
၂၀။	အင်္ဂုလိမာလ သုတ္တ		၁၇၀
၂၁။	ဗောဇ္ဈင်္ဂ သုတ္တ		၁၇၁
၂၂။	ပုပ္ဖဏ သုတ္တ		၁၇၃

၂၃။	ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်နိဿိ		၁၇၇
၂၄။	ရှင်မဟာ ရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ		၂၃၅
၂၅။	ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ		၂၄၂
၂၆။	သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ		၂၅၂
၂၇။	သားရွှေဥ ဆုံးမစာ		၂၅၇
၂၈။	စကားကြီးဆယ်မျိုးလင်္ကာ		၂၆၇
၂၉။	ဘိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ		၂၇၃
၃၀။	သင်္ဂဇာဆရာတော်၏ သိင်္ဂါလောဝါဒဆုံးမစာ		၂၇၇
၃၁။	ဆရာတော်ဦးဗုဓ်၏ ဂီဟိဝိနယ ဆုံးမစာ		၂၈၀
၃၂။	လူမှုရေးသံပေါက်		၂၈၄
၃၃။	ကြောက်ကြီး ၉-လုံးဆုံးမစာ		၂၈၇
၃၄။	တောင်ဖီလာဆရာတော်၏ ဆုံးမစာ		၂၈၈
၃၅။	မြန်မာသံပေါက် သတ်ပုံလင်္ကာ		၂၉၂
၃၆။	စကားဖို စကားမ		၃၁၅
၃၇။	မင်္ဂလာသံပေါက်		၃၂၀
၃၈။	ဗုဒ္ဓအကြောင်း သိကောင်းစရာများ		၃၂၅
၃၉။	လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘုရားရှိခိုး		၃၅၆
၄၀။	သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာ ပါဠိ		၃၃၁
၄၁။	စာဆိုတော်ဦးမင်း ၁၂-ရာသီဘွဲ့		၃၃၃
၄၂။	မြန်မာရာသီ စက်ဝန်းအခေါ်များ		၃၃၇
၄၃။	အနောကဇာတင် ဂါထာ		၃၄၀
၄၄။	ပဌာန်းပါဠိတော်		၃၄၂
၄၅။	မြန်မာ့ရိုးရာ စကားပုံများ		၃၄၅

ဒုတိယကြိမ်

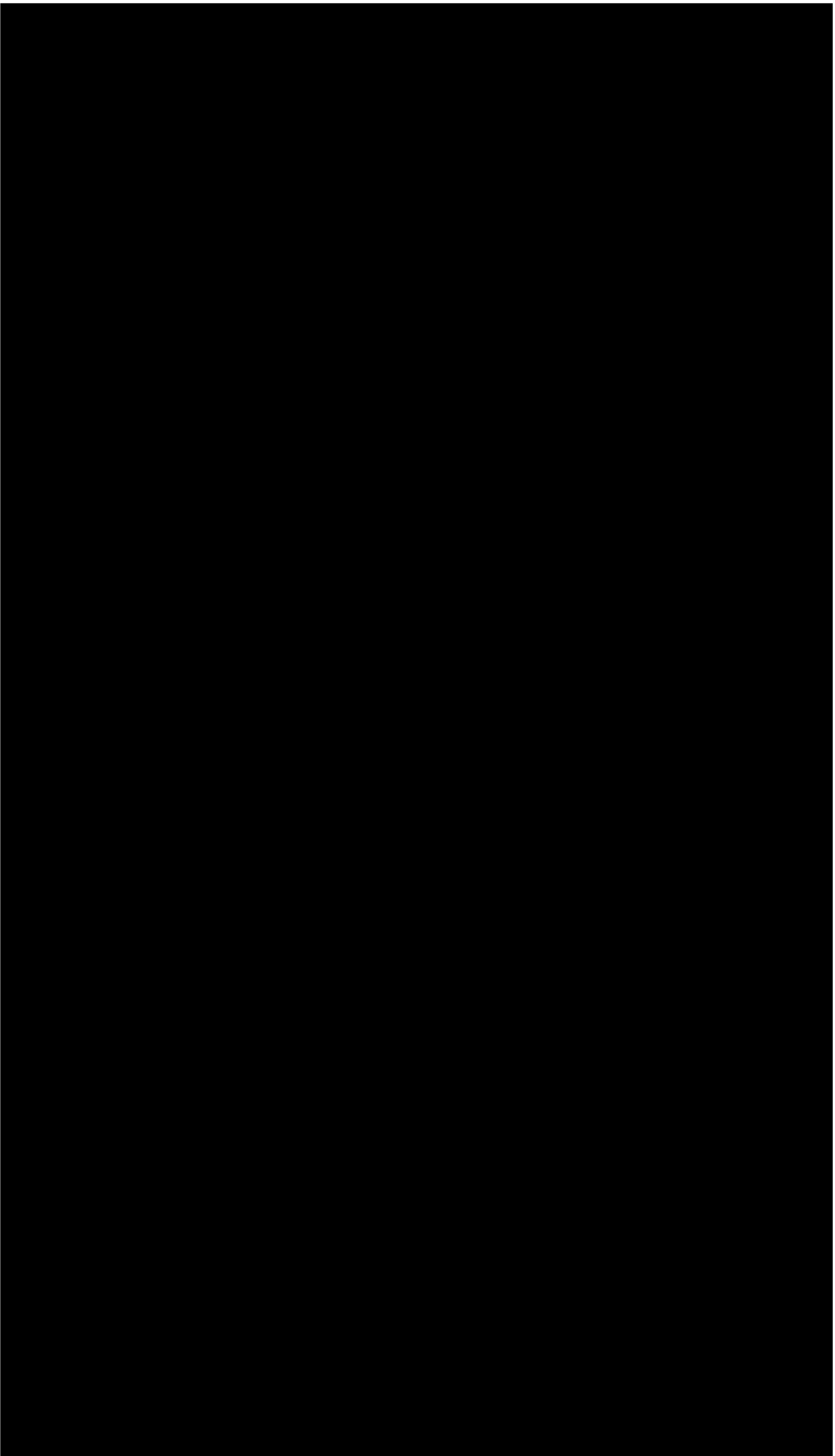
မစိုးရိမ် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းချုပ်

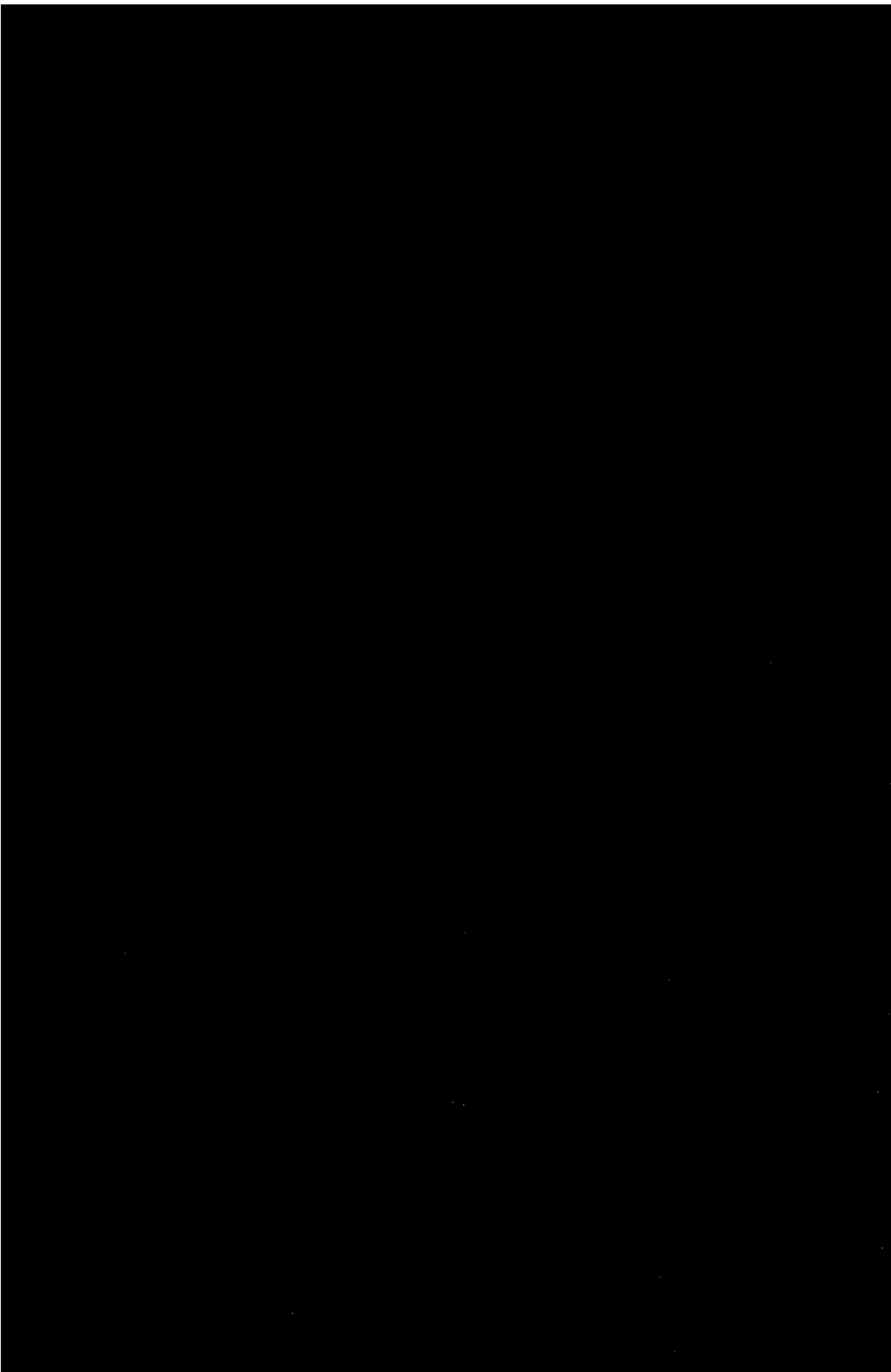
မန္တလေးမြို့တွင် ယနေ့တိုင် ထင်ရှားသော မစိုးရိမ် ကျောင်းတိုက်ကြီးကား ‘မစိုးရိမ်’ ဟူသော အမည်နှင့် လိုက်လျောညီစွာ ကျောင်းနေ ရဟန်း တို့အား ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ဟူသော ပစ္စည်းလေးပါး စိုးရိမ် ရန်မရှိ။ ထိုကျောင်းတိုက်ကြီးကို ‘အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂူရု’ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ မစိုးရိမ်ဆရာတော်ကြီးသည် သာသနာ့ ဝန်ကို ထမ်းဆောင်လျက် အုပ်ချုပ် သီတင်း သုံးတော်မူ သွားခဲ့၏။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၂၄၁-ခု တန်ဆောင် မုန်းလဆုတ် ၉-ရက် ညဉ့်-၃-ချက်တီး ကျော် သောကြာ နေ့အဝင်ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပြီး၊ ၁၃၃၇-ခု၊ သီတင်းကျွတ် လဆုတ် ၉-ရက် (၃၁-၁၀-၇၅) နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ခေတ္တယာယီအဖြစ်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားသော် မှမလွန်ဆန်နိုင်သော သင်္ခါရတရားအတိုင်း ဘဝနတ်ထံသို့ ပျံ့လွန်တော်မူခဲ့၏။ ထိုမစိုးရိမ် ကျောင်းတိုက်ကြီးကို နှစ် ပေါင်း ၇၀-ကျော်မျှ နေတော်မူစဉ် အတိုင်းအနယ်နယ်မှ ရောက်လာသမျှသော စာသင်ပျို့၊ နှစ်အခြေပြု ရဟန်းတို့အား ပရိယတ္တိဝိသုဒ္ဓိဖြစ်သည့် မွာစရိယတန်းများကို တပီး ပြီးတပါးပေ၊ ထွက်နိုင်အောင် စာပေပို့ချ စွမ်းဆောင် သော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် ‘သရီရိခဏဝိဒ္ဓ’ သိက္ခပုဒ္ဓဉ္စာယိ နောဂုဏာ’ ဟူသောအတိုင်း ရုပ်ခန္ဓာကွယ်ပျောက်သော် လည်း ‘မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး’ ဟူသော နာမည် သတင်းကား ယနေ့တိုင် တွင်ကျန်ရစ်ပေသတည်း။

မာရ်နာတ်မင်းကို စောင့်မြင်ဆော်ပူဇော်

နယ်စပ်ဆေးကုသမှုဆိုင်ရာ နည်းလမ်းပြစာအုပ်

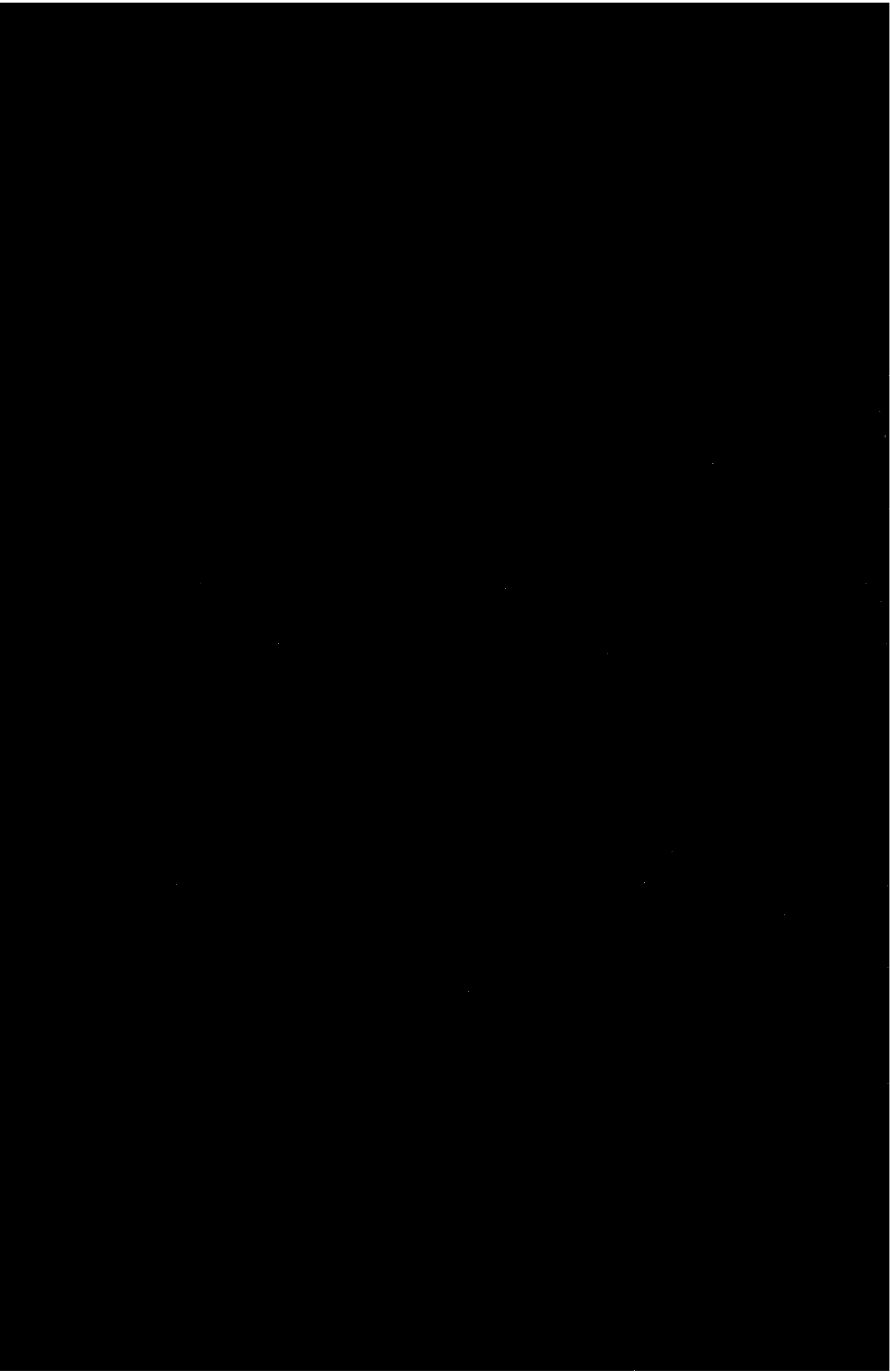

နာဠာအိရ်ဆင်ကို စောအင်မြင်စောဒ်စုခဏ်း

အမှတ်အသားများ

ပုံနှိပ်ရေးနှင့် ထုတ်ဝေရေး

သစ္စာယုတ်စွာရအောင် ပုဂံကံ အောင်မြင်စေသည့်ပုဂံကံ

နဝန္ဒာပရက္ခရာဂါမင်္ဂါယံ ဝိသုဒ္ဓိသုတ္တံ

ဗမာပြည်တွင်းစစ်ကို စတင်ပြင်ဆင်ဖော်ပြမှုများ

မန္တလေးမုမုန် ဆယ်စောင်တဲ
နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

မင်္ဂလသုတ် ပါဠိ တော်

- ၁။ ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံ သုသဒေဝကာ။
သောတ္ထံနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ မင်္ဂလံ။ ။
- ၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗ လောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံဘဏာမ ဟေ။ ။
- ၃။ ဧဝံ မေသုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊
အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ
အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩ ဘာ
သေတွာ။
- ၄။ ယေန ဘဂဝါ တေန ဗုဒ္ဓဓိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ
အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ
သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။ ။
- ၅။ ဗဟူဒေဝါ မနုဿံဘ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။
အာကုဓံမာနာ သောတ္ထံနံ၊ ဗြဟ္မဟိမင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၆။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။

(၂)

မန္တလေးမူမှန်ဆယ်စောင်တွဲ

- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိ၊ တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။
- ၈။ ဗာဟုဿဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောသ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာသ ယာဝါစာ၊ တေမင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါ ရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာသ ကမ္မန္တာ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာသ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အန ဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။
- ၁၁။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇ ပါနာသ သံယမော။
အ ပုမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ တေမင်္ဂလာ မုတ္တမံ။ ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောသ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မ သာဝနံ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။
- ၁၃။ ခန္တိစ သောသသတာ၊ သမဏာ နဉ္စ ဒဿနံ။
တာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။
- ၁၄။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယ သစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္စိ ကိရိယာသ၊ တေမင်္ဂလမုတ္တမံ။ ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အ သောကံ ဝိရဇ် ခေမံ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။ ။
- ၁၆။ တောဒိသာနိ ကတ္တာန၊ သဗ္ဗတ္တ မ ပုရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္တ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံတေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
မင်္ဂလသုတ် ပါဠိတော် ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ်အနက်

အမွန်း

၁။ သဒေဝကာ- နတ်နှင့် တကွသော လူတို့သည် ယံမင်္ဂလံ- အကြင်မင်္ဂလာ တရားကို၊ ဒါဒသဟိ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ် လုံး၊ စိန္တယိံ သု-ကြံကြကုန်ပြီ၊ သောတ္ထာနံ-စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌတိံ သံ- သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြား ရှိသော၊ တံမင်္ဂလံ- ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-မသိ နိုင်ကုန် သည်သာလျှင်တည်း ။

၂။ ဒေဝဒေဝေန-နတ်တကာ တို့ထက်မြတ်သောဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော် မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထယ- အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ၊ ဒေသိတံ- ဟောတော် မူအပ်သော၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ- အလုံးစုံသော မကောင်း မှုတို့ကို ပယ် ဖျောက် ပေး ဟတ် သော၊ တံမင်္ဂလံ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို၊ ဟေ-သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့ သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

နိဒါန်း

၃။ ဘန္တေ ကဿပ-အရှင်မဟာကဿပ၊ ဤဒံသုတ္တံ-ဤမဟာ မင်္ဂလ သုတ်တော်ကို၊ မေ၊ မဟာ အာနန္ဒတ္ထေရေန- အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား ၏ သမ္မုခါ- မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သုတံ-ကြားလိုက်ရ၏၊ ဥပလက္ခိတံ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ ဆောင်လိုက်ရ၏၊ ဧကံ ဟပါးသော၊ သမယံ- အခါ၌၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ-အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏

အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ
ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။

အထခေါ-ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌၊ အညတရာ အမျိုး
အမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ- နတ်သားသည်၊
အဘိက္ကန္တာယ- ညဉ့်ဦးယံ လွန်လေပြီးသော၊ ရတ္တိယာ-သန်
ကောင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ-အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍ ကေဝလကပ္ပ- အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝန်- ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ- ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့်
ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ယေန-အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂါဝါ မြတ်စွာဘုရား သခင်
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိတော်မူ၏။ တေန-ထိုဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊
ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ- အလွန်ရှိသေစွာ ရှိခိုးဦး၍၊
ကေမန္တံ- တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဌာသိ-ရပ်လေ
၏၊ ကေမန္တံ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာခေါ
ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ- ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဂါထာယ-ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ-ဤသို့နားတော်
လျောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊ ဗဟု
မျာ စွာကုန်သော၊ ဒေဝါစ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿစ
လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ- စင်ကြယ် စွာသော၊
နိဗ္ဗာနံ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို၊ အာကင်္ခမာန- လိုချင် တောင့်တ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ- စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း

ဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာ တရားတို့ကို၊ ဒွါဒသဟိ-တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့
ကာလပတ်လုံး၊ အစိန္တယု-ကြံကြံကုန်၏။ စိန္တယန္တပိ-ကြံကြံကုန်
သော်လည်း၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-မသိနိုင်ကုန်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊
တံမင်္ဂလံ-ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို၊ တံ- အရှင်ဘုရားသည်၊
ဗြူဟိ-ဟောတော်မူပါလော့။

မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါး

၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို...နတ်သား၊ ဗာလာနံ- သူမိုက်တို့ကို၊
ယာ အသေဝနာ စ- အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်၎င်း၊
ပဏ္ဍိတာနံ-ပညာရှိသော သူတို့ကို၊ ယာ သေဝနာစ-အကြင် မှီဝဲ
ဆည်းကပ် ရခြင်း သည်၎င်း၊ ပူဇနေယျာနံ- ပူဇော် ထိုက်သော
သူတို့ကို၊ ယာ ပူဇာစ-အကြင်ပူဇော်ရခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။
ဧတံ-ဤ သုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊
မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ- သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-
မှတ်လေလော့။

၇။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို...နတ်သား၊ ပတိရူပဒေသဝါသော
စ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌နေရခြင်းသည်၎င်း၊ ပုဗ္ဗေ-
ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာ စ-မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသော
သူ၏အဖြစ်သည်၎င်း၊ အတ္တသမ္မာပဏီဓိစ-မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်ရခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဧတံ-ဤသုံးပါးသော
တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊
တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၈။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို...နတ်သား၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-အကြား
အမြင်များသော သူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း၊ သိပ္ပဉ္စ-လက်မှုပညာအစ
ရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်း သည်၎င်း၊ သုသိက္ခိတော-

ကောင်းစွာ သင်အပ်သော၊ ဝိနယော စ-ဝိနည်းတရား သည်၎င်း၊ သုဘာသိတာ- ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ ယာဝါစာစ-အကြင် စကားသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည် လျှင်၊ ဥတ္တမံ မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင် နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၉။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို....နတ်သား၊ မာတာပိတု-အမိအဘ တို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ-လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်း သည်၎င်း၊ ပုတ္တဒါရဿ- သားမယားအား၊ သင်္ဂဟောစ- သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည် ၎င်း၊ အနာကုလာ- အနှောင့်အရှက် မရှိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာ စ- အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ-ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘော ဒေဝပုတ္တ- အို....နတ်သား၊ ဒါနဉ္စ-အလှူပေးရ ခြင်းသည်၎င်း၊ ဓမ္မစရိယာ စ-မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်း သည်၎င်း၊ ဉာတဏာနံ- အဆွေအမျိုးတို့အား၊ သင်္ဂဟော စ- သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်၎င်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ-အပြစ်မရှိကုန် သော၊ ကမ္မာနိစ-အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ- ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ- မှတ်လေ လော့။

၁၁။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို....နတ်သား၊ ပါပါ-မကောင်းမှုမှ အာရတီ စ-ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း၊ ဝိရတီ စ-အထူး သဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း၊ မဇ္ဇပါနာ-သေရည်သေရက်

တို့ကို သောက်ခြင်းမှ၊ သံယမောစ-ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်၎င်း၊ ဓမ္မေသု-ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ စ-မမေ့ မလျော့ရခြင်း သည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို....နတ်သား၊ ဂါရဝေါ စ-ရိုသေ ထိုက်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းသည်၎င်း၊ နိဝါတော စ-မိမိကိုယ် ကိုနှိမ့်ချရခြင်းသည်၎င်း၊ သန္တုဋ္ဌိ စ-ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်၎င်း၊ ကတညုတာ စ-သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်၎င်း၊ ကာလေန-သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေ လော့။

၁၃။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို....နတ်သား၊ ခန္တီ စ-သည်းခံရခြင်း သည်၎င်း၊ သောဝစယတာ စ-သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ် သော စကားကို နာလွယ်သော သူ၏အဖြစ်သည်၎င်း၊ သမဏာနံ- ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒဿနဉ္စ-ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၎င်း၊ ကာလေန-သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ ဓမ္မသာကန္တာ စ-တရား တော်ကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤ လေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေ လော့။

၁၄။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို...နတ်သား၊ တပေါ်စ-ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်၎င်း၊ ဗြဟ္မစရိယဉာဏ်-မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်၎င်း၊ အရိယသစ္စာနံ - အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဒဿနဉာဏ်-သိမြင်ရခြင်းသည်၎င်း၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာချမ်းသာကို၊ သစ္စိကံရိယာစ-မျက်မှောက်ပြု ရခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဧတံ- ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘော ဒေဝပုတ္တ- အို... နတ်သား၊ လောကဓမ္မဟိ-လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ-တွေ့ထသော၊ ယဿ-အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ- စိတ်သည်၊ နက္ခမ္မတိ- မတုန် မလှုပ်၊ အသောကံ-စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ဝိရဇံ-ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ၊ ခေမံ- ဘေးလည်းမရှိ၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို...နတ်သား၊ တောဒိသာနိ-ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌတိံသမင်္ဂလာနိ-သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ ကတုာန-ပြုကျင့်ရသောကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ အပ္ပရာဇိတာ-ရန်သူတို့သည် မိမိအားမအောင်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ သောတ္တိံ-ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ တံ-ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်၊ တေသံ-ထိုနတ်၊ လူတို့အား၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ် အနက် ပြီး၏။

မင်္ဂလာ တရား ၃၀-ပါး အကျဉ်း

အသေဝနာစ ဗာလာနံ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၃)ပါး

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂။ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး၊

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၃)ပါး

- ၄။ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေခြင်းလည်း တပါး၊
- ၅။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသော သူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး၊
- ၆။ မိမိ ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ရခြင်း လည်း တပါး၊

ဗာဟုဿစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၇။ အကြားအမြင်များသော သူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး၊
- ၈။ အပြစ်မရှိသော အတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၉။ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး၊
- ၁၀။ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး၊

မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၃)ပါး

- ၁၁။ အမိ၊ အဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၁၂။ သား၊ မယား တို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၁၃။ အနှောင့်အရှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး၊

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၁၄။ အလှူပေးရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၁၅။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၁၆။ အဆွေ အမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၁၇။ အပြစ်မရှိသော အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းလည်း တပါး၊

အာရတိ ဝိရတိ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၁၈။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၁၉။ မကောင်းမှုကို အထူး သဖြင့် ရှောင် ကြဉ် ရခြင်း လည်း တပါး၊
 ၂၀။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၂၁။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး၊

ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၅) ပါး

- ၂၂။ ရိုသေအပ်သော သူတို့ကို ရိုသေ ရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၂၃။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၂၄။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၂၅။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး၊
 ၂၆။ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်း လည်း တပါး၊

ခန္တီစ သောဝဏ္ဏသတာ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၂၇။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး၊
၂၈။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာ လွယ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
၂၉။ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြော်ရခြင်းလည်း တပါး၊
၃၀။ လျှောက်ပတ်သော အခါ တရားစကား ဆွေးနွေးရခြင်း လည်း တပါး၊

တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉာဏ်-ဟူသော ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၃၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
၃၂။ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
၃၃။ အရိယ သစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး၊
၃၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး၊

ဇုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ-ဟူသော ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၃၅။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံရငြားသော်လည်း ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး၊
၃၆။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး၊
၃၇။ ရမှတ်ဟူသော မြှုပ်ကင်းခြင်းလည်း တပါး၊
၃၈။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး၊

မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါး အကျဉ်း ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ် အမေး-အဖြေ

- မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
ဖြေ။ မဟာမင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည် ဘုရား။
မေး။ မဟာမင်္ဂလသုတ်၌ အပြား အဘယ်မျှ ရှိပါသနည်း။
ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည် ဘုရား။
မေး။ အဘယ်ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။
ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောသာန-နိဂုံးအဆုံး ဖြစ်သော “တောဒိ သာနိ အဋ္ဌတိ သ မင်္ဂလာနိ” ဟူသော ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်။
- မေး။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။
ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။
မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ် ဂါထာများ ပါနည်း။
ဖြေ။ အသေဝနာစ,လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ,လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုဿစူဉ္စ,လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု,လည်း တဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ,လည်း တဂါထာ၊ အာရတီ,လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေ၂စ,လည်း တဂါထာ၊ ခန္တီစ,လည်း တဂါထာ၊ တပေ၂စ,လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ,လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်အရပ်မှ ဟောတော်မူပါသနည်း။
ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။
(အဘယ်ကြောင့် ဆိုသနည်း။)

ဖြေ။ “သဗ္ဗံ နေမေတ္ထ အတ္တိတိ” ဟု ပါဠိ ရှိသောကြောင့် ခပ်
သိမ်းသော လောကီ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာအပေါင်း
တို့သည် လိုရာခဏ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု
ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ် အရပ်မှာ ဟောတော်မူ
သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်
သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ရွှေအသပြာအတိ ခင်း
ပြီးလျှင် မြေဘိုး ပေး၍ ဝယ်ယူ ဆောက်လုပ်အပ်သော
ကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ “အနာ ထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒဒါတိတိ အနာထပိဏ္ဏိ ကော” ဟူ
သော ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို ထမင်း
ရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သူဌေးဟု
ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီး သလော-ဝေး သလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ “ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနာဂရဿ အဝိဒ္ဓရေ ဓနု ပဉ္စသတ မတ္ထေ ဒက္ခိဏပဿေ” ဟူသော သာဓကပါဌ် ရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ်ဖြစ်သော ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စမ္ပယ်ရုံလော၊ ဦးပြည်လော။

ဖြေ။ “တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋီသု” ဟူ၍ သာဓကပါဌ်ရှိသော ကြောင့် စုလစ်မွန်းချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ဇေတဝန် ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုပါ သနည်း။

ဖြေ။ “အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ” ဟူသော ပါဌ်ကို ထောက်၍ ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သား အဘယ်သူ ဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်ကောင်အခါ တောင်းပန်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ “အဘိက္ကန္တဿ ရတ္တိယာ” ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည် ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ် အကြောင်း ကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင် ခြေတော်ရင်း၌ ညဉ့်ဦးယံကား ‘စတုမဟာ ရာဇ်နတ်’တို့ ဆည်းကပ် ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်ကောင်ယံကား ‘တာဝတိံသာနတ်သိကြား’ တို့ ဆည်းကပ် ဖူးမြော်မြဲ အချိန် အခါ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယံကား ‘ဗြဟ္မာ’တို့ ဆည်းကပ် ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလသုံးပါးတို့တွင် သန်ကောင်ယံ အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ သိကြား တောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူ ကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ “အာနန္ဒတ္ထေရေနသုတံ” ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။

ဖြေ။ အရှင် မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပြောပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာကဿပ, ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ “ကသိကမ္မာဒိသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတွာ ပဗ္ဗဇ္ဇိတဗ္ဗတော ကဿပေါ” ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကို ရရှိ ရဟန်းပြုသောကြောင့် ကဿပဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ရွှေအဆင်း ကဲ့သို့ ကိုယ်သား ကိုယ်ရေ တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်, ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့ နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ.... ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ- ဟူသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး၊ ပတိရူပ....ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ.... ဧတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ- ဟူသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး၊ မာတာပိတု....ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ- ဟူသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး၊ ဒါနဉ္စ....ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး၊ အာရတိ....ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး၊ ဂါရဝေါစ....ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါးပါး၊

ခန္တီစ....တေံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ-ဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး၊ တပေါစ တေံမင်္ဂလာ မုတ္တမံ-
ဟူသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး၊
ဗုဋ္ဌဿ....တေံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ-ဟူသော ဒသမ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာတရား
သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ- အစ ရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာ သုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ် နှီးနှော
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဘုရား အစရှိသော
ရတနာ သုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရ
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အသေ
ဝနာစ- အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား သုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ- အစ ရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာ သုံးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ ပတိရူပဒေသဝါသောစ
အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား
သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ရှေးက ပြုဘူးသော ကောင်းမှုရှိ
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ

ဒုတိယကြိမ်

ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစ
ရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး
ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ- အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ
အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂမ္တရား အကြား အမြင် များ ရသည် လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ် ခပ်သိမ်းကင်းသော နှုတ်မှု အတတ်
တို့က တတ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ကောင်း
စွာ သိအပ်သော ဝိနည်း တရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော စကားကို ပြောဆို ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် ဗာဟုဿစ္စဉ္စ- အစ ရှိသော
တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ရှိပါ
သည် ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ- အစ ရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ မာတာပိတု-
အစ ရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား
သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိ၊ အဖ တို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ သား၊ မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့

ဒုတိယကြိမ်

ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အနှောင့် အရှက် မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် မာတာပိတု-အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု- အစ ရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ ဒါနဉ္စ- အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေအမျိုးတို့ အား ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ် မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဒါနဉ္စ- အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ အာရတီ- အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ် ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏ အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း

ကင်းသော စိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကိုမပြုပြီ၊ ငါ၏ အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏ အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋသုရာ- မှုံညက်ဖြင့် ပြုသော သေ၊ ပူဝသုရာ- မှုံဖြင့် ပြုသော သေ၊ ဩဒနသုရာ- ထမင်းဖြင့် ပြုသော သေ၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ- တဆေး ထည့်၍ ပြုသော သေ၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ- များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော သေ၊ ဤသည်ကား သုရာငါးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မေရယ ငါးပါး ဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖါသဝေ- အပွင့် အရည်ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဖလာသဝေ- သစ်မည် စည်သီး အစ ရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ မဇ္ဇါသဝေ- မုဒရက်သီး အစ ရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဂုဠာသဝေ- ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ- များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဤသည်ကား မေရယ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်း ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊

ဒုတိယကြိမ်

ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ-
တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရားဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အာ-
ရတီ-အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား
လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အာရတီ-အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ ဂါရဝေ၂၀- အစရှိသော
သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါးပါး ဟူသော်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အသက် သိက္ခာအားဖြင့် ကြီးသောသူ၊ ဂုဏ်ရှိသော သူ
တို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်
တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊
သူတပါး ကျေးဇူးကို သိရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာ
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေ၂၀၌ မင်္ဂလာ
တရား ငါးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ ခန္တီ၈-အစရှိသော အဋ္ဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဒုတိယကြိမ်

ဖြေ။ ကိုယ့် အောက်ယုတ် သော သူတို့ကို သည်းခံ ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမလွယ် သော သူ၏ အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရား စကားကို နှိုးနှော ပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ တရား လေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ တပေါ်စ- အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မြတ် သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူ သော ဗြဟ္မာစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်း သည် လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက် မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အား ဖြင့် တပေါ်စ-အစရှိသော နဝမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါ်စ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ ဖုဋ္ဌဿ-အစရှိသော ဒသမ ဒုတိယကြိမ်

ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဟူသော်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော-အလာဘော၊ ယဒသာ-အယဒသာ၊ နိန္ဒာ-
ပသံသာ၊ သုခံ-ဒုက္ခံ တည်းဟူသော လောကဓံ တရား
ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်
လှုပ်ခြင်း မရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊
ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်
ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ကိလေသာ ရမ္မက်
ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်း
ကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့
အားဖြင့် ဒေသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေး
ပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်
အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်အား ပြောသည် ဆိုသော်
အဘယ် အရပ်မှနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည် ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ စကြဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည်
သိမ်းယူရာဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု ခေါ်တွင်
ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့
အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်စသော အရပ်တို့တွင် အဘယ်
အရပ်မှာ ရှိသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင် မြောက်ဖက် အရပ် ဝေဘာရ
တောင်ဝှမ်း စရည်ပင် ပေါက်သော ကျောက်ဂူလိုက်ဝဉ်
နတ်တို့ ဘုံဆောင် ဗိမာန်နှင့် တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ် ဆန်းကြယ်
လှပသော ရတနာသဘင် မဏ္ဍပ်၌ ဣန္ဒနီလာ၊ မသာ
ရဂလ်၊ မနောမယ အစရှိသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် စီမံ
အပ်သော တွေ့တွေ့ဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီး သကဲ့သို့ လျှည်း
တောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်
သော ခင်းနှီးနေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသော ယပ်ကို
ကိုင်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီး
လျှင် ပထမသံဂါယနာကို အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်
မူသော အရှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော်
မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက်ပါသည် ဘုရား။

နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသော အခါ
ကုဋေ ရှစ်သန်းမျှလောက် ကုန်သော နတ်သားတို့သည်
ရဟန္တာဖြစ်ပါ၏ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိ
အနာဂါမိဖြစ်သူ အနန္တဆိုပါသည် ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် အမေး-အဖြေ ပြီး၏။

ဒုတိယကြိမ်

မ ဂ် လ သုတ် အ ဝိ ဗ္ဗာယ်

အထူးမှတ်ရန်

ကေမန္တံအဋ္ဌာသိ-ဟူသော ပါဠိ၏၊ အဓိပ္ပာယ်ကား နီးလွန်း
သောအရပ်၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၊ လေညှာဖြစ်သော အရပ်၊
မြင့်သောအရပ်၊ ရှေ့တွင်ရှိသောအရပ်၊ နောက်တွင် ရှိသော
အရပ်၊ ၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သောအရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပ ဒေအဝါးသာဝ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
ရတနာ သုံးပါး ထင်ရှားသော အရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလို
သည်။

အတ္တသမ္မာပဏီဓိဝု-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကားဒုစရိုက်
ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစံ ယာဝါစ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ပိသုဏဝါစာမှ ကြည်၍ဆိုသော သုဘာသိတာ စကား၊ ဖရုသဝါစာမှကြည်၍ဆိုသော ပိယဝါစာ စကား၊ သမ္မပ္ပလာမှကြည်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြည်၍ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သရဏဂုံ ဆောက်တည်ပြီး ပဉ္စသီလကို စောင့်ထိန်း၍ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကိုပြုကာ တရားတော်နှင့်အညီ သား၊ မယားတို့ကို မွေးမြူရမည်ဆိုလိုသည်။

ဒုတိယကြိမ်

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ-- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဆွမ်း အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့၊ သာပျောင်း၊ နံ့၊ သာ၊ အိပ်ရာ နေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါန ဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆယ်ပါးကို ဒါနဉ္စ ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ တို့ကို ဓမ္မစရိယပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝိဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ ဟူသော ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတီ ဝိရတီ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား စိတ်နှလုံး ဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတီမည်၏။ ကိုယ်နှုတ်နှစ်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတီမည်၏။

မဇ္ဇေပါနာ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဘုရားငါးပါး မေရယ ငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည်ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိစ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှာ လောကီ အာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှ သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည်ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကာမ ဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံ သဝိတက် ဤမိစ္ဆာဝိတက် မဝင် လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာရခြင်းငှာ လျှောက် ပတ်သောအခါ မည်၏။

သောဝစသတာ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သားတော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်သော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဆိုဆုံးမ

ဒုတိယကြိမ်

စကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သံလဝန္တပုထုဇနံ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အတူ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနှစ်ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တာပေါစ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား စီရိယကိုဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယ သံဝရ သီလကို လုံအောင်ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကားမေထုန်၇-ပါးမှ ကြဉ်ရှောင်ရမည်ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာန ဒဿနံ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကံရိယာစ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သစ္စာလေးပါးကို မင်္ဂဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မဟိ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရှိခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံမရှိခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ် အဓိပ္ပာယ် အထူးမှတ်ရန် ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါး သံပေါက်

- ၁။ ကောလာ ဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝ၊ မနုဿာ။
- ၂။ သက္ကသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထား ဒေသနာ။
- ၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွာ။
- ၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။
- ၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇောစ၊ ပြုအပ်ကြသည်သာ။
- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအမုတ်မှာ။
- ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လူဒါန၊ ရှေးက ပြုသော်သာ။
- ၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗုတာ။
- ၉။ အကြားအမြင်၊ မြားမြောက်ပင်၊ ကြည်လင်အားထုတ်ဝါ။
- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြ မျိုးလေးဖြာ။
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝဝါစ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
- ၁၃။ မာတာပိတ၊ မိန့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ မယားသားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
- ၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှု ကိစ္စာ။
- ၁၆။ အလ္လုဒါ၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။
- ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွ သူတော်စွာ။
- ၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ၊ စသင်္ဂြိုဟ်ပါ။
- ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
- ၂၀။ အာရတီစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြည်ကုန်ပါ။
- ၂၁။ ဝိရတီစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြ မှုပါပါ။
- ၂၂။ မဇ္ဇေပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြသူတကာ။

ဒုတိယကြိမ်

- ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ည မမေ့ရာ။
 ၂၄။ ဂါရဝေ၂၀၊ ရှိတုပ်ကွ၊ မြတ်လှ ဓမ္မတာ။
 ၂၅။ နိဝါတောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
 ၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
 ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
 ၂၈။ လျှောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
 ၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
 ၃၀။ ကောင်းသည့်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်မေတ္တာ။
 ၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြဉ်ကုန်ပါ။
 ၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယှဉ်းချွတ်မရှိရာ။
 ၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ည ဆွေးနွေးရာ။
 ၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
 ၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
 ၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမ္မာမျိုးလေးဖြာ။
 ၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်မင်္ဂလာ။
 ၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
 ၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
 ၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
 ၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
 ၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
 ၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
 ၄၄။ ကျက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။
 မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါး သံပေါက် ပြီး၏။

အပြင် အောင်ခြင်း ၈-ပါး ပါဠိ

- ၁။ ဗာဟုသဟဿ မဘိနိမ္မိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဃောရံ သ သေနမာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၂။ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာဠာဝက မက္ခမ ထဒ္ဓယက္ခံ။
ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္ကမသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ၊
မေတ္တဗျုသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂမဘိဟတ္တ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓာဝံ တိယောဇန ပထဂ္ဂုလိ မာလဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိဘိ သင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၅။ ကတွာန ကဠ မုဒရံ ဣဝ ဂပ္ပိနိယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဒုဠဝစနံ ဇနကာယ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊
ဝါဒါဘိရောပိတမနံ အတိအန္ဓာဘူတံ။

ဒုတိယကြိမ်

ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါမုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။

၇။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇကံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရဘုဇဂေန ဓမ္မာပယန္တော။
ဣဒ္ဓိပဒေသ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ။
ဉာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
အပြင် အောင်ခြင်း ၈-ပါး ပါဠိ ပြီး၏။

အပြင် အောင်ခြင်း ၈-ပါး အနက်
မာရ်နတ်ကို အောင်တော်မူခြင်း

၁။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂီရိမေခလံ
ဂီရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို၊ ဥဒိတံ- တက်စီးထသော၊
အဘိနိမ္မိတ သာဝူဇန္တိ- အလွန် ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်
တက္ခုဖြစ်သော၊ ဗာဟုသဟဿံ- တထောင်သော လက်ရုံးရှိထ
သော၊ ဃောရံ- ကြမ်းတမ်းစွာသော၊ သ သေနမာရံ- စစ်သည်
နှင့် တက္ခသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ- ဒါနပါရမီ
အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်
တော်မူလေပြီ၊ တံတေဇသာ- မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်
မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်

ဒုတိယကြိမ်

အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်းခြင်း မင်္ဂလာသည်၊
ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

အာဠာဝကဘိလူးကို အောင်တော်မူခြင်း

၂။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မာရာတိ
ရေကံ-မုရ်နတ်သားထက်အလွန်၊ သဗ္ဗရတ္တိ-ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊
အဘိယုဇ္ဈိတံ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထသော၊ ယောရံ-ကြောက်မက်
ဖွယ်ရှိထသော၊ အက္ခမံ- သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့ထသော၊
ထဒ္ဓံ- ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်စွာသော၊ အာဠာဝကံ- အာဠာဝက
အမည်ရှိသော၊ ယက္ခံနု-ဘိလူးကိုကား၊ ခန္တိသုဒ္ဓန္တဝိဓိနာ- သည်း
ခံတော်မူခြင်း၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူ
သော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံတေဇ
သာ- အာဠာဝက ဘိလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-
မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်းခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေ
သတည်း။

နာဠာဂီရိဆင်ကို အောင်တော်မူခြင်း

၃။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါဝဂ္ဂိစက္က
မသနီဝ-တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ သုဒါရုဏန္တံ- အလွန် ကြမ်း
ကြုတ်စွာထသော၊ အတိမဒ္ဓဘူတံ- အလွန် မုန်ယစ်စွာ ထသော၊
နာဠာဂီရိ-နာဠာဂီရိ အမည်ရှိသော၊ ဂဇဝရံ-မြတ်သော မင်းစီး
ဆင်ကို၊ မေတ္ထဗ္ဗု သေက ဝိဓိနာ- မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်း
တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊

ဒုတိယကြိမ်

တံတေဇသော- နာဠာဂီရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂိ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

ခိုးသူကြီးအင်္ဂုလိမာလကို အောင်တော်မူခြင်း

၄။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကိတ္တခဂ္ဂမဘိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ-ချီအပ်သော သန်လျက်လက်၌ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာ ထသော၊ တိယောဇနပထံ- သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို၊ ဓာဝံ-တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော၊ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ-လက်ညှိုးတည်းဟူသော ပန်းရှိသောခိုးသူကို၊ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော- တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံတေဇသော- အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂိ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

စိဉ္စမာဏဝိကာကို အောင်တော်မူခြင်း

၅။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို၊ ဂဗ္ဘိနိယံ-ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော၊ ဥဒရိက္ကဝ- ဝမ်းကဲ့သို့၊ ကတွာန- ပြုလတ်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ- တရားနာပရိသတ်ဖြစ်သော လူရဟန်း အပေါင်းတို့ အလယ်၌၊ စိဉ္စာယ- စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏၊ ဒုဠဝစနံ- စုပ်စွဲသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို၊ သန္တေန- ငြိမ်သက်စွာသော၊ သောမ

ဒုတိယကြိမ်

ဝိမိနာ-ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဗိတဝါ- အောင်တော်မူ
လေပြီ၊ တံတေဇသာ-စိဉ္ဇမာဏ ဝိကာအမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏
စုပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကိုအောင်တော်မူသော
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု
ဖြစ်စေသတည်း။

သစ္စကပရိဗိုဇ်ကိုအောင်မြင်တော်မူခြင်း

၆။ ယော မုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စံ-မှန်
သောစကားကို၊ ဝိဟာယ-စွန့်၍၊ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု-မမှန်
သည်ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်လော့ ဝါဒတည်းဟူသော မှန်ကင်း
ရှိထသော၊ ဝါဒါဘိးရာပိတမနံ- မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့အား
နှိမ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိထသော၊ အတိအဓိဘူတံ-အလွန် မိုက်လှ
စွာသော ကုဋဒန္တအမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို၊ ပညာပဒီပ
ဇလိတော- ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီး တန်ဆောင်ကို
ညှိထွန်းတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ဗိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊
တံ တေဇသာ- ကုဋဒန္တအမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်
တော်မူသော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊ မေ
အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာ
သည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

နန္ဒောပနန္ဒနဂါးကိုအောင်တော်မူခြင်း

၇။ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓံ-အထူး
ထူးပြားပြား ရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိံ- ကြီးသော တန်ခိုး ရှိသော၊

ဒုတိယကြိမ်

နန္ဒောပနန္ဒဘူဇင်- နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရသော နဂါးမင်းကို ထေ
 ရဘူဇဂေန- ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသော၊ ပုတ္တေန-
 သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ ဓမ္မာပယန္တော- အခိုအလျှံကို
 ထွက်စေလျက်၊ ဣဒ္ဓုပဒေသဝိဓိနာ- တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌
 နည်းညွှန်ဥပဒေကို ပေးသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်
 တော်မူလေပြီ၊ တံ တေဇသာ- နန္ဒောပနန္ဒအမည်ရှိသော နဂါး
 မင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်
 အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ
 အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

ဗကဗြဟ္မာကို အောင်တော်မူခြင်း

၈။ ယောမုနိနန္ဒာ- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဂ္ဂဟဒိဌိ
 သုဇဂေန- မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာဒိဌိ တည်းဟူသော မြေ
 သည်၊ သုဒဠဟတ္ထံ- ပြင်းစွာ ကိုက်ခဲအပ်သော လက်ရှိ ပသော၊
 သုတံ၊ ကျော်စောစွာ ထသော၊ ဇူတိမဟိဒ္ဓိ- တောက်ပသော
 ကြီးသော တန်ခိုးရှိထသော၊ ဗကာဘိဓာနံ- ဗက အမည်ရှိသော
 ဗြဟ္မာ- ဗြဟ္မာမင်းကို၊ ဉာဏာဒေန- ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော
 အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော ဝိဓိနာ- အစီ
 အရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံ တေဇသာ- ဗက
 အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ- မြတ်
 သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေ
 သတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်း ၈ ပါးအနက်ပြီး၏။

ဒုတိယကြိမ်

အတွင်းအောင်ခြင်း ၈-ပါး ပါဠိ

- ၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှ ကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာ ဇာလာ ဗုဇေ။
တဗ္ဗာ ဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာ ဉာဏ တေဇသာ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။ ။
- ၂။ မဟာ မောဟန္တ ကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနံ။
ပညာ စက္ခု လဘာပေသိ။
ဉာဏာလောကေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဒဗ္ဗကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရနာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။ ။
- ၄။ စတုရောဇယံ ဝုယုန္တေ၊ ဂဗ္ဘိရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋ္ဌိတံ။
နိဗ္ဗာနပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဒဗ္ဗကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ မဟာဝီရော။
နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

ဒုတိယကြိမ်

- ၇။ သံသာရ ဒုက္ခ ကန္တာရာ၊ ကိလေသ စောရပီဠိတံ။
ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတှာ လောကံ သဒေဝကံ။
ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သဿာဝကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
အတွင်း အောင်ခြင်း ၈-ပါး ပါဠိ ပြီး၏။
-

အတွင်း အောင်ခြင်း ၈-ပါး အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှကောသမ္ပိ- အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥဒ္ဓံ
တွင်း၌၊ တဏှာဇလ္လာဗုဇေ- တဏှာ တည်းဟူသော သားအိမ်၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ-သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေသနာဉာဏတေဇသာ-
ဒေသနာဉာဏ်တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်၊ တမ္ဘာဌာနာ-ထိုအဝိဇ္ဇာ
ဥဒ္ဓံ၊ တဏှာသားအိမ် တည်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခာမေသိ-ထွက်မြောက်
စေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာစကား
ကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာ
သည်၊ ဟောတု-အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဉာဏလောကေန-
ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်၊ မဟာမောဟန္တ
ကာရေန-ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက်တည်းဟူသော မောဟသည်

ဒုတိယကြိမ်

အဘိဘူဘေ- အလွန်နှိပ်စက် အပ်ကုန်သော၊ မဟာဇနေ သတ္တေ-
 များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ပညာစက္ခု-ပညာတည်းဟူသော
 စက္ခုကို၊ လာဘာပေသိ-ရစေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့
 သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-
 အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ
 သတည်း။

၃။ နရနာထော-လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်
 မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ-ရာဂ အစ
 ရှိသော မီးလျှံဖြင့်၊ ဒုက္ခကာယံ-ပူလောင်သော ကိုယ်ရှိသော၊
 မဟာဇနံ-များစွာသော သတ္တဝါကို၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ-မဂ္ဂင်
 ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေသိ-ငြိမ်းစေတော်မူပြီ၊
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ-
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-
 အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော- ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော၊
 နာယကော- လူသုံးပါး တို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်
 သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဂမ္ဘီရေနက်စွာသော၊ သံသာ
 ရဏ္ဏဝေ-သံသရာ တည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌၊ စတုရောဃေဟိ-
 လေးပါးသော ရေအယဉ်တို့ဖြင့်၊ ဝုဿန္တေ-မျော ကုန် သော
 သတ္တဝါတို့ကို၊ ဓမ္မနာဝါယ-တရားတည်းဟူသော လှေဖြင့်၊ ဥတ္တာ
 ရေသိ-ကယ်တင်တော်မူလေပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော
 သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်
 ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု- အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဒုတိယကြိမ်

၅။ သောဇီနော-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံသရာ စာရကံ-
သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော၊ ဒုက္ခေန-ဇာတိအစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်၊
နိစ္စံ-အမြဲ၊ ပီဠိတံ-နှိပ်စက်အပ်သော၊ လောကံ-လူအပေါင်းကို၊
ယာနတ္တဃန- ယာဉ်သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပုရံ-
နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့၊ ပါပေသိ-ရောက်စေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စ
ဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-အောင်သည်
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာဇီနရာ- ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူထသော၊
တိလောကဝဇ္ဇာကော-လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမားသဖွယ် ဖြစ်
တော်မူထသော၊ နာထော-မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌမုခဒိ
သပ္ပေဟိ-ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်၊ ဒဋ္ဌကာယံ-
ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မဟာဇနံ-များစွာသော သတ္တဝါ
အပေါင်းကို-နိဗ္ဗာပေသိ-ငြိမ်းစေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-
ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-
အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော - ယာဉ်မှူး သဖွယ် ဖြစ်တော် မူသော၊
ဝိနာယကော-သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်
သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသ စောရပီဠိတံ-ကိလေသာ
တည်းဟူသော ခိုးသူသည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်း
ကို၊ သံသရဒုက္ခကန္တာရာ-သံသရာဆင်းရဲ တည်းဟူသော ခရီးခဲမှ၊
ခေမန္တဘူမိ-ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊ တာရေသိ-ပို့ဆောင်ထုတ်

ဒုတိယကြိမ်

ချောက် ကူးမြောက်တော်မူစေပြီ၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဂ။ သော- ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကျေးဇူး အပေါင်း တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာလီသဝဿာနိ- လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဌတု-တည်တော်မူ၍၊ သဒေဝကံ- နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ- လူအပေါင်းကို၊ ဓမ္မရသံ-တရား တည်းဟူသော အမြှိုက်အရသာကို၊ ပိဝယိတု-သောက်စေတော် မူပြီး၍၊ သဿဝကော-တပည့်သား သံဃာတော် အပေါင်းနှင့် တကွ၊ နိဗ္ဗုတော-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည် ဟောတု-အောင်သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

အတွင်း အောင်ခြင်း ဂ-ပါးအနက် ပြီး၏။

—

ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ

- ၁။ ဇယာ သာန္တာ ဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေပိဝိံ သု နရာသဘာ။
- ၂။ တဏှက္ခရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယျံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။
- ၃။ သီသေပတိဋ္ဌိတောနောသိ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံသော ပတိဋ္ဌိတော မယျံ၊ ဥရေ သုဗ္ဗဂုဏာကရော။
- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂလ္လာနောစ
ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝနေ မယျံ၊ အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊ ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။
- ၆။ ကေသန္တေပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘင်္ဂရော။
နိသိန္ဒော သိရီ သမ္ဗန္ဓော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြဝံစကော။
သော မယျံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ။
ဣဒေမ ပုဉ္ဇ မဟာထေရာ၊ နလာဋ္ဌေ တိလကာ ဝိယ။
- ၉။ တေဟိ သေသာမဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တောဇိနောရသာ။
ဇိလန္တာ သီလ တေဇေန၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။

- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တ သုတ္တကံ။
ဇေဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေအင်္ဂုလိမာလကံ။
- ၁၁။ ခန္ဓ မောရပရိတ္တဉ္စ၊ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ။
အာကာ သေဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရလက္ခိတာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လက္ခိတေ။
ဝသတော မေ အကုဇ္ဈေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ ပဉ္စရေ။
- ၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဉ္ဇတာ၊ ဗာဟိ ရဇ္ဈတ္တ၊ ပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏ တေဇသာ။
- ၁၄။ ဇိန ပဉ္စရ မဇ္ဈမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒါ ပါလေန္တု၊ မံသဗ္ဗေ၊ တေ မဟာ ပုရိသာ သဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္စေဝ မေကန္တံ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
မာရိတသံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိပြီး၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာ သန္ဓာဂတာ-အောင်ခြင်း၏ အနီးသို့ရောက်တော်
မူကုန်ထသော၊ နရာသဘာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ထက်လည်း
မြတ်တော်မူ ကုန်ထသော၊ ယေ ဗုဒ္ဓါ-အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်၊ သန္တိ-ရှိတော်မူကုန်၏၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊
သဝါဟနံ-စစ်သည် ရဲမက်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မာရ်-မာရ်
နတ်သားကို၊ ဇိတွာ- အောင်တော်မူလေ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတု

ဒုတိယကြိမ်

သစ္စာမတရသံ- သစ္စာလေးဖြာ မြိုက်ရသာကို၊ ပိဝိံသု-သောက်
တော်မူကြလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ-ရသေ့ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူ
ကုန်ထသော၊ နာယကာ- လူနတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏
ခရီးလမ်းညွှန်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော၊ အဋ္ဌဝိသတိ-
နှစ်ကျိပ် နှစ်ဆူကုန်သော၊ တဏှက်ရာဒယော- တဏှက်ရာ ဘုရား
အစရှိကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါ- အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သန္တိ-
ရှိတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ- ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်- မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္ထကေ- ဦးခေါင်းထက်၌၊
ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူကုန်သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော - ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူသော၊ နော- အကျွန်ုပ်
တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယှံ- အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦး
ခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဓမ္မော-
ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ တရားတော်သည်၊ မယှံ- အကျွန်ုပ်၏၊
ဒ္ဓိလောစနေ - မျက်စိနှစ်ဖက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော်မူသည်၊
အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သံဃော- မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန် လေး
ယောက်ဟုဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သောအရိယာ သံဃာတော်
သည်၊ မယှံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဥရေ-ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော်
မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ-အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယ-
နှလုံး၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော်မူသည်၊ အာသိ- ဖြစ်ပြီ၊ သာရိ
ပုတ္တောစ - အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊

ဒုတိယကြိမ်

ဒက္ခိဏေ-လင်္ကျာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်။ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊
ကောဏ္ဍညာ- ကောဏ္ဍညအရှင်သည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဗစ္ဆာ
ဘာဂသ္မိ-နောက်အဖို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်။ အာသိ-
ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနောစ- အရှင်မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း၊ မေ-
အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမကေ-လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော- တည်တော်မူသည်။
အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလာ - အရှင်အာနန္ဒာ, အရှင်ရာဟုလာတို့
သည်။ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေသဝနေ- လင်္ကျာနား၌၊ ပတိဋ္ဌိ
တာ-တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသံ- ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ကဿပေါစ-
အရှင်ကဿပသည်၎င်း၊ မဟာနာမောစ-အရှင် မဟာနာမ် သည်
၎င်း၊ ဥဘော - နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊
ဝါမသောတကေ- လက်ဝဲနား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ - တည်တော်မူကုန်
သည်။ အာသံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ - နေမင်းကဲ့သို့၊ ပဘင်္ဂရော - အရောင်ကို
ပြုတတ်သော၊ သိရိသမ္ဗုဒ္ဓော-ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ မုနိပုဂံဝေါ- ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊
သောဘိတော- သောဘိတအရှင်သည်။ မယံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ကေ
သန္တေ-ဆံ၏ အဆုံးဖြစ်သော၊ ပိဋ္ဌိဘာပသ္မိ - ကျောက်ကုန်းအဖို့၌၊
နိသိန္ဒော-နေတော်မူသည်။ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသီ-သီလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကိုရှင်မြူး
ဝမ်းသာ ရှာမှီးလေ့ ရှိတော်မူထသော၊ စိတြဝါစကော- ဆန်း
ကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော၊ ဂုဏာ
ကရော- ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော် မူသော၊

ကုမာရကဿပေါနာမ - ကုမာရကဿပ အမည်ရှိတော်မူသော၊
 သောထေရော - ထိုမထေရ်သည်၊ မယံ - အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဒနော-
 နှုတ်ခမ်း၌၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ပတိဋ္ဌာသိ-တည်တော်မူပြီ။

၈။ ပုဏ္ဏောစ-အရှင် ပုဏ္ဏမထေရ်၎င်း၊ အင်္ဂုလိမာလောစ-
 အရှင်အင်္ဂုလိမာလမထေရ်၎င်း၊ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိစ-အရှင်ဥပါလိ
 ထေရ်၊ အရှင်အာနန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိထေရ်၎င်း၊ ဣမေ ပဉ္စမဟာ
 ထေရာ- ဤငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊
 နဿာဋ္ဌေ- နဖူးပြင်၌၊ တိလကာဝိယ- မှန်ကူကဲ့သို့၊ ပတိဋ္ဌိတံ-
 တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသံ- ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ- ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သဒ္ဓိပုတ္တရာ အစရှိ
 သော အရှင်တို့မှ၊ သေသာ-ကြွင်းကုန်သော၊ ဗိတဝန္တော-အောင်
 အပ်ပြီးသော ကိလေသံကို ထွေးအန်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဗိနော
 ရသာ- မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလ
 တေဇေန- သီလတန်ခိုးအားဖြင့်၊ ဗလန္တော - ထွန်းတောက်ပကုန်
 သော၊ မဟာထေ- မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်၏၊
 အဂ္ဂမဂ္ဂေသု - မြတ်သောအင်္ဂါတို့၌၊ သဏ္ဌိတာ - ကောင်းစွာ
 တည်ကုန်သည်၊ အာသံ- ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ- ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ပုရတော-ရှေ့မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ - တည်သည်၊ အာသံ- ဖြစ်ပြီ၊
 မေတ္တသုတ္တကံ- မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်ကား၊ မေ- အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဒက္ခိဏေ-လှကျော၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ - တည်သည်၊ အာသံ - ဖြစ်ပြီ၊
 ဇေဂ္ဂံ - ဇေဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်၊ ပစ္ဆတော-
 နောက်မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ အာသံ-ဖြစ်ပြီ၊ အင်္ဂုလိမာလကံ-

အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမေ-
လက်ဝဲ၌၊ ဗတိဌိတံ - တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၁၁။ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တဉ္စ-ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်
သည်၎င်း၊ အာဠာနာဌိယသုတ္တကံ - အာဠာနာဌိယသုတ် ပရိတ်
တော်သည်၎င်း၊ အာကာသေ - ကောင်းကင်၌၊ ဆဒနံဝိယ-ထီး
ကဲ့သို့၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ- သေသာ - ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်
တို့သည်ကား၊ ပါကာရလက္ခတာ ဝိယ - တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်း
စွာတည်ကုန်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂။ ဇိနာနံ- ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏၊
ဗလသံယုတ္တေ- ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ ဓမ္မ
ပါကာရလက္ခေတေ-တရားတည်းဟူသောမြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်ဆာ
ဆင်အပ်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ - မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူ
သော ရွှေချိုင့်၌၊ အကိစ္ဆေန - မငြိုငြင်သဖြင့်၊ ဝသတော- နေ
သော၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား-

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိသဉ္စာတာ- လေ၊ သည်းခြေ စသည်တို့၊
ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ- အတွင်း၊ အပဉ္စ
ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ- အဆုံးမရှိ
သော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်
အားဖြင့်၊ အသေသာ - အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊
ဝိနာသံ-ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တု- ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရ မဇ္ဈမိ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော
ရွှေချိုင့်အလယ်၌၊ ဝိဟရန္တံ-နေသော၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ မဟိတလေ-
မြေအပြင်၌၊ အာသဘာ-ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း

ကုန်သော၊ တေမဟာပုရိသာ-ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်၊ သဒါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ ပါလေန္တု- စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ ဣတိ ဧဝံ ယထာဝုတ္တ ပကာရေန- အကြင်
အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ မေ မယာ-ငါသည်၊
ဧန္တံ ဧကန္တန- စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုရက္ခော- ကောင်းသော
အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ ဇိနာနုဘာဝေ ဇိနာ
နုဘာဝေန-မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်၊ မာရိတ
သံဃော-သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်၊ ဘဝေယျံ-
ဖြစ်ရပါလိမ့်၊ ဂုဏာကရဿ-သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူး
အပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ သံဃဿ-ပရမတ္ထ သံဃာ
တော်၏၊ တေဇေန-တန်ခိုးအားဖြင့်၊ သုခိတော- ကိုယ်စိတ်၏
ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဘဝေယျံ- ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ရတနာ ရွှေချိုင့် အနက် ပြီး၏။

—

နမက္ကာရ ပါဠိ

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဠိ၊
ကုသလံ.ကုသလံ ဇဟံ။
အမတံ အမတံ သန္တံ၊
အ-သမံ အ-သမံ ဒဒိ။ ။

၂။ သရဏံ သရဏံ လောကံ၊
အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ။
အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊
နာယကံ နာယကံ နမေ။ ။
(ပထျာဝတ္ထ ဂါထာ)

၃။ နယန-သုဘဂ-ကာယ.ဂံ၊
မဓုရ-ဝရ-သရော.ပေတံ။
အ-မိတ-ဂုဏ-ဂဏာ.ဓာရံ၊
ဒသ-ဗလ-မ-တုလံ ဝန္ဓေ။ ။

(၉-လုံးဖွဲ့ ဘုဇဂသုသု ဂါထာ)

၄။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာ.ည-ဓာရကော၊
သံသာရေ အနု-ဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကဏှော၊
တံ ဝန္ဓေ နရ-ဒေဝ-မဂ်လံ။ ။

(၁၁-လုံးဖွဲ့ သုဒ္ဓဝိရာဇိတာ ဂါထာ)

၅။ ဗာတ္ထိံသတိ-လက္ခဏံ-စိတြ-ဒေဟံ၊
ဒေဟာ-ဇုတိ-နိဂ္ဂဟ-ပဇ္ဇလန္တံ။

ဒုတိယကြိမ်

ပညာ-မိတိ-သီလ-ဂုဏော-သ-ဝိန္ဒ၊
 ဝန္တေ မုနိ-မန္တိမ-ဇာတိ-ယုတ္တံ။ ။
 (၁၁-လုံးဖွဲ့ ဥပဋ္ဌိတာ ဂါထာ)

၆။ ပါတော-ဒယံ ဗာလ-ဒိဝါ-ကရံ-ဝ၊
 မဇ္ဈေ ယတီနံ လလိတံ သိရိဟိ။
 ပု-ဏ္ဏိ-န္ဒု-သင်္ကာသ-မုခံ အနေဇံ၊
 ဝန္တာမိ သဗ္ဗညု-မဟံ မုနိန္ဒ။ ။
 (၁၁-လုံးဖွဲ့ ဥပေန္ဒဝဇီရာ ဂါထာ)

၇။ ဥပတ-ပုညော ဝရ-ဗောဓိ-မူလေ၊
 သ-သေန-မာရံ သုဂတော ဇီနိတွာ။
 အဗုဇ္ဈိ ဗောဓိ အရုဏော-ဒယမ္ပ၊
 နမာမိ တံ မာရ-ဇီနံ အ-ဘင်္ဂံ။ ။
 (၁၁-လုံးဖွဲ့ ဥပေန္ဒဝဇီရာ ဂါထာ)

၈။ ရာဂါ-ဒိ-ဆေဒါ-မလ-ဉာဏ-ခဂ္ဂံ၊
 သတိ-ဿမညာ-ဖသကာ-ဘိဂါဟံ။
 သီလော-သ-လင်္ကာရ-ဝိဘူသိတံ တံ၊
 နမာမိ-ဘိညာ-ဝရ-မိဒ္ဓု-ပေတံ။ ။
 (၁၁-လုံးဖွဲ့ ဥပေန္ဒဝဇီရာ ဂါထာ)

၉။ ဒယာ-လယံ သဗ္ဗခိ ဒုက္ခရံ ကရံ၊
 ဘဝ-ဏ္ဍပါ-တိက္ကမ-မဂ္ဂတံ ဂတံ။
 တိ-လောက-နာယံ သု-သမာဟိတံ ဟိတံ၊
 သမန္တ-စက္ခု ပ-ဏမာမိ တံ-မိတံ။ ။
 (၁၂-လုံးဖွဲ့ ဝိသဋ္ဌ ဂါထာ)

ဒုတိယကြိမ်

၁၀။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ-သဉ္ဇယံ စယံ၊
 ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိ သုခ-ပုဒံ ပဒံ။
 နရာ-နရာနံ သုခ-သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
 နမာ-နမာနံ ဇိန-ပုဂံ ဂဝံ။ ။
 (၁၂-လုံးဖွဲ့ ဝံသဌ ဂါထာ)

၁၁။ မဂ္ဂ-ဂံ-နာဝံ မုနိ-ဒက္ခ-နာဝိကော၊
 ဤဟာ-ဖိယံ ဉာဏ-ကရေန ဂါဟကော။
 အာရယု ယော တာယ ဗဟု ဘဝ-ဏ္ဏဝါ၊
 တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓ-မဿ-ပုဟံ နမေ။ ။
 (၁၂-လုံးဖွဲ့ ဣန္ဒဝံသ ဂါထာ)

၁၂။ သမ-တိံ သတိ-ပါရမိ-သမ္ဘရဏံ၊
 ဝရ-ဗောဓိ-ဒုမေ စတု-သစ္စ-ဒသံ။
 ဝရ-မိဒ္ဓိ-ဂတံ နရ-ဒေဝ-ဟိတံ၊
 တိ-ဘဝ-ပသမံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။ ။
 (၁၂-လုံးဖွဲ့ တေးဌက ဂါထာ)

၁၃။ သတပုည-ဇ-လက္ခဏိကံ ဝိ-ရဇံ၊
 ဂဂန္ထ-ပ-မဓိံ ဓိတိ-မေရု-သမံ။
 ဇလဇူ-ပမ-သီတလ-သီလ-ယုတံ၊
 ပထဝီ-သဟနံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။ ။
 (၁၂-လုံးဖွဲ့ တေးဌက ဂါထာ)

၁၄။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သု-မတိ ဒိဝေ ဒိဝါ-ကရော။
 သောဘန္တော ရတိ-ဇနနေ သိလာ-သနမ္ပိ။
 ဒုတိယကြိမ်

အာသီနော သိဝ-သုခ-ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
 ဒေဝါနံ တ.မ- သဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။ ။
 (၁၃-လုံးဖွဲ့ ပဟာသိနိ ဂါထာ)

၁၅။ ယော ပါဒ- ပကံဇ-မုဒု-တ္တလ-ရာဇိကေဟိ၊
 လောကေဟိ တိဟိ-ဝိကလေဟိ နိရာ-ကုလဟိ။
 သမ္မာပုဏေ နိရု-ပမေယျ တ.မေဝ နာထော၊
 တံ သဗ္ဗ-လောက-မဟိတံ အ-သမံ နမာမိ။ ။

(၁၄-လုံးဖွဲ့ ဝသန္တတိလက ဂါထာ)

၁၆။ ဗုဒ္ဓံ နရာ-နရ-သမောသရဏံ ဓိတ-တ္ထံ၊
 ပညာ-ပဒီပ-ဇုတိယာ ဝိဟဘ-န္ဓကာရံ။
 အတ္ထာ-ဘိကာမ- နရ-ဒေဝ-ဟိတာ-ဝဟန္တံ၊
 ဝန္ဒာမိ ကာရဏိက- မဂ္ဂ-မနန္တ-ဉာဏံ။ ။

(၁၄-လုံးဖွဲ့ ဝသန္တာတိလက ဂါထာ)

၁၇။ အဝိသ-ဂုဏ-နိဓာနော ယော မုနိန္ဒော-ပဂန္ဓာ၊
 ဝန-မိသိ-ပတန-ဌံ သညတာနံ နိကေတံ။
 တဟိ-မကုသလ- ဆေဒံ ဓမ္မ-စက္ကံ ပဝတ္ထော၊
 တ.မ-တုလ-မဘိ- ကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။ ။

(၁၅-လုံးဖွဲ့ မာလိနိဂါထာ)

၁၈။ သုစိ-ပရိဝါရိတံ သု-ရုစိရ-ပ္ပဘာဟိ တ္ထံ၊
 သိရိ-ဝိသရာ-လယံ ဂုပ္ပတ-မိန္ဒြိယေဟု-ပေတံ။
 ရဝိ-သသိ-မဏ္ဍလ-ပ္ပဘုတိ- လက္ခဏေ-ပစိတ္တံ၊
 သူရ-နရ-ပူဇိတံ သုဂတ- မာဒရံ နမာမိ။ ။

(၁၆-လုံးဖွဲ့ ဝါဏိနိ ဂါထာ)

၁၉။ မဂ္ဂေါ .ဠုမ္ပေနေ မုဟ -ပဋိသံဘ. သာ.ဒိ- ကုလ္လော
လ.ဝိဝိ။

သံသာရော.သံ တရိ တ.မ- ဘယံ ပါရ- ပတ္တံ
ပဇာနိ။

တာဏံ လေဏံ အ-သမ- သရဏံ ကေ- တိတ္ထံ
ပတိဋ္ဌံ၊

ပုည.က္ခေတ္တံ ပရမ-သုခ- ဒံ ဓမ္မ-ရာဇံ နမာမိ။ ။

(၁၇-လုံးဖွဲ့ မန္တက္ကန္တာ ဂါထာ)

၂၀။ ကဏ္ဍ.မ္ဗ. မူလေ ပရ-ဟိတ-ကရော

ယောမုနိန္ဒော နိသိန္ဒော၊

အစ္ဆေရံ သီသံ နယန-သုဘဏံ အာကုလ.ဏ္ဍ.
ဂ္ဂိ.ဇာလံ။

ဒု.ဇ္ဇာလ.ဒ္ဓိသံ မုနိဘိ.ဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ
အကာသိ၊

ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ- ရတိ-ဇံ.လူဒ္ဓိ-ဓမ္မဟု.
ပေတံ။ ။

(၁၈-လုံးဖွဲ့ သုကုမိတလဘာ ဝေလ္လိတာ ဂါထာ)

၂၁။ မုနိန္ဒ.က္ခော ယေ.ကော ဒယု.ဒယ. ရုဏောဉာဏ-
ဝိတ္တိဏ္ဍ-ဗိဓမ္မော၊

ဝိနယျ. ပ္ပါဏော. သံ ကမလ- ကထိတံ ဓမ္မ-ရံ
သီ-ဝရေဟိ။

သု-ဗောဓေသီ သုဒ္ဓေ တိ-ဘဝ- ကုဟရေ ဗျာပိ
တ. ကိတ္တိနဉ္စ၊

ဒုတိယကြိမ်

တိ-လောကေ.ကစ္စက္ခံ ဒု-ခမ သဟနံ တံမဟေ-
သိ နမာမိ။ ။

(၁၉-လုံးဖွဲ့ မေဃဝိပူဇော်တာ ဂါထာ)

၂၂။ ယော ဇိနော အနေ.က-ဇာတိယံ သ-ပုတ္တ- ဒါရ.
မင်္ဂ-ဇီဝိတဗ္ဗိ၊

ဗောဓိ-ပေမတော အ-လဂ္ဂ - မာနသော အဒါသိ.
ယေဝ အတ္တိကဿ။

ဒါန-ပါရမီတတော ပရံ အပ္ပရိ သီလ- ပါရမာ.
ဒိကဗ္ဗိ၊

တာသ. မိဒ္ဓိယော. ပယာတ. မဂ္ဂတံ တ.မေက-
ဒီပကံ နမာမိ။ ။

(အလုံး ၂၀ ဖွဲ့ ဝုတ္တဂါထာ)

၂၃။ ဒေဝါ.ဒေဝါ.တိဒေဝံ နိဓန- ဝပ-ဓရံ မာရ-
ဘင်္ဂံ အ-ဘင်္ဂံ၊

ဒီပံ ဒီပံ ပဇာနံ ဇယ-ဝရ- သယနေ ဗောဓိ-
ပတ္တံ.ဓိ-ပတ္တံ။

ဗြဟ္မ.ဗြဟ္မ. ဂတာနံ ဝရ-ဂိရ-ကထိကံ ပါပ-
ဟိနံ. ပဟိနံ၊

လောကာ.လောကာ. ဘိရာမံ သတတ. မဘိ-နမေ
တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။ ။

(၂၁-လုံးဖွဲ့ သဒ္ဓရာ ဂါထာ)

၂၄။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောဓ-ဗိဓ္ဓော မုဒု-ကရ- စရဏော
ဗြဟ္မ- သောသေ.ဏိ-ဇဿော၊

ဒုတိယကြိမ်

ကောသ. စွာဒ. ဂီတတော ပုန.ရပ် သုဂတော
 သု.ပွတိဌိတ-ပါဒေါ။
 မု ဒွေါ.ဒါတု.ဏ္ဍ - လောမော အထ.မပိ သုဂ-
 တော ဗြဟ္မ.ဇ.ဂုတ္တ- ဘာဝေါ။
 နိလ-က္ခိ ဒီသ- ပဏ္ဍိ သုခမ--မလ- ဆဝိ ထောမု-
 ရဿ.ဂုသဂ္ဂိ။ ။

(၂၁ လုံးဖွဲ့ သဒ္ဒရာ ဂါထာ)

၂၅။ စတ္တာလီ သ.ဂ္ဂ- ဒန္တော သမက- လပန - ဇော
 အန္တရံသ.ပူပိဏော၊
 စက္ကေန. ကိတ- ပါဒေါ အ-ဝိရဠ-ဒသနော မာရ
 ဇ.သင်္ခ-ပါဒေါ။
 တိဠန္တော နော.နမန္တော. ဘယ- ကရ- မုဒုနာ
 ဇဏ္ဍကနာ.မသန္တော၊
 ဝဋ္ဌ.က္ကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ- တရုဏ - ပုခမကော
 သိဟ-ပုဗ္ဗ.ဗု-ကာယော။ ။

(၂၁ လုံးဖွဲ့ သဒ္ဒရာ ဂါထာ)

၂၆။ သတ္တ.ပွိဏော စ ဒီသံ. ဂုံလိ. မထ သုဂတော
 လောမ-ကူပေ.က. လောမော၊
 သမ္ပန္နော.ဒါတ- ဒါဌော ကနက - သမ - တစော
 နိလ.မုဒ္ဒ.ဂ္ဂ-လောမော။
 သမ္ပုဒ္ဓေါ ထူလ - ဇိဓ္ဓေါ အထ သိဟ- ဟနုကော
 ဇာလိက.ပွါဒ-ဟတ္ထော၊

ဒုတိယကြိမ်

နာသော ဥဏှိသ-သီသော ဣတိ-ဂုဏ - သဟိတံ
တံ မဟေသိ နမာမိ။ ။

(၂၁ လုံးဖွဲ့ သဒ္ဒရာ ဂါထာ)

၂၇။ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓေါ-တိ - ယောသော အတိ-ဒု-လဘ
တရော ကာ-ကထာ ဗုဒ္ဓ-ဘာဝေါ၊
လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝီ ဝိဝိဓ-ဟိတ-သုခံ
သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ။
ဣဉ္စ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ-နရ-မဟိတံ နိဗ္ဗဿံ
ဒက္ခိဏေယျံ၊

လောကာနံ နန္ဒိ-ဝဗ္ဗံ ဒသ-ဗလမ - သမံ တံ
နမဿန္တု နိဗ္ဗံ။ ။

(၂၁ လုံးဖွဲ့ သဒ္ဒရာ ဂါထာ)

၂၈။ ပုညေနော တေန သောဟံ နိပုဏ-မတိ သတော
သမ္မရာယော တိတ္ထော၊

ဒက္ခော ဒိဋ္ဌု-ဇ္ဈု-ပညော အ-ဝိကလ-ဝိရိယော
ဘောဂေါ သံဝိဘာဂီ၊

တိက္ခော သုရော ဓိတ-တ္ထော သ-ပရ-ဟိတ-
စရော ဒီဃ-ဇီဝီ အ-ရောဂေါ၊

ဓညော ဝဏ္ဏော ယသဿိ အတိ-ဗလဝ-ဓရော
ကိတ္တိမာ ခန္တု-ပေတော။ ။

၂၉။ သဒ္ဓေါ ဒါတ-ဂုံ-ပေတော ပရမ-သိရိ ဒယော
ဒိဋ္ဌ-ဓမ္မံ ဝိ-ရတ္ထော၊

ဒုတိယကြိမ်

လဇ္ဇီ ကလျာဏ-မိတ္တော အဘိ-ရတ - ကုသလော
ပဉ္စသီလဘိ-ရက္ခော။

အပ္ပိန္နော အပ္ပ-ကောဓော အတိံ ဝုဇ္ဇ - ဟဒ
ယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊

ပိသံသော ပေမ - ဝါစော သုဇန-ဂုဏ - ဝိဒ္ဓ
မာမကော သော ဘဝေယျံ။ ။

(၂၁ လုံးဖွဲ့ သဒ္ဒရာ ဂါထာ)

၃၀။ ဣတ္ထံ အ-သင်္ခယေ နာထ-၊
ဂုဏေ လက္ခဏ-ဒီပိတေ။
ဂါထာသု သုစကာ-သွေက-၊
ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓော။ ။

(ပထျာဝတ္ထ ဂါထာ)

၃၁။ စတုရားပါယ-မုတ္တော သော
သာဓကးတ္ထ-ဒယဿ စ။
ဟတော-ပဒ္ဒစ-ဇာလော စ၊
လာဘီ ဟိတ-သုဿ စ။ ။

(ပထျာဝတ္ထ ဂါထာ)

၃၂။ အဓိ-ပေါ နရ-ဒေဝါနံ၊
စတု-ဒီပိဿ-ရော ပိ ဝါ။
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊
ဓာရးညံ သေတ-ဆတ္တကံ။ ။

(ပထျာဝတ္ထ ဂါထာ)

ဒုတိယကြိမ်

၃၃။ ဘာဝနာ-ယာန-မာရုယျ၊
သမ-မေဿတိ သု-ဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိ အတ္တ-ဘာဝေ ပိ၊
အာ-ရောဂေါ ဒိဿ-ဇီဝိတော။ ။
(ပထျာဝတ္ထ ဂါထာ)

၃၄။ ပူဇိတော သဗ္ဗ-လောကေဟိ၊
ဘာဝနာ-ဘိရတိ မနော။
ဇန-ပိယော မနာပေါ စ၊
ကံ-ကထာ-ခိလ-ဓာရဏေ။ ။
(ပထျာဝတ္ထ ဂါထာ)
နာမက္ကာရပါဠိပြီး၏။

နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ-ကောင်းသော စကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်
ထသော၊ သုဂတံ-ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော်
မူတတ်ထသော၊ သေဠံ-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်
မူထသော၊ ကုသလံ ကုသလံ-ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို၊ ဇဟံ-ပယ်
စွန့်တော် မူပြီးထသော၊ အမတံ- သေခြင်းလည်း ကင်းတော်
မူထသော၊ အမတံ-အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူပြီး
ထသော၊ သန္တံ-ငြိမ်သက်စွာ ထသော၊ အသမံ-အတုလည်းမရှိ
ထသော၊ အသမံ-အတုမရှိသောမင်္ဂလိန်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဒံ-ငါးတော်
မူတတ်ထသော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော၊

ဒုတိယကြိမ်

လောကံ—လောကကို၊ သရဏံ—သိတော်မူတတ်ထသော၊ အရဏံ—
ကိလေသာတည်းဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော၊
အရဏံ-ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်းကို၊ ကရံ- ပြုတော် မူတတ်ထ
သော၊ အဘယံ—ဘေးလည်းမရှိထသော၊ အဘယံ—ဘေးမရှိ
သော၊ ဌာနံ-နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ နာယကံ-ပို့ ဆောင်တော် မူတတ်ထ
သော၊ နာယကံ-လူသုံးဦးတို့၏ အမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ—အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ နမာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယဂံ— သတ္တဝါတို့၏ မျက်စိအား
တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ကိုယ့်အင်္ဂါနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်
မူထသော၊ မဓုရ ဝရ သရောပေတံ—သာယာနှစ်သက်အပ်သော
မြတ်သော အသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အမိတ
ဂုဏ ပဏာဓာရံ-မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏
တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ အတုလံ— သီလအစရှိသော
ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်စော သူတို့နှင့် တူတော် မမူတ
သော၊ ဒသဗလံ—ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ—အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ ဝန္တမိ-
ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ—တည်ကြည်သော သမဇဓိလည်း ရှိတော်မူထ
သော၊ အညဓာရဏော—အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်
မူတတ်ထသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ— အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သံသာရေ-သံသရာ၌၊ လောကတော—လူသုံးပါးကြောင့်၊ ကာယီ
ကံ-ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ- ဆင်းရဲကိုလည်း
ကောင်း၊ စေတသိကံ-စိတ်တော်ကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ-

ဒုတိယကြိမ်

ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောသိ - အဖန်တလဲလဲ ခံစား
တော်မူလေပြီ။ နရဒေဝမင်္ဂလံ- လူ့နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်
မူသော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ
ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္ထိံ သတိလက္ခဏစိတြဒေဟံ- သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော
ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်
ဟော်လည်း ရှိတော်မူသော ဒေဟဇ္ဇုတိ နိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ-ကိုယ်
တော်မှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထွန်းလင်း
တောက်ပတော် မူထသော၊ ပညာ ဓိတိ သီလ ဂုဏောဃဝိနွံ-
ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ်အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီး
ထသော၊ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ- အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း
ယှဉ်တော်မူပြီးထသော၊ မုနိံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ-နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော၊ ဗလဒိဝါ
ကရံ-တက်သစ်သော နေလုလင်ကဲ့သို့ ယတိနံ-ရဟန်းတို့၏၊ မဇ္ဈေ-
အလယ်၌၊ သိရိဟိ-ကျက်သရေတို့ဖြင့်၊ လလိတံ-တင့်တယ်တော်
မူထသော၊ ပုဏ္ဏိန္ဒြသင်္ကာသမုခံ-လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော မျက်နှာ
တော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ အနေဇံ-တကျာလည်း ကင်းစင်
တော်မူထသော၊ သဗ္ဗညု-ခပ်သိမ်းသော ဧညယျဓံတရားငါးပါး
ကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော၊ မုနိန္ဒြ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော-ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်
မူထသော၊ ယော သုဂတော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ဒုတိယကြိမ်

ဝရဗောဓိမူလေ-မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌၊ သသေနမာရ်-
စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဇိနိတွာ-အောင်
တော်မူပြီး၍၊ အရုဏောဒယမိုး-နေအရုဏ် တက်သော အခါ၌၊
ဗောဓိ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ အဗောဇ္ဈိ-သိတော်
မူပြီ၊ မာရဇိနံ-မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးထသော၊ အဘင်္ဂ-
မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော၊ တံသုဂတံ-ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိဆေဒါ မလဉာဏခဂ္ဂံ-ရာဂ အစရှိသော ကိလေ
သာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ သတိသမညာဖလ
ကာဘိဂါဟံ-သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာကိုလည်း မြဲစွာကိုင်
စွဲတော်မူထသော၊ သီလောဗ္ဗံ လင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ-သီလအပေါင်း
တည်းဟူသော ချပ်ဘန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်တော် မူပြီး
ထသော၊ အဘိညာဝရ မိဒ္ဓုပေတံ-အဘိညာဉ် တည်းဟူသော
တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၈။ ဒယာလယံ-မဟာကရုဏာ၏ဘည်ရာဖြစ်တော်မူထသော
သဗ္ဗမိ-ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌၊ ဒုက္ကရံ-ပြုနိုင်ခဲ့သော
စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသော အမှုကို၊ ကံရံ-ပြုတော်မူတတ်
ထသော၊ ဘဝဏ္ဏဝါတံက္ကမံ-ဘဝသုံးပါး တည်းဟူသော မဟာ
သမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော၊ အဂ္ဂတံ-မြတ်သော
အဖြစ်သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ တိလောကနာထံ-
လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော၊ သုဿမာ

ဒုတိယကြိမ်

ဟိတံ-ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထ
သော၊ ဟိတံ-လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ သမန္တစက္ခု-ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်း
နိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ အမိတံ-မနှိုင်း
ယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏာမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ- ထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏
အဖြစ်၌၊ ပါရမိသဉ္ဇယံ-ပါရမိအပေါင်းကို၊ စယံ-ဆည်းပူးတော်မူ
တတ်ထသော၊ သဗ္ဗိ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂတံ-ဆည်းကပ်
အပ်ထသော၊ သုခပ္ပဒံ-ချမ်းသာခြင်း၏ အဖို့ကို၊ ဖြစ်စေတော်
မူသော၊ ပဒံ-နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ နာနာရာနံ-
လူနတ်တို့၏၊ သုခသမ္ဘဝံ-ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဘဝံ-
ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော၊ အနာမာနံ-မရှိညွတ်သော၊ ဂဝံ-နှားနှင့်
တူသော သူမိုက်ကို၊ ဇိနပုဂံဝံ- အောင်တော် မူတတ်သော
ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟဒယံ-ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို၊ ဉာဏ
ကရေန-ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်၊ ဂါဟကော-
ကိုင်စွဲတော်မူသော၊ ယောမုနိဒက္ခနာဝိဓကာ- အကြင် မြတ်စွာ
ဘုရားတည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်၊
မဂ္ဂင်နာဝံ-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘော လှေထက်သို့၊
အာရဟံ-ဘက်စီးတော်မူပြီး၍၊ တာယ-ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်း
ဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်၊ ဗဟု-များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊

ဒုတိယကြိမ်

ဘဝဏ္ဏဂါ-ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ၊ တာရေ သိ-ကယ်တင်တော်မူလေပြီ၊ အသံပွဟံ-သတ္တဝါတို့၏ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူဘတ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ-သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူဘတ် ထသော၊ တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ-ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေမှူးကြီးကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိံသတိ ပါရမိသမ္ဘရဏံ-အမျှ သုံးဆယ်သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော၊ ဝရဗောဓိဒုဗေ - မြတ်သော ဗောဓိပင်အနီး၌၊ စတုသစ္စဒသံ-သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော် မူပြီးထသော၊ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ - မြတ်သော တန်ခိုးသို့လည်း ရောက် တော်မူပြီးထသော၊ နရဒေဝဟိတံ-လူနတ်တို့၏ အစီးအပွားကို လည်း ဆောင်တော်မူပြီးထသော၊ တိဘဝုပသမံ - ဘဝသုံးပါးမှ လည်း ငြိမ်းတော်မူပြီးထသော၊ ဇိနံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတ ပုညဇလက္ခဏိတံ-မျှားစွာကုန်သော ဘုန်းတော် ကြောင့်ဖြစ်သော လက္ခဏာလည်း ရှိတော်မူပြီးထသော၊ ဝိရဇံ- ရာဂဟူသော မြူလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော၊ ဂဂန္နပမဓိံ- ကောင်းကင်နှင့်တူသော ပညာလည်းရှိတော်မူထသော၊ ဓိတိ မေရုသမံ - မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော၊ ဇလဇူပမ သီတလ သီလယုတံ- ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီလ သတင်းနှင့်လည်း ယှဉ် ထသော၊ ပထသဝီသဟနံ-မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသောနှလုံး

ဒုတိယကြိမ်

တော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ ဇိနံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သု မတိ-ကောင်းသောပညာရှိတော်မူထသော၊ ယော
ဗုဒ္ဓေါ - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဝေ-နေ့အခါ၌၊ ဒိဝါ
ကရောဝ-နေမင်းကဲ့သို့၊ သောဘဒန္တော - တင့်တယ်တော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ရတိဇနနေ-မေ့လျော့ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သိလာ
သနမ္ပိ-ပဏ္ဍုကမ္ပလာ ကျောက်နေရာ၌၊ အာသိန္နော - နေတော်
မူလျက်၊ သိဝသုခဒံ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်ထသော၊
ဓမ္မံ-အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့အား၊ အဒေသိ-
ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ၊ အသဒိသံ - တုဘက်
လည်း ကင်းတော်မူသော၊ တံဗုဒ္ဓံ - ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယော နာထော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိက
လေဟိ- မချို့တဲ့ကုန်သော၊ နိရာကုလေဟိ- နှောင့်ရှက်ခြင်း
ကင်းကုန်သော၊ ပါဒ ပကံဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေတိ-ခြေတော်
တည်းဟူသော ကြာ၏ နူးညံ့သော အပြင်၌ တရားရှစ်ကွက်
စက်လက္ခဏာတော် အရေးတို့ဖြင့်၊ ဇီဟိ လောကေဟိ-သုံးဘုံသူ
တို့နှင့်၊ နိရုပမေယျတံ-မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ သမ္မာ
ပုဏ္ဏေဝေ-ကောင်းစွာ ရောက်တော်မူသည် သာလျှင်တည်း၊
သဗ္ဗ လောက မဟိတံ-ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော်အပ်
ထသော၊ အသမံ- အတုမရှိထသော၊ တံနာထံ-ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ-လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်တော် မူထသော၊ ဓိတတ္တံ-တည်ကြည်သောစိတ် ရှိတော်မူပေထသော၊ ပညာပဒီပဇုတိယာ- ပညာဘော်တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊ ဝိဟာနန္ဒကာရံ- ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော မှောင်လည်းရှိထသော အတ္တာဘိကဿံ- လူနတ်တို့၏ အကျိုး စီးပွားကို အလွန်အလှိုရှိတော်မူထသော၊ နရဒေဝဟိတာဝဟံ- လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ ကာရုဏိကံ-ကြီးမြတ်သော မဟာကာရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်ထသော အဂ္ဂံ-မြတ်တော်မူထသော၊ အနန္တဉာဏံ-အဆုံးမရှိသော ဉာဏ် လည်း ရှိတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလ ဂုဏ နိဓာနော- ခပ်သိမ်းသော လောကီ လောကုတ္တရာ ဂုဏ်တို့၏ သို့မှီးရာလည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သညတာနံ-ကိုယ်၊ နှုတ်နှလုံးကို စောင့်သုံးကြကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏၊ နိကေတံ- ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော၊ ဣတိပတနဝံ-ဣသိပတန အမည်ရှိသော၊ ဝနံ-မိဂဒါဝုန်တောသို့၊ ဥပဂန္ဓာ ကြွတော်မူ၍၊ တဟိံ- ထိုမိဂဒါဝုန် တော၌၊ အကုသလ ဆေဒံ- အကုသိုလ်ကို ဖြတ်ဘတ်သော၊ ဓမ္မစက္ကံ-ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို၊ ပဝတ္တော ဟောတော်မူလေပြီ၊ အတုလံ-အတုမရှိသော၊ အဘိကန္တံ- အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်သော ကိုယ်ကာယ၏ အဆင်းတော်လည်းရှိထသော၊ ဝန္ဓနယျ - ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ တံ မုနိန္ဒံ-ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

ဒုတိယကြိမ်

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ-သန္နရှင်း စင်ကြယ်သော အခြံအရံ
လည်း ရှိတော်မူသော၊ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ- ပြုံးမြိုးပြက်ပြက် နှစ်
သက်ဖွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်၊ ရတ္တံ-ဆိုးအပ်သော ကိုယ်တော်
လည်း ရှိတော်မူသော၊ သိရိဝိသယာလယံ-ဘုန်းကျက်သရေအ
ပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူသော၊ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟိ-
စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်၊ ဥပေတံ-
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ရဝိသသိ ဣလပ္ပဘုတိလက္ခဏောပစိတ္တံ-
နေဝန်းလဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ
ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူသော၊ သုရ နရ ပူဇိတံ- နတ်လူတို့
သည် ပူဇော်အပ်တော်မူသော၊ သုဂတံ-မြတ်စွာ ဘုရားကို၊
အာဒရံ-ရိုသေစွာ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယော ဓမ္မရာဇာ- အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်၊ မုဟ
ပဋိဿာသာဒိ ဥလ္လောလဝီဝိ-မောဟ၊ ပဋိဿ၊ လောဘ အစရှိ
သော လှိုင်းတံပိုကြီး လှိုင်းတံပိုးငယ်တို့ရှိသော၊ သံသာရောသ-
သံသရာတည်းဟူသော ပင်လယ်ရေ အယဉ်ကို၊ မဂ္ဂေါဠုမေုန-
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖောင်ဖြင့်၊ တရိ-ကူးတော်မူ
လေပြီ၊ အဘယံ-ဘေးလည်းမရှိသော၊ ပါရပတ္တံ-နိဗ္ဗာန်တည်း
ဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ရောက်တော်မူသော၊ ပဇာနံ-သတ္တဝါ
တို့၏၊ တာဏံ-ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော၊ လောကံ-
ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော၊ အသမသရဏံ-အတု
မရှိ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော၊ ဧကတိတ္ထံ-
နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ သွားရောက်ကုန်သော
သူတို့၏ မြတ်သော ရေဆိပ်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူသော၊

ပတိဌံ-မိခိုရာ ကျန်းနှင့်လည်း တူတော်မူထသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ-
ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေ
ကောင်းသဖွယ်လည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ ပရမသုခဒံ- မြတ်သော
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော၊ တံဓမ္မရာဇံ-
ထိုတရားမင်းဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော- သူဘဝါးတို့၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း
ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ ယောမုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကဏ္ဍမ္မမူလေ- ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်
သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌၊ နိသိန္ဒော- နေတော်
မူလျက်၊ အစ္ဆေရံ- အံ့ဘွယ်ရှိထသော၊ နယနသုတဂံ- လူ၊ နတ်တို့၏
မျက်စိအားတင်တယ်စွာထသော၊ အာကုလဏ္ဍဂိုဏ်း လံ- ရောယှက်
သောရေအယဉ်မီးလျှံ ရှိထသော၊ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံ သံ- မိစ္ဆာအယူတည်း
ဟူသော ကွန်ယက်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော၊ မုနိဘိ- ဘုရားရှင်
တို့သည်၊ အ ဇဟိတံ- မစွန့်အပ်ထသော၊ ပါဠိဟေရံ- ရေမီးအစုံစုံ
အစရှိသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို၊ သီသံ- လျင်စွာ၊ အကာသိ-
ပြုတော်မူလေပြီ၊ သေဌံ- အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူ
ထသော၊ ပရမရတိဇံ- မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထ
သော၊ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟံ- တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ- ပြည့်စုံတော်
မူထသော၊ တံ မုနိန္ဒံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊
ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယရုဏော- မဟာ ကရုဏာ သမာပတ်တည်းဟူ
သော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊
ဉာဏဝိတ္ထိဏ္ဏမိဓမ္မာ- ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော

အဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော၊ ကော-တုဘက်မပြုတဆူတည်း သာဖြစ်တော်မူထသော၊ ယောမုနိန္ဒကော- အကြင်မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းသည်၊ သုဒ္ဓေ-စင်ကြယ်စွာသော၊ တိဘဝ ကုဟရေ-ဘုံသုံးပါးတည်းဟူသော ကြာအိုင်၌၊ ကမလကထိတံ- ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ - ဆုံးမအပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဓမ္မရံသီဝရေဟိ- မြတ်သောတရားတည်းဟူ သော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ သုဗောဓေသိ- သစ္စာလေးပါးကို သိစေ သောအားဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်တော်မူပြီ၊ ဗျာပိတကိုတ္တိန္ဒြ- ပြန့်နှံ့သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ တိလောကေ ကစက္ခု-ဘုံသုံးပါးတို့၏ တလုံးတည်းသော မြတ်သော မျက်စိ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဒုခမသဟနံ-သူတပါးတို့ သည် ခံနိုင်ခဲ့သော အရာကိုလည်း သည်းခံတော်မူထသော၊ မဟေသိ - သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာမှီးတော် မူထသော၊ တံ မုနိန္ဒကံ-ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယော ဇိနော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိ ပေမတော-သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ အလဂ္ဂ မာနသော-ငြိတုယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုက ဇာတိယံ- မျှာစွာသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ သပ္ပတ္တဒါရံ- သားမယားနှင့်တကွသော၊ အင်္ဂဇီဝိဘမ္ပိ-အင်္ဂါကြီးငယ် အသက် ကိုစဉ်လျက်လည်း၊ အတ္ထိကဿ- အလိုရှိသောသူအား၊ အဒါသိ ယော-ပေးလှူတော် မူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒါနပါရမီ - ဒါန ပါရမီကို၎င်း၊ တဇာတ-ထိုဒါနပါရမီမှ၊ ပရံ-တပါးသော၊ သီလ

ပါရမာဒိကမ္ပိ- သီလပါရမီအစရှိသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို
၎င်း၊ အပ္ပရိ-ဖြည့်တော်မူလေပြီ၊ တာသံ-ထိုဆယ်ပါးသောပါရမီ
တို့၏၊ ဣဒ္ဓိယာ-ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂတံ-မြတ်သောအဖြစ်သို့၊
ဥပယာဘတံ-ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ ဧကဒိပကံ- လူ့နတ်တို့၏
ကိုးကွယ်မှီခိုရာ မြတ်သော ကိုင်းကျွန်း သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ
ထသော၊ တံ ဇိနံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ် သည်၊
နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိဒေဝံ-သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက်
မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ နိဓနဝပုဓရံ-အဆုံး
စွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူထသော၊ မာရ
ဘဂ်-မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော၊ အဘဂ်-မာရ်
စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ထသော၊ ပဇာနိ-
သတ္တဝါတို့၏၊ ဒီပံ-ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဒီပံ-
ပြောင်ပြောင်တောက်အောင် ထွန်းညှိတော်မူပြီးထသော၊ ဇယ
ဝရ သယနေ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူရာ ဖြစ်သော
မြတ်သော ဗောဓိပလ္လင်နေရာ၌၊ ဗောဓိပတ္တံ- သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့
ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ အဓိပတ္တံ- အလုံးစုံသော နတ်၊ လူတို့
ထက်ကြီးမြတ်လွန်ကဲသည့် အဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူထသော၊
ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာ ဂတာနံ-ဆည်းကပ်ရောက်လာကြကုန်သောဗြဟ္မာ
လူ နတ် ပရိသတ်တို့အား၊ ဝရဂိရကထိတံ- မြတ်သောတရားကို
ဟောတော်မူတတ်ထသော၊ ပါပဟိနံ-ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေ
သာကို၊ ပဟိနံ-ပယ်ခွာတော်မူပြီးထသော၊ လောကာ လောကာ
ဘိရာမံ-လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာဖြစ်တော်မူထ

သော၊ မုနိန္ဒ-ရဟန်း တကာတို့ကို အစိုးရ်တော်မူထသော၊ တံ
မုနိန္ဒ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သတတံ-အမြဲ၊
အဘိနမေ အဘိနမာမိ-ရိုသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဂြောဓဗိဓမ္မာ၊ အရပ်
နှင့်အလံမူသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ်
တော်လည်းရှိတော်မူ၏၊ မုဒု ကရ စရဏော-အကြိမ်တရာဖတ်အပ်
သော ဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်ဖဝါး ခြေဖဝါးတော်
လည်းရှိတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မဇောသော-ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက်
ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံ
လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဧကီဇဇော-ဧကီ အမည်ရှိသော သား၏
မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်းရှိတော်
မူ၏၊ ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော-ရွှေပဒုံမာ ကြာချပ်နှင့် တူသော
အအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှသောယောက်ျား
မြတ်တို့၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ပုနရပိ-တဖန်လည်း၊
သုဂတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ-ရွှေခြေနင်း
အပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာတည်သော ခြေဖဝါးတော်လည်းရှိတော်
မူ၏၊ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော- မျက်မှောင် နှစ်ခုတို့၏အသယ်၌
နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံ မွေးရှင်တော် လည်း ရှိတော်မူ၏၊
အထမပိ-ထိုမှတပါးလည်း၊ သုဂတော ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့
ကြွသွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မဇုဂုတ္တဘာဝေါ-
ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ဖြောင့်ဖြူး တည်မတ်သော ကိုယ်တော်
လည်းရှိတော်မူ၏၊ နိလက္ခိ-ညိုသောမျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်
မူ၏၊ ဒီသံပဏိ-ရှည်သွယ် ပြည့်ဖြိုးသော ဖနောင့်တော်လည်း

ရှိတော်မူ၏။ သုခုမမလဆစီ-သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်အကြေး
မတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
ထောမုရသဂ္ဂသဂ္ဂိ-ချီးမွမ်းအပ်သော နှမ်းစေ့ပမာဏ အာဟာရ
ပင် ဖြစ်သော်လည်း လျှာဖျားဝယ်တင်ထားခါမျှ၌ အရသာကို
ဆောင်နိုင်သော ခုနစ်ထောင်သော အကြောတို့၏ ပေါင်းဖွဲ့
စုရုံးသော အဖျားလည်းရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သေဇဇိနော-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာလီသဂ္ဂ
ဒန္တော- အမျှလေးဆယ်သော မြတ်သော သွားတော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ သမကလပနဇော-လွှဖြင့်ဖြတ်၍ ထားအပ်သကဲ့သို့
ညီမျှသော သွားတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပပီနော-ပခုံး
တော်နှစ်ခုတို့၏အလယ်၌ ပြည့်ပြီးသော ကျောက်ကုန်းပြင်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနိကိတပါဒေါ-တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာ
တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဖဝါးတော်လည်း ရှိတော်
မူ၏။ အဝီရဋ္ဌဒသနော မကျဲသောသွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
မာရဇိ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဥဿခံပါဒေါ- ခြေတော်၏အထက်၌တည်သော ခရုသင်း
ကဲ့သို့သော ဖမုက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော- ရပ်တော်
မူလျက်၊ နောနမန္တော - မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ ဥဘယကရမုဒုနာ-
သိမ်မွေ့ နူးညံ့လှစွာသော လက်တော်နှစ်ဖက်ဖြင့်၊ ဇဏ္ဍကနိ-
ပုဆစ်ဒူးတော်နှစ်ဖက်တို့ကို၊ အာမသန္တော- သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။
ဝဇ္ဇကုန္တော- ရွှေမုရိုးစည်ငယ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော်
လည်းရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရဏ ပခုမကော- ထိုခဏ၌ ဖွားသော
နှားငယ်၏မျက်မှူးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့ နုပျို ညိုသော မျက်မှူး

တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗဘူကာယော - ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော - ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပ္ပိနောစ- ခုံနစ်ပါးသောအရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီသင်္ဂုလိ- ရှည်သွယ်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှတပါး၊ လောမက္ကပေက လောမော - တခု တခုသောမွေးတွင်းတော်၌ တချောင်းတချောင်းစီသာ ရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော- ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနက သမတစော- ဇမ္ဗူရစ် ရွှေစင်ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော - မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့တက်သော လကျောရစ်လည်၍ တည်သော အလွန်ညိုသောမွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇိဌော-ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှတပါး၊ သီဟ ဟနုကော- ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထော- လေသွန်တံခါး၌ လက်သမား တပ်စီ ထားအပ်သော ရွှေပွတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဏှိသသိသော- နဖူးသင်းကျစ်ခြယ်လှယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ ဂုဏ သဟိတံ-

ခုတိယကြိမ်

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တံ မဟေသိ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ-လောက၌၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓါတိဃောသော-ဘုရား၊ ဘုရား ဟူသော အသံကိုမျှလည်း၊ အတိဒုလ္လဘတရော-အလွန်ကြားရခဲတုံ၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ-ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား၊ ကာ ကထာ-အဘယ် ဆိုဘယ်ရာ ရှိအံ့နည်း၊ တဿာ-ထို့ကြောင့်၊ ဝိဘာပိ-ပညာရှိကုန်သော၊ ဝိဝိဓေဟိတသုခံ-အထူးထူး အပြားပြားသော စီးပွားချမ်းသာကို၊ ပတ္တိယန္တာ-တောင့်တကုန်သော၊ သာဓဝေါ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဣဉ္ဇ-အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ-အကျိုးစီးပွားကို၊ ဝဟန္တံ-ရွက်ဆောင်တော်မူတတ် ထသော၊ သုရနရမဟိတံ-နတ် လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော၊ နိဗ္ဗယံ-ဘေးလည်း မရှိထသော၊ ဒက္ခိဏေ ယံ-မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ လောကာနံ-လူသုံးပါးတို့၏၊ နန္ဒိဝစု-နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော၊ ဒသဗလံ-ဆယ်ပါးသော အားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အသမံ-တုဘက်လည်း ကင်းပြီးထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ နမဿန္တု-ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဧတေနပုညေန-ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်၊ သော အယံ-ထိုငါသည်၊ သမ္မရာယေ-တမလွန်ဘဝ၌၊ နိပုဏမတိစ-သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း၊ သတောစ-သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ တိတ္ထောစ-ရောင့်ရဲလွယ် သည်၎င်း၊ ဒက္ခောစ - လိမ်မာ သည်၎င်း၊ ဒိဋ္ဌိဇ္ဇေ

ပညောစ- ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာရှိသည်၎င်း၊ အဝိကလု
ဝိရိယောစ-မချို့ တဲ့သော လုံ့လရှိသည်၎င်း၊ ဘောဂဝါစ-စည်း
စိမ့်ဥစ္စာ ရှိသည်၎င်း၊ သံဝိဘာဂီစ- ခွဲခြားစေတန်တတ်သည်၎င်း၊
တိက္ခော စ- ထက် မြက် သည်၎င်း၊ သူရောစ - ရဲရင့် သည်၎င်း၊
ဓိတတ္တော စ- တည် ကြည်သော စိတ် ရှိ သည်၎င်း၊ သပရဟိတ
ဓရောစ- မိမိ အကျိုးစီးပွား သူတပါး အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်
တတ်သည်၎င်း၊ ဒီသဇီဝီစ-ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း၊ အရော
ဂေါစ-အနာမရှိသည်၎င်း၊ ဓညောစ-ဘုန်းရှိသည်၎င်း၊ ဝဏ္ဏော
စ-အဆင်းလှသည်၎င်း၊ ယသသီစ- များသော အခြံအရံ ရှိသည်
၎င်း၊ အတိဗလဝ ဓရောစ-လွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်
၎င်း၊ ကိတ္တိမာစ- ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသည်၎င်း၊
ခန္တုပေတောစ- သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-
ဖြစ်ရပါလို့၏။

၂၈။ သောအဟံ- ထိုင်ပါသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ- မျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ သဒ္ဓေါစ- သဒ္ဓါတရားရှိသည်၎င်း၊ ဒါတဂုံပေ
တောစ- ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ ပရမ
သိရိဓရောစ-မြတ်သော ဘုန်းကျက်သရေရှိသည်၎င်း၊ ဝိရတ္တောစ-
တပ်ခြင်းကင်းသည်၎င်း၊ လဇ္ဇီစ-မကောင်းမှုမှရှက်တတ်သည်၎င်း၊
ကလျာဏမိတ္တောစ- ကောင်းသော အဆွေ ခင်ပွန်း ရှိသည်၎င်း၊
အဘိရတ ကု သလောစ-ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်
တတ်သည်၎င်း၊ ပဉ္စသီလာ ဘိရက္ခောစ-ငါးပါးသော သီလကို
အလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း၊ အပ္ပိစ္ဆောစ-နည်းသော အလို
ရှိသည်၎င်း၊ အပ္ပကောဇာစောစ - နည်းသော အမျက်ရှိသည်၎င်း၊

ဒုတိယကြိမ်

အတိဝုဇ္ဇ ဟဒယောစ- အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း၊
 ဣဒ္ဓိမာ စ-တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ အပ္ပမေယျောစ-မနှိုင်းယှဉ်
 အပ်သောဂုဏ်ရှိသည်၎င်း၊ ပါသံသော စ- ချီးမွမ်းထိုက်သည်၎င်း၊
 ပေမဝါစော စ- ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ် သည်၎င်း၊
 သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓ စ- သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်
 သည်၎င်း၊ မာမကော စ- သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်
 သည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရပါလိမ့်။

၂၉။ ဣတ္ထံ ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန- ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သော အပြားအားဖြင့်၊ အသင်္ခယေ-ဤရွှေ၊ ဤမျှရှိ၏ဟုမရေတွက်
 နိုင်ကုန်ထသော၊ လက္ခဏ ဒီပိတေ- အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏ
 နည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထသော၊ နာထဂုဏေ-မြတ်စွာဘုရား၏
 ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ သူစကောသု- ပြတတ်ကုန်သော၊ ဂါထာသု-
 ဂါထာတို့တွင်၊ ကေဂါထမ္ပိ- တဂါထာကိုမျှသော်လည်း၊ ပုဇော-
 ပညာရှိသော၊ ယော ကုလပုတ္တော- အကြင် အမျိုးကောင်းသား
 သည်၊ သရတေ-အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော .. ထို အမျိုးကောင်း သားသည်၊
 စတုရာပါယမုတ္တော စ-အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၎င်း၊ အတ္ထ
 ဒွယဿ-ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးကို၊ သာဓကောစ-
 ပြီးစေခြင်းငှာ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း၊ ဟတူပဒ္ဒဝ ဇာလောစ-
 ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန် တည်းဟူသော ကွန်ယက်ရှိသည်
 ၎င်း၊ ဟိတသုဿ- စီးပွားချမ်းသာကို၊ လာဘီစ- ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ-လူနတ်တို့ကို၊ အဓိပေါစ-အစိုးရသော
 နတ်မင်းအဖြစ်သည်၎င်း၊ စတုဒီပိဿရောပိဝါ- လေးကျွန်းလုံးကို

ဒုတိယကြိမ်

အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-
ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ ဒေဟေ-အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊
သုဗ္ဗတော-ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ဘာဝ
နာယာနံ-ဘာဝနာတည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့၊ အာရယု-တက်
စီး၍၊ အညံ-အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ တံသေတဆတ္တကံ-
ထိုမြတ်သော ထီးဖြူကို၊ ဓာရေန္တော-ဆောင်းလျက်၊ သမံ-မီး ခပ်
သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ သေတိ- ရောက်လတ္တံ့
သတည်း၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ- ဤကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း၊
အရောဂေါ စ- အနာမရှိသည်၎င်း၊ ဒီသဇီဝိကော စ- ရှည်သော
အသက်ရှိသည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗ လောကေဟိ - ခပ် သိမ်း သော လူ တို့ သည်၊
ပူဇိတော စ- ပူဇော်အပ် သည်၎င်း၊ ဘာဝနာဘိရတိ မနောစ-
ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း၊ ဇနပိယော
စ- သူ ခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း၊ မနာပေါ စ- သူ ခပ်
သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်၎င်း၊ ဘဝေယျ- ဖြစ်ရာ၏။
အခိလ ဓာရဏေ- အလုံးစုံသော ဂါထာတို့ကို ဆောင်ခြင်း၌၊
ကာကထာ- အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါတော့အံ့နည်း။

နမက္ကာရ အနက် ပြီး၏။

(၇၀)

မန္တလေးမူမုန် ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာဝေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
သဘာမဇ္ဈေန သောဘတိ၊
ဟံသမဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။
- ၁၉။ ကဏ္ဍကဉ္စိရိ ကော တိက္ခတိ၊
ကော အဉ္စနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓိ၊
ကုသပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိ သမာတိ ဘာဝေါ။
- ၂၀။ န ရသံ အကောတဗျလံ၊ အဓနဿာ လက္ခိတဗ္ဗိ။
အလောဏ ကံတု၊ ဗျဉ္စနံ၊ ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။
- ၂၁။ သုဿုသာ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတပညာယ ဝစုတိ။
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။
- ၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ၊
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
တံဟိနော ဂေါသမော ဘဝေ။
- ၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာသမံ မိတ္တံ၊ န စ ဗျာဓိသမောရိပု၊
န စ အတ္တသမံ ပေမံ၊ န စ ကမ္မသမံ ဗလံ။
- ၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေန ကာကာနံ၊ သိဟောဂုန္ဓိ နသောဘတေ၊
ဂဒြာမဇ္ဈေ တုရဂေါ၊ ဗာလမဇ္ဈေ ပဏ္ဍိတော။

ဒုတိယကြိမ်

- ၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
နသော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဒဗ္ဗိ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၆။ မဟုတ္တမံပိ စေ ဝိည၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
ခိပ္ပံဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဇိတ္တာ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊ သူရော သင်္ဂါမ ဘူမိယံ၊
ပဏ္ဍိတုဒ္ဓဂ္ဂ ဝါဏိဇဇာ- ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။
- ၂၈။ နနာသံ မနောတာပံ၊ သရေ ဒုစ္စရိတာနိ စ၊
ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊ ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။
- ၂၉။ ပတ္တာနံရူပကံ ဝါကျ၊ သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ။
အတ္တာနု ရူပကံ ကောဓံ၊ ယော ဇာနာတိ သပဏ္ဍိတော။
- ၃၀။ အ နဿ ရသံခါဒါ၊ အ ဗလဿ ဟတာရတာ၊
အပ္ပညံဿ ဝါကျ ရတာ၊ ဥမ္မတ္တ သမာ ဣမေ။
- ၃၁။ အနုဋ္ဌာယံ ဂမယန္တော၊ အပ္ပစ္ဆာ ဗဟုဘာသကော၊
အတ္တဂုဏံ ပကာသေန္တော၊ တိဝိဓံ ဟိနလက္ခဏံ။
- ၃၂။ အပ္ပရူပေါ ဗဟုဘာသော၊ အပ္ပံပညော ပကာသကော။
အပ္ပပူရော သဋ္ဌော ခေါဘော၊ အပ္ပခီရာ ဂါဝီ စလေ။
- ၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေသီဟေ၊ ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေပိယေ။
အပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိဟုတ္တာ ခီရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။
- ၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သီဟေ၊ သူကရေပိ ဥဟ ဒီပေ၊
ဗိဋ္ဌာရေ သဒိသေ ဗျဉ္ဇေ၊ သဗ္ဗေဓီရေ သိပ္ပံသမေ။
- ၃၅။ န တိတ္ထိ ရာဇာ နေမိ၊ ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယဒဿနေ၊ ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

(၈၁)

မန္တလေးမူမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

- ၃၆။ ရူပယောဗျဉ်း သမ္ပန္နာ၊ ဝိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာဟိနာ န သောဘန္တိ၊ နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိသုကာ။
- ၃၇။ ဟိနပုတ္တော ရာဇာမစ္ဆော၊ ဗာလပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော။
အဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊ ပုရိသာနံ န မညထ။
- ၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပလာဘေန၊ ဗဟုံဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ။
မူဂေါ သုပိနံ ပဿံ၊ ကထေတုမ္ပိ န ဥဿဟေ။
- ၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊ သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ သန္တတိ။
န ခိပေတုံ အပါယေသု၊ သိဿာနံ ဝိဒ္ဓိကာရဏာ။
- ၄၀။ တဂရဉ္စ ပလာသေန၊ ယော နရော ဥပနယျတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိ' ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဓိရူပ သေဝနာ။
ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။
-

၂။ သုဇန ကဏ္ဍ

- ၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ သမာဓသထ၊ သဗ္ဗိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊ သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။
- ၄၂။ စဇ ဒုဇန သံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုညံ မဟောရတ္ထိ'၊ သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။
- ၄၃။ ယထာ ဥဒုမ္မရ ပက္ကာ၊ ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ။
အန္တော ကိမိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊ ဧဝံ ဒုဇန ဟဒယာ။
- ၄၄။ ယထာပိ ပနသ ပက္ကာ၊ ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝ စ။
အန္တော အမတ သပ္ပန္နာ၊ ဧဝံ သုဇန ဟဒယာ။

ဒုတိယကြိမ်

- ၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒနတရု န ဇဟာဟိ ဂန္ဓံ။
နာဂေါ ဂတော နရမုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ။
ယန္တောဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု။
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။
- ၄၆။ သီဟော နာမ ဇိဃစ္ဆောပိ၊ ပဏ္ဏာဒီနိ န ခါဒတိ။
သီဟော နာမ ကိသော စာပိ၊ နာဂမံသံ န ခါဒတိ။
- ၄၇။ ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော၊ ကုလဝံသ သုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဟိနကမ္မံ န ကာရယေ။
- ၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊ တတော စန္ဒောဝ သီတလော။
စန္ဒနံ စန္ဒသီတမ္ဘာ၊ သာဓုဝါကျံ သုဘာသိတံ။
- ၄၉။ ဥဒေတိ ဘာသု ပစ္စိမေ၊ မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ စ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊ သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ။
- ၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊ တတော ဥာတိ မာတာပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊ တတော ဗုဒ္ဓဿနေကဓာ။
- ၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖမိစ္ဆန္တိ၊ ဂုဏမိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။
မက္ခိကာ ပုတိ မိစ္ဆန္တိ၊ ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။
- ၅၂။ မာဘာ ဟိနဿ ဗုဒ္ဓာသ၊ ပိတာ ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟိနာ၊ ဒုဗ္ဘာသာ စ ဒုက္ခိရိယာ။
- ၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ သုဘာဘာ။
ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ။
သုဘာဘာ စ သုကိရိယာ။

- ၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊ မန္တိ သုခံ ကုတုဟလေ။
ပိယဉ္ဇ အန္တပါနေသု၊ အတ္ထ ကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။
- ၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသ္မာ၊ ဒန္တံ ဒေသေတိ ဟိ ဘိတုံ။
ဒုဇ္ဇေနာ သုဇ္ဇနံ ဒိသ္မာ၊ ရောသယံ ဟိ သ မိစ္ဆတိ။
- ၅၆။ မာစ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊ အကာသိ ကာရာပေသိ ဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္ပံ၊ မန္တော နုတပ္ပတိ။
- ၅၇။ ကောဓံပဟန္တာ ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရသဝါစံ ခမထ၊
တေ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။
- ၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊ ဌာနေ အသုစိသက္ကံတေ။
တတော အရိမ္မိ အပ္ပိယေ၊ တတောပိ အကတညုနာ။
- ၅၉။ ဩဝါဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသဗ္ဘာ စ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သော ပိယာ ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော၊
- ၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊ သူရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစံ အပ္ပက ဒါနေန၊ ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္စာဟု၊ ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။
ဝိသံ ကေဝ ဟနတိ၊ သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။
- ၆၂။ ဇဝေန ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊ ဗလိဗဒ္ဓဉ္ဇ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေနံ ဇနန္တိ၊ ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

- ၆၃။ နေမပ္ပမ္ပိ သာဓုနံ၊ ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟုံအပိ အသာဓုနံ၊ နစ ဝါရိဝအဏ္ဏဒေဝ။
- ၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော၊ ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကုစိ နော မေသံ၊ ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။
- ၆၅။ အပတ္ထေယျံ န ပတ္ထေယျံ၊ အစိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျံ၊ ကာလံ မောသံ န ဣစ္ဆယေ။
- ၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ ဘဝတိ၊ စိန္တတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
န ဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။
- ၆၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊ သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အသတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

- ၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗျော၊
ခလော ကောတုဟလံ ကရော၊
သိရဿ ဝဟမဒနောပိ၊
အခုပ္ပရော သဋ္ဌော ယထာ။
- ၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တောသဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊ ခလော ကေနူပသမ္ပတိ။
- ၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော၊
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
သ ဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။

ဒုတိယကြိမ်

- ၇၁။ မရူဝ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။
- ၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊ သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ၊
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရိယံ သောပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃။ သရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကော စ၊ ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော၊ နရေဒုဋ္ဌောစ ပြာဟ္မဏော။
- ၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။
- ၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံ ဝ၊ အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နဉ္စိကေရမ္ပိ သဒေါသံ၊ ခလဇာတော န ပဿတိ။
- ၇၆။ နတ္တဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊ ဇညာ ဒေါသံ ပရဿတု။
ဂုယေ ကုမ္မာဝ အင်္ဂါနိ၊ ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။
- ၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊ ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနော၊ ဝဏ္ဍိတောဝ သုဝဏ္ဍိတော။
- ၇၈။ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊ ထဒ္ဓံ အဉ္ဇလိ ကမ္မုနာ။
ဆန္ဒာ နှဝတ္တိယာ မဉ္ဇေ၊ ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

- ၇၉။ ဟိတကရော ပရော ဗန္ဓု၊ ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရော။
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊ ဟိတံ အရည မောသဓံ။
- ၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ပစ္စက္ခေ ပိယဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊ ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ ဧဝံ။
- ၈၁။ နေဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊ ပုတ္တဒါရာ သဟောဒရာ။
နေဝန္ဓေဝ သေဝန္တိ၊ ဓနံ လောကေ မဟာသခါ။
- ၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊ ဗန္ဓဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
အပ္ပကာသုတထာ မိတ္တံ၊ ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။
- ၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။
- ၈၄။ နာဝိဿာသေ အမိတ္တဿ၊ မိတ္တဉ္စာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တေ၊ သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။
- ၈၅။ သကိံ ဣတ္တံ ယော မိတ္တံ၊ ပုန သန္တိတုမိတ္တံ။
သော မစ္စံ ဥပဂဏှာတိ၊ ဂစ္ဆော အဿတရိယထာ။
- ၈၆။ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊ ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊ သေလေ ဘိန္ဒေ သဋ္ဌိလ္လဝ။
- ၈၇။ ဣဏသေသော အဂ္ဂိသေသော။
ရောဂသေသော၊ တထေဝ စ။
ပုနပုနံ ဝိနုန္တိ။

ဒုတိယကြိမ်

- တသ္မာ သေသံ န ကာရဒယ။
- ၈၈။ ပဒုမံ မုခံ ယဿ၊ ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ။
တာဒိသံ နောပသေဝေယျ၊ ဟဒယေ တု ဟလာဟလံ။
- ၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊ န စ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊ နော နိဂ္ဂဟိတံ တတော။
- ၉၀။ သိင်္ဂီ ပညာသ ဟတ္ထေန၊ သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟိတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊ ဒေသစာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။
- ၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊ ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
- ၉၂။ ရောဂါတုရေ စ ဒုဗ္ဗိက္ခေ၊ ဗျသနေ စ သတြုဂဟေ။
ရာဇဒွါရေ သုသာနေ စ၊ သခါ တိဋ္ဌာ သုမိတ္တဏာ။
- ၉၃။ သီတဝါစော ဗဟုမိတ္တော၊ ဖရသော အပ္ပမိတ္တကော။
ဥပမံ ဧတ္ထ ဉာတဗျံ၊ သူရိယ စန္ဒ ရာဇနံ။
မိတ္တကဏ္ဏေ နိဋ္ဌိတော။
-

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

- ၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ၊ နာရီရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊ ခမာ ရူပံ တပဿိနံ။
- ၉၅။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊ ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခူနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊ ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။
ဒုတိယကြိမ်

- ၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ။
 ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
 ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာသောဘာ။
 ဣတ္ထိ သောဘာဝ သာမိကာ။
- ၉၇။ ပဉ္စ ရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ သတ္တ ရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
 ကေ မာသာ သုဘရိယာ၊ အစု မာသာ သိဿာ မလာ။
- ၉၈။ ဟိ ရမတိ ပင်၊ ဟင် ရမတိ ပေါက်။
 ထိ ရမတိ ပု၊ ခု ရမတိ ခံ။
- ၉၉။ ဇိဏ္ဏ မန္တံ ပသံသေယျ၊ ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ။
 ရဏပုနာဂတာ သူရံ၊ သဿဉ္စ ဂေဟ မာဂတံ။
- ၁၀၀။ ဒွိတရိ ပတိ နာရီစ၊ ဝိဟာရ ဒွိတရိ ဘိက္ခု။
 သကုဏောံ ဒွိတြိ ပါသဉ္စ၊ ကတမာယာ ဗဟူတရံ။
- ၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊ မိတ္တံ ဒန္တိ အံဘဏိကာ၊
 ဣတ္ထိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊ ရာဂိနံ အပ္ပဘောဇနာ။
- ၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊ ဝီစိဝိနာ စ အဏ္ဏဝါ။
 ဟံသဝိနာ ပေါက္ခရဏိ၊ ပတိဝိနာ ကညာ သောဘော။
- ၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊ ဣတ္ထိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
 ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနော၊ ဣတ္ထိ သူစိသုတ္တံ ယထာ။
- ၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝင်္ကနဒီ၊ သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
 သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ။
- ၁၀၅။ ဝိဝါဒသီလီ ဥဿုယဘာဏိနိ။
 ပဿတဏှိ ဗဟုပါကတ္တနိ။

- အဂ္ဂန္တုတ္တိ ပရဂေဟဝါသီ။
 နာရီ စတ္တာ ပုတ္တသတံပိ ပုမာ။
 ၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနနိဝ ကန္တိနိ။
 ဂုယေသု ဌာနေသု ဘဂိနိဝ ဟိရိ။
 ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရီ ဝ ဒါသိနိ။
 ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မဏိ။
 ရူပိသု သိက္ခိ ကပ္ပနေသု ခမနိ။
 သာ နာရီ သေဠိတိ ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
 ကာယဿ ဘေဒါ စ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။
- ၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ။
 သုရု သုကေသိ သမပန္တိ ဒန္တိ။
 ဂမ္ဘီရနာဘိ ယုဝတိ သုသိလိ။
 ဟိနကုလေသု ဇာတာဘိ ဝိဝါဟေ။
- ၁၀၈။ သရဒံ ရတုကာလာနံ၊ ဘရိယာနံ ရူပဝတိ။
 ဇေဠပုဓာနံ ပုတ္တာနံ၊ ဒိသာနံ ဥတ္တရပုဓာနံ။
- ၁၀၉။ ယာ ဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရီ၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
 သာမိကံ အပစာယေယျ၊ ဣန္ဒြိယံ ပါဒစာရိကာ။
- ၁၁၀။ ယောဣစ္ဆေပုရိသံ ပေါသော၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
 ပရဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ဓောတပါဒေါ ကဒ္ဒမံ။
- ၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊ အာနေတိ တိဗ္ဗရုတ္တနိ။
 တဿာ ဣဿာ န သဒ္ဒဟတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
 ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဠိတော။

၆-ရာဇ ကဏ္ဍ

- ၁၁၂။ ကေယာမံ သယေ ရာဇာ၊ ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ဗံရာဝါသော တိယာမောဝ၊ စတုယာမော တု
ယာစကော။
- ၁၁၃။ ဓနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊ နဒီ ဝေဇ္ဇော ထဏာ ဣမေ။
ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသော။
- ၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊ န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊ န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။
- ၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဗရံ သုညံ၊ ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊ သဗ္ဗသုညံ ဒလိဒ္ဒတံ။
- ၁၁၆။ ဓနမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊ ဝိဇ္ဇမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊ ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂတေ။
- ၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊ မဟိပတိ စ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇော စ ဂဏိကာ၊ နိလ္လဇ္ဇော စ ကုလမိတာ။
- ၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊ မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊ ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။
- ၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊ သံဝိဘဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။
- ၁၂၀။ သကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊ သကိံ သမဏ ဗြဟ္မဏာ။
သကိံ သပ္ပုရိသာလောကေ၊ သေ ဓမ္မော သနန္တနော။
- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမေဘောဂီ န သာဓု။
အသညတော ပဗ္ဗဇိဘော န သာဓု။

- ရာဇာ အနိသမ္မကာရီ န သာဓု။
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု။
- ၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရောသဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္ထ မိစ္ဆန္တိ၊ တေသံ ကမ္မ ဝိနဿတိ။
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇာညာ၊ ကတာကတံ သယံရာဇာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတော ဝ နိသေဝေယျ၊ ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဂေန၊ ပရလောကံ အမောဟံဝ။
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မုဠော၊ သပ္ပေါ ရာဇကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္ထဗ္ဗော- အစ္စေကပါဏဟရာနိ။
- ၁၂၆။ ဒုဠဘရိယသံဝါသော၊ ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော။
သ သပ္ပေ စ သရေ ဝါသော၊ မစ္စုဇေ န သံသယော။
- ၁၂၇။ သမ္မုဠ သိသော ပဒေသေန၊ ကုနရီ ဘရဏေနစ။
အသတံ သမေယောဂေန၊ ပဏ္ဍိတော ပျဝသိဒတိ။
- ၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တကရံ ပါပံ၊ သိဿပါပံ ဂူရု တထာ။
ရာဇာ ရဌကရံ ပါပံ၊ ရာဇပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၂၉။ အကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာမံ သာဓုနာဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။
- ၁၃၀။ အဒန္တံ ဒမနံ ဒါနံ၊ ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ။
ဒါနေနံ ပိယဝါစာယ၊ ဥန္နမန္တိ နမန္တိ စ။
- ၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိ ဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ။

- ၁၃၂။ ဗဟုန မပ္ပဿာရာနံ၊ သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဇ္ဇတေ၊ ယောတ္ထံ၊တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတံ။
- ၁၃၃။ သဟာယောအသမ္ပတ္တောပိ၊တေဇသာ ကိံ ကရိဿတံ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊ သယမေ ဂူပသမ္ပတံ။
- ၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊ ကာမ ဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသဘုတ္တိံဝါ၊ မလ္လံ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗမလကံာရံ၊ န ရညာ သဒိသံ ကရေ။
- ၁၃၅။ နမေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
သော သာမိကော မယုန္တိ၊
စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဌာပယေ။
- ၁၃၆။ နာတိဒ္ဓရေ ဘဇေ ရညော၊ နစ္စာသန္ဓော ပဝါတကေ။
ဥဇ္ဇကေ နာတိနိဇ္ဇေ စ၊ နဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော အဂ္ဂိဝ သံယတောတိဋ္ဌေ။
- ၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊နသောဘတိအနိဿယော။
အနုဋ္ဌမပိ မဏိနာ၊ ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇိကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

- ၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿေ ကုတော သီလံ၊
မံသဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
သုရာပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
ဒုတိယကြိမ်

(၉၂)

မန္တလေးမူမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

- မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။
မဟာတန္ဒေ ကုတောသိပ္ပံ၊
မဟာကောဓေ ကုတော ဓနံ။
- ၁၃၉။ သုရာယောဂေါ ဝိကာလော စ၊ သမုဇ္ဈစရဏင်္ဂတော။
ခိန္န ဓုတ္တော ပါပမိတ္တော၊ ဘေဂါနိ အလသောမုခံ။
- ၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ရတ္တော နာဝစနေန စ၊
သဉ္စရတိ ဘယာ ဘိတော၊ ဝနေ ဝနစရိ ယထာ။
- ၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊ ပျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခိတော ပျာဓိတော မုဠော၊ ဣဏဝါ၊
နိတျသေဝကော။
- ၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ၊
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ အဘိတော ဟောတိ၊
ဣတ္ထိတော။
- ၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါ စ၊ သုခိတော -
ရောဂဝါလသော။
- ၁၄၄။ ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမော စ၊ သတ္တေတေ သတ္တဝဇ္ဇိတာ။
ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆဟေလာဘ၊ လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္တ၊ အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။
- ၁၄၅။ နဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊ ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊ သာဝသေသေန ကာရယေ။
- ၁၄၆။ တူလံသလ္လဟု ကံလောကေ၊ တတောစပလဇာတိကော။
တတော ဝုဗ္ဗမနောဝါဒေါ၊ ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

ဒုတိယကြိမ်

- ၁၄၇ ပါသဏဆတ္တံ ဂရုက္ခံ၊ တတော ဒေဝါနာစိက္ခုဏံ၊
တတော ဝုဇ္ဈာန မောဝါဒေါ၊ တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။
- ၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ ဒါသော ဧတ္ထကဏိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဍဿာနာန မက္ခိနံ၊ ဝါမဟတ္ထော ပါဒဒါသော။
- ၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊ ကုဇေရေရက္ခတိ သဒါ။
မူလမ္ပိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊ အဂ္ဂမ္ပိ စ ကာလကဏ္ဍိ။
တာနိ ဘုဉ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတု၊ သိရီဇေ ပဝစုတိ။
- ၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဍရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊ အစ္စရက္ခော စ ဗိဿဏော။
တဿာဟိ တေ ပူဇေယန္တု၊ သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။
- ၁၅၁။ ဂေါဏာဟိ သဗ္ဗဂီဟိနံ၊ ပေါသကာဘောဂဒါယကာ။
တဿာ ဟိ မာတာပိတူဝ၊ မာနယေ သက္ကရေယျ စ။
- ၁၅၂။ ယေစခါ ဒန္တိ ဂေါမံသံ၊ မာတုမံသံ ခါဒယေ၊
မတေသု တေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊ ဒဒေ သောတေ စ ဝါဟယေ။
- ၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ ရဝိသောကြာ စ မဇ္ဈိမော။
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ စန္ဒရော၊ သောရီ အင်္ဂါ စ မရဏံ။
- ၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရု ဟန္တိ၊ သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊ မာတာ ပိတာစ ပုဏ္ဏမိ။
- ၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊ န လာဗု နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသ ပြိန္နံ တြိ မိနံ၊ ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။
- ၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္ထံ ဧကံ၊ စဇေ ကုလံ ဂါမအတ္ထံ၊
ဂါမံ ဇနပဒအတ္ထံ၊ အတ္တတ္ထံ ပထဝီ စဇေ။
- ၁၅၇။ ဒေသံ ကြသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊ သိဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊ ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။

(၉၄)

မန္တလေးမူမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

၁၅၈။ ယမှီ ပဒေသေ န မာနေဘ၊ နပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။

န စ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊ န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။

၁၅၉။ စရတျေ ကေန ပါဒေန၊ တိဋ္ဌတျေကေန ပဏ္ဍိတော၊
အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊ န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ ဓန ဓည ပယောဂေသု၊ တထာ ဝိဒျာဂမေသု စ။

ဒုတေသု အပစာဇေသု၊ စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါ ဘဝေ။

၁၆၁။ ဒွိဂုဏော ထိန မာဟာရော၊ ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။

ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာ မော၊ ကာမောတုဋ္ဌ
ဂုဏော ဘဝေ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆု၊ ဝိသေသ ရသ ဝါဂ္ဂဒတာ။

တထာ သုမေတ္တိကော သာရံ၊ ဝိပရိဒတာဝ ဒုဇ္ဇေနော။

၁၆၃။ ကဿကောဝါဏိဇောမစ္စော၊ သမဏောသုတသီလဝါ၊

တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊ ရဋ္ဌဗိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဇျာယ မလာ မန္တာ၊ အနုဌာနံ မလံ ဃရံ။

မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊ ဝိရာနံ သန္တကတ္တံ။

ဝဒန္တိ စ ဟိနာ ဇနာ၊ ပုဗ္ဗ ကမ္မပ္ပဓာနာတိ။

၁၆၆။ နဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊ ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ။

န စေ သိဇျတိ တံ ကမ္မံ၊ အဖလံဝေ ကိံ ဒေါသော။

၁၆၇။ နိစကုလံ နိပ္ပညဝါ၊ နိရူပံ နိဗလံ သမံ။

ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊ ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပက္ခိဏ္ဏကကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

ဒုတိယကြိမ်

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊ ဒုဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိ၊
ရာဇ ပကိဏ္ဍကော စာတိ၊ သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာယံ၊ သောမိတော ကာသိကေ သတေ၊
ဆနောတျ ဒုတိယာသဠေ၊ ကာလ သတ္တမ အာဒိဟေ။

လောကနီတိ ပါဠိပြီး၏။

လောကနီတိ အနက်

၁-ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ ပညာရှိနှင့် ဆိုင်ရာအပိုင်း၊

၁။ အဟံ-ငါသည်၊ ရတနတ္ထယံ-ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝန္တိတွံ-ရှိခိုးပြီး၍၊ နာနာ သတ္တသမုဒ္ဓန္တံ - အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်အပ်သော၊ လောကနီတိ-လောကနီတိအမည်ရှိသောကျမ်းကို၊ မဂဓေနေဝ- မာဂဓဘာသာဖြင့် သာလျှင်၊ သင်္ခေပံ- သခေပေန- အကျဉ်း အားဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ- ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ-ဂုဏ်အထူးကား၊ နီတိ-နီတိကျမ်းသည်၊ လောကေ-လောက၌၊ ပုရိသဿ-ယောကျ်ား၏၊ သာရောစ-အနှစ်လည်း မည်၏၊ မာတာပိတာစ-အမိအဖလည်း မည်၏၊ အာစရိယောစ-ဆရာလည်း မည်၏၊ မိတ္တောစ- အဆွေခင်ပွန်းလည်း မည်၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ နီတိ-နီတိကျမ်းကို၊ ဇညာ-တတ်သော၊ ပုရိသော-ယောကျ်ားသည်၊ ဗဟုဿုတော- များသော အကြား အမြင် ရှိသော၊ မဟာ-မြတ်သော၊ ဉာဏိ ပညာရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

ဒုတိယကြိမ်

၃။ အလသဿ-ပျင်းသော သူအား၊ ကုတောသိပ္ပံ- အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း၊ အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသော သူအား၊ ကုတောဓနံ-ဥစ္စာ အဘယ်မှာရအံ့နည်း၊ အဓနဿ-ဥစ္စာ မရှိသော သူအား၊ ကုတောမိတ္တံ- အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း၊ အမိတ္တဿ- အဆွေခင်ပွန်း မရှိသော သူအား၊ ကုတောသုခံ-ချမ်းသာ အဘယ်မှာရအံ့နည်း၊ အသုခဿ-ချမ်းသာမရှိသောသူအား၊ ကုတောပညံ- ကောင်းမှု အဘယ်မှာ ပြုအံ့နည်း၊ အပညဿ- ကောင်းမှု မရှိသော သူအား၊ ကုတောဝရံ-နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ် မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ-အတတ်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ စောရာ-ခိုးသူတို့သည်၊ နဂဏန္တိ-မယူနိုင်ကုန်၊ ဣဓလောကေ - ဤလောက၌၊ သိပ္ပံ-အတတ်သည်ကား၊ မိတ္တံ- အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏၊ ပရလောကေ- တမလွန် ဘဝ၌၊ သုခါဝဟံ-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ-အကြားအမြင် ပညာကို၊ အပ္ပကံ- နည်း၏ ဟူ၍၊ နာတိမညေယျ-မအောက်မေ့ရာ၊ စိန္တံ-စိတ်၌၊ နိဓာပယေ- ထားရာသလျှင်ကလည်း၊ ဝမ္ဘိဓကာဝ- တောင်ပိုက်သို့၊ ဥဒက ဗိန္ဒု- ရေခပ်၍သည်၊ စိရေန-ကျဖန်များစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်၊ ပရိပူရတိ ဣဝ-ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇိဝါ- နှုတ်မှုပညာကို၎င်း၊ အထ- ထိုမြို့၊ သိပ္ပံဝါ- လက်မှုပညာကို၎င်း၊ ခုဒ္ဒေ-တိ-ငယ်၏ ဟူ၍၊ နာ တိ မညေယျ-မအောက်မေ့ရာ၊ ပရိယောဒါတံ- ကုန်စင်အောင် တတ်မှုကား၊

ဒုတိယကြိမ်

ကေမ္မိ-တခုသော အတတ် သည်လည်း၊ ဇီဝိဘ ကပ္ပ ကာရဏံ-
အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလသေလေ-တောင်တောင် ဟူသမျှ၌၊ နမဏိကံ-
ပတ္တမြားမရှိ ဂဇေဂဇေ ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌၊ န မုတ္တိကံ-အမြုတေ
မရှိ၊ ဝနေဝနေ-တောတော ဟူသမျှ၌၊ နစန္ဒနံ-စန္ဒကူးမရှိ၊ ဌာနေ
ဌာနေ-အရပ်တိုင်း အရပ်ဘိုင်း၌၊ န ပဏ္ဍိတံ- ပညာရှိ သုခမိန့်မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော- သုတနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာ
ရှိသည်၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ အတ္ထိတိ-ရှိ၏ ဟူ၍၊ စေသုခတာ-
အကယ်၍ ကြားငြားအံ့၊ တံ ဌာနံ-ထိုအရပ်သို့၊ သုတေသိနာ-
သုတကို ရှုမှီးသော အမျိုးကောင်းသားသည်၊ မဟုဿာဟေန-
သည်းစွာ အားထုတ်သဖြင့်၊ ဂန္ထဗ္ဗံ- သွားရာသလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ သိန-ဖြည်းဖြည်းသင်ရာ၏၊ ခနံ-ဥစ္စာ
ကို၊ သိနေ-ဖြည်းဖြည်း ရှာရာ၏၊ ပဗ္ဗတံ- တောင်ကို၊ အရဟံ
အာရဟန္တာ-တက်သော သူသည်၊ သိနေ-ဖြည်းဖြည်းတက်ရာ၏၊
ကာမဿ-ကာမဂုဏ်ကို၊ သိနေ-ဖြည်းဖြည်း တစ တစသာ အလို
ရှိရာ၏၊ ကောဓဿ- အမျက်ကို၊ သိနေ-ဖြည်းဖြည်း ထွက်ရာ၏၊
ဣမေ ပဉ္စ- ဤငါးပါးတို့ကို၊ သိန သိနေ- ဖြည်းဖြည်း တစ
တစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတံ စ- အကြားအမြင် အတတ်၎င်း၊ သမ္မုတံ စ- ဓမ္မ
သတ်အတတ်၎င်း၊ သင်္ချာ စ- ဂဏန်း အတတ်၎င်း၊ ယောဂါ စ-
တစည်း စူးဆောက် အတတ်၎င်း၊ နီတိံ စ- နီတိကျမ်းအတတ်၎င်း၊
ဝိသေသကာစ- ယာယီ ယတြာစသော ဗျာကရုဏ်း အတတ်၎င်း၊
ဂန္ထဗ္ဗာ စ- စောင်းညှင်း စသော ကဗျာ လင်္ကာ အတတ်၎င်း၊

ဂဏိကာစေင- လက်ပစ် အတတ်၎င်း၊ ခနုပေဒါ စ- ဒူးလေး လင်း
လေး အတတ်၎င်း၊ ပူရဏာ စ- စကားဟောင်း အတတ်၎င်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာ စ- ဆေး အတတ်၎င်း၊ ဣတိဟာသာ စ- ရယ်
ရှင်မှု အတတ်၎င်း၊ ဇောတိ စ- ပေဒင်အတတ်၎င်း၊ မာယာ စ-
လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၎င်း၊ ဆန္ဒတိ စ- ဆန်းကျမ်းအတတ်
၎င်း၊ ကေတု စ- သံတမန်အတတ်၎င်း၊ မန္တာ စ- မန္တန်အတတ်၎င်း၊
သဒ္ဒါ စ- သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်၎င်း၊ ဣမေ- ဤသည်တို့ကား၊ အဋ္ဌာ
ရသကာ- တဆယ်ရှစ်ပါး ကုန်သော သိပ္ပါ- အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ- လောက၌၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသည်၊
အပုဋ္ဌော- သူမမေးမှုကား၊ ဘေရီ- စည်ကြီးသဖွယ်၊ ဟောတိ-
ဖြစ်၏၊ ပုစ္ဆိတော- သူတည်းမေ မူကား၊ ပဇ္ဇေန္နော- မိုးကြီး
သဖွယ်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ဗာလော- သူမိုက်သည်၊ ပုဋ္ဌောပိ- မေး
သော်၎င်း၊ အပုဋ္ဌောပိ- မမေးသော်၎င်း၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊
ဗဟံပိ- များစွာလည်း၊ ဘဏတေ ဘဏတေဝ- ဟောပြောတတ်
သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ- လောက၌၊ ပေါတ္ထကေသု- ပေတို့၌၊ ယံ
သိပ္ပဉ္စ- အကြင် အတတ်သည်၎င်း၊ ပရဟတ္ထေသု- သူတပါးတို့၏
လက်တို့၌၊ ယံဓနဉ္စ- အကြင် ဥစ္စာသည်၎င်း၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ ယထာ
ကိစ္စေ- ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ သမုပ္ပန္နေ- ဖြစ်လတ်သော်၊ တံ သိပ္ပံ-
ထိုပေတို့၌ရှိသော အတတ်သည်၊ နသိပ္ပံ- အတတ် မမည်၊ ဟံဓနဉ္စ-
သူတပါးတို့၏ လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း၊ န ဓနံ- ဥစ္စာ
မမည်။

ဒုတိယကြိမ်

၁၄။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ ဇလပ္ပမာဏံ- ရေတိမ် ရေနက်
ကိုကား၊ ကုမုဒမာလံ- ကုမုဒြာကြာကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။
ကုလပ္ပမာဏံ- အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား၊ ဝိနယော ပမာဏံ-
ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာ အားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏
အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏သော်လည်းဟူ)၊ ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ-ပညာရှိ
မရှိကိုကား၊ ကထိတဝါကျ-ဆိုသော စကားဖြင့် သိအပ်၏။ ပထဝီ
ပမာဏံ- မြေကောင်း မကောင်းကိုကား၊ တိဏမိလာတံ- မြက်ညှိုး
မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ အပ္ပဿတော- နည်းသော
သုတရှိသော သူသည်၊ အပ္ပံ- အနည်းငယ်သော၊ သုတံ သုတကို၊
ဗဟံမညတိ- အများအောက်မေ့တတ်၏၊ မာနဝါ- မာန်ရှိတတ်၏၊
ကိမိဝ- အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ သိန္ဓုဒကံ- သမုဒ္ဒရာရေကို၊
အပဿန္တော- မမြင်ဘူးသော၊ မဏ္ဍုဏော- ဖားဘူငယ်သည်၊
ကူပေ- တွင်းဝဉ္စ၊ တောယံ-ရေကို၊ ဗဟံမညတိဣဝ- အများ
ထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ ပဌမံ- ပဌမ အရွယ်၌ကား၊
န ပရာဇိတောသိပ္ပံ- အတတ်မရတုံအံ၊ ဒုတိယံ- ဒုတိယ အရွယ်၌
ကား၊ န ပရာဇိတောဓနံ- ဥစ္စာမရတုံအံ၊ တတိယံ-တတိယ အရွယ်
၌ကား၊ န ပရာဇိတောဓမ္မံ- တရား မရတုံအံ၊ စတုတ္ထံ- စတုတ္ထ
အရွယ်တိုင်မှကား၊ ကိံကရိယတိ- အဘယ်မှု ရအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ- ချစ်သားတို့၊ ဗျတ္တိ- အတတ်ပညာ သင်ကုန်
လော၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ အလသော-ပျင်းဘိသနည်း ပုတြာ-
ချစ်သားတို့၊ ဒိနေဒိနေ- နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဗျတ္တိ-အတတ်ပညာ

ဒုတိယကြိမ်

သင်ကုန်လော့၊ 'အဗျတ္တော-အတတ်ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဘာရဟာရိဒကော-သူ၏ဝန်ထမ်းဖြစ်တတ်၏၊ ဗျတ္တကော- အတတ်ပညာရှိသောသူကို၊ လောကေ- လောက၌၊ ပူဇိတော- သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ- အကြင်အမိသည်၊ ဗလော- သားငယ်ကို၊ န သိက္ခိတော-အတတ်ပညာသင်၍မပေး၊ သာ မာတာ-ထိုအတတ်ပညာ သင်၍ မပေးသော အမိသည်၊ သတြု- ရန်သူမည်၏၊ ယေန- အကြင်အဖသည်၊ ဗလော- သားငယ်ကို၊ န သိက္ခိတော- အတတ်ပညာသင်၍ မပေး၊ သော ပိတာ- ထိုအတတ်ပညာသင်၍ မပေးသော အဖသည်၊ ဝေရီ-ရန်သူမည်၏၊ သော- ထိုအတတ်ပညာ မရှိသောသူသည်၊ ဟံသမဇ္ဈေ- ဟင်္သာတို့၏ အလယ်၌၊ ဗကော ယထာ- ဗျိုင်းကဲ့သို့၊ သဘာမဇ္ဈေ-သဘင် အလယ်၌၊ န သောဘတိ-မတင့်တယ်၊ တသ္မာ-ထိုသို့ အတတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်၊ ဝေရီ-ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂီရိ- တောင်ချောက်ကြား၌ ပေါက်သော ဆူးကို၊ ကောတိက္ခတိ-အသူထက်စိမ့်ချွန်သနည်း၊ သမတိဘာဝေါ- မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင်၊ မိဂက္ခိယံ-သမင်မ၏မျက်စိ၌၊ ကောအဉ္ဇနံ- အသူမျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်သနည်း၊ သမတိ ဘာဝေါ- မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပချေ၏ရှင်၊ ပလ္လလေ-ညွှန်၌၊ ဥပ္ပလဿ- ကြာကို၊ ကောသုဂန္ဓံ- အသူအနံ့ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း၊ သမတိဘာဝေါ- မိမိအလိုလိုသာလျှင် အနံ့ကောင်းတုံ၏ရှင်၊ ကုလပုတ္တရူပေါ- အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘော

သည်၊ ကောပဝတ္တတိ-အသုပ္ပိ၍ ဖြစ်သနည်း၊ သမတိဘာဝေါ-
မိမိအလိုလိုသာလျှင် ဖြစ်ပေချေ၏ရှင်။

၂၀။ အကောတဗျလံ- ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်၊ န ရသံ-
အရသာမရှိ၊ အဓနံဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ အလင်္ကံတမ္ပိ-တန်ဆာ
ဆင်ခြင်းသည်လည်း၊ န ရသံ- အရသာမရှိ၊ အလောဏကံ-
ဆား မရှိသော၊ ဗျဉ္ဇနံတု-စားဘွယ်သည်လည်း၊ နရသံ- အရသာ
မရှိ၊ အသိပ္ပဿ- အတတ်ပညာ မရှိသောသူ၏၊ ဗျာကရဏံ-
ပျို.ကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း၊ န ရသံ- အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဿ-နာခြင်းမှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်
သောသူသည်၊ သုဘဿမ္ပန္နာ-သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သုတပညာယ
သုတပညာဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗတိ-ပွား၏၊ ပညာယ-သုတပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ-
အနက်ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏၊ ဉာတော-သိအပ်သော၊ အတ္ထော-
အနက်သည်၊ သုခါဝဟော-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ-လောက၌၊ ဘောဇနံ-အစာစားခြင်းသည်
၎င်း၊ မေထုနံ-မေထုန်မှီ၍ခြင်းသည်၎င်း၊ နိဒ္ဒါ-အိပ်ခြင်းသည်၎င်း၊
ဂေါဏပိ-နွား၌၎င်း၊ ပေါသေပိ-ယောက်ျား၌၎င်း၊ ဝိဇ္ဇတိ ရှိ၏၊
ဝိဇ္ဇာ- အတတ်ပညာသည်ကား၊ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊
ဝိသေသော-အထူးပေတည်း၊ တံဟိနော-ထိုအတတ် ပညာမှယုတ်ခဲ့
မှုကား၊ ဂေါသမော-နွားနှင့်တူသည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ-လောက၌၊ ဝိဇ္ဇာသမံ-အတတ်နှင့်တူသော၊
မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဗျာဓိသမော-အနာနှင့်
တူသော၊ ရိပ္ပ-ရန်သူမည်သည်၊ နစ အတ္ထိ-မရှိ၊ အတ္တသမံ-ကိုယ်နှင့်

ဒုတိယကြိမ်

ဘူသော၊ ပေမံ-ချစ်သောသူမည်သည် နှစ် အတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မသမံ-
ကံနှင့် တူသော၊ ဗလုံ-အားမည်သည်၊ နှစ် အတ္ထိ-မရှိ။

၂၄။ လောကေ-လောက၌၊ ဟံသော-ဟင်္သာသည်၊ ကာကာနံ-
ကျီ တို့၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊ သီဟော
ခြင်္သေ့သည်၊ ဂုဇ္ဇံ နွားတို့၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ နသောဘတေ-
မတင့်တယ်၊ တုရဂေါ-မြင်းသည်၊ ဂဒြဘမဇ္ဈေ- မြည်းတို့၏
အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊
ဗာလမဇ္ဈေ-သူမိုက်တို့၏အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော-သူမိုက်သည်၊ ယာဝဇီဝံပိ-အသက်ထက်ဆုံး
လည်း၊ ပဏ္ဍိတံ- ပညာရှိကို၊ စေပယိရူပါသတိ-အကယ်၍ ဆည်း
ကပ်ငြားအံ့၊ သောဗာလော-ထိုသူမိုက်သည်၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊
နဝိဇာနာတိ-မသိ၊ ကိမိဝ- အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဒဗ္ဗိ-
ယောက်မသည်၊ သူပရသံ- ဟင်း၏အရသာကို၊ နဝိဇာနာတိ
ယထာ-မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညု-ပညာရှိသည်၊ မုဟုတ္တံပိ-တဏှမ္ပလည်း၊ ပဏ္ဍိတံ-
ပညာရှိကို၊ စေပယိရူပါသတိ-အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ ခိပ္ပံ-
လျင်စွာ၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဝိဇာနာတိ- သိ၏၊ ကိမိဝ- အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊ ဇိဝှာ-လျှာသည်၊ သူပရသံ- ဟင်း၏အရသာကို၊
ဝိဇာနာတိယထာ-သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော-ရဲရင့်သောသူသည်၊ သတ္တံ-လက်နက်ကို၊ ဝိနာ-
ကင်း၍၊ သင်္ဂါမဘူမိယံ-စစ်မြေအရပ်သို့၊ နဂစ္ဆေယျ- မသွားရာ၊
တထာ-ထို့အတူ၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊ သတ္တံ-ကျမ်းဂန်ကို၊
ဝိနာ-ကင်း၍၊ နဘာသေယျ- စကားမဆိုရာ၊ အဒ္ဓဂ္ဂ- အခွန်ရှည်

သောခရီးသို့သွားသော၊ ဝါဏိဇဇာ- ကုန်သည်သည်၊ သတ္တံ- အဖော်ကို၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ န ဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ၊ ဝိဒေသဂမနော- အရပ်တပါးသို့ သွားသောသူသည်၊ သတ္တံ- အဖော်ကို၊ ဝိနာ- ကင်း၍၊ န ဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ။

၂၈။ လောကေ-လောက၌၊ ဓနနာသဉ္စ- ဥစ္စာပျက်ခြင်းကို ၎င်း၊ မနောဘာပဉ္စ နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း၊ သရေ-အိမ်၌၊ ဒုစ္စရိ တာနိစ္စ-မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ဝဉ္စနဉ္စ-လှည့်ပတ် ခြင်းကို၎င်း၊ အဝမာနဉ္စ-မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို၎င်း၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသည်၊ န ပကာသယေ-ထင်ရှားမပြရာ။

၂၉။ လောကေ လောက၌၊ ပတ္တာနုရူပကံ- အရေးအခွင့် ရောက်သည်နှင့်လျော်သော၊ ဝါကျံ-စကားကို၎င်း၊ သဘာဝရူပ ကံ-ကိုယ်အားလျော်က်ပတ်သော၊ ပိယံ-ချစ်အပ်သောသူကို၎င်း၊ အတ္တာနုရူပကံ- ကိုယ်နှင့်တန်ရုံသော၊ ကောဓံ-အမျက်ကို၎င်း ယော-အကြင်သူသည်၊ ဇာနိတံ-သိတတ်၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ-ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်၊ ရသံခါဒါ-အရသာစား ကြူးသောသူ၊ အဗလဿ-ခွန်အားမရှိဘဲလျက်၊ ဟတာရတာ- အသတ်အပုတ် ကြိုက်သောသူ၊ အပ္ပညဿ- ပညာမရှိဘဲလျက်၊ ဝါကျရတာ- စကားလိုလားသောသူ၊ ဣမေ - ဤသူတို့ကား၊ ဥမ္မတ္တကသမာ-သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁။ အနုဂ္ဂာယံ-သူမခေါ်ဘဲလျက်၊ ဂမယန္တော-သူ့အိမ်သို့ သွားဖန်များသောသူ၊ အပ္ပစ္စာ- သူမအား ဘဲလျက်၊ ပဟုတာ သကော-မျှားပြားစွာ ဟောပြောတတ်သောသူ၊ အတ္တဂုဏံ- မိမိ

ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပကာသန္ဓေ-ပလ္လားပြတတ်သောသူ၊ ဣဒံတိဝိဓံ-
ဤသုံးပါးသည်၊ ဟိနုလက္ခဏံ- သူယုတ်တို့၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ- အဆင်းမလှသောသူသည်၊ ဗဟုံဘာ-
သော-ကောင်းများတတ်၏၊ အပ္ပပညော- ပညာနည်းသောသူ
သည်၊ ပကာသကော-ထင်ရှားပြတတ်၏၊ အပ္ပပူရော- ရေမပြည့်
သော၊ သဋ္ဌေ-အိုးသည်၊ ခေါဘေ- ချောက်ချားတတ်၏၊ အပ္ပ
ခီရာ-နို့ ရည်မထွက်သော၊ ဂါဝီ-နှားမသည်၊ စလေ- ကျောက်
ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ- ဖားသူငယ်သည်လည်း၊ ဥကြ- ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်တတ်စေကာမူ၊ သီဟေ- ခြင်္သေ့ဟုထင်၏၊ ကာကဂ္ဂဟေ-
ကျီးတည်း ဖမ်းမှုကား၊ ပိယေ ပိယေ- ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု မြည်
တတ်၏၊ အပဏ္ဍိပိ- ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်လည်း၊ ပဏ္ဍိ
ဟုတွာ- မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်ခြင်းကြောင့်၊ ခီရာ- ပညာရှိ
တို့သည်၊ ပုစ္ဆေ-မေးလတ်သော်၊ ငယေ ငယေ- ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု
ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ- ဖားသူငယ်သည်လည်း၊ ဥကြ- ဆောင့်
ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမူ၊ သီဟေ- ခြင်္သေ့ဟူကောင်း အံ့လော၊
သူကရေပိ- ဝက်သည်လည်း၊ ဥဟေ-အုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာမူ၊
ဒိပေ-ကျားသစ် ဟူကောင်းအံ့လော၊ ဗိလာရေ- ကြောင်သည်
လည်း၊ သဒိသေ-အဆင်း သဏ္ဌာန် တူကာမူ၊ ဗျဋ္ဌေ- ကျားဟူ
ကောင်းအံ့လော၊ သဗ္ဗမီခရ - ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိ တို့သည်
လည်း၊ သိပ္ပသမေ-အတတ်ချင်း တူကောင်းအံ့လော။

ဒုတိယကြိမ်

၃၅။ ရာဇာ- မင်းတို့သဘော မည်သည်၊ ဓနမ္ပိ- ဥစ္စာ၌၊
န တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ ပဏ္ဍိတောပိ-ပညာရှိသည်လည်း၊ သုဘာ
သိတေ- စကားကောင်း၌၊ န တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ စက္ခုပိ-
မျက်စိသည်လည်း၊ ပိယဒဿနေ- ချစ်သောသူကို မြင်ခြင်း၌၊
န တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ သာဂရော-သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဇလေ-ရေ၌၊
န တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ-အဆင်းအရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်
မူလည်း၊ ဝိသဘာလကုလသမ္ဘဝါ- ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသော အမျိုး၌
ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ ဝိဇ္ဇာဟိန္တာ- အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမှုကား၊
န သောဘန္တိ-မတင့်တယ်ကုန်၊ ကိသုကာ- ပေါက်ပန်းတို့သည်၊
နိဂန္ဓာ ဣဝ-ရနံ မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ-လောက၌၊ ဟိနပုတ္တော- အမျိုးယုတ်သော
သူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ရာဇာမစ္ဆော-မင်း၏ အမတ်ဖြစ်တတ်
၏၊ ဗာလပုတ္တော-သူမိုက်၏ သား ဖြစ်လျက်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော-
ပညာရှိတတ်၏၊ အဓနဿ- ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ သားဖြစ်လျက်
လည်း၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု-များတတ်၏၊ တဿ-ထို့ ကြောင့်၊
ပုရိသဝံနံ-ယောကျ်ားတို့အား၊ နမညထ-မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယော- သိသော အကြင်တပည့်သည်၊ သိပ္ပလဒဘေန-
အတတ်ကိုလိုသဖြင့် ဗဟု-အထူးထူးအပြားပြားများစွာ၊ ဂဏှာတိ-
သင်ယူတတ်၏၊ သောသိသော-ထိုတပည့်သည်၊ သုပိနံ-အိပ်မက်ကို၊
ပဿန္တော-မြင်မက်သော၊ မူဂေါ-လူအကဲ့သို့၊ တံသိပ္ပ-ထိုအတတ်
ကို၊ ကထေတုမ္ပိ- ပြန်ဆိုခြင်းငှာလည်း၊ န ဥဿဟေ-မစွမ်းနိုင်ရာ။

ဒုတိယကြိမ်

၃၉။ ကုမ္ဘာကရော- အိုးထိန်းသည် သည်၊ ကုမ္ဘာ- အိုးကို၊
ဘိဇ္ဇေတုံ-ကဲ့စီမ့်သောငှာ၊ န ဃဋ္ဌတိ-မပုတ်ခတ်၊ သောဘေတုံ-
တင့်တယ်စီမ့်သောငှာ၊ ဃဋ္ဌတိ-ခတ်၏၊ အာစရိယော-ဆရာသည်၊
သိဿာနံ- တပည့်တို့အား၊ အပါယေသု- အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့၊
ခိပေတုံ-ကျရောက်စေခြင်းငှာ၊ န ဃဋ္ဌတိ-မပုတ်ခတ်၊ ဝုဒ္ဓိကာရဏာ-
အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဃဋ္ဌတိ-
ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော-အကြင်လူသည်၊ တဂရဉ္စ၊ တောင်ဇလပ်
ပန်းကိုလျှင်၊ ပလာသေန- ပေါက်ဖက်နှင့်၊ ဥပနယုတိ- ထုပ်၏၊
တဿ-ထိုသူ၏၊ တဂရောဓေ-တောင်ဇလပ်ပန်းသည်သာလျှင်၊
သုရဘိ-ကောင်းသောအနံ့ကို၊ ဝါယတိ- လှိုင်စေသည်ကား၊
န- မဟုတ်၊ ပတ္တာပိ-ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း၊ သုရဘိ- ကောင်း
သောအနံ့ကို၊ ဝါယန္တိ- လှိုင်စေကုန်၏၊ ဧဝံတထာ- ထို့အတူ၊
ဓိရူပသေဝနာ-ပညာရှိနှင့်ပေါင်းဖက် မှီဝဲရသောသူတို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ-
မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ-ပညာရှိကို ဆိုသော အခန်းသည်
နိဠိတံ-ပြီးပြီ။

၂-သုဇနကဏ္ဍ သူတော်ကောင်းနှင့်ဆိုင်ရာ အပိုင်း

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ- သူတော်ကောင်း တို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာ
သေထ-ပေါင်းဖက်ရာ၏၊ သဗ္ဗိ-သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္ဓဝံ-
ပေါင်းဖက်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ-ပြုရာ၏၊ သတံ- သူတော်ကောင်း
ဒုတိယကြိမ်

တို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ-တရားကို၊ အညာယ-သိ၍၊ သေယျော-မြတ်သည်၊
ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ပါပိယော-ယုတ်မာသည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ- သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းကို၊ စဇ
စဇာဟိ- စွန့်လေ့၊ သဒ္ဓမ္မံ သမာဂမံ- ပေါင်းဖက် အပ်သော
သူတော်ကောင်းသို့၊ ဘဇ ဘဇာဟိ- ဆည်းကပ်လေ့၊ အဟော
ရတ္တိ- နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပုညံ- ကောင်းမှုကို၊ ကရ ကရောဟိ-
ပြုလေ့၊ အနိစ္စတံ- သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသောအဖြစ်ကို၊ နိစ္စံ-
မမြဲ၊ သရ သရာဟိ-အောက်မေ့လေ့။

၄၃။ ဥဒ္ဓမ္မရပက္ကာ-ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်၊ ဗဟိ-အပဉ္စ၊
ရတ္တကမေဝစ-နိစ္စသလျှင်ကတည်း၊ အန္တော- အတွင်း၌ကား၊
ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ-ပိုးအတိပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ- ဖြစ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ-ထို့အတူ၊ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ- သူယုတ်တို့၏
နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာ-ပိ-ပိန္နသီးမှည့်တို့သည်ကား၊ ဗဟိ- အပဉ္စ၊
ကဏ္ဍကမေဝစ-ဆူးသထင်ကုန်၏၊ အန္တော- အတွင်း၌ ကား၊
အမတ သမ္ပန္နာ- အမြန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ယထာ-ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-ထို့အတူ၊ သုဇ္ဇန ဟဒယာ-
သူတော်ကောင်းတို့၏နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ-လောက၌၊ စန္ဒနတရု- စန္ဒကူးဝင်သည်၊
သုက္ခောပိ-ခြောက်သွေ့သော်လည်း၊ ဂန္ဓံ-အနံ့ကို၊ န ဇာဟာတိ-
မစွန့်၊ နာဂေါ-ဆင်ပြောင်သည်၊ ဂတောပိ-စစ်မြေပြင်သို့ရောက်
သော်လည်း၊ နရမုခေ- လူတို့၏မျက်မှောက်၌၊ လိဋ္ဌံ- တင့်တယ်
ခြင်းကို၊ န ဇာဟာတိ-မစွန့်၊ ဥစ္ဆု-ကြံသည်၊ ယန္တာဂတောပိ-

ဒုတိယကြိမ်

ယန္တရားစက်၏ အဝသို့ရောက်သော်လည်း၊ မခုရသံ-ချိုသော အရသာကို၊ န ဇဟာတိ-မစွန့်၊ ပဏ္ဍိတဇနော- ပညာရှိသူတော် ကောင်းသည်၊ ဒုက္ခောပိ- ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတရားကို၊ န ဇဟာတိဝေ- မစွန့်သည်သာ လျှင်ကတည်း။

၄၆။ သီဟော နာမ-ခြင်္သေ့ မည်သည်၊ ဇိဃစ္ဆောပိ-မှတ်သိပ် သော်လည်း၊ ပဏ္ဏာဒီနိ-သစ်ရွက်စသည်တို့ကို၊ န ခါဒတိ-မစား၊ သီဟောနာမ-ခြင်္သေ့ မည်သည်ကား၊ ကိသောစာပိ-ကြုံလိုသော် လည်း၊ နာဂမံသံ-ဆင်သားကို၊ န ခါဒတိ-မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော- မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ် ထ သော၊ ကုလဝံသ သုရက္ခတော- အမျိုး အနွယ်ကို စောင့်တတ် ထသော၊ ကုလပုတ္တော - အမျိုးကောင်းသားသည်၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ဒုက္ခပတ္တောပိ- ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဟိနကမ္မံ- ယုတ်သော အမှုကို၊ န ကာရယေ- မပြုရာ။

၄၈။ လောကေ- လောက၌၊ စန္ဒနံ-စန္ဒကူးသည်၊ သီတလံ- ချမ်းမြေ့စွာ၏၊ တတော-ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊ စန္ဒဝ- လသည်သာလျှင်၊ သီတလံ-ချမ်းမြေ့၏၊ စန္ဒန စန္ဒသီတမှာ- စန္ဒကူး၊ လ ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊ သုဘာသိတံ- ကောင်းစွာဆိုအပ် သော၊ သာဓုဝါကျံ-သူတော်ကောင်းတို့၏စကားသည်၊ သီတလံ- ချမ်းမြေ့၏။

၄၉။ ဘာဏု- ရောင်ခြည် တထောင်ဆောင်သော နေမင်း သည်၊ ပစ္ဆိမေ- အနောက်မျက်နှာ၌၊ ဥဒေတိ- တက်ရာ၏၊ မေရု ရာဇာပိ- မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း၊ နမတိ-ညွတ်ရာ၏၊ ယဒိ-

အကယ်မလွဲ၊ နရဂ္ဂိ- ငရဲမီးသည်၊ သီတလံ- ချမ်းမြေ့ရာ၏၊ ပဗ္ဗ
တက္ကေ- တောင်ထိပ်၌လည်း၊ ဥပ္ပလံ- ကြာသည်၊ ဝိကသေ- ပွင့်ရာ
၏၊ သာဓုဝါစာ- သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊ ကုဒါစနံ-
တရံတဆစ်မျှ၊ န ဝိရိတံ- မဖောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ- သစ်ပင်၏၊ ဆာယာဝ- အရိပ်သည်သာလျှင်၊
သုခါ- ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊
ဉာတိ မာတပိတု- ဆွေမျိုး၊ မိဘ၏၊ ဆာယာ- အရိပ်သည်၊ သုခါ-
ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထိုဆွေမျိုး၊ မိဘ၏ အရိပ်ချမ်းသာသည်
ထက်၊ အာစရိယော- ဆရာသမားတို့၏ အရိပ်သည်၊ သုခါ- ချမ်း
သာ၏၊ တတော- ထိုဆရာသမား၏ အရိပ် ချမ်းသာ သည်ထက်၊
ရညော- မင်း၏၊ ဆာယာ- အရိပ်သည်၊ သုခါ- ချမ်းသာ၏၊ တတော-
ထိုမင်း၏ အရိပ် ချမ်းသာ သည်ထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဆာယာ- အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်၊ အနေကဓာ-
များစွာသော အပြားအားဖြင့်၊ သုခါ- ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ- ပျားပိတုန်းတို့သည်၊ ပုပ္ဖံ- ပန်းကို၊ ဣစ္ဆန္တိ- အလို
ရှိကုန်၏၊ သုဇနာ- သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂုဏံ- ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊
ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏၊ မက္ခိကာ- ယင်တို့သည်၊ ပူတိ- အပုပ်ကို၊
ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏၊ ဒုဇနာ- သူယုတ်တို့သည်၊ ဒေါသံ- အမျက်ကို၊
ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏။

၅၂။ မာတာ ဟိနဿ- အမိယုတ်သောသူအား၊ ဒုဗ္ဘာသာ-
မကောင်းသော စကားရှိသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ပိတာဟိနဿ-
အဖယုတ်သောသူအား၊ ဒုက္ခိရိယာ- မကောင်းသော အမူအကျင့်
ရှိသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ဥဘော မာတာပိတာဟိနာ- မိဘနှစ်ပါး

ဒုတိယကြိမ်

စုံယုတ်မှုကား၊ ဒုဗ္ဘာသာစ-မကောင်းသော စကားရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ- ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိရိယာစ- မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိ
သည်လည်း၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဌဿ- အမိ မြတ်သော သူအား၊ သုဘာ
သာ- ကောင်းသော စကားရှိ၏။ ပိတာသေဌဿ- အဖ မြတ်သော
သူအား၊ သုက္ခိရိယာ- ကောင်းသော အမူအကျင့် ရှိ၏။ ဥဘော
မာတာပိတာသေဌာ- မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှုကား၊ သုဘာသာစ-
ကောင်းသော စကားလည်း ရှိ၏။ သုက္ခိရိယာစ- ကောင်းသော
အမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ-စစ်မြေပြင်အရပ်၌၊ သူရံ-ရဲရင့်သော သူကို၊
ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ- ခိုက်ရန်ဖြစ်သော အခါ၌၊
မန္တိသုခံ-စကား၌ လိမ္မာသော သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။
အန္တပါနေသု-ထမင်း အဖျော်ကောင်း စားသောက်သောအခါ
တို့၌၊ ပိယံ-ချစ်သောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တကိစ္စေသု-
အနက် သဒ္ဓါ ခဲခက် စွာသော အရေး အရာ အမှု ကိစ္စ ရှိသော
ကာလတို့၌၊ ပဏှိတံ-ပညာရှိသော သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ-ခွေးတကောင်သည်၊ သုနခံ-ခွေးတကောင်
ကို၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊ ရောသယံ-ချုပ်ချယ်လျက်၊ ဟိံ သိဘုံ-ညှဉ်းဆဲ
အံ့သောငှာ၊ ဒန္တံ-သွားကို၊ ဒဿေတိ-ပြ၏။ ဒုဇ္ဇေနာ-သူယုတ်မာ
သည်၊ သုဇနံ-သူတော်ကောင်းကို၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊ ရောသယံ-ချုပ်
ချယ်လျက်၊ ဟိံ သံ- ညှဉ်းဆဲခြင်း အမှုကို၊ ဣစ္ဆတိ- ပြုခြင်းငှာ
အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ကိစ္စာနိ-အမှုကိစ္စ ဟူသမျှတို့ကို၊
မာစ အကာသိ- မိမိလည်း မပြုလင့်၊ မာစ ကာရာပေသိဝါ- သူ
တပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ သဟသာ- အဆော
တလျင်၊ ကာရိတံ-ပြုမှုကား၊ မန္ဒော- ပညာနည်းသော သူသည်၊
ပစ္ဆာ- နောက်မှ၊ အနုတပ္ပတိ- ပူပန်တတ်၏။

၅၇။ လောကေ-လောက၌၊ ကောဓံ- အမျက်ကို၊ ဗဟန္တော-
ဖျောက်နိုင်မှုကား၊ ကဒါစိ-တရံတဆစ်မျှလျှင်၊ နသောစတိ-မစိုး
ရိမ်၊ မက္ခပ္ပဟာနံ- သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သော သူကို၊ ဣသ
ယော- ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ-ချီး
မွမ်းတတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့၏၊ ဖရသ
ဝါစံ-ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို၊ ခမထ-သည်းခံကုန်လော့၊
တေ ခန္တိ- ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို၊ ဥတ္တမံ-မြတ်၏ ဟူ၍၊
သန္တော-ဘုရား စသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု- ဆို
ကုန်၏။

၅၈။ လောကေ-လောက၌၊ အသုစိသင်္ကတေ- မစင် အတိ
ပြည့်သော၊ သမ္မာဓေ-ကျဉ်းမြောင်းသော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ နိဝါ
သော- နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော- ဆင်းရဲ၏၊ တတော- ထိုထက်၊
အပ္ပိယေ- မချစ်မနှစ်သက်လိုသော၊ အရိမှိ-ရန်သူ ထံ၌၊ နိဝါသော-
နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏၊ တတောပိ-ထိုထက်လည်း၊
အကတညူတာ-သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သောသူနှင့်၊ နိဝါသော-
နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ ဩဝါဒေယျ-ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏၊ အနု
သာသေယျ-မပြတ်ဆုံးမရာ၏၊ အသဗ္ဘာစ-ယုတ်မာသော အကျင့်

ဒုတိယကြိမ်

မှလည်း၊ နီဝါရယေ-တားမြစ်ရာ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ သော-
ထိုဆုံးမ ကတ်သော သူကို၊ သတံ— သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
ပိယော-ချစ်အပ်သည်၊ ယောတိ-ဖြစ်၏၊ အသတံ- သူတော်မဟုတ်
သူယုတ်တို့သည်၊ အပိယော-မချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ- ကိုယ့်ထက်မြတ်သောသူကို၊ အတ္တနိဝါတေန-
ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ သူရံ-ရဲရင့်သောသူကို၊
ဘေဒေန-သင်းခွဲသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ နိစံ-ကိုယ်အောက်
နှိမ့်သော သူကို၊ အပ္ပကဒါနေန-တစိုးတစိပေးသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-
အောင်ရာ၏၊ သမံ-ကိုယ်နှင့်တူသော သူကို၊ ဝါယာမေန-လုံ့လ
ပြုသဖြင့်၊ ဇယေ-အောင်ရာ၏။

၆၁။ သောက-လောက၌၊ ဝိသံ- အဆိပ်ကို၊ ဝိသံ ဣတိ-
အဆိပ်ဟူ၍၊ န အာဟု-မဆိုကုန်၊ သံဃဿ-သင်္ဃာ၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊
ဝိသံ ဣတိ-အဆိပ် ဟူ၍၊ ဥစ္စတေ-ဆိုအပ်၏၊ ဝိသံ- အဆိပ်သည်၊
ကောဟနတိ-တကြိမ်သာလျှင်သတ်တတ်၏၊ သံဃဿ-သင်္ဃာ၏၊
ဓနံ-ဥစ္စာသည်ကား၊ သဗ္ဗံ- အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်၊ ဟနတိ-
သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဓေန- လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဘဒ္ဒိ- မြင်းကောင်း
ကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏၊ ဝါဟေန- လေးသောဝန်ကို ရွက်
ဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဗလိဗဒ္ဓံ- နွားခကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏။
ဒုဒဟန-နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဓေနံ-နို့ထွက်သော နွားမ၏ ကျေးဇူး
ကို၊ ဇာနန္တိ-သိကုန်၏၊ ဘာသမာနေန-ကြံစည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြော
ဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိ ကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏။

ဒုတိယကြိမ်

၆၃။ သာဓုနံ-သုတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ အပ္ပမ္ပိ-
အနည်းငယ် သော်မူလည်း၊ ကုပေ- တွင်း၌၊ ဝါရိဝ- ရေကဲ့သို့၊
နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏၊ အသာဓုနံ- သုတော်ကောင်း
မဟုတ်သောသူတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟုအပိ-များသော်လည်း၊
အဏ္ဏဝေ-သမုဒ္ဒရာ၌၊ ဝါရိဝ-ရေကဲ့သို့၊ နစနိဿယော-သောက်
ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ-ရေကို၊ နဇ္ဇော-မြစ်တို့သည်၊ နောပိဝန္တိ-မသောက်
ကုန်၊ ရုက္ခာ-သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလံ-အသီးကို၊ နောခါဒန္တိ မစား
ကုန်၊ မေဿာ- မိုးတို့သည်လည်း၊ ကွစိ- အချို့သော အရပ်၌၊
နော ဝဿန္တိ- မရွာကုန်၊ သတံ-သုတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာ
သည်လည်း၊ ပရတ္ထာယ- သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှာသာတည်း။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ- မတောင့်တအပ်သည်ကို၊ န ပတ္ထေယျ-
မတောင့်တရာ၊ အစိန္တေယျံ- မကြံအပ်သည်ကို၊ န စိန္တေယေ-
မကြံရာ၊ ဓမ္မမေဝ- တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်၊
သုစိန္တေယျံ- ကောင်းစွာ ကြံရာ၏၊ မောသံ- အချည်းနှီးသော၊
ကာလံ- ကာလကို၊ န ဣစ္ဆယေ- အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ-မကြံဘဲလျက်လည်း၊ ဘဝတိ-ဖြစ်တတ်၏၊
စိန္တတမ္ပိ-ကြံသော်လည်း၊ ဝိနဿတိ-ပျက်တတ်၏၊ ဟိ-ထိုစကား
သင့်စွာ၊ ဣတ္ထိယာ ဝါ- မိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ပုရိသဿ ဝါ-
ယောက်ျားအား လည်းကောင်း၊ ဘောဂါ- စည်းစိမ် တို့သည်၊
န စိန္တာမယာ- ကြံတိုင်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော- အကြင်သူသည်၊ အသန္တဿ- သုတော် မဟုတ်
သောသူအား၊ ပိယော- ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ သန္တံ-

ဒုတိယကြိမ်

သူတော်ကောင်းကို၊ ပိယံ-ချစ်ခြင်းကို၊ န ကုရုတေ-မပြု၊ အသတိ-
မသူတော်တို့၏၊ ဓမ္မံ- တရားကိုသာလျှင်၊ ရောစတိ- နှစ်သက်၏၊
တဿ-ထိုသူ၏၊ တံ-ထိုအမှုအကျင့်သည်၊ ပရာဘဝတော-ပျက်စီး
အံ့သည်၏၊ မုခံ- အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍ-သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာ အခန်းသည်
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၃-ဗာလဒုဇနကဏ္ဍ-သူယုတ်နှင့်ဆိုင်ရာ အပိုင်း

၆၈။ ခလော- သူယုတ်ကို၊ အတိပိယော- အလွန် ချစ်အပ်
သည်ကို၊ န ကာတဗ္ဗော-မပြုအပ်၊ သိရသာ-ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝဟမာ
နောပိ- ရှက်ဆောင်အပ်သော်လည်း၊ အစုပ္ပရော-မပြည့်သော ရေ
ရှိသော၊ ဃဋ္ဌောယထာ- အိုးကဲ့သို့၊ ကောတုဟလံ- အုတ်အုတ်
ကျက်ကျက်ကို၊ ကရော- ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ- မြေသည်၊ ဒုဋ္ဌော- အမျက်လွန်၏၊ ခလော-
သူယုတ်သည်၊ ဒုဋ္ဌော- အမျက်လွန်၏၊ သပ္ပေါ- မြေထက်၊ ခလော-
သူယုတ်ကား၊ ဒုဋ္ဌတရော၊ အလွန်အလွန် အမျက်လွန်၏၊ သော
သပ္ပေါ-ထိုမြေသည်ကား မန္တောသဓေဟိ-မန္တရားဆေးဝါးတို့ဖြင့်၊
သမ္ပတိ-ငြိမ်းစေနိုင်၏၊ ခလော-သူယုတ်ကိုကား၊ ကေန-အဘယ်မည်
သောဆေးဖြင့်၊ ဥပသမ္ပတိ-ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယော ဗာလော- အကြင်သူမိုက်သည်၊ ဗာလံ-မိမိ
မိုက်သောအဖြစ်ကို၊ မညတိ-သိ၏။ တေန- ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်၊
သောဝါပိ- ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော-

ဒုတိယကြိမ်

ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော - အကြင် သူမိုက်သည်ကား၊
ဗာလောဝ-မိုက်လျက်လျှင်၊ ပဏ္ဍိတမာနိ- မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု
ထင်၏။ သ သော-ထိုသူသာလျှင်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဗာလောတိ-
သူမိုက်ဟူ၍၊ စုံစွတိ=ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော-သူမိုက်သည်၊ ယာဝ - အကြင်မျှလောက်၊
ပါပံ-မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်၊ န ပစ္စတိ - အကျိုးမပေး
သေး၊ တာဝ- ထိုမျှလောက်၊ မဇ္ဇဝ-ပျားရည်ကဲ့သို့၊ မညတိ-
အောက်မေ့တတ်၏၊ ယဒါစ-အကြင်အခါ၌ကား၊ ပါပံ-မိမိပြု
သောမကောင်းမှုသည်၊ ပစ္စတိ-အကျိုးပေး၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊
ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော - သူမိုက်သည်၊ ဗလဝါ - ကိုယ်အားရှိမှု၊
န သာဓု-မကောင်း၊ သာဟသာ-အနိုင်အထက်၊ ဓနံ-သူတပါး၏
ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒတေ- ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပဉ္ဇော- ပညာနည်း
သော၊ သောဗာလော-ထိုသူမိုက်သည်၊ ကာယဿ- ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊
ဘေဒါ- ပျက်သည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ နိရယံ-ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ-
ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ- အိမ်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ- ဖျက်ဆီး တတ်သည်ကား၊
မူသိကော-ကြွက်တည်း၊ ဝနေ- တော၌၊ ဒုဋ္ဌော-ဖျက်ဆီးတတ်
သည်ကား၊ ဝါနရော-မျောက်တည်း၊ သကုဏေ-ငှက်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-
ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ကာကော- ကျီးတည်း၊ နရေ- လူ၌၊
ဒုဋ္ဌော-ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ပြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော- နိုးကြားသောသူအား၊ ရတ္တိ-ညဉ့်သည်၊
ဒိဿာ- ရှည်၏၊ သန္တဿ - ခရီးပန်းသောသူအား၊ ယောဇနံ-
ဒုတိယကြိမ်

တယူဇနာ ခရီးသည်၊ ဒီသံ- ရှည်၏၊ သဒ္ဓမ္မံ - သူတော်ကောင်း
တရားကို၊ အဝိဇာနတ်-မသိကုန်သော၊ ဗာလာနံ-သူမိုက်တို့အား၊
သံသာရော- သံသရာသည်၊ ဒီဃော-ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော- ယုတ်သောသဘော ရှိသောသူသည်၊
ပရေသံ-သူတပါးတို့၏၊ တိလမတ္ထံဝေ-နှမ်းစေ့ ခန့်မျှသံရှိသော၊
အပ္ပဒေဝါသဉ္စ အပ္ပဒေဝါသံဝေ-အနည်းငယ်သော အပြစ်ကိုလျှင်၊
ပဿတိ-မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ- အုန်းသီး လောက် ရှိသော၊
သဒေဝါသံပိ-မိမိ၏အပြစ်ကိုကား၊ န ပဿတိ-မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသောသူသည်၊ အတ္တဒေဝါသံ-မိမိ၏
အပြစ်ကို၊ ပရေ-သူတပါးတို့ကို၊ န ဇညာ-မသိစေရာ၊ ပရဿ-
သူတပါး၏၊ ဒေဝါသံတု-အပြစ်ကိုကား၊ ဇညာ- သိအောင် ပြုရာ
၏၊ ကိမိဝ- အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကုမ္မာ-လိပ်တို့သည်၊
အင်္ဂါနိ-ခြေ၊ လက်ဦးခေါင်းတို့ကို၊ ဂုယန္တိ ဣဝ-လျှိုဝှက် ကုန်
သကဲ့သို့၊ အတ္တဒေဝါသံ- မိမိ၏အပြစ်ကို၊ ဂုယေ-လျှိုဝှက်ရာ၏။
ပရဒေဝါသဉ္စ-သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလည်း၊ လက္ခယေ-မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန- သူမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတဿ- ပညာရှိသော
သူအား၊ ပသံသာယ-ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဒဇ္ဈော-ဒဏ်ကို၊ ဒိယုတေ-
ပေးအပ်သည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိတေနဝ- ပညာ
ရှိသည်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏိတောဝ- ချီးမွမ်းခြင်းသည်သာ၊ သုဝဏ္ဏိ
တော-ကောင်းစွာချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ-လိုချင်တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို၊ အတ္ထေန-
တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ-ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ-မာန်ခက်
ထန်သောသူကို၊ အဉ္ဇလိ ကမ္မုနာ-လက်အုပ်ချီသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ-

ဒုတိယကြိမ်

ယူရာ၏။ မဇ္ဇိမိ-သုမိက်ကိုကား၊ ဆန္ဒာနဲ့ဝတ္တိယာ- အလိုသို့လိုက်
သဖြင့်၊ ဂဏှေယျ-ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ ယထာဘူတေန-
အဟုတ်အမှန်ဆိုသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ-ယူရာ၏။
ဗာလဒုဇ္ဇေန ကဏ္ဍိ-သုမိက်၊ သယုတ်တို့ကိုဆိုသော အခဏ်းသည်
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

၄-မိတ္တကဏ္ဍ-မိတ်ဆွေနှင့်ဆိုင်ရာ အပိုင်း

၇၉။ ဟိတကရော-စီးပွားကိုဆောင်သည်ရှိသော်၊ ပရောပိ-
သုတပါးသည်လည်း၊ ဗန္ဓု-အဆွေမည်၏။ အဟိတော-စီးပွားကို
မဆောင်မှု၊ ဗန္ဓုပိ-အဆွေသည်လည်း၊ ပရော-သုတပါးမည်၏။
ဗျာဓိ-အနာသည်၊ ဒေဟဇော-ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်၊ အဟိတော-
စီးပွားကိုမဆောင်လေ၊ ဩသဓံ. ဆေးကား၊ အရညံ-တော၌
ဖြစ်လျက်၊ ဟိတံ-စီးပွားကိုဆောင်နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ-မျက်ကွယ်၌၊ ဂုဏဟန္တာရံ-ကျေးဇူးကို
ချေတတ်သော၊ ပစ္စက္ခေ-မျက်မှောက်၌ ပိယဝါဒိနံ-ချစ်ဖွယ်သော
စကားကို ဆိုတတ်သော၊ တာဒိသံ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိတ္တံ-
အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဝိသကုမ္ဘေ-အဆိုတ်အိုး၌၊ မဓု-ပျားကို၊ ဝိဇ္ဇေယျ-
ယထာ-ကြည်သကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇေယျ-ကြည်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟီဓန-ဥစ္စာတည်း ယုတ်မှုကား၊ မိတ္တော- အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်၊ စဇေ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ-သားမယားတို့သည်
၎င်း၊ သဟောဒရာ-ညီသားအစ်ကိုတို့သည်၎င်း၊ စဇန္တိ-စွန့်တတ်
ကုန်၏။ ဓနဝန္တေ-ဥစ္စာရှိသော သူတို့ကိုသာလျှင်၊ သေဝန္တိ-မှီဝဲ

ဒုတိယကြိမ်

ကုန်၏။ တသသွာ-ထို့ကြောင့်၊ ဓနံ-ဥစ္စာသာလျှင်၊ လောကေ-
လောက၌၊ မဟာသခါ- ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ-လောက၌၊ ဘစ္စံ-ကျွန်ခစားကို၊ ပေသေန-
စေခိုင်းခန့်မှသာလျှင်၊ ဇာနေယျ-ကောင်း၊ မကောင်းကိုသိရာ၏။
ဗန္ဓဝါပိ- ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း၊ ဘယာဂတေ- ဘေးရောက်သော
အခါ၌၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏။ တထာ-ထိုမှ၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းကို၊
အပ္ပကာသု-ဥစ္စာနည်းသောအခါတို့၌၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ-
မယားကိုလည်း၊ ဝိဘဝက္ခေယ- စည်းစိမ်ကုန်မှသာလျှင်၊ ဇာနေ-
ယျ-သိရာ၏။

၈၃။ ယော- အကြင်သူသည်၊ ဟိတေ- အစီးအပွား၌၊
ယုတ္တော-ယှဉ်စေတတ်၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ ဗန္ဓု- အဆွေခင်ပွန်း
မည်၏၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ပေါသကော- ကျွေးမွေးတတ်
သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သော-ထိုသူသည်၊ ပိတရေ-မိဘမည်၏၊
ယတ္ထ-အကြင်သူ၌၊ ဝိဿာသော-ချစ်ကျွမ်းဝင်၏၊ တံ-ထိုသူသည်၊
မိတ္တံ-ခင်ပွန်းမည်၏၊ ယတ္ထ- အကြင်သူ၌၊ နိဗ္ဗုတိ- နှလုံးငြိမ်း၏၊
သာ-ထိုသို့ နှလုံးငြိမ်းစေတတ်သော သူသည်၊ ဘရိယာ- မယား
မည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ- ရန်သူနှင့်လည်း၊ န ဝိဿာသေ- အကျွမ်း
မဝင်ရာ၊ မိတ္တဉ္စာပိ- အဆွေ ခင်ပွန်း နှင့်လည်း၊ နဝိဿ သေ-
အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ကဒါစိ-တခါတရံ၊ မိတ္တေ- အဆွေခင်ပွန်းသည်၊
ကုပ္ပိတေ- အမျက်ထွက်လတ်သော်၊ သဗ္ဗဒေါသံ- ခပ်သိမ်းသော
အပြစ်ကို၊ ပကာသတိ- ထင်ရှားပြတတ်၏။

ဒုတိယကြိမ်

၈၅။ ယော-အကြင်သူသည်၊ မိကျာ-ခင်ပွန်းနှင့်၊ သင်္ကံ-
တကြိမ်၊ ဒုဋ္ဌတိ- အမျက်ထွက်ဘူး၏၊ သော- ထိုသူသည်၊ ပုန-
တဖန်၊ သန္တိတုံ-စေ့စပ်ခြင်းငှာ၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိကြားအံ့၊ ဂဗ္ဘော-
ကိုယ်ဝန်သည်၊ အဿတရိယထာ- အဿတိုရ် မြင်းကို ဖွားအံ့
သော မြင်းမ၏ ကိုယ်ဝန်ကဲ့သို့၊ မစ္စု- သေမင်းနိုင်ငံသို့၊ ဥပဂဏှာ
တိ- ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ- အကြင်မျှ လောက်၊ ကာလံ- မိမိ၏ အကြံ
ကာလသည်၊ အနာဂတံ- မရောက်သေး၊ တာဝ- ထိုရှေ့ လောက်၊
အမိတ္တံ-ရန်သူကိုလျှင်၊ ခန္ဓေန-ပခုးဖြင့်၊ ဝဟေ-ဆောင်ရွက်ရာ၏၊
ကာလေ- မိမိ အကြံ ကာလသည်၊ အာဂတေ- ပြည့်စုံခြင်းသို့
ရောက်လေ ပြီးသော်၊ တမေဝ- ထိုရန်သူကိုလျှင်၊ သေလေ-
ကျောက်၌၊ သဋ္ဌံ- ရွက်ဆောင်သောအိုးကို၊ ဘိန္ဒေဣဝ-ခွဲသကဲ့သို့၊
ဘိန္ဒေ- ခွဲရာ၏။

၈၇။ ဣဏ သေသော- မြီကြွင်း၎င်း၊ အဂ္ဂိသေသော- မီး
ကြွင်း၎င်း၊ တထေဝ စ- ထို့အတူလျှင်၊ ရောဂ သေသော-ရောဂါ
ကြွင်း၎င်း၊ ပုနပ္ပုနံ- အဖန်တလဲလဲ၊ ဝိဝုဒ္ဓိန္တိ- ပွားတတ်ကုန်၏၊
တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ သေသံ-အကြွင်းကို၊ န ကာရယေ- မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ-အကြင်သူ၏၊ မုခံ-မျက်နှာကား၊ ပဒုမံဝ-ပဒုမံ
ဣဝ- ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏၊ ဝါစာ-ဆိုသော စကားသည်
လည်း၊ စန္ဒန သီတလာ- စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏၊ ဟဒယေတု-
နှလုံး၌ကား၊ ဟလာဟလံ- လျင်စွာ သေစေတတ်သော အဆိပ်
ကဲ့သို့ရှိ၏၊ တာဒိသံ- ထိုသို့ သဘောရှိသော သူကို၊ နောပသေ
ဝေယျ- မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရသံ-ကြမ်းကြုတ်သော၊ သာမိ- အရှင်ကို၊ သေဝေ- မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထို့ထက်၊ မစ္ဆရိ-ဝန်တိုသော၊ သာမိ-အရှင်ကို၊ န စ သေဝေယျ-မမှီဝဲရာ၊ တတော- ထို့ထက်၊ အပဂ္ဂဏှ- မချီးမြှင့်တတ်သော၊ သာမိ-အရှင်ကို၊ န သေဝေယျ- မမှီဝဲရာ၊ တတော- ထို့ထက်၊ နိဂ္ဂဟိတံ- နှိပ်စက်တတ်သော၊ သာမိ- အရှင်ကို၊ နေဝသေဝေယျ- မမှီဝဲရာ သလျှင်ကတည်း။

၉၀။ သိဂီ-ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ပညာသဟတ္ထေန- အတောင် ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်မှ၊ ဝဇ္ဇေ- ကြည်ရာ၏၊ ဝါဇီနံ- မြင်းကိုကား၊ သတေန- အတောင်တရာမှ၊ ဝဇ္ဇေ- ကြည်ရာ၏၊ ဟတ္ထိဒန္တံ- အစွယ်ရှိသော ဆင်ကိုကား၊ သဟဿေန- အတောင် တထောင်ကသာလျှင်၊ ဝဇ္ဇေ- ကြည်ရာ၏၊ ဒုဇ္ဇနံ- သူယုတ်တမာကို ကား၊ ဒေသစာဂေန- အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ-ကြည်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ- မကောင်းသော အရပ်ကို၎င်း၊ ကုမိတ္တဉ္စ- မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို၎င်း၊ ကုကုလဉ္စ- မကောင်းသော အမျိုးကို၎င်း၊ ကုဗန္ဓဝဉ္စ- မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း၊ ကုဒါရဉ္စ-မကောင်းသော မယားကို၎င်း၊ ကုဒါသဉ္စ-မကောင်းသော ကျွန်ကို၎င်း၊ ဒုရတော- ဝေးစွာ၊ ဝဇ္ဇယေ- ကြည်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ-အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည်၊ ရောဂါတုရေစ- အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌၎င်း၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေစ-ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌၎င်း၊ ဗျသနေ စ- စည်းစိမ် ပျက်စီးသော ကာလ၌၎င်း၊ သတြုဂဟေ စ- ရန်သူ ဖမ်းမိသော ကာလ၌၎င်း၊ ရာဇဒွါရေ စ- မင်းအိမ်တံခါး၌၎င်း၊ သုသာနေ စ-သုသာန်တစ်ပြင်၌

ဒုတိယကြိမ်

၎င်း၊ တိဋ္ဌာ-တည်ရပ်ပေကုန်၏၊ တေသခါ-ထိုခင်ပွန်းတို့သည် သာလျှင်၊ သုမိတ္တကာ-ခင်ပွန်းကောင်းမည်ကုန်၏။

၉၃။ သိတဝါစော-နှုတ်ခွန်းချိုသောစကားရှိသော သူသည်၊ ဗဟုမိတ္တော-များသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ ဖရသော-ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်၊ အပ္ပမိတ္တကော-နည်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ သူရိယ စန္ဒရာဇ္ဇနံ-နေမင်း၊ လမင်းတို့၏၊ ဥပမံ-ဥပမာကို၊ ဣတ္ထေ-ဤအရာ၌၊ ဉာတဗ္ဗံ-သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော-ခင်ပွန်းကို ဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်
နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိကဏ္ဍ မိန်းမနှင့် ဆိုင်ရာ အပိုင်း

၉၄။ ကောကိလာနံ-ဥဩတို့၏၊ ရူပံ-အဆင်းကား၊ သဒ္ဓံ-အသံလျှင်တည်း၊ နာရီရူပံ-မိန်းမတို့၏အဆင်းကား၊ ပတိဗ္ဗတာ-လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း၊ အရူပါနံ-ရုပ်သဏ္ဌာန် မကောင်းသူတို့၏၊ ရူပံ-အဆင်းကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်တည်း၊ တပဿိနံ-ရသေ့တို့၏၊ ရူပံ-အဆင်းကား၊ ခမာ-သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကား၊ ရူပံ-အဆင်းတည်း၊ ပူရိသနံ-ယောကျ်ားတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်လျှင်တည်း၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကား၊ သီလံ-သီလတည်း၊ ရာဇာနံ-မင်းတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကား၊ ဗလံ-ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ-ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား၊ ကိသာဝ-ကြုံလို့မှသာလျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ စတုပ္ပဒါ-အခြေ

ဒုတိယကြိမ်

လေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ထူလာဝ-ဆူကုန်မှသာလျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပုရိသာစ-ယောကျ်ားတို့သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်ပညာရှိကုန်မှသာလျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထိစ-မိန်းမတို့သည်ကား၊ သာမိကာဝ-လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ-တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်၊ ပဉ္စရတျာ-ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်၏၊ ဓနုဂ္ဂဟာ-တတ်လှစွာသော လေးသမားတို့သည်၊ သတ္တရတျာ-ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်၏၊ သုဘရိယာ-တော်လှစွာသော မယား ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ ကေမာသာ-လင်နှင့် တလ ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်၏၊ သိဿာ-တပည့်တို့ကား၊ အခုမာသာ-လခွဲမျှ ဆရာနှင့် ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်ကုန်၏။

၉၈။ ဟိ-ကျဲကား၊ ပင်-ညွှန်ရှိမှသာလျှင်၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ဟင်-ဟင်္သာငှက်သည်ကား၊ ပေါက်-ရေကန်ရှိမှသာလျှင်၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ထိ-မိန်းမကား၊ ပု-ယောကျ်ားရှိမှသာလျှင်၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ခု-ရဟန်းကား၊ ဓ-တရားရှိမှသာလျှင်၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အန္တိ-ထမင်းကိုကား၊ ဇိဏ္ဏိ-အစာကျေမှု၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏၊ ဒါရဉ္စ-မယားကိုလည်း၊ ဂတယောဗ္ဗနိ-အရွယ်လွန်မှု၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏၊ သူရိ-ရဲမက်ကိုကား၊ ရဏပုနာဂတာ-စစ်အောင်၍ ပြန်မှု၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏၊ သဿံ-ကောက်ကို၊ ဂေဟမာဂတံ-အိမ်သို့ ရောက်မှု၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ- နှစ်လင်၊ သုံးလင် ကွာပြီးသော၊ နာရီစ-
မိန်းမ သည်၎င်း၊ ဝိဟာရ ဒွိတရိ-နှစ်ကျောင်း၊ သုံးကျောင်း
ပြောင်းပြီးသော၊ ဘိက္ခုစ- ရဟန်းသည်၎င်း၊ ဒွိတြိပါသံ-ကျော
ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် လွှတ်ပြီးသော၊ သကုဏော စ-ငှက်
သည်၎င်း၊ ကတမာယာဗဟုတရံ-ပြုအပ်သော မာယာများသည်
သာလျှင်တည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ-သူယုတ်မာကို၊ ပဟရာ-ပုတ်ခတ်သဖြင့်၊ ဒန္တိ-
ယဉ်စေရာ၏၊ အမိတ္တံ- မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို၊ အဘဏိကာ-
စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်၊ ဒန္တိ- ယဉ်စေရာ၏၊ ဣတ္ထိနံ- မကောင်း
သော မိန်းမတို့ကို၊ ဗျသနာ-စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်းသဖြင့်၊ ဒန္တိ-
ယဉ်စေရာ၏၊ ရာဂီနံ-အစာ၌ တပ်မက်မောတတ်သော သူကို၊
အပ္ပဘောဇနာ-အစာကို၊ ယုတ်စေသဖြင့်၊ ဒန္တိ-ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ-လမ္ဗ၊ ဝိနာ-ကင်းသော၊ ရတ္တိ-ညဉ့်သည်၊
န သောဘတေ-မတင့်တယ်ရာ၊ ဝီစိဝိနာ-လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော၊
အဏ္ဏဝါဇ- သမုဒ္ဒရာသည်လည်း၊ န သောဘတေ-မတင့်တယ်ရာ၊
ဟံသဝိနာ- ဟင်္သာမှ-ကင်းသော၊ ပေါက္ခရဏီ- ရေကန်သည်၊
န သောဘတေ- မတင့်တယ်ရာ၊ ပတိဝိနာ- လင်မှကင်းသော၊
ကညာ-သတို့သမီးသည်၊ န သောဘတေ-မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ- လင်သည်သာလျှင်၊ ဘောဂံ- စည်းစိမ်ဥစ္စာ
ကို၊ ဇနိတံ- ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမမူကား၊ သံဂုတ္တနံဝ- လုံ
စေသည်သာတည်း၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ပုရိသောဝ-ယောက်ျား
သည်သာလျှင်၊ ပဓာနော-ပဓာနတည်း၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမကား၊
သုစိသုတ္တံယထာ-အပ်၌ ချည်နှံသော တူပါသတည်း။

ဒုတိယကြိမ်

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ- ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်၊ ဝက်နဒီ- မြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ- ခပ်သိမ်းသော တောတို့သည်၊ ကဋ္ဌမယာ- ထင်းဖြင့်သာပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော- ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်၊ နိဝါတကေ- ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို၊ လဘမာနေ- ရသည်ရှိသော်၊ ပါပံ- မကောင်းမှုကို၊ ကရေ- ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ- အကြင်မိန်းမသည်၊ ဝိဝါဒသီလီ- ငြင်းခုံတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဥဿယဘာဏိနီ- ငြူစူစောင်းမြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ ရှိ၏။ ပဿတဏှီ - မြင်တိုင်း ကိုလည်း တပ်၏။ ဗဟုပါကတ္တနီ- များစွာသည်း ချက်၍ စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္တဘုတ္တိလင်၏ အဦးကို စားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ- သူ့အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ ရှိ၏။ တံနာရီ- ထိုမိန်းမကို၊ ပုတ္တသတံပိ- သားတရာပင် ဖွားမြင်ငြားသော်လည်း၊ ပုမာ- ယောက်ျားသည်၊ စတ္တာ- စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ- အကြင်မိန်းမသည်၊ ဘုတ္တေသုစ- စားသော အခါတို့၌၎င်း၊ မဏ္ဍေသုစ- အဝတ်တန်ဆာပြုပြင် ဆင်ယင်သော အခါတို့၌၎င်း၊ ဇနနီဝ- အမိကဲ့သို့၊ ကန္တနီ- နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု- လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု- မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌၊ ဘဂီနီဝ- နှမကဲ့သို့၊ ဟိရီ- လွန်စွာ ရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု- အမှုလုပ်သော အခါတို့၌၎င်း၊ ပတ္တေသု- လင်၏ အပါးသို့ သွားသော အခါတို့၌၎င်း၊ ဒါသီနီဝ- ကျွန်မကဲ့သို့၊ ကရီရီသေစွာ ပြုတတ်၏။ သယေသု- ဘေးရှိသော အခါတို့၌၊ မန္တိတိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ ဘယနေသု- အိပ်သော အခါတို့၌၊ ရမ္မဏိ-

မေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု- အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်း
တို့၌၊ သိက္ခိ-တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု- အမျက်ထွက်သောအခါ
တို့၌၊ ခမနီ-သည်းခံတတ်၏။ သာ နာရီ-ထိုမိန်းမသည်၊ သေဌာ-
မြတ်၏။ ဣတိ- ဤသို့၊ ပဏ္ဍိတ- ပညာရှိတို့သည်၊ ဝဒန္တိ-
ဆိုကုန်၏။ သာ နာရီ- ထိုမိန်းမသည်၊ ကာယဿ ဘေဒါစ- သေ
သည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း၊ ဒီဝေ-နတ်ပြည်၌၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ ယုဝတီ- အကြင် မိန်းမငယ်သည်၊ သာမာ-
ရွှေသော အသားအရေလည်းရှိ၏။ မိဂက္ခိ-သမင်မ မျက်စိကဲ့သို့
ညိုသော မျက်စိလည်း ရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ- ခါးစည်း တင်
ကျယ် ငယ်သော ဝမ်းလည်း ရှိ၏။ သုရူ- ဆင်နွှာမောင်းကဲ့သို့
အရင်းမှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သော ပေါင်လည်း ရှိ၏။
သုကေသီ-ဖြေ၍ နောက်သို့ လှန်သော် ရှည်သော အဖျားကော
တက်သော ဆံလည်း ရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တိ-ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်
သော သွားအစဉ်လည်း ရှိ၏။ ဂမ္ဘီရနာဘီ- နက်သော ချက်လည်း
ရှိ၏။ သုသီလီ-ကောင်းသော အလေ့ အကျင့်လည်း ရှိ၏။ သာ
ယုဝတီ- ထိုသို့သော မိန်းမငယ်ကို၊ ဟိနကုလေသု- ယုတ်သော
အမျိုးတို့၌၊ ဇာတာပိ- ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိဝါဟေ- ဆက်ဆံ
ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ရတုကာလာနံ- ဥတုကာလတို့တွင်၊ သရဒံ- တန်
ဆောင်မုန်းလသည်၊ ပဓာနံ- မြတ်၏။ ဘရိယာနံ- မယားတို့တွင်၊
ရူပဝတီ- အဆင်းလှသော မိန်းမသည်၊ ပဓာနံ- မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ-
သားတို့တွင်၊ ဇေဌပုဓာနံ- သားကြီးသာ မြတ်၏။ ဒိသာနံ- အရပ်
မျက်နှာတို့တွင်၊ ဥတ္တရပုဓာနံ- မြောက်အရပ်သာ မြတ်၏။

ဒုတိယကြိမ်

၁၀၉။ ယာ နာရီ- အကြင်မိန်းမသည်၊ ဇာတိ* ဇာတိ*-
 ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပျန်- အဖန်တလဲလဲ၊ ပုရိသံ- ယောကျ်ား၏
 အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆ-အလိုရှိငြားအံ့၊ သာ နာရီ- ထိုမိန်းမသည်၊ ပါဒ
 စာရိက-သိကြားမင်း၏မယားသည်၊ ဣန္ဒ-သိကြားမင်းကို၊ အပ
 စာယတိ ဣဝ- အရိုအသေ လုပ်ကျွေး သကဲ့သို့၊ သာမိကံ- လင်ကို၊
 အပ စာယေယျ- အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယော ပေါသော- အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ ဇာတိ*
 ဇာတိ*- ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပျန်- အဖန် တလဲလဲ၊ ပုရိသံ-
 ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆ- အလိုရှိငြားအံ့၊ သော ပေါ
 သော-ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပရဒါရံ-သူတပါး၏ မယားကို၊
 ဓောတပါဒေါ- ခြေဆေးပြီးသော၊ ပေါသော- ယောကျ်ား
 သည်၊ ကဒ္ဒမံ-ညွှန်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ-ကြည်သကဲ့သို့၊ ဝိဝဇ္ဇေယျ-
 ကြည်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော- အရွယ် လွန်ပြီးသော၊ ပေါ
 သော- ယောကျ်ားသည်၊ တိဗ္ဗတ္တနိ-တည်သီးမျှ ငယ်သော
 သားမြတ်ရှိသော၊ ယုဝတိ-မိန်းမငယ်ကို၊ အာနေတိ- ယူဆောင်
 သိမ်းဆည်း၏၊ တဿာ- ထိုမိန်းမအား၊ ဣဿာ- မိမိ အလိုရှိရာ
 မပါသည် ဖြစ်၍ စောင်းမြောင်း ငြူစူတတ်၏၊ န သဒ္ဒဟတိ-
 လင် တယောက်၌သာ မွေ့လျော်မည်ဟု မယုံကြည်ရ၊ ဣတိ
 တသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ တံ-ဆိုငယ်သော မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း
 သည်၊ ပရာဘဝတော-ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ-အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော- မိန်းမကို ဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်

နိဋ္ဌိဘော-ပြီးပြီ။

ဒုတိယကြိမ်

၆-ရာဇကဏ္ဍ-မင်းနှင့် ဆိုင်ရာအပိုင်း

၁၁၂။ ရာဇာ- မင်းကား၊ ကေယာမံ- တယံသာ၊ သယေ- အိပ်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိကား၊ ဒွိယာမညေဝ- နှစ်ယံသာလျှင်၊ သယေ- အိပ်ရာ၏၊ သရာဝါသော- အိမ်ရာ ထောင်သော လူအပေါင်းကား၊ တိယာမောဝ-သုံးယံသာလျှင်၊ သယေ-အိပ်ရာ၏၊ ယာစကောတု-ဖုန်းတောင်းယာစကာကား၊ စတုယာမောဝ- လေးယံလုံးသာလျှင်၊ သယေ- အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ဓနဝါ-ဥစ္စာရှိသော သူသည် ၎င်း၊ သုတိယောဝါ- အကြားအမြင်များသော ပညာရှိသည်၎င်း၊ ရာဇာ-မင်းသည်၎င်း၊ နဒီ-မြစ်သည်၎င်း၊ ထထာ-ထိုမြို့၊ ဝေဇ္ဇော- ဆေးသမားသည်၎င်း၊ ဣမေ ပဉ္စ- ဤငါးပါးတို့သည်၊ န ဝိဇ္ဇန္တိ- မရှိကုန်၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ဒိဝသံ- တနေ့တရက်မျှ၊ န ဝသေ- မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ-ပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ န မာဏော-မြတ်နိုးခြင်းလည်းမရှိ၊ န ပေမံ-ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ န စ ဗန္ဓဝါ- အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ၊ ကောစိ-တစုံတယောက်မျှ၊ န စ ဝိဇ္ဇာဂမေဇ- အတတ်ပညာသင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ၊ တတ္ထပဒေသေ-ထိုအရပ်၌၊ ဒိဝသံ-တနေ့တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ- လောက၌၊ အပုတ္တက- သားမရှိသော၊ သရံ-အိမ်သည်၊ သုညံ-ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ- မင်းမရှိသော ရဋ္ဌံ-တိုင်းပြည်သည်၊ သုညံ- ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ- အတတ်မရှိသောသူ၌၊ မုခံ- ခံတွင်းသည်၊ သုညံ- ဆိတ်ငြိမ်၏၊ ဒလိဒ္ဒတံ- ဆင်းရဲခြင်းကား၊ သဗ္ဗသုညံ-အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

ဒုတိယကြိမ်

၁၁၆။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ ဣစ္ဆေ- အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝါဏိဇ္ဇေယျ-ကုန်သွယ်ရာ၏၊ ဝိဇ္ဇံ-အတတ်ကို၊ ဣစ္ဆေ- အလိုရှိမှုကား၊ သုတံ-အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေ- ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိမှုကား၊ တရုဏိတ္ထိ- မိန်းမငယ်ကို၊ ဝသေ-နေရာ၏၊ ရာဇမစ္စံ- မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိမှုကား၊ ဣစ္ဆာဂဝေ- မင်း၏အလိုသို့လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ-ရဟန်းသည်၊ အသန္တုဌော-မရောင့်ရဲမှု၊ နဌော- ပျက်၏၊ မဟိပတိစ- မြေကြီး သနင်း ပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း၊ သန္တုဌော-ရောင့်ရဲတတ်မှု၊ နဌော-ပျက်၏၊ ဂဏိကာ-ပြည့်တန်ဆာ မသည်၊ လဇ္ဇော-ရှက်တတ်မှု၊ နဌော-ပျက်၏၊ ကုလဓိတာ- အမျိုး ကောင်းသမီးသည်၊ နိလ္လဇ္ဇော-မရှက်တတ်မှု၊ နဌော-ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ-ငှက်တို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊ အာကာသော ကောင်းကင်တည်း၊ မစ္ဆာနံ-ငါးတို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊ ဥဒကံ- ရေတည်း၊ ဒုဗ္ဗလဿ- အားနည်းသောသူ၏၊ ဗလံ- အားကား၊ ရာဇာ-မင်းတည်း၊ ကုမာရာနံ- သူငယ်တို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊ ရုဒံ- ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ-သည်းခံခြင်းသည်၎င်း၊ ဇာဂရိယံ-နိုးကြားခြင်း သည်၎င်း၊ ဥဌာနံ- ထကြွလုံ့ပြုခြင်းသည်၎င်း၊ သံဝိဘာဂေါ- ဝေဘန် ပေးကမ်းခြင်းသည်၎င်း၊ ဒယာ-သနားခြင်းသည်၎င်း၊ ဣက္ခဏာ- မြော်မြင်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဧတေ-ဤ ခြောက်ပါးတို့ ကား၊ နာယကဿ-မင်းစသော လူကြီးမိဘတို့၏၊ ဂုဏော-ဂုဏ် ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ ရာဇာနော- မင်းတို့သည်၊ သကိ- တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ-ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သကိ- တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။ သပ္ပရိသာ- ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ သကိ- တကြိမ်သာ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ ဧသ ဧသော ဓမ္မာ-ဤသို့သော သဘောတရား သည်၊ သနန္တနော-ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အလသော-ပျင်းသော၊ ကာမ ဘောဂီ-အိမ်ရာထောင်သော၊ ဂိဟိ-လူသည်၊ န သာဓု-မကောင်း၊ အသညတော-ကိုယ်နှုတ်နှလုံးမစောင့်သော၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်း သည်၊ န သာဓုမကောင်း၊ အနိသမ္မာဘရီ- မဆင်မခြင် ပြုလေ့ ရှိသော၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ န သာဓု-မကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာ ရှိသည်၊ ကောဓနော- အမျက်ထွက်တတ်၏၊ တံဝိ- ထိုသို့အမျက် ထွက်ခြင်းသည်လည်း၊ န သာဓု-မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ နေတ္တာရော- အကြီးအကဲတို့ သည်၊ ဗဟဝေါ-များစွာရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့ သည်၊ ပဏ္ဍိတမာနိနော-ပညာရှိသာပြုလို့ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့သည်၊ မဟတ္ထံ-အကြီးအမြတ်၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏၊ တေသံ- ထိုသူတို့၏၊ ကမ္မံ- အမှုသည်၊ ဝိနဿတိ- ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ- မင်းမည်သည်ကား၊ အာသံ- အခွန် အတုတ်၏ ထွက်၊ မထွက်ကို၎င်း၊ ခယံ-မျိုးရိက္ခာ၏၊ ကုန်၊ မကုန်ကို ၎င်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ- သိအောင်ပြုရာ၏၊ ကတာကတံ- အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ

ဒုတိယကြိမ်

သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ- ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ထိုက်သော
သူကို၊- ပဂ္ဂဟေ- ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အက္ကံ-နေမင်းကို၊ ပိဋိတောဝ-
ကျောက်ကုန်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေယျေဝ-ကပ်ရာ၏။ ဟုတာသနံ-
မီးကို၊ ကုစ္ဆိနာဝ- ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ- ကပ်ရာ၏။
သာမိကံ- အရှင်ကိုကား၊ သဗ္ဗဘာဂေန- အလုံးစုံသောအဖို့ဖြင့်၊
နိသေဝေယျ- ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ- တမလွန်ဘဝကိုကား၊
အမေဟံဝ-မမိုက်သဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ-ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၎င်း၊ အာပေါ-
ရေကို၎င်း၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို၎င်း၊ မုဇ္ဇော- သူမိုက်ကို၎င်း၊ သပ္ပေါ-
မြေကို၎င်း၊ ရာဇကု-ဗာနိစ-မင်းမျိုးတို့ကို၎င်း၊ အပယန္တေန-မထိ
မပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်၊ ဂန္ထဗွေ - သွားအပ်၏။ အစွေက
ပါဏဟရာနိ- လတ်တလော အသက်ကို ချုတ်တက်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ ဒုဋ္ဌဘရိယ သံဝါသော-
မကောင်းသောမယားနှင့် ပေါင်းဖက်သောသူ၎င်း၊ ဒေါသော
စိတ္တရဒါသကော-ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကိုစေခိုင်း
သောသူ၎င်း၊ သသဗ္ဗ- မြေရှိသော၊ သရေ-အိမ်၌၊ ဝါသောစ-
နေသောသူ၎င်း၊ မစ္စုဇေ- သေအံ့သည် သာလျှင် အမှန်တည်း၊
န သံသယော-ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ သမ္မုဠုသိသော ပဒေသေန-
မိုက်လှစွာသော တပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြားသဖြင့်၎င်း၊
ကုနာရိဘရဏေနစ- ယုတ်မာစွာသောမိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက်
ပြုသဖြင့်၎င်း၊ အသတံသမ္ပယောဂေန- မသူတော်နှင့်ပေါင်းဖော်

သဖြင့်၎င်း၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း၊
အဝသီဒတိ- နှစ်တတ်ချေသည်သာလျှင် ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ-လောက၌၊ ပါပံ- ယုတ်မာသောအမှုကို၊
ပုတ္တကရံ-သားတည်းပြုလေမှုကား၊ မာတာ -အမိပြုသည်မည်၏။
တထာ-ထိုအဘူ၊ သိဿပါပံ-တပည့်တည်းမကောင်းမှုပြုမှုကား၊
ဂုရု-ဆရာပြုသည်မည်၏၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ ရဋ္ဌကရံ-တိုင်းသူ
ပြည့်သားတည်းဟူမှုကား၊ ရာဇာ-မင်းပြုသည်မည်၏၊ ရာဇပါပံ-
မင်းတည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား၊ ပုရောဟိတော- ပုရောဟိတ်
မကောင်းမှုပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာ နာမ-မင်း မည်သည်ကား၊ ကောဓံ- အမျက်
မာန်စောင့် ကြီးလှသော သူကို၊ အကောဓေန - အမျက်နည်း
သဖြင့်၊ ဇိနော-အောင်ရာ၏၊ အသာဓံ- မတော် မမှန်သော သူကို
လည်း၊ သာဓုနာပိ- မိမိက သူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း၊
ဇိနော-အောင်ရာ၏၊ ကဒရိယဉ္ဇ- ဝန်တိုသော သူကိုလည်း၊ ဒါ
နေန- ပေးကမ်းသဖြင့်၊ ဇိနော-အောင်ရာ၏၊ အလိက ဝါဒိနံ-
စကား မမှန်သော သူကို၊ သစ္စေန- အမှန်ကိုဆိုသဖြင့်၊ ဇိနော-
အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ-လောက၌၊ ဒါနံ- ပေးကမ်း ခြင်းသည်၊
အဒန္တံ-ဓယဉ်ကျေးသော သူကို၊ ဒမနံ- ယဉ်ကျေး စေတတ်၏။
ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ- ခပ်သိမ်းသောအကျိုး
ကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန-ပေးကမ်း ခြင်း ကြောင့်၎င်း၊ ပိယ
ဝါစာယ-ချစ်ဖွယ်သောစကားကြောင့်၎င်း၊ ဥန္တမန္တိ-မိမိကလည်း

သို့အပေါ်မို့ မောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တ ၈- မိမိသို့လည်း ရှိညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ ဒါနံ- ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သိနေဟဘေသဇ္ဇံ- ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ- ဝန်တို့ခြင်းကား၊ ဒေါသနောသဓံ- မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း။ ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းကား၊ ယသသိ ဘေသဇ္ဇံ- အခြံအရံ များသောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ- ဝန်တို့ခြင်းကား၊ ကပဏောသဓံ- အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ ဗဟူနံ- များစွာကုန်သော၊ အပ္ပသာရာနံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းကုန်သော သူတို့အား၊ သာမဂ္ဂိယာ- ညီညွတ်သည်ရှိသော်၊ ဇယံ-အောင် အပ် သော ရန်ကို၊ ဇယေ-အောင်နိုင်၏၊ တိဏေန-မြက်ဖြင့်၊ ယောတ္တံ- လွန်ကို၊ ဝဇ္ဇတေ-ကျစ်အပ်၏၊ တေန-ထိုလွန်ဖြင့်၊ နာဂေါပိ-ဆင်ပြောင်ကိုလည်း၊ ဗန္ဓတိ-ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ- ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်စုံ ညီညွတ်လျက်လည်း၊ အသမတ္ထော-ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်သော မင်းကား၊ တေဇသာ- တန်ခိုးဖြင့်၊ ကိံ-ကရိယတိ- အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ နိဝါတေ - လေမရှိသောအရပ်၌၊ ဇလိတော - ညီအပ်သော၊ အဂ္ဂိ-မီးသည်၊ သယမေဝ-အလိုလိုသာလျှင်၊ ဥပသမ္ပတိ-ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ- ကာမစည်းစိမ်ကို၊ ရညာ- မင်းနှင့်၊ သမကံ-အတူ၊ ကုဒါစနံ-တရံတဆစ်မျှ၊ န ဘုဇ္ဇေ-မခံစားရာ၊ အာကပ္ပံဝါ-အသွင်ကို၎င်း၊ ရသဘုတ္တံ ဝါ- အရသာစားခြင်းကို

ဒုတိယကြိမ်

၎င်း၊ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ-ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်းကို၎င်း၊
ဝတ္ထံ-ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း၊ အလင်္ကာရံ-တန်ဆာဆင်ခြင်းကို၎င်း၊
သဗ္ဗံ-အလုံးစုံကို၊ ရညာ-မင်းနှင့်၊ သဒိသံ-အတူ၊ န ကရေ-မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေ-ငါ၏၊ သခါ-ခင်ပွန်းသည်၊
န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေထုနော-ဂုဏ်ရည်တူသော
အပေါင်းအဖော်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ သော-ဤမင်းကား၊
မယံ-ငါ၏၊ သာမိဒကာ-အရှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊
နိဋ္ဌံ-အပြီး၊ သုဌာပယေ-ကောင်းစွာထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော-မင်းခစား ယောကျ်ားသည်၊ ရညော-
မင်းအား၊ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ န ဘဇေ- မခ
စားရာ၊ သစ္စာသန္ဓေ-အလွန်နီးသည်၌၊ န ဘဇေ- မခစားရာ၊
ဥပဝါတကေ-လေညာ၌၊ န ဘဇေ-မခစားရာ၊ ဥဇုကေ-ရှေ့၌၊
န ဘဇေ-မခစားရာ၊ အတိနိန္ဒေ စ-အလွန်နိမ့်ရာအရပ်၌လည်း၊
န ဘဇေ-မခစားရာ၊ ဥစ္စာသနေ စ- မြင့်သောနေရာ၌ လည်း၊
န ဘဇေ-မခစားရာ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဆဒေါသေ-ခြောက်ပါးသော
အပြစ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ-ကြည်ရာ၏၊ အဂ္ဂိဝ-မီးကဲ့သို့၊ သံယတော-
စောင့်စည်းလျက်၊ တိဋ္ဌေ-တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော-သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော၊
ဂုဏောပိ-ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား၊ အနိဿယော-မင်း
တည်းဟူသော မှီခိုရာမရမှု၊ န သောဘတိ-မတင့်တယ်၊ မဏိနာ-
ပတ္တမြားသည်၊ အနုဉ္စမပိ- အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း၊
ဟေမံ-ရွှေကို၊ နိဿာယ-မှီမှသာလျှင်၊ သောဘတေ-တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ-မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၇-ပကိဏ္ဍကကဏ္ဍ-ရောပြမ်းရေးဖွဲ့သောအပိုင်း

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿေ - မိန်းမနှင့် ရောနှောသော၊ ဘိက္ခုမ္ပိ-
ရဟန်း၌၊ ကုတော သီလံ-အဘယ်မှာသီလရှိအံ့နည်း၊ မံသဘက္ခေ-
အသားစားကြူးသောသူ၌၊ ကုတော ဒယာ-အဘယ်မှာသနား
ခြင်းရှိအံ့နည်း၊ သုရာပါနေ- သေ သောက် ကြူးသော သူ၌၊
ကုတောသစ္စံ- အဘယ်မှာ စကားမှန်အံ့နည်း၊ မဟာလာဘေ-
အလိုရမက်ကြီးသောသူ၌၊ ကုတော လဇ္ဇာ- အဘယ်မှာ အရှက်
ရှိအံ့နည်း၊ မဟာတန္ဒြေ-အပျင်းကြီးသောသူ၌၊ ကုတော သိပ္ပံ-
အဘယ်မှာ အတတ်တတ်အံ့နည်း၊ မဟာကောဓေ- အမျက်ကြီး
သောသူ၌၊ ကုတောဓနံ-ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါစ-သေသောက် ကြူးသောသူသည်
၎င်း၊ ဝိကာလောစ- အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ ရှိသော
သူသည်၎င်း၊ သမဇ္ဇစရဏင်္ဂတောစ-သဘင် အသွား များသော
သူသည်၎င်း၊ ခိဇ္ဈေတ္တာစ-ကြွေအန် အစရှိသော လောင်းတမ်း
ကစားကြူးသောသူသည်၎င်း၊ ပါပမိတ္တာ စ- မကောင်းသော
အဆွေခင်ပွန်း ရှိသောသူသည်၎င်း၊ အလသော-ပျင်းရိဖင့်နဲ့သော
သူသည်၎င်း၊ ဣမေ-ဤသူတို့ကား၊ ဘောဂါနံ- စည်းစိမ်ဥစ္စာ
တို့၏၊ မုခံ-ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ-နေအခါ၌၊ အဒိက္ခာ-မရှုဦးဘဲ၊ န ဝတ္တဗ္ဗာ-မဆို
အပ်၊ ရတ္တာစ-ညဉ့်၌လည်း၊ အဝစနေန-မမေးဦးဘဲ၊ န ဝတ္တဗ္ဗာ-
မဆိုအပ်၊ ဘယာ-ဘေးမှ၊ ဘိတော-ကြောက်သော၊ ဝနစရီ-

ဒုတိယကြိမ်

တောမုဆိုးသည်၊ ဝနေ-တော၌၊ သဉ္ဇရတိယထာ- လှည့်ပတ်သ
ကဲ့သို့၊ စရေ-ကျင့်ရာ၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ-အသက်ရှင်လျက်လည်း၊ မတံ-သေသူ
ဟူ၍၊ ပဉ္စ- ငါးယောက်သောသူတို့ကို၊ ဗျာသေန- ဗျာသဆရာ
သည်၊ ပရိကိတ္တိတာ- ကြားအပ်၏၊ ဒုက္ခိတော-ဆင်းရဲသောသူ၊
ဗျာဓိပိ - အနာနှိပ်စက်သောသူ၊ မုဠော - မိုက်မဲသောသူ၊
ဣဏဝါ-မြို့များသောသူ၊ နိတျသေဝကော - မင်းဝယ်ကိုယ်ကြပ်
စားသောသူ၊ ဣမေ-ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိတို့ သဘောကား၊ အနာဂတံ-
မရောက်သေးသော၊ ဘယံ-ဘေးကို၊ ဒိသ္မာ- မြင်သည်ရှိသော်၊
ဒုရတောဝ-အဝေးကလျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇယေ-ကြဉ်ရာ၏၊ အာဂတံ-
ရောက်ပြီ၊ ရောက်ဆဲသော၊ ဘယဉ္စ-ဘေးကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ-မြင်မှု
ကား၊ အဘိတော-ကြောက်ရွံ့ တတ်သော သဘော မရှိသည်၊
ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ-လောက၌၊ နိဒ္ဒါလုကောစ-အအိပ်ကြူး
သောသူသည်၎င်း၊ ပမာဒေါစ- မေ့လျောသော သူသည်၎င်း၊
သုခိတောစ-ချမ်းသာစွာနေတတ်သောသူသည်၎င်း၊ ရောဂဝါစ-
အနာရှိသောသူသည်၎င်း၊ အလသောစ-ပျင်းသော သူသည်၎င်း၊
ဣစ္ဆန္တောစ အလိုကြီးသောသူသည်၎င်း၊ ကမ္မာရာမောစ- အမှု
သစ်၌မေ့လျောသောသူသည်၎င်း၊ ဇေတသတ္တ-ဤခုနစ်ယောက်
သောသူတို့သည်၊ သတ္ထိဝဇ္ဇိတာ-ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေ လာဘ-အိုလာဘ်၊ ဒုဂ္ဂတံ- သူဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆ-
သွားပါလေ၊ လာဘော-လာဘ်များသောသူသည်၊ လာဘေန-

ဒုတိယကြိမ်

လာဘ်ဖြင့်၊ ပူရတိ- ပြည့်၏၊ ဟေပဇ္ဇန္တ- အိုပဇ္ဇနတ်၊ ထလေ-
ကြည်း၌၊ ဝဿထ-ရွာလေကုန်၊ အာပေါ-သမုဒ္ဒရာသည်၊ အပေန-
ရေဖြင့်၊ ပူရတိ-ပြည့်၏၊ ဣဒံဓမ္မဇာတံ- ဤသဘောတရားသည်။
နတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မပ္ပဓာနံ-ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ- လောက၌၊ ကိစ္စေ- ပြုဘွယ် ကိစ္စသည်၊
ကတေ- ပြုပြီးသည်ရှိသော်၊ ကတ္တာရံ- ပြုတတ်သော သူသည်၊
နဟိသမုပေက္ခတေ- တဖန်မရှုမကြည့်တတ်၊ တဿ-ထို့ကြောင့်၊
သဗ္ဗာနိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကိစ္စာနိ-အမှုတို့ကို၊ သာဝသေသေန-
အကြွင်းအားဖြင့်၊ ကာရယေ- ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ-လောက၌၊ တူလံ-လဲဝါသည်၊ သလ္လဟုကံ-
ပေါ့၏၊ တထော-ထို့ထက်၊ စပလဇာတိကော- လျှပ်ပေါ်သော
သူသည်၊ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏၊ တတော- ထို့ထက်၊ ဝုဗ္ဗမနော
ဝါဒေါ- ဆရာမိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်၊ သလ္လ
ဟုကော-ပေါ့၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ ဗုဒ္ဓဿသနေ-မြတ်စွာဘုရား
သာသ နာ တော်၌၊ ပမာဒေါ - မေ့လျော့သော သူသည်၊
သလ္လဟုကော-ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ-လောက၌၊ ပါသာဏဆတ္တံ-ကျောက်ထီး
သည်၊ ဂရုကံ လေး၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ ဒေဝါနံ- နတ်တို့၏၊
အာစိက္ခဏံ- ပြောကြားခြင်းသည်၊ ဂရုကံ-လေး၏။ တတော-
ထို့ထက်၊ ဝုဗ္ဗာနံ-ဆရာမိဘတို့၏၊ ဩဝါဒေါ- အဆုံးအမသည်၊
ဂရုကော-လေး၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာ ဘုရား၏၊
ဝစနံ-စကားတော်သည်၊ ဂရုကံ-လေး၏။

ဒုတိယကြိမ်

၁၄၈။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထော-လင်္ကျာလက်
ကား၊ ကာယဿ-ကိုယ်၏၊ ဒါသော-ကျွန်မည်၏၊ ဧတ္ထ ဤလင်္ကျာ
လက်ဉ္စ၊ ကဏိဋ္ဌကော - လက်သန်းကား၊ ကဏ္ဍဿာနာနံ- နား
နှာခေါင်းတို့၏၎င်း၊ အက္ခိနံ- မျက်စိတို့၏၎င်း၊ ဒါသော- ကျွန်
မည်၏၊ ဝါမဟတ္ထော - လက်ဝဲလက်သည်ကား၊ ပါဒဒါသော-
ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တဗ္ဗလဿ-ကွမ်း၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်ဖြစ်သော၊ ပတ္တ
အရွက်ဉ္စ၊ ကုဝေရော- ကုဝေရနတ်သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊
ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ မူလမှိ-အရင်း၌၊ ယက္ခော-ဘီလူးသည်၊ ရက္ခတိ-
စောင့်၏ အဂ္ဂမှိစ-အဖျား၌လည်း၊ ကာလကဏ္ဍိ-ဒေဝမိစ္ဆာနတ်
ယုတ်မာသည်၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ တဿ-ထို့ကြောင့်၊ တာနိ-
ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတော-ဖြတ်၍၊ ဘုဉ္ဇေယျ-စားငြားအံ့၊
သီရိဝေ-ကျက်သရေသည်သာလျှင်၊ ပဝခုတိ-ပွား၏။

၁၅၀။ ပြဟ္မာဝ-ပြဟ္မာသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗုဏ္ဏရက္ခော-
သင်ပုန်းကိုစောင့်၏၊ ဗိဿဏော စ- ဗိဿဏိုး နတ်သည်လည်း၊
အစ္စရက္ခော- ကမ္မလောကို စောင့်၏၊ တဿ ဟိ တဿ ဝေ-
ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ သိပ္ပာရမ္ဘာ-အတတ်သင်သောသူတို့သည်၊
ဓော-ထိုပြဟ္မာ ဗိဿဏိုးတို့ကို၊ ပုဗ္ဗတန္တု-ပုဗ္ဗေ စေကုန်သတည်း၊
သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ တံနရံ-ထိုပုဗ္ဗေတတ်သောသူကို၊ မာနေန္တိ-
မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါနာ- နွားတို့သည်- သဗ္ဗဂီဟိနံ- ခပ်သိမ်းသော
လူတို့အား၊ ဟိယဿ-အကြံကြောင့်၊ ပေါသကာ- မွေးကျွေး
တတ်ကုန်၏၊ ဘောဂဒါယကာ- စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏၊

ဒုတိယကြိမ်

တသ္မာဟိတသ္မာဓေ-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ မာတာပိတူဝ-အမိအဖ
ကဲ့သို့၊ တေ-ထိုနှားတို့ကို၊ မာနယေ-မြတ်နိုးရာ၏၊ သက္ကဓရယျ စ-
အရိအသေလည်းပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ-အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဂေါမသံ-နှားတို့၏
အသားကို၊ ခါဒန္တိ-စားကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ မာတုမသံဝ-
အမိ၏အသားကိုသာလျှင်၊ ခါဒယေ- စားသည်မည်ရာ၏၊ တေသု-
ထိုနှားတို့သည်၊ မတေသု-သေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂိဇ္ဈာနံ-လင်းတ
တို့အား၊ ဒဒေ-ပေးရာ၏၊ သောတေစ-ရေအယဉ်၌သော်လည်း၊
ဝါဟယေ-မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု-ကြာသပတေးနေ့၌၊ သိပ္ပါရမ္ဘော-အတတ်ပညာ
စ၍သင်မှုကား၊ သိဒ္ဓေါ-ပြီးစီး၏၊ ရဝိ သောကြာစ-တနင်္ဂနွေနေ့
သောကြာနေ့၌မှုကား၊ မဇ္ဈိမော- လျစ်လျူရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော-
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တနင်းလာနေ့၌သင်မှုကား၊ နသိပ္ပေါ- အတတ်မတတ်
ရာ၊ သောရီ အင်္ဂါစ-စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့၌ သင်မှုကား၊ မရဏံ၊
သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ- လဆန်း ရှစ်ရက်၊ လဆုတ်ရှစ်ရက် နေ့၌
အတတ်ပညာသင်မှုကား၊ ဂုရုံဟန္တိ-ဆရာကို သတ်သည်မည်၏။
စတုဒ္ဓသ-လဆန်း တဆယ့် လေးရက်၊ လဆုတ် တဆယ့်လေးရက်
နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား၊ သိဿံဟန္တိ၊ တပည့်ကိုသတ်သည်
မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ- လဆန်း ဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ်ရက် နေ့၌
အတတ်ပညာကိုသင်မှုကား၊ သိပ္ပံဟန္တိ-အတတ်ကို သတ်သည်မည်
၏၊ ပုဏ္ဏမိ-လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား၊ မာတာပိတာ
ဟန္တိ-အမိအဖကို သတ်သည်မည်၏။

ဒုတိယကြိမ်

၁၅၅။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ သိပ္ပာရမ္ဘေ-အတတ်ပညာ
သင်သောသူသည်၊ သတ္တ-လဆန်း၊ ခုနစ်ရက်၊ လဆုတ် ခုနစ်ရက်ဉ္စ၊
နာဠိကံ-အုန်းသီးကို၊ န ဘုဉ္ဇေ-မစားရာ၊ နဝမံ-ကိုးရက်မြောက်ဉ္စ၊
လာဗု-အိမ်ဗူးကို၊ တထာ-ထို့ အတူ၊ န ဘုဉ္ဇေ-မစားရာ၊ ဒု-ဒသ-
တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်ဉ္စ၊ ပြိန္ဒ-ကင်းပိန်ကို၊ န ဘုဉ္ဇေ- မစားရာ၊
တြိ-သုံးရက်မြောက်ဉ္စ၊ မိနံ-ဟင်းမျိုးကို၊ ဘုဉ္ဇေ- စားမိငြားအံ၊
သိပ္ပံ-အတတ်သည်၊ ဝိနယတိ-ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ကုလအတ္ထံ-အမျိုး၏အကျိုး
ငှာ၊ ကေ-တယောက်သောသူကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ ဂါမအတ္ထံ-ရွာ၏
အကျိုးငှာ၊ ကုလံ-အမျိုးကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ ဇနပဒအတ္ထံ- ဇန
ပုဒ်၏အကျိုးငှာ၊ ဂါမံ-ရွာကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ အတ္တတ္ထံ- မိမိ၏
အကျိုးငှာ၊ ပထဝိ-မြေအလုံးကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ သီဟော- ခြင်္သေ့သည်၎င်း၊
သပ္ပရိသော-သူတော်ကောင်းသည်၎င်း၊ ဂဇော-ဆင်သည်၎င်း၊
ဣမေ-ဤသူတို့သည်၊ ဒေသံ- အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို၊ ဩသဇ္ဇေ-
စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏၊ ကာကော- ကျီးသည်၎င်း၊ ကာပုရိ
သော-ယုတ်မာသော ယောက်ျားသည်၎င်း၊ မဂေါ-သမင်သည်
၎င်း၊ ဣမေ-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ တတ္ထဝ- ထိုမိမိကျင်လည်ရာ
အရပ်၌သာလျှင်၊ နိဓနံ-ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ယန္တိ-ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမှိပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ နမာနော- မြတ်နိုး
ခြင်းမရှိ၊ န ပေမံ-ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ န စ ဗုဒ္ဓဝါ-အဆွေခင်ပွန်း
လည်းမရှိ၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သော၊ န စ ဝိဇ္ဇာဂါဟော-

ဒုတိယကြိမ်

အတတ်ပညာသင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ၊ တတ္တ-ထိုအရပ်၌၊ ဝသနံ-
နေခြင်းကို၊ န ကရေ-မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသဘောကား၊ ဧကေန ပါဒေန-
လှမ်းသော ခြေတဖက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မြှော်တင်းသော
စိတ်ဖြင့်၊ စရတိ-သွား၏၊ ဧကေန ပါဒေန-ရပ်သောခြေတဖက်နှင့်
တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွာသောစိတ်ဖြင့်၊ တိဌတိ-ရပ်၏၊
ပရိဋ္ဌာနံ-အရပ်သစ်ကို၊ အနိသမ္မ-မစူးစမ်းဘဲ၊ ပုဗ္ဗမာလယံ- နေရပ်
ဟောင်းကို၊ နဇဟေ- မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ-လောက၌၊ ဓနဓညပယောဂေ သု- ဥစ္စာ
စပါးရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌၎င်း၊ တထာ-ထိုမှတပါး၊ ဝိဒျာ
ဂမေသု စ- အတတ်သင်သော အခါတို့၌၎င်း၊ ဒူတေသု-တမန်
အစေအပါးခံသောအခါတို့၌၎င်း၊ အပစာရေသု- မေထုန်မှီဝဲ
သောအခါတို့၌၎င်း၊ တဒါတေသုကာလေသု-ထိုအခါတို့၌၊ လဇ္ဇာ-
အရှက်အကြောက်ကို၊ စဇ္ဇာ-စွန့်အပ်သည်၊ ဘဝေ- ဖြစ်၏။

၁၆၁။ ထိနံ-မိန်းမတို့၏၊ အာဟာရေ- အစာစားခြင်းကား၊
ပုရိသာနံ-ယောက်ျားတို့ထက်၊ ဒွိဂုဏော-နှစ်ဆလွန်သည်၊ ဘဝေ-
ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိစာပိ-ပညာသည်လည်း၊ စတုဂ္ဂုဏော- လေးဆလွန်၏၊
ဝါယာမေ- လုံ့လကား၊ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်၊
ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ကာမေတု- ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်ခြင်းကား၊
အဋ္ဌဂုဏော- ရှစ်ဆလွန်သည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ-လောက၌၊ ဥစ္ဆ- ကြံသည်၊ အဂ္ဂတော-
အဖျားမှ၊ ကမေန-အစဉ်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ-အဆစ်တိုင်းအဆစ်
တိုင်း၊ ဝိသေသ ရသဝါ- လွန်သော ထူးသော အရသာရှိသည်၊

ဒုတိယကြိမ်

ဟောတိ- ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော- ခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော သာဓု- သူတော်သူမြတ်သည်လည်း၊ တထာ- ထိုကြံ၏ အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍ ချိုသည်နှင့် တူ၏။ ဒုဇ္ဇနော- ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းသည်ကား၊ ဝိပရိတောဝ - အရင်း အစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချိုသော ကြံ၏သဘော နှင့်တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော-လယ်လုပ်သောသူသည်၎င်း၊ ဝါဏိဇော- ကုန်သည်သည်၎င်း၊ အမစ္စော- အမတ်သည်၎င်း၊ သုတသီလဝါ- အကြားအမြင် သီတင်းသိလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမဏော- ရဟန်း သည်၎င်း၊ တေသု-ထိုလေးပါးတို့သည်၊ ဝိပုလဇာတေသု-ပြန့်ပြော စွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ ရဋ္ဌံပီ-နိုင်ငံသည်လည်း၊ ဝိပုလံ-ပြန့်ပြော သည်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသရဇ္ဈာယ-မသဇ္ဈာယ်သောသူအား၊ မန္တာ-ပညာ သည်၊ မလာ ပျက်၏၊ အနုဋ္ဌာနံ- ထကြွလုံ့လဝိရိယ မရှိသော သူတို့၏- ဃရံ-အိမ်သည်၊ မလံ- ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏၊ ဝဏ္ဏဿ- အဆင်းလှသောသူအား၊ ကောသဇ္ဇံ - ပျင်းရိခြင်းသည်၊ မလံ- အညစ်အကြေးတည်း၊ ရက္ခတော- ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား၊ ပမာဒေါ - မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ မလံ - အညစ် အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ-လောက၌၊ ဟိနာနံ- ချို့သောလုံ့လရှိ ကုန်သော၊ ဇနာနံ-လူတို့၏၊ ဝိတ္တံ-ဥစ္စာကား၊ ဝီရာနံဝ-ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သောသူတို့၏သာလျှင်၊ သန္တကတ္တံ-ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတေ-ရောက်တတ်၏၊ ဟိနာဇနာ- ယုတ်မာသောသူတို့သည်၊

ဒုတိယကြိမ်

ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ-ရှေးကံသာ ပဓာနဟု၊ ဝဒန္တိစ- ဆိုကုန်သလျှင် ကတည်း။

၁၆၆။ ဓိရာ-ပညာရှိတို့ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ န ဝဒန္တိ-မဆိုကုန်၊ သဗ္ဗကမ္မ-ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါယမိ-သု - လုံ့လပြု ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ စေ-အကယ်၍၊ တံကမ္မံ - ထိုအမှုသည်၊ န သိဇ္ဈတိ-မပြီးခဲ့အံ့၊ အဖလံဝေ-ရည်တိုင်း အကျိုးမဖြစ်ရုံသည် သာလျှင်တည်း၊ ကိံဒေါသော- အဘယ်အပြစ်ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော- အကြင် ယောက်ျား မိန်းမသည်၊ နိစကုလံ- နိမ့်သောအမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ- နှုတ်ပညာ လက်ပညာ အတတ်လည်းမရှိ၊ နိရူပံ- အရုပ်အရည်လည်း မတင့် တယ်၊ နိဗလံသမံ - အစွမ်းအားလည်းမရှိ၊ တထာပိ-ထိုသို့အပြစ် ထင်သော်လည်း၊ ဣမံကာလံ- ဤကာလကား၊ ဆုတ္တကာလံ- ကာလဆုတ်တည်း၊ ဓနမေဝ- ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသကံ- အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော- ရောပြွမ်း၍ ဆိုရာဖြစ်သော

အခန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ၊

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော ကဏ္ဍော-ပညာရှိကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း၊ သုဇနော ကဏ္ဍော-သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ ဒုဇနော-သူယုတ် ကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ မိတ္တဣတ္တိစ- အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ ရာဇပကိဏ္ဍကောစ - မင်းကို ဆိုရာ

ဒုတိယကြိမ်

အပိုင်း၊ ရောပြမ်းသောစကားကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္တကဏ္ဍဝိဘူသိနော- ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏၊ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာ- စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိ သဒ္ဓမ္မဇဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂူရု အမည်ရှိတော် မူသော မဟာ အောင်မြေဘုံစံ အုဋ်ကျောင်း ဆရာတော်သည်၊ သောဓိတော- သုတ်သင်အပ်သော၊ အယံ လောကနီတိနိဿယော- ဤလောကနီတိနိဿယသည်၊ ကာသိကေသတေ ဆနောထျံ - ၁၁၆၆-ခု၊ ဒုတိယာသဠေ-ဒုတိယဝါဆိုလ၌၊ ကာလသတ္တမအာဒိဟေ-လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

လောကနီတိအနက် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာဂစ္ဆန္တိ ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊ သုဏန္တိ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊

၂။ ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒန္တာ။

၃။* နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တစိတ္တာ၊ တိသရဏသရဏာ၊
တ္ထေ လောကန္တရေဝါ။ ။ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ၊
ဂုဏ-ဂဏ ဂဟဏ၊ ဗျာဝဋ္ဌာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တိ ဒေဝါ၊ ဝရ ကနကမယေ၊
မေရု-ရာဇေ ဝသန္တော။ ။သန္တော သန္တောသ ဟေတု
မုနိဝရဝစနံ၊ သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

* (တိက္ခတ္တု) ဒီဃနိကာယေ ဒုတိယဘာဂေ ၂၃၀-ပိဋ္ဌေ
မဇ္ဈိမနိကာယေ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိယံ ၃၁၄၊ ၃၄၁ ပိဋ္ဌေသု
သံယုတ္တနိကာယေ ပဌမဘာဂေ ၁၆၂-ပိဋ္ဌေ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယေ
ပဌမဘာဂေ ၆၈-ပိဋ္ဌေ၊ ဒုတိယဘာဂေ ၂၀၈-ပိဋ္ဌာဒီသု စ။

ဒုတိယခြံ

- ၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မနော။
ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။
- ၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတော၊ သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒရဟိတာ ဟောန္တု၊ အာရက္ခာသု ဝိသေ-သတော။
- ၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဝုဇ္ဇိ^၁ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
- ၈။ သဒ္ဓိ^၂ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။
- ၉။ ရာဇတော ဝါ စောရတော ဝါ
မနုဿတော ဝါ အမနုဿတော ဝါ
အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ
ပိသာစတော ဝါ ခါဏုကတော ဝါ
ကဏ္ဍကတော ဝါ နက္ခတ္တတော ဝါ
ဇနပဒရောဂတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ
အသန္တိဋ္ဌိတော ဝါ အသပ္ပုရိသတော ဝါ
စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက-
မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိ^၃ သ ယက္ခ-
ရက္ခသာဒီဟိ
နာနာဘယတော ဝါ နာနာရောဂတော ဝါ
နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏ္ဍန္တု။

၁-မင်္ဂလသုတ္တ

- ၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသ ဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
 သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၁၁။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ။
 သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၂။* ဧဝံ မေ သုတံ—
 ကေံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
 ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။
 အထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ
 အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ
 ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ
 ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ။ ဥပသင်္ကမိတွာ
 ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ။
 ကေမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ
 ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။
- ၁၃။* ဗဟူဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။
 အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ပြုဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၄။* အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စ သေဝနာ။
 ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ တေ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

* ခုဒ္ဒကပါဠိပါဠိယံ ၄-ပိဋေ၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ ၃၁၈-ပိဋေသု စ။
 ၃၁၉-ပိဋေစ။

ဒုတိယကြိမ်

၁၅။* ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၆။* ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၇။* မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၈။* ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၉။* အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇေပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၀။* ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကာညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၁။* ခန္တိ စ သောဝစသတ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၂။* တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသစ္စိကရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၃။* ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

* ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိယံ ၄-ပိဋေ၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ ၃၁၉-ပိဋေ။
ဒုတိယကြိမ်

၂၄။*တောဒိသာနိ ကတူန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
 သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ ဟေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
 မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ္တ

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရိ-
 မိယော၊ ဒသ ဥပပါရိမိယော၊ ဒသ ပရမတ္ထ-
 ပါရိမိယောတိ
 သမတ္ထိံသ ပါရိမိယော၊ ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ၊
 လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ
 တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေ ဝိက္ခန္တိ
 ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လက္ခေ
 မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတဉာဏပုဋ္ဌိဝေဓံ
 ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေတိ
 သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ
 ဝေသင်္ဂလိယာ တိသု ပါကာရန္တရေသု
 တိယာမရတ္ထိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော
 အာယသ္မာ အနန္တတ္တရော ဝိယ
 ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ—

*ခုဒ္ဒကပါဠိ ၅-ပိဋကေ သုတ္တနပါတပါဠိယံ ၃၁၂-ပိဋကေ စ၊
 ဒုတိယအကြိမ်

၂၆။ ကောဠိသတသဟဿေသု၊ စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဘိက္ခ-သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။* ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။* တဿှာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရေထ မဒန္တသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ဟုရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တဿှာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။* ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။* ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော။

*ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိယံ ၄-၅-ပိဋေသု၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ ၃၁၂- ပိဋေ စ။

န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။* ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ၊ သုစိံ၊
 သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု။
 သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။* ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္တာ၊
 စတ္တာရိတောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
 ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။* ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဋ္ဌေန၊
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမသာသနမ္ပိ။
 တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
 လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

* ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိယံ ၅ - ပိဋေ၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ၊ ၃၁၂ - ၃ - ပိဋေသု စ။

၃၅။* ယထိန္ဒခီလော ပထဝိသိတော သိယာ၊
 စတုဗ္ဗိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။* ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န တေဆဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။* သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 တယဿု မေဃာ ဇဟိတာ ဘဝိန္တိ။
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆတဉ္စ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။

၃၈။* စတူဟပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အာဘဗ္ဗ ကာတု။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

* ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတွဲ ၆-ပိုဒ်၊ သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတွဲ ၃၁၃-၄ ပိုဒ်သုစ။

၃၉။* ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရေတံ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
 အာဗ္ဗေ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အာဗ္ဗတော ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။* ဝနပ္ပဂ္ဂမ္ပေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္မာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမ္မေ။
 တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။* ဝရော ဝရညုဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။* ခိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိရတ္တံစိတ္တာယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
 တေ ခိဏဗီဇာ အဝိရုဋ်ဆန္ဒာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။

* ခုဒ္ဒကပါဠိပါဠိယံ ၆-၇-ပိဋကေ၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ ၃၁၄- ပိဋကေ ၈

ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။* ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။* ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ။
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။* ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-မေတ္တ သုတ္တ

၄၆။ ယဿာနုဘာဝတောယက္ခာ၊ နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
ယဉ္ဇိ စေဝါနုယုဉ္ဇန္တော၊ ရတ္တိန္ဒိဝ'မတန္တိတော။

*ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိယံ ၇-ဂ-ပိဋေသု၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ ၃၀၅-ပိဋေ စ။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊ ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
ဝေမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရဏိယ မတ္တကုသလေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇ္ဇ စ သုဟုဇ္ဇ စ၊
သုဝစော စဿ မုဒု အနုတိမာနီ။

၄၉။* သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဓ်တ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသ္မ'နနုဂိဒ္ဓေါ။

၅၀။* န စ ခုဒ္ဒ'မာစရေ ကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညု ပရေ ဥပဝဒေယျံ။
သုခိနော ဝခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၁။* ယေကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
တဿ ဝါ ထာဝရာ ဝ'နဝသေဿ။
ဒိဿ ဝါ ယေ ဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုကထူလာ။

* ခုဒ္ဒကပါဠိပါဠိ ၁၁-၁၁-ပိဋေသု၊ သုတ္တနိပါတပါဠိ ၁၁
၃၀၀-၃၀၀-ပိဋေသု စ။

- ၅၂။* ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေ ဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေ ဝံ ဒုရေဝသန္တိ အဝိဒုရေ။
ဘူတာ ဝ သမ္ဘဝေသိ ဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၃။* န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
နာတိမညေထ ကတ္ထစိ န ကဉ္စိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိသံသည၊
နာညံမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။
- ၅၄။* မာတာ ယထာနိယံ ပုတ္တ-
မာယုသာ ကေပုတ္တ မနုရက္ခေ။
ဝေမ္ဗိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
- ၅၅။* မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္မာဓံ အဝေရ'မသပတ္တံ။
- ၅၆။* တိဋ္ဌံ စရံ နိသိဒ္ဓန္တာ ဝ၊
သယာနော ယာဝတာ'ဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
ဧတံ သတိ' အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မ'မေတံ ဂိဟာရ' မိမ မာဟု။

* ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိယံ ၁၁-ပိဋေ၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ ၃၀၁-ပိဋေ စ။

၅၇။* ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
ကာမေသု ဝိနေယျ ဂေဓံ၊
န ဟိ ဇာတု' ဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။

မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ္တ

၅၈။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတီနံ၊ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဘောရံ၊ သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

၅၉။ အာဏာက္ခေတ္တမ္ပိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသေဝံပီ နိဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၀။† ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမဏေဟိ စ။

၆၁။ † အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

* ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိယံ ၁၁-ပိဋ္ဌေ၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ ၃၀၂-ပိဋ္ဌေစ။
† ဝိနယဝိဂ္ဂက စူဠဝဂ္ဂပါဠိယံ ၂၄၅-ပိဋ္ဌေ၊ ဇာတကပါဠိယံ ပဌမ-
ဘာဂေ ၅၃ ပိဋ္ဌေ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယေ ပဌမဘာဂေ ၃၈၄-ပိဋ္ဌေ စ။

(၁၅၈)

မန္တလေးမူမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

၆၂။* မာ မံ အပါဒကော ဟိံသိ၊ မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ၊ မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

၆၃။* သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။

၆၄။* အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊ ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊ ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။* ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ခမန္တံ ဘူတာနံ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တာန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၅-မောရသုတ္တ

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗုတ္တံ မောရယောနိယံ။
ယေန သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။

* ဝိနယပိဋက စူဠဝဂ္ဂပါဠိယံ ၂၄၅-ပိုဒွေ၊ ဇာတကပါဠိယံ ပဌမ-
ဘာဂေ ၅၃-ပိုဒွေ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယေ ပဌမဘာဂေ ၃၈၄-ပိုဒွေ စ။

ဒုတိယကြိမ်

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝ သက္ခိံသု ဂဏှိတုံ။
“ဗြဟ္မမန္တ”န္တိ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။* ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကောရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။* ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံသော ပရိတ္တံ ကတော၊ မောရော စရတိ ဒေသနာ။

၇၀။* အပေတယံ စက္ခုမာ ကောရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။* ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊

* ဇာတကပါဠိယံ ပဌမဘာဂေ ၃၈-ပိုဒ္ဒေ။

နမော ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။

ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတု၊ မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ္တ

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗုတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောကနာထေနဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ အဏာမ ဟေ။

၇၄။† အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊
သစ္စံ သောစေယျံ နုဒ္ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စကိရိယ မုတ္တမံ။

၇၅။+ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊ သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
သစ္စဗလ မဝဿာယ၊ သစ္စကိရိယ မကာသ'ဟံ။

၇၆။* သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
မာတာပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ခမ။

† စရိယာပိဋကပါဠိယံ ၄၁၅-ပိဋေ ဧဝ။

+ စရိယာပိဋကပါဠိယံ ၄၁၅-ပိဋေ ဧဝ။

* စရိယာပိဋကပါဠိယံ ၄၁၅-ပိဋေ၊ ဇာတကပါဠိယံ ပဌမ-
ဘာဂေ ၉-ပိဋေ စ။

၇၇။+ သဟ သစ္စေ ကတေ မယံ၊
မဟာပဇ္ဇတိတော သိခိ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
ဥဒကံ ပတုာ ယထာ သိခိ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
သော မေ သစ္စပါရမီ။

ဝဇ္ဇသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ၊

၇-ဇေဝုသုတ္တ

- ၇၈။ ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ၊
- ၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၈၀။† ဧဝံ မေ သုတံ -
ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။
- ၈၁။† တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ “ဘိက္ခု-
ဝေါ”တိ။ “ဘဒန္တေ”တိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော

+ စရိယာပိဋကပါဠိယံ ၄၁၅-ပိဋေ ဝေ။

† သံယုတ္တနိကာယေ ပဌမဘာဂေ ၂၂၀-ပိဋေ။

ပစ္စယောသံ၊ ဘဂဝါ တေဒဝေါစ—

ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ

ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူဠော အဟောသိ။

အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ
တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ—

“သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ
တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံဟိ
ဝေါဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ
ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ-
ယိဿတိ။

၇၂။* နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ အထ
ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေ-
ယျာထ။ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ
ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၇၃။* နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော-
ကေယျာထ။ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကေယျာထ။ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါဒေဝရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ

* သံယုတ္တနိကာယေ ပဌမဘာဂေ ၂၂၀၊ ၂၂၁-ပိုဒွေသု။

ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ-
ယိဿတိ။

၈၄။* နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေတုံ ဥလ္လော-
ကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေတုံ
ဥလ္လောကေယျာထ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-
ရာဇဿ ဇေတုံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ
ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ-
ယိဿတိ”တိ။

၈၅။* တံခေါပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ
ဇေတုံ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝ-
ရာဇဿ ဇေတုံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿ ဝါ
ဒေဝရာဇဿ ဇေတုံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဤသာနဿ
ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေတုံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော
ပဟိယေထာပိ နောပိ ပဟိယေထ။

၈၆။* တံ ကိဿ ဟေတု-?

သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော အဝီတရာဂေါ
အဝီတဒေါသော အဝီတမောဟော ဘိရု ဆမ္ဘိ
ဥတြာသီ ပလာယိတိ။

* သံယုတ္တနိကာယေ ပဌမဘာဂေ ၂၂၁-၂၂၂-ပိုဒ္ဒေသု။

- ၈၇။* အဟဉ္ဇ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ-
သစေ တုမ္မာကံ ဘိက္ခုဝေ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခ-
မူလဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ
- ၈၈။* “ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓံ၊
အနုတ္တရေပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ”တိ။
- ၈၉။* မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယိဿတိ။
- ၉၀။* နော စေမံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ
- ၉၁။* “သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဟေိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊
ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ”တိ။
- ၉၂။* ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယိဿတိ။

* သံယုတ္တနိကာယေ ပဌမဘာဂေ ၂၂၁-၂၂၂-ဝိဇ္ဇေသု။

၉၉။* နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာယ၊ အထ သံဃံ
အနုဿရေယျာယ

၉၄။* “သုပ္ပဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥဇ္ဈပ္ပ-
ဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဉာယပ္ပဋ္ဌိ-
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ သာမိဝိပ္ပဋ္ဌိ-
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ယဒိဒံ
စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ဧသ
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော အာဟုနေယျော၊
ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊
အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ”တိ။

၉၅။* သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘုတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယိဿတိ။

၉၆။* တံ ကိဿဟေတု?

တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟော အဘိရု
အဆမ္ဘိ အနုတြာသိ အပလာယိတိ။

၉၇။* ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံ ဝတေန သုဂတော အထာ-
ပရံ တေဒဝေါစ သတ္တာ။

*သံယုတ္တနိကာယေ ပဌမဘာဂေ ၂၂၂-ပိုဒ္ဒေ။

၉၈။* အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သုညာဂါရေ ဝ တိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ ဘယံ တုပ္ပာက နော သိယာ။

၉၉။* နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။* နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

၁၀၁။* ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တောနံ၊ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ တိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ လောမဟံသော န
ဟေဿတိ။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဂ—အာဠာနာဠိယသုတ္တ

၁၀၂။ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊ သာသနေ သာဓုသမ္ပတေ။
အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊ သဒါ ကိပ္ပိသကာရိတံ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊ အဟိံ သာယ စ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၀၄။ † ဝိပဿိသ စ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
သိခိဿပိ စ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော။

* သံယုတ္တနိကာယ ပဌမဘာဂေ ၂၂၂-ပိဋ္ဌေ။

† ဒီဃနိကာယေ ပါဏိကဝဂ္ဂေ ၁၅၉-ပိဋ္ဌေ။

၁၀၅။*ဝေဿဘူဿ စ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿီနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊ မာရသေနာပမဒ္ဓိနော။

၁၀၆။*ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြာဟ္မဏဿ ဝုဿီမတော။
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။

၁၀၇။*အင်္ဂီရဿ သ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပန္နဒနံ။

၁၀၈။*ယေ စာပီ နိဗ္ဗုတော လောကေ၊
ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊
မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။

၁၀၉။*ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

၁၁၀။ တေ စညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
အနေကသတကောဋ္ဌိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

*ဒိဿနိကာယေ ပါတိကဝဂ္ဂေ ၁၅၉-ပိုဋ္ဌေ။

ဒုတိယကြိမ်

၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟု'ပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသဘုံဌာနမုတ္တမံ။

၁၁၂။ သီဟာနာဒံ နဒန္တေတေ၊ ပရိသုဿ ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္ထိံ သလက္ခဏူပေတာ၊ သိတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇီရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊ သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊
တာဏာ လောဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတီ ဗန္ဓု မဟေဿာဿ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရဿ ပါဒေ၊
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

ဒုတိယကြိမ်

၁၁၈။ ဝစသာ မုနုသာ စေဝ၊ ဝန္ဒာမေ'တေ. တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ ကရာ တုဝံ။
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိ'တော။
သဗ္ဗဝေရ မတိက္ကန္တော၊ နိဗ္ဗုတောစ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊ ခန္တိမေတ္တာပလေန စ။
တေပိ အမေ' နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိ' ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ' နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိ' ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ' နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိ' ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ' နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိ' ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ' နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိ'ဏေန ဝိရုဠကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသိ။

ဒုတိယကြိမ်

(၁၇၀)

မန္တလေးမူမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသိနော။
တေပိ အဒမ္ပ' နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၈။ အာကာသဌာစ ဘူမဌာ- ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမ္ပေ' နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာဣဓ သာသနီ။
တေပိ အမ္ပေ' နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါဝိနဿတု။
မာတေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
သုခိ ဒီဃာယုကော ဘဝ။
- ၁၃၁။* အဘိဝါဒနသိလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဗ္ဗပစာယိနော။
စတ္တာရောဓမ္မာ ဝုဗ္ဗန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ နိဠိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ

- ၆၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိသိန္နဌာန ဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

* ခုဒ္ဒကနိကာယေ ဓမ္မပဒပါဠိယံ ၁၀၉-ဝါထာ။

ဒုတိယကြိမ်

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ယဉ္ဇ သာဓေတိ တဒ္ဓိဏေ။
ထေရဿ ဂုံလိမာလဿ၊ လောက နာထေန
ဘာသိတံ။

ကပ္ပဋ္ဌာယိ* မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။* ယတောဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊
နာဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊
တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထ
ဂဗ္ဘဿ။

အဂုံလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တ

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ။
သတ္တံ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ။

၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတော ယေ စိမေသတ္တာ-တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။
အဇာတိ* မဇရာဗျာဓိံ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။

၁၄၇။ ဇံဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္ဇေ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္ဇ ဘဏာမ ဟေ။

* မဇ္ဈိမနိကာယေ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိယံ ၃၀၆-ပိဋ္ဌေ။

- ၁၃၈။* ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိသင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။
- ၁၃၉။* သမာဓိပေကာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေတေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။
- ၁၄၀။* သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိတေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁။* ကေသသ္မိံ သမယေနာထော၊ မောဂ္ဂလ္လစနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တဒေသယိ။
- ၁၄၂။* တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ရောဂါမုစ္စံ သု တခံဏေ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိတေဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃။* ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဂေလညေနာဘိပိဋိတော။
စုံန္တုတ္ထေရေန တံယေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
- ၁၄၄။* သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

*ဣဒံ သုတ္တံ- ပါဠိ နတ္ထိ၊ သံယုတ္တနိကာယေ ပန မဟာဝဂ္ဂ-
ပါဠိယံ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃-ဝိဇ္ဇေသု စုံဏ္ဍိယတော အာဂတံ။

၁၄၅။*ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊ တိဏ္ဍန္တမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ ပတ္တာ'နုပုတ္တိဓမ္မတံ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
ဗောဇ္ဈင်္ဂသု နိဠိတံ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏသုတ္တ

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုသာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

*ဣဒံ သုတ္တံ ပါဠိယံ နတ္ထိ၊ သံယုတ္တနိကာယေ ပန မဟာဝဂ္ဂ-
ပါဠိယံ ၇၁-၇၂-၇၃-ပိဋကေ ခုဏ္ဏိယတော လာဂတံ။

၁၄၉။ ဒုက္ခပုတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊

ဘယပုတ္တာ စ နိဗ္ဗာယာ။

သောကပုတ္တာ စ နိဿောကာ၊

ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ တွောဝတာ စ အမေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။

သဗ္ဗေ ဒေဝါနုမောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တုဒေဝတာဂတာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပုတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။

အရဟန္တာနဉ္စတေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ *ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊

သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။

န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊

သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။

န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

*ခုဒ္ဒကပါဠိပါဠိယံ ၅-ပိဋေ၊ သုတ္တနိပါတပါဠိယံ ၃၁၂-ပိဋေ စ။

- ၁၅၅။ ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝိတာ။
သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၉။ မဟာကာရုဏီကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ။
ပတ္တော သမ္မောဓိ'မုတ္တမံ။
ဧတေန သစ္စဝိဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိဝစုနော။
ဝေမေဝ ဇယော ဟောဘု၊
ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

(၁၇၆)

မန္တလေးမူမှန် ဆယ်ဆောင်တွဲ

၁၆၁။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကံ၊ သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။*သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။*ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္ပံ၊ ဝါစာကမ္ပံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနေကမ္ပံ၊ ပဏိဓိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။*ပဒက္ခိဏာနိ ကတွာန၊
လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိဘာ၊
ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အာရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ္တပါဠိ နိဋ္ဌိတော။

*ဣဒံ သုတ္တံ အင်္ဂုတ္တရနိကာယေ ဂဋ္ဌမဘာဂေ ၂၉၉-ဝိဇ္ဇေ အာဂတံ။

ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် နိဿယ

၁။ သမန္တာ-ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါဠေသုတသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့သည် မုနိရာဇဿ-ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဂ္ဂမောကဒ်-နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ်သော သဒ္ဓမ္မ-ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို၊ သောတုံ-နာအံ့သောငှာ၊ အတြ-ဤအရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တု-လာလတ်ကုန်လော့၊ သုဏန္တု-နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ-အိုနတ်များတို့၊ အယံ-ဤအခါကား၊ ဓမ္မဿ ဝနကာလော-တရားတော်ကို နာအံ့သော အခါတည်း။

၃။ အရဟတော-ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊ အရဟတော-ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ ထိုက်တော် မမူထသော၊ အရဟတော-သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီးထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-ပယ်အပ်ပြီး သောကိလေသာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့်ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော၊ တဿ ဘဂဝတော-ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထ ဝါ-ဤစကြဝဠာ၌၎င်း၊ လောကန္တရေ ဝါ-စကြဝဠာတပါး၌၎င်း၊ သန္တာ - ငြိမ်သက်ကုန်ထသော၊ သန္တ စိတ္တာ-ငြိမ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်ထသော၊ တိသရဏ သရဏာ-ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော၊ ဘုမ္မာ-မြေ၌တည်ကုန်ထသော၊ ယေ ဒေဝါစ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ အဘုမ္မာ-

ကောင်းကင်၌တည်ကုန်သော၊ ယေ ဒေဝါစ-အကြင် နတ်တို့
 သည်၎င်း၊ သဗ္ဗကာလံ - အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ
 ဗျာဝဋ္ဌာ - လေးကီ ကျေးဇူး၊ လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏
 အပေါင်းကိုယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ တေဒေဝါစ-ထိုနတ်တို့
 သည်၎င်း ဝရကနကမယေ-မြတ်သော ရွှေစိုင်းအထိဖြင့်ပြီးသော၊
 မေရုရာဇာ - မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၌၊ ဝသန္တော - နေကုန်သော၊
 သန္တော - သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်၎င်း၊
 သန္တောသဟေတု-ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော၊
 အဂ္ဂံ-မြတ်ထသော၊ မုနိဝရဝစနံ-မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို၊
 သောတု-နာအံ့သောငှာ၊ သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊ အာယန္တု-လာ
 လတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု-
 စကြဝဠာတို့၌၊ ယက္ခဇစ - ဘီလူးတို့သည်၎င်း၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့
 သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာနေဇစ-ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။
 သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
 သာဓကံ-ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ ယံပုညံ-
 အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အမေဟံ - ငါတို့သည်၊ ကတံ - ပြုအပ်ပြီ၊
 တံပုညံ-ထိုကောင်းမှုကို- အနုမောဒိတုာ - ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍ သမဂ္ဂါ-ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာသနေ - သာသနာ
 တော်၌၊ ရတာ-မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်
 လော့၊ အရက္ခာသု-စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌၊ ဝိသေသတော-
 အထူးသဖြင့်၊ ပမာဒရဟိတာ-မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်၊
 ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ဒုတိယကြိမ်

၇။ သာသနဿ စ-သာသနာတော်၏၎င်း၊ လောကဿ စ-
လူအများ၏၎င်း၊ ဝုဇ္ဇိ-စီးပွားခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသော
အခါ၌၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သာသနမ္ပိစ- သာသနာတော်
ကို၎င်း၊ လောကဉ္စ - လူအများကို၎င်း၊ ဒေဝါ - နတ်တို့သည်-
သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ ရက္ခန္တု - စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် - အတ္တနော - မိမိ၏၊
ပရိဝါရေဟိ-အခြံအရံတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ သုခိ-ချမ်းသာကုန်
သည်-ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့သည်၊ သဗ္ဗေဟိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဉာတိတိ-အဆွေအမျိုး
တို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ အနိဿာ-ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု-
ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုမနာ-ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ-မင်းဘေးမှ၎င်း၊ စောရတောဝါ - ခိုးသူ
ဘေးမှ၎င်း၊ မနုဿတောဝါ-လူဘေးမှ၎င်း- အမနုဿတောဝါ
လူမဟုတ်သောဘိလူးဘေးမှ၎င်း၊ အဂ္ဂိတောဝါ - မီးဘေးမှ၎င်း၊
ဥဒကတောဝါ - ရေဘေးမှ၎င်း၊ ပိဿာစတောဝါ - မြေဘုတ်
ဘိလူးဘေးမှ၎င်း၊ ခါဏုကတောဝါ - သစ်ငုတ်ဘေးမှ၎င်း၊
ကဏုကတောဝါ-ဆူးညှောင့်ဘေးမှ၎င်း၊ နက္ခတ္တတောဝါ-
မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း၊ ဇနပဒရောဂတောဝါ-
ဇနပုဒ်၌ ဖြစ်သော အနာဘေးမှ၎င်း၊ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ-
မသူတော်တို့၏ တရားဘေးမှ၎င်း၊ အသန္နိဋ္ဌိတောဝါ၊ မှားကော
အယူဘေးမှ၎င်း၊ အသပ္ပုရိသတောဝါ- မသူတော်ဘေးမှ၎င်း၊
စဏ္ဍာဟတ္ထိအဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ

ဒီပိအစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ- ကြမ်း
 သောဆင်၊ ကြမ်း သော မြင်း၊ ကြမ်း သော သား ကောင်၊
 ကြမ်းသောနှား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသောခမ္ဘေ၊ ကြမ်းသော
 ကင်းသန်း၊ ကြမ်းသောမြေစိမ်း၊ ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊
 ကြမ်းသော အောင်း၊ ကြမ်းသော ဝက်၊ ကြမ်း သော ကျွဲ၊
 ကြမ်းသောဘီလူး၊ ကြမ်းသော ရေစောင့်ဘီလူးစသည်တို့ကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာဘယတောဝါ- အထူးထူးသော ဘေးတို့မှ
 ၎င်း၊ နာနာရောဂတောဝါ- အထူးထူးသော ရောဂါတို့မှ၎င်း၊
 နာနာဥပဒ္ဒဝ တောဝါ- အထူးထူးသော ဘေးဥပဒ်တို့မှ၎င်း၊
 အာရက္ခ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂဏန္တု-ယူကုန်လော့။

(မင်္ဂလသုတ် ၁၀ မှ ၂၄ အနက်ကို ရှေ့၌ဖော်ပြခဲ့ပြီ)

၂-ရတနသုတ် အနက်

၂၅။ ပဏိဓာနတော- ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
 တော်၌ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ တထာဂတဿ-
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒသပါရမိယော-ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို
 ၎င်း၊ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီ တို့ကို၎င်း၊
 ဒသပရမတ္ထပါရမိယော-ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့ကို၎င်း၊
 ဣတိ-ဤသို့သော အပြားရှိကုန်သော၊ သမတိံသ ပါရမိယော-
 အမျှသို့ ဆယ်သောပါရမီတို့ကို၎င်း၊ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ-ငါးပါး
 သောစွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို၎င်း၊ လောကတ္ထစရိယံ- လောကသုံးပါး

ဒုတိယကြိမ်

၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ခြင်း၊ ဉာတတ္ထစရိယံ-ဆွေတော်
မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာကျင့်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ-
ဘုရားဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ ကျင့်ခြင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိဿော
စရိယာယော-သုံးပါးသောအကျင့်တို့ကို၎င်း၊ ပစ္ဆိမဘဝေ-အဆုံး
စွန်သောဘဝ၌၊ ဂဗ္ဘဝေ-၁ကန္တိ-အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို
၎င်း၊ ဇာတိ-ဖွားခြင်းကို၎င်း၊ အဘိနိက္ခမနံ-မြတ်သော တော
ထွက်ခြင်းကို၎င်း၊ ပဓာနစရိယံ-ပြင်းစွာသောလုံ့လဖြင့်ကျင့်ခြင်း
ကို၎င်း၊ ဗောဓိပလ္လက္ခေ-ဗောဓိပလ္လင်၌၊ မာရဝိဇယံ-မာရ်ငါးပါးကို
အောင်ခြင်းကို၎င်း၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏပွင့်ဝေခံ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို
သိတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ- ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို
ဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ-ကိုးပါးသော
လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဗုဒ္ဓဂုဏေ-ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး
တော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ-ဆင်ခြင်၍၊ ဝေသာလိယာ-ဝေသာလီ
ပြည်၏၊ တီသု-သုံးထပ်ကုန်သော၊ ပါကာရန္တရေသု-မြှိတ်တိုင်း၏
အကြားတို့၌၊ တိယာမရတ္တိ- ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး ၊ ပရိတ္တံ-အရံ
အတားကို၊ ကရောန္တော-ပြုသော၊ အယသ္မာ- ရှည်သောအသက်
ရှိသော၊ အနန္တတ္ထရောဝိယ- အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့သို့၊ ကာရုညစိတ္တံ-
သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ- ဖြစ်စေဦး၍....။

၂၆-၂၇။ ကောဋိသတသဟဿေသု-ကုဋေတသိန်းမျှလောက်
ကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု-စကြဝဠာတိုက်တို့၌၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့
သည်၊ ယဿ-အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏၊ အာဏံ-အာဏာ
စက်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ-ခံယူကုန်၏၊ ဝေသာလိယာ-ဝေသာလီအမည်

ရှိသော၊ ပုရေ-ပြည်၌၊ ရောဂါမနုဿ ဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ဘူတံ- အနာ
ဘိလူး၊ မှတ်သိပ် ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ တိဝိဓံ- သုံးပါးအပြားရှိ
သော၊ ဘယံ-ဘေးကို၊ ယဉ္ဇယံဝေပရိတ္တံ- အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်
တော်သည်သာလျှင်၊ ခိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ အန္တရဓာပေသိ- ကွယ်စေ
တတ်၏၊ တံပရိတ္တံ ထိုရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အရှင်
သုတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-
အကြင်ဘုမ္မဇိုင်း၊ ရုက္ခဇိုင်း၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ-ဖြစ်ကုန်သော၊
ယာနိဘူတာနိဝါ-အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဣဓံ
ဤအရပ်၌၊ သမဂတာနိ - အညီအညွတ် လာကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာဝေ- နတ်တို့သည်သာလျှင်၊ သုမနုဿ-
ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သော၊ ဘဝန္တု- ဖြစ်ကုန်လော့၊
အထောပိ-ထိုမြို့လည်း၊ ဘာသိတံ- ဟောတော်မူအပ်သောတရား
တော်ကို၊ သက္ကစ္စံ-ရှိသေစွာ၊ သုဏန္တု-နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ-အိုနတ်တို့...ယသ္မာ-အကြံကြောင့်၊ သမာ
ဂတာနိ-အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏၊ တသ္မာဟိ တသ္မာဝေ-
ထိုသို့စည်းဝေး လာကုန်သောကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ တုမေ- သင်တို့သည်၊ နိသာမေထ- နာကုန်လော့၊
မာနုသိယာ-လူဖြစ်သော၊ ပဇာယ-သတ္တဝါ၌၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းကို၊
ကရောထ-ပြုကုန်လော့၊ ဒိဝါစ-နေ၌၎င်း၊ ရတ္တောစ-ည၌၎င်း၊
ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ တုမ္မာကံ-သင်တို့အား၊ ဗလိ- ပူဇော်
သက္ကာရကို၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ-ထိုသို့

ဆောင်ကုန်သောကြောင့် သာလျှင်၊ အပ္ပမတ္တာ- မမေ့မလျော့
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နေ-ထိုသူတို့ကို-ရက္ခထ-စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓဝါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည် ဂဠုန်
ပြည်၌၎င်း၊ သဇ္ဇေသုဝါ- နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ-ခပ်သိမ်း
သော၊ ယံဝိတ္ထံဝါ-အကြင်သုံးဆောင် အပ်သော ဥစ္စာသည်၎င်း၊
ယံ ရတနံဝါ-အကြင်အလေးအမြတ် သိုထားအပ်သော ရတနာ
သည်၎င်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ တံ-ထိုရတနာသည်၊ တထာဂတေန-
မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမံ- တူသော ရတနာသည်၊ နနောအတ္ထိ-
မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိ
ရတ္တနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေဝါ- ဤအရဟံ စသော ကျေးဇူးတို့နှင့်
ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ ပဏီတော-
မြတ်၏၊ ဧတေန သဇ္ဇေန-ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-
သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊
ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနိ- သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ် ဖြစ်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမာဟိတော- တည်ကြည်သော
နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခယံ- ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ
တို့၏ကုန်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ ဝိရာဂံ-ရာဂ၏ကင်းရာလည်း ဖြစ်
ထသော၊ အမတံ-သေခြင်းကင်းထသော၊ ပဏီတံ- မြတ်ထသော၊
ယံ-အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဂါ - သိတော်မူ၏၊ တေန ဓမ္မေန-
ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရားနှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော
ရတနာသည်၊ နအတ္ထိ- မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း၊ ဓမ္မေဓမ္မဿ-
နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရား၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေဝါ-

ဒုတိယကြိမ်

ဤ ခယဘာ စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညံ- သောတာပတ္တိမဂ်သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ သိတတ်ထသော၊ သုစိ-စင်ကြယ်စွာ၊ ထသော၊ ယံ သမာဓိ- အကြင်အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ ပရိ ဝဏ္ဏယီ- ချီးမွမ်း တော် မူ၏။ အနန္တရိကံ-မဂ်၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏ဟူ၍၊ အာဟု-ဟောတော်မူကုန်ပြီ၊ တေနသမာဓိနာ-ထိုအရဟတ္တမဂ်သမာဓိနှင့်၊ သမော-တူသောသမာဓိသည်၊ န ဝိဇ္ဇတိ-မရှိ၊ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ-မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏၊ ဣဒမ္ပိရကနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ- ဤစင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ- ပဏိတော-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ - ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယေ ပုဂ္ဂလံ- အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သတံ- ဘုရားစသောသူတို့သည်၊ ပသတ္တာ- ချီးမွမ်း အပ်ကုန်၏၊ (တနည်းကား) အဋ္ဌသတံ- တရားရှစ်ယောက် ကုန်သော၊ ယောပုဂ္ဂလံ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပသတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ တောနိ-ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ စတ္တာရိ ယုဂါနိ- လေးပါးသော အစုံတို့သည်၊ ဟေန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ သုဂတဿ- မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာဝကာ-

ဒုတိယကြိမ်

တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ- ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကား၊ (တနည်းကား) တေ- ထိုတရားရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား၊ ဒက္ခိဏယော-မြတ်သော အလှူခံထိုက်ကုန်၏၊ ဧတေ သု-ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒိန္နာနိ- ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ မဟပုလ္လနိ - များသော အကျိုးရှိကုန်၏၊ သံဃေသံဃဿ- သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတန ဘာဝေ- ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သည့်ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ - သတ္တဝါ တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၃၄။ ယေ-အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ ဂေါတမ သာသနမ္ပိ- ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ဒဠေန-ပြင်းစွာသော မနသာ-နှလုံးဖြင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ- ကောင်းစွာ လုံ့လ ပြုကုန်သည် ဖြစ်၍၊ နိက္ကာမိနော- ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏၊ တေ-ထို ရဟန္တာတို့သည်၊ အမတံ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂယ-အာရုံပြု၍၊ လဒ္ဓါ- ရသည်ဖြစ်၍၊ မုခေ-ကိုလေသာမှ ကင်းကုန်လျက်၊ နိဗ္ဗုတိံ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာ- ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တိံ - အရတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ- ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏၊ သံဃေ သံဃဿ-ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ- ဤအရဟတ္တ ဖလ သမာတ်ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန-

ဒုတိယကြိမ်

ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိဿိသေဝံ-မြေ၌မြုပ်သော၊ ဣန္ဒြိယလော-ကျောက်
စာတိုင်သည်၊ စတုတ္ထိ - အရပ် လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော၊
ဝါတေဟိ-လေတို့သည်၊ အသမ္ပ ကမ္ပိယော - မတုန်မလှုပ် စေနိုင်
သည်၊ သိယာ ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ယော- အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အရိယသစ္စာနိ- လေးပါးသော အရိယ သစ္စာတို့ကို၊ အဝေစ္စ-
သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ပဿတိ-မြင်၏၊ တံသပ္ပရိသံ-
ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယာသစ္စာတို့ကိုမြင်ပြီးသော သုံးပါး
အပြားရှိသော သောတာပန်ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို၊ တထူ
ပမံ-ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ- ငါဘုရား သခင်
ဟောတော်မူ၏၊ သံဃေ သံဃဿ- သုံးပါးသော သောတာပန်
သံဃာ၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ- ဤသို့မတုန်မလှုပ်
သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ရတနာ အဖြစ် သည်လည်း၊
ပဏိတံပဏိဒတာ-မြတ်၏၊ ဧတေနသစ္စေန-ဤသို့မှန်သောစကား
ကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ကောင်းသောစီးပွား
ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂဗ္ဘိရပညေန-နက်နဲသော ပညာရှိသောမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သုဒေသိတာနိ- ကောင်းစွာဟောတော် မူအပ်ကုန်သော၊
အရိယသစ္စာနိ-လေးပါးသော အရိယာသစ္စာတို့ကို၊ ယေ-အကြင်
သတ္တိက္ခတ္ထုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိဘာဝယန္တိ-
သိကုန်၏၊ တေ-ထိုသတ္တိက္ခတ္ထုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဘုသံပမတ္တာ-ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့ ကုန်သည်၊ ကိဉ္စာပိ

ဒုတိယကြိမ်

ဟောန္တိ-အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တထာပိ—ထိုသို့မေ့လျော့ ကုန်သော်လည်း၊ တေ- ထိုသတ္တကုတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌမံ-ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဘဝံ-ဘဝကို၊ နိအာဒိယန္တိ-မယူကုန်၊ သံဗေဓံ သံဗဿ-သတ္တကုတ္တု ပရမ ဖြစ်သော သောတာပန်သံဃာ၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ-ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကို မယူခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံပဏိတော-မြတ်၏၊ ဧတေနသစ္စေန-ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ-အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ ဟူသော အယူ၎င်း၊ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ-ရှစ်ပါးသော ဌာန၌ ယုံမှားခြင်း၎င်း၊ သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ- နွား၏သီတင်းအကျင့်၊ ခွေး၏ သီတင်းအကျင့် စသည့်ဖြင့် သံသရာမှထွက်မြောက်၏ဟူသော အယူ၎င်း၊ တယောသုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ-သဘောတရားတို့ကို၊ အဿ-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒဿနသမ္ပဒါယ- သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝ-တကွသာလျှင်၊ ဇဟိတာ-စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ အဿုဘဝန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိဉ္စ- တစုံတခုသော၊ ယံ-အကြင်မှားသော အယူသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တံပိ- ထိုမှားသော အယူကိုလည်း၊ ဇဟိတံ-စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော သောတာပန္နော-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုဟိ- လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေဟိ- အပါယ်တို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော-လွတ်၏၊ ဆ-ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိဌာနာနီ စ-လွန်စွာသော အကြောင်းကိုတို့လည်း၊ ကာတု- ပြုအံ့သောငှာ၊ ဒုတိယကြိမ်

အဘဗွေ-မထိုက်၊ သံဃေသံဃဿ- သုံးပါးသော သောတာပန်
 ဖြစ်သော သံဃတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ-
 ဤသုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကိုပယ်ခြင်းအစရှိသောရတနာ၏
 အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-မြတ်၏။ တေန သစ္စေန-
 ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန ဝါ-
 ကာယဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း၊ ဝါစာ ဝါစာယ ဝါ-ဝစီဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း၊ ဥဒ-
 ထိမြို့စေတသဝါ-မနောဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း၊ ပါပကံ-မကောင်းသော၊
 ကမ္မံ-အမှုကို၊ ကိဉ္ဇာပိ-အကယ်၍လည်း၊ ကရောတိ-ပြုမိ၏။ သော-
 ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ-သို့မကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆေဒါယ-
 ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှာ၊ အဘဗွေ- မထိုက်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌပဒဿ-မဂ်ဖြင့်
 မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘပ္ပတာ-
 မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်သောအဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ-
 ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ သံဃဿ-သုံးပါးသောသောတာပန်
 သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ-ဤသို့ပြုပြီးသော
 မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်ခြင်း တည်းဟူသော
 ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ ပဏိတော-မြတ်၏။ တေန
 သစ္စေန-ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊
 သုဝတ္ထိ - ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ
 သတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာနုမာသေ- နွေလေးလအတွင်း၌၊ ပထမသ္မိံ ဂိမ္မေ-
 အစစွာသော နွေလ၌၊ ဖုဿိတဂ္ဂေ - ပွင့်သောအဖျား ရှိသော၊

ဒုတိယကြိမ်

ဝနပ္ပဂုဓမ္မ-တောအုပ်သည်။ သီရိကောသလ- အသရေရှိသကဲ့သို့၊
ပရမံဟိတာယ- မြတ်သော လောကုတ္တရာစီးပွားအလို့ငှာ၊ တထူ
ပမံ-ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော၊ နိဗ္ဗာနဂါမိ- နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေ
တတ်သော၊ ဓမ္မဝရံ- ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို၊ အဒေသယံ-
ဟောတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ
အယမ္ပိရတနဘာဝေါ- ဤဒေသနာ ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်
သည်လည်း၊ ပဏီတံပဏီတော-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့မှန်
သောစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ကောင်း
သောစီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရေ-မြတ်သော၊ ဝရည-မြတ်သောတရားကိုလည်း
သိတော်မူတတ်သော၊ ဝရဒေါ- မြတ်သော လောကုတ္တရာ
တရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော၊ ဝရဟရေ - မြတ်
သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ အနုတ္တရေ-
လွန်သောသူ မရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဝရံ-ပရိယတ္တိ
တရားတော်မြတ်ကို၊ အဒေသယံ-ဟောတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ-
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ-ဤသို့
ဣဒ္ဓိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ် ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို
ဟောခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ
ပဏီတော-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သောစကား
ကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ကောင်းသောစီးပွား
ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ-အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ အာယတိကေ-လာလတံ
သော၊ ဘဝသ္မိ-ဘဝ၌၊ ဝိရတ္တစိတ္တာ- တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်

ဒုတိယကြိမ်

ရှိကုန်၏။ တေသံ-ထိုရဟန္တာတို့အား၊ ပုရာဏံ- ရွေး၌ ဖြစ်သော ကံသည်။ ခိဏံ - ကုန်ပြီ၊ နဝသမ္ဘဝံ- ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတံ့သော ကံသည်လည်း နတ္ထိ- မရှိ၊ ခိဏဗိဇာ ကုန်ပြီးသော ကံဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်ထသော၊ အဝိရူဠိဆန္ဒာ- ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လို သောဆန္ဒလည်းရှိကုန်ထသော၊ ဓိရာ- ပညာလည်းရှိကုန်ထသော၊ တေ-ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ အယံပဒီပေ - ဤဆီမီးသည်၊ နိဗ္ဗာ တိယထာ- ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗန္တိ-ငြိမ်းကုန်၏၊ သံဃေ သံဃဿ- ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနာ ဘာဝေ-ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ ပဏီတော-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ- အကြင်ဘုမ္မဇိဝ်း၊ ရုက္ခဇိဝ်း၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ- ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ-အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ- အညီအညွတ် လာကုန်၏၊ တေ မယံ-ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောငါတို့သည်၊ တထာဂတံ-ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော၊ ဒေဝ မန္တဿပူဇိတံ-နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ နမဿမ-ရှိခိုးကုန်၏၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ-

ဒုတိယကြိမ်

အကြင်ဘုမ္မဇိဝ်း၊ ရုက္ခဇိဝ်း၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်
တို့သည်လည်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တနိ- ဖြစ်ကုန်
သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ- အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်
၎င်း၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ - အညီအညွတ် လာကုန်၏။
တေ မယံ-ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါ
တို့သည်၊ တထာဂတံ- ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထ
သော၊ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ- နတ်လူတို့သည် ပူဇော် အပ်ထသော၊
ဓမ္မံ-တရားတော်ကို၊ နမဿာမိ- ရှိခိုးကုန်ပါ၏။ ပါဏိနံ- သတ္တဝါ
တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ပကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်
စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ-
အကြင်ဘုမ္မဇိဝ်း၊ ရုက္ခဇိဝ်း၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်
တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ- ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တနိ- ဖြစ်ကုန်
သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ- အကြင် ယာမာ စသော နတ်တို့သည်
၎င်း၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ်လာကုန်၏။
တေ မယံ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါ
တို့သည်၊ တထာဂတံ- ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထ
သော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ- နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော၊
သံဃံ-သံဃာကော်ကို၊ နမဿာမိ- ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ-သတ္တဝါ
တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ-ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

ဒုတိယကြိမ်

၃-မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ-အကြင် မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော-
အနုဘာဝကြောင့်၊ ယက္ခာ-ဘိလူးတို့သည်၊ ဝါ-ဘုမ္မဇိုး နတ်
တို့သည်၊ ဘိသနံ-ကြောက်မက် ဖွယ်သော အဆင်းကို၊ နေဝ
ဒဿန္တိ-မပြဝံ့ကုန်၊ ယမ္ပိစေဝ ယမ္ပိစေဝ- အကြင် မေတ္တသုတ်
ပရိတ်တော်သာလျှင်၊ ရတ္တိံ-ညဉ့်၌၎င်း၊ ဒိဝံ-နေ့၌၎င်း၊ အတန္တိ
တော-မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္ဇန္တော-လုံ့လ ပြုသော သူ
သည်။

၄၇။ သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ-အိပ်ရ၏၊ သုက္ကောစ-အိပ်
ပျော်သော်လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော၊ ပါပံ-မကောင်းသော
အိပ်မက်ကို၊ န ပဿတိ-မမြင်မက် ၊ ဝေမာဒိဂုဏ္ဏပေတံ- ဤသို့
အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံ ပရိတ္တံ- ထိုမေတ္တသုတ်
ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အရှင်သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ- ငါတို့သည်၊
ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ-ငြိမ်သက်စွာသော၊ ယံ ပဒံ-အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်၊
အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံပဒံ-ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိသမေစ္စ-အာရုံပြုသောအား
ဖြင့် ကပ်၍၊ ဝါ- လောကီဉာဏ်ဖြင့် ဆက်ဝင်၍၊ အတ္တကုသ
လေန-အကျိုးစီးပွား၌ လိမ်မာသောသူသည်၊ ကရီဏီယံ-ပြုအပ်
၏၊ သက္ကောစ-ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
ဥဇ္ဇေ-ဖြောင့်မတ်သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ သုဟုဇ္ဇေ-
ကောင်းစွာဖြောင့်မတ်သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဝစောစ-
ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ မုဒုစ-နှုံးညံ့

ဒုတိယကြိမ်

သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အနုတိမာနိစ-မာန်မရှိသည်လည်း၊
အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ-ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်
ရာ၏၊ သုဘရော စ-မွေးမြူလွယ်သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
အပ္ပကိစ္စောစ-နည်းသော ကိစ္စရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
သလ္လဟုကဇ်ဇ္ဇိ စ-ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း၊
အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သန္တိန္ဒြိယောစ-ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေ ရှိသည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ နိပကောစ-ရင့်သော ပညာရှိသည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပဂဗ္ဘော စ-မကြမ်းတမ်းသည်လည်း၊
အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ကုလေသုဒါယကာတို့၌၊ အနုနုဂိဇ္ဈေါ စ-မမက်
မောသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန-အကြင်မကောင်းသောအမှုဖြင့်၊ ဝိည-ပညာရှိ
ကုန်သော၊ ပရေ-တပါးသော သူတို့သည်၊ ဥပဝဒေယျံ-ကဲ့ရဲ့ ကုန်
ရာ၏၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော၊ တံ-ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သော
အမှုကို၊ ခုဒ္ဒမ္ပိ-အနည်းငယ်မျှသော်လည်း၊ နစအာစရေ-မကျင့်ရာ၊
သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိနောဝါ-
ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၎င်း၊ ခေမိနောဝါ-ဘေးမရှိကုန်သည်
၎င်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုခိတတ္တာ-ချမ်းသာသော
ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ-အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ယေနေစိ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏ ဘူတာ ဝါ-ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိကုန်
သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ တသာ ဝါ-လှန့်တတ်သောသတ္တဝါ
တို့သည်၎င်း၊ ဒီဃာ-ရှည်ကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ ဝါ- အကြွင်

သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ မဟန္တာဝါ-ကြီးသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
မဇ္ဈိမာဝါ-မတို့မရှည်၊ မကြီးမငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
ရဿကာ- တို့သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ အဏုက ထူလာစ၊
ကြုံသောသတ္တဝါ၊ ဆူသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ-မြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေ သတ္တာဝါ- အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ အဒိဋ္ဌာ- မမြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ
ဝါ-အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဒုရေ-အဝေး၌၊ ဝသန္တိ-နေကုန်
၏၊ တေသတ္တာဝါ- ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၎င်း၊ အဝိဒူရေ- မနီး
မဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ- နေကုန်၏၊ တေ သတ္တာဝါ-ထို
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဘူတာဝါ- ဖြစ်ပြီးသောသတ္တဝါတို့သည်
၎င်း၊ သမ္ဘဝေသီဝါ-နောင်ဖြစ်လတ် သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
(တနည်းကား) သမ္ဘဝေ-သုက်၌၊ သီဝါ- ကိန်းသော သတ္တဝါ
တို့သည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သဗ္ဗသတ္တာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါ
တို့သည်၊ သုခိတတ္တာ- ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော-သူတပါးသည်၊ ပရံ-သူတပါးကို၊ နနိကုဗ္ဗေထ-
အမျက်မထွက်ရာ၊ ကတ္တမိ-စုစုံတခုသောအမှု၌၊ နံ-ထိုသူတပါးကို၊
ဗျာရောသနာ ဗျာရောသနာယ- ချုပ်ချယ်သော စကားဖြင့်၎င်း၊
ပဋိဃသညာပဋိဃသညာယ-အမျက်ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်၎င်း၊
ကိဉ္စိ-တစိုးတစိမျှ၊ နာတိမညေထ-မထေမဲ့ မြင် မအောက်မေ့ ရာ၊
အညမညဿ-အချင်းချင်း၏၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကို၊ န ဣစ္ဆေယျ၊ အလို
မရှိရာ။

၅၄။ မာတာ-အမိသည်၊ နိယံပုတ္တံ- မိမိကို မှီ၍ ဖြစ် သော၊
ဒုတိယကြိမ်

ကေပုတ္တံ-တယောက်တည်းသော သားကို၊ အာယုသ- အသက်
ကြောင့်၊ အနုရက္ခေယထာ-အဖန်တလဲလဲ စောင့်သကဲ့သို့၊ ဝေဓိ-
ထို့အတူလည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု- ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ တို့၌၊
အပရိမာဏံ-အတိုင်းမသိသော၊ မာနသံ- မေတ္တာစိတ်ကို၊ ဘာဝ
ယေ-ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံစ - အထက်၌၎င်း၊ အဝေစ - အောက်၌၎င်း၊
တိရိယဉ္ဇ-ဖိလ၌၎င်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိ-ခပ်သိမ်းသော လောက၌၊
အသမ္မာဓံ- ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိ ထ သော၊ အဝေရံ-
အတွင်းရန်လည်း မရှိထသော၊ အသပတ္တံ- အပရန်လည်း မရှိထ
သော၊ အပရိမာဏံ- အတိုင်းမသိသော၊ မာနသံ- မြတ်နိုးခြင်း
တည်းဟူသော၊ မေတ္တဉ္ဇ-မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း၊ ဘာဝယေ- ပွား
စေရာ၏။

၅၆။ ယဘတဘ အကြင်မျှလောက်၊ ဝိတမိဒ္ဓေါ-ကင်းသော
ငိုက်မျည်းခြင်းရှိသည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ တာဝတာ- ထိုမျှလောက်၊
တိဋ္ဌဝါ- ရပ်သော်၎င်း၊ စရံဝါ-သွားသော်၎င်း၊ နိသိန္နောဝါ-
ထိုင်သော်၎င်း၊ သယာနေောဝါ-လျောင်းသော်၎င်း၊ ဧတံသတိ၊
ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သောသတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ- အမြဲဆောက်
တည်ရာ၏။ ဧတံ ဝိဟာရံ- ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်၍နေခြင်းကို၊
ဗြဟ္မံ-မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ- နေခြင်းဟူ၍၊ ဣဓ- ဤသာသနာ
တော်၌၊ အာဟု-ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌဉ္ဇ-မှားသော အယူသို့လည်း၊ အနုပဂ္ဂမ္မ- မကပ်မူ၍၊
သီလဝါ-သီလ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဿနေန- မဂ်ပညာနှင့်၊
သမ္ပန္နော- ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍- ကာမေသု-ဝတ္ထုကာမ, ကိုလေသာ

ကာမတို့၌၊ ဂေဓံ-တပ်မက်ခြင်းကို၊ ဝိနေယျ-ဖျောက်ရာ၏၊ သောဓ
 ထိုသူသည်၊ ဂဗ္ဘသေယျ-အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ပုန၊
 တဖန်၊ ဇာတု-အကယ်မလွဲသဖြင့်၊ န ဟိ တေ-မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
 နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ် အနက်

၅၀-၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတိနံ-ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်လျှင်
 သော မြွေလေးပါးတို့၏၊ ဇောရံ-ပြင်းစွာသော၊ ဝိသံ-အဆိပ်ကို၊
 ဒိဗ္ဗမန္တာ ဂဒိဝိယ-နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရားကဲ့သို့၊ ယံ-အကြွင်း
 ခန္ဓပရိတ်သည်၊ နာသေတိ- ဖျောက်တတ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ- ခပ်သိမ်း
 သော၊ အာဏာခေတ္တမှ- အာဏာခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်း
 သော စကြဝဠာ၌၊ သဗ္ဗပါဏိနံ- ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊
 သေသံ- ထိုမြွေမှကြွင်းသော၊ ပရိဿယဉ္စာပိ- ဘေးရန်ကိုလည်း၊
 သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သဗ္ဗသောခိ - ခပ်သိမ်းသော
 အပြားအားဖြင့်လည်း၊ နိဝါရေတိ-မြစ်တတ်၏၊ တံ ပရိတ္တံ-ထို
 ခန္ဓသုတ်ပရိတ်ကို၊ ဟေ- အရှင်သုတော် ကောင်းတို့၊ မယံ- ငါတို့
 သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်၏။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ-ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ကမေ-
 ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧရာပ
 ထေဟိ ဧရာပထနဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ကမေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-

ဒုတိယကြိမ်

ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဆဗျာပုတ္တေဟိ-ဆဗျာ
ပုတ္တနဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမဏေဟိ- ကဏှာ
ဂေါတမနဂါးမင်း တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ-အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-
တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။
ဒွိပါဒကေဟိ-အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-
တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။
စတုပ္ပဒေဟိ- အခြေလေးခု ရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊
မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။
ဗဟုပ္ပဒေဟိ-မျှားသောအခြေရှိသောသတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊
မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ-ငါ့ကို၊ အပါဒကော-အခြေမရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊
မာဟိံ သိ-မညဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ-ငါ့ကို၊ ဒွိပါဒကော- အခြေ
နှစ်ခုရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ မာဟိံ သိ-မညဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ-
ငါ့ကို၊ စတုပ္ပဒေ-အခြေလေးခုရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ မာဟိံ သိ-
မညဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ-ငါ့ကို၊ ဗဟုပ္ပဒေ- များသောအခြေ
ရှိသောသတ္တဝါသည်၊ မာဟိံ သိ-မညဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သုဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တံ-သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
သုဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏာ- ထွက်သက် ဝင်သက် ရှိသော
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ကေဝလာ-အကြွင်းမရှိကုန်သော- သုဗ္ဗေ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာနိစ-ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်

ဒုတိယကြိမ်

၎င်း၊ သဗ္ဗေသဗ္ဗာနိ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘဒြာနိ-ကောင်းမြတ်သောအမြင်တို့ကို၊ ပဿန္တု မြင်စေကုန်သတည်း၊ ကိဉ္စိ-တစိုးတစီမျှ၊ ပါပံ-မကောင်းမှုသို့၊ မာ အာဂမာ - မရောက် စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပမာဏော- နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ၊ ဓမ္မော-တရားတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော- နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ၊ သံဃော-သံဃာတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော- နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ၊ သရီသပါနိ- ကင်းသန်းတို့သည်၎င်း၊ အဟိ- မြေသည်၎င်း၊ ဝိစ္ဆိကာ-ကင်းပုဇွန်သည်၎င်း၊ သတပဒီ- ကင်းခြေများသည်၎င်း၊ ဥဏ္ဏနာဘီ - ပင့်ကူသည်၎င်း၊ (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)၊ သရဗ္ဗ-တက်တူသည်၎င်း၊ (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)၊ မုသိကာ-ကြွက်သည်၎င်း၊ ပမာဏဝန္တာနိ-နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ-ငါသည်၊ ရက္ခာအစောင့် အရှောက်ကို၊ ကတာ-ပြုအပ်ပြီ၊ မေ-ငါသည်၊ ပရိတ္တံ-အရံအတားကို၊ ကတံ- ပြုအပ်ပြီ၊ ဘူတာနိ- သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိက္ခမန္တု- ဖဲလေကုန်လော့၊ သော အဟံ-ထိုင်သည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော- ရှိခိုးပါ၏၊ သတ္တန္တံ - ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ- ဝိပဿီအစရှိသောဘုရားရှင်တို့အား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ-ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

ဒုတိယကြိမ်

၅-မောရသုတ် အနက်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေး-သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ- ဖြည့်တော် မူထသော၊ မောရဇယာနိယံ- ဥဒေါင်း၏ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ- ဖြစ်ထသော၊ ယေန- အကြင်မောရပရိတ်ဖြင့်၊ သံဝိဟိတာရက္ခံ- စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိထသော၊ မဟာသတ္တံ- ဘုရားအလောင်းကို၊ ဝနေစရာ-တောမုဆိုးတို့သည်၊ စိရသံ-မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဝါယမန္တာပိ- လုံ့လပြုကုန် သော်လည်း၊ ဂဏ္ဍိတုံ-ဖမ်းယူအံ့သောငှာ၊ နေဝသက္ခိံ- သု-မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဗြဟ္မမန္တန္တိ-မြတ်သော မန္တရားဟူ၍၊ အက္ခတာ- ဟောတော် မူအပ်သော၊ တံ ပရိတ္တံ- ထိုမောရသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အရှင် သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ-လူတို့၏မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော၊ ဧကရာဇာ- မြတ်သောမင်းလည်းဖြစ်ထသော၊ ဟရိဿဝဇ္ဇော- ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော- မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော၊ အယံ-ဤနေမင်းသည်၊ ဥဒေတိ-တက်လတ်၏၊ တံဘသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဇ္ဇံ- ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ- မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော၊ တံ-ထိုအရှင် နေမင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဒိဝသံ-တနေပတ်လုံး၊ တယာ-အရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ-စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဝိဟရေမု- နေကုန်အံ့။

ဒုတိယကြိမ်

၆၉။ ပြာဟ္မဏာ - မကောင်းမှု ကို လည်း အပပြုကုန်ပြီးသော၊ ယေ-အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ - ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို၊ ဝေဒဂ္ဂ-သိခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ တေ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ မေ-ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ တေစ- ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်လည်း၊ မံ- ငါ့ကို၊ ပါလယန္တု- စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ- သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗောဓိယာ- အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တာနံ - ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တိယာ-အရဟတ္တဖိုလ်အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သောမောရော-ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံ ပရိတ္တံ- ဤအရံအတားကို၊ ကတော-ပြု၍၊ သေနာ သေနာယ-အစာရှာအံ့သောငှာ၊ စရတိ- သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ-လူတို့၏မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော၊ ကေရာဇာ-မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဟရိဿံ ဝဏ္ဏော - ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော၊ အယံ-ဤနေမင်းသည်၊ အပေတိ-ဝင်၏၊ တံ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဏ္ဏံ-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ-မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော၊ တံ- အရှင်နေမင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမဿာမိ- ရှိခိုးပါ၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ရတ္တိ-

ဒုတိယကြိမ်

တညဉ့်ပတ်လုံး၊ တယာ-အရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တ-စောင့်အပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဝိဟရေမု-နေကုန်အံ့။

၇၁။ ပြာဟ္မဏာ — မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး
သော၊ ယေ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ- ခပ်သိမ်း
သော တရားတို့ကို၊ ဝေဒဂူ- သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ တေ-
ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-
ဖြစ်စေသတည်း၊ တေ စ-ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်လည်း၊ မံ-
ငါ့ကို၊ ပါလယန္တု-စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ- သစ္စာ
လေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-
ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗောဓိယာဇ- အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား၊ မေ- ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်း
သည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တာနံ- ကိလေကာမှ လွတ်ကုန်
ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-
ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တိယာ- အရဟတ္တဖိုလ်အား၊ မေ-ငါ၏၊
နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့
သောမောရော-ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံပရိတ္တံ- ဤအရံအတား
ကို၊ ဣတု-ပြု၍၊ ဝါသံ- နေခြင်းကို၊ အကပ္ပယံ-ပြု၏။

မောရသုတ္တံ-မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာဓရ - သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ- ဖြည့်တော်မူထသော၊ ဝဋ္ဋဇာတိယံ- ငုံး၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ- ဖြစ်ထသော၊ မဟာသတ္တံ- ဘုရားအလောင်းကို၊ ယဿပရိတ္တဿ- အကြင်ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ် တော်၏၊ တေဇေန- တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒါဝဂ္ဂိ-တောမီး သည်၊ ဝိဝဇ္ဇယံ-ကြည်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ- သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော် မူသော၊ ထေရဿံ-မထေရ်အား၊ လောက နာထေန-လူသုံးပါး တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ- ဟောတော်မူအပ်ထသော၊ ကပ္ပဌာယံ-ကမ္ဘာမတ်လုံး တည်ထ သော၊ မဟာတေဇံ-ကြီးသောအာနုဘော်ရှိထသော၊ တံပရိတ္တံ- ထိုငုံးမင်းပရိတ်ကို၊ ဟေ-အရှင်သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့ သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ-လောက၌၊ သီလဂုဏော-သီလ၏ကျေးဇူး သည်၎င်း၊ သစ္စံ-သစ္စာသည်၎င်း၊ သောစေယဉ္စ-ကိုယ်နှုတ် နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း၊ အနုဒ္ဒယာစ-သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေန သစ္စေန- ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်၊ အနုတ္တရံ-အတုမရှိသော၊ သစ္စကိရိယံ-သစ္စာ ပြုခြင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ကာဟာမိ-ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ- သစ္စာတရား၏ အစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေတုာ- ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗကေ-ရှေး၌ ဖြစ်တော် မူကုန်ပြီးသော၊ ဇိနေ-မြတ်

ဒုတိယကြိမ်

စွာဘုရားတို့ကို၊ အဟံ—ငါသည်၊ သရိတွာ—အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗလံ- သစ္စာ၏အစွမ်းကို၊ အဝဿာယ- အမှီပြု၍၊ သစ္စကိရိယံ—သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အကာသိံ-ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ- အို....တောမီး၊ မေ- ငါ့အား၊ ပက္ခာ- အတောင်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ အပတနာ-မပျံ့နိုင်ခဲ့၊ မေ- ငါ့အား၊ ပါဒါ- ခြေတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ အဝဉ္ဇနာ-မသွားတတ်ခဲ့၊ မေ-ငါ၏၊ မာတာပိတာ- အမိအဖတို့သည်လည်း၊ နိက္ခန္ဓာ- ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဇာတဝေဒ- အိုတောမီး၊ ပဋိက္ခမ- ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ-သာရိပုတ္တရာ၊ ဣတိ—ဤသို့၊ မယံမယာ— ငါ့ဦးမင်းသည်၊ သစ္စေ—သစ္စာကို၊ ကတေ - ပြုသည်ရှိသော်၊ သစ္စ ကတေန- ပြုအပ်သော သစ္စာနှင့်၊ သဟ—တကွ၊ သိခိ-တောမီးသည်၊ ဥဒကံ-ရေသို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ ဝဇ္ဇေသိယထာ- ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့၊ မဟာ ပဇ္ဇလိတော- ကြီးသောအလျှံရှိသော၊ သိခိ-တောမီးသည်၊ သောဠသ ကရိသာနိ - တဆယ့်ခြောက်မင်းပယ်စာတို့တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေသိ—ဖဲကြဉ်လေ၏၊ သာရိပုတ္တ- သာရိပုတ္တရာ၊ မေ-ငါ၏၊ သစ္စေန- သစ္စာစကားနှင့်၊ သမော- တူသော တရားသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ သေ ပါရမီ—ဤပါရမီသည်ကား၊ မေ-ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ-သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇသုတ္တံ-ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၇-ဓဇ္ဇသုတ်အနက်

၇၈။ ယဿ-အကြင်ဓဇ္ဇသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ အနုဿရဏေ နာပိ- အောက်မေ့ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်၊ အန္တလိက္ခေပိ- ကောင်းကင်၌တည်ကုန်လျက်လည်း၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘူမိယံ ဝိယ-မြေ၌ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗထာ- ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌံ-တည်ရာကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ-ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ- ဘီလူး၊ ခိုးသူ စသည်တို့ ကြောင့်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမ္ဗာ- ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါတည်းဟူသော ကွန်ယက်မျှ၊ မုတ္တာနံ- လွတ်ကုန်သော သူတို့ကို၊ ဂဏနာ-ရေတွက်ခြင်းသည်၊ န စ အတ္ထိ - မရှိသလျှင် ကတည်း၊ တံ ပရိတ္တံ- ထိုဓဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ- အရှင် သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ- အရှင်မဟာကဿပလူဒံ ဓဇ္ဇံ-ဤဓဇ္ဇသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ မေမယာအာနန္ဓေန- အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သုတံ-ကြားလိုက်ရ၏၊ (တနည်းကား) ဘန္တေမဟာကဿပ- အရှင်မဟာကဿပ၊ လူဒံ - ဤဓဇ္ဇသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ-မျက်မှောက်တော်မူ၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သုတံ- ကြားခြင်းသည်ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်တည်း၊ ဧကံ-တပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ-အနာထပိဏ္ဍိသဌေး၏၊ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်

ဒုတိယကြိမ်

ရှိသော၊ ဇေတဝနေ- ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေ
တော်မူ၏။

တတြခေါ- ထိုသို့နေတော် မူသောအခါ၌လျှင်၊ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေါတိ-ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း
တို့ကို၊ အာမန္တေသိ အာလပတိ- ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ-
ဪ...အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ တေ ဘိက္ခု - ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စယောသံ - ဝန်ခံကုန်၏၊
ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ- ဤသို့သော စကားကို၊
အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗံ- ရှေး၌
ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော - တာဝတိံသာနတ်၊
အသုရာနတ်တို့၏ စစ်သည်သည်၊ သမုပဗျူဠော - ကောင်းစွာ
တက်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အထခေါ-
ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒြော-အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော-
သိကြား မင်းသည်၊ တာဝတိံသေ- တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌
နေကုန်သော၊ ဒေဝေ-နတ်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ- ခေါ်တော်မူ၏။

မာရိသာ- ငါနှင့် တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့၊ သင်္ဂါမ
ဂတာနံ-စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်သော၊ ဝေါ ဒေဝါနံ-အသင်
နတ်တို့အား၊ ဘယံဝါ-ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ-
ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ လောမဟံသော ဝါ-
ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေ-အကယ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-
ဖြစ်ငြားအံ့၊ တသ္မိံ သမယေ-ဆိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ မမေဝ-ငါ၏
သာလျှင်၊ ဓဇဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ- ကြည့်ကုန်
လော့၊ ဟိ-သင့်စွာ၊ မမံ-ငါ၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံး

ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေ-သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒတတ္တံဝ-အကြင် ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသော ဝ-အကြင်ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်တုံအံ၊ သော-ထိုဘယ၊ ဆန္ဒတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၂။ မေ-ငါ၏၊ ဇေဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ စေ-အကယ်၍၊ နော ဥလ္လောကေယျာထ-မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ-ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇေဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ-ကြည့်ကုန်လော့၊ ဟိ-သင့်စွ၊ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇေဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ-ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေ-သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒတတ္တံဝ-အကြင်ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသော ဝ-အကြင်ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်တုံအံ၊ သော-ထိုဘယ၊ ဆန္ဒတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇေဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ စေ-အကယ်၍၊ နော ဥလ္လောကေယျာထ-မကြည့်မိကုန်အံ၊ အထ-ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇေဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ-ကြည့်ကုန်လော့၊ ဟိ-သင့်စွ၊

ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇေတု-
တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ- ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေ- သင်တို့
အား၊ ယံ ဘယံဝါ- အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံဆမ္ဘိ
တတ္ထံဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည် ၎င်း၊
ယော လောမဟံသော ဝါ- အကြင်ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်း
သည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်တုံအံ၊ သော- ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊
လောမဟံသသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း
၏၊ ဇေတု-တံခွန်ဖျားကို၊ စေ-အကယ်၍၊ နော ဥလ္လောကေယျာထ-
မကြည့်မိ ကုန်အံ၊ အထ-ထိုသို့ မကြည့်မိ ကုန်သည် ရှိသော၊
ဤသာနဿ-ဤသာနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊
ဇေတု-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ- ကြည့်ကုန်လော၊ ဟိ-
သင့်စွ၊ ဤသာနဿ-ဤသာန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်
မင်း၏၊ ဇေတု-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ- ကြည့်ကုန်သော၊
ဝေ-သင်တို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ- အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊
ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညင်း
ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်တုံအံ၊ သော-ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိ
တတ္ထ၊ လောမဟံသသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။
ဣတိ-ဤသို့၊ သက္ကော- သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံသေ-
တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝေ - နတ်တို့ကို
အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒဿ-
ဒုတိယကြိမ်

အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကဿ-သိကြားမင်း၏၊ တံခေါ်ပနဇေဂုံ-ထို
 တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ ဝါ-ကြည့်သောနတ်တို့အား၎င်း၊
 ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏
 ဇေဂုံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ ဝါ-ကြည့်သောနတ်အား
 ၎င်း၊ ဝရုဏဿ- ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊
 ဇေဂုံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ ဝါ-ကြည့်သောနတ်တို့အား
 ၎င်း၊ ဤသနဿ - ဤသနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်
 မင်း၏၊ ဇေဂုံတံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ ဝါ-ကြည့်သော
 နတ်တို့အား၎င်း၊ ယံ ဘယံဝါ- အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊
 ယံ ဆမ္ဘိ တတ္ထံ ဝါ-အကြင် ကိုယ် ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်
 ၎င်း၊ ယောလောမဟံသော ဝါ- အကြင် ကြက်သီးမွေးညင်းထ
 ခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်တုံအံ၊ သေ-ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ
 လောမဟံသသည်၊ ပဟိယေထာပိ-ပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်
 ရ၏၊ နောပဟိယေထာပိ-မပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ-ထိုပျောက်ခြင်း မပျောက်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု-
 အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ- နတ်တို့၏
 ဣန္ဒြော-အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော သိကြားမင်းသည်၊ အဝီတ
 ရာဂေါ-မကင်းသော ရာဂရှိ၏၊ အဝီတ ဒေါသော-မကင်းသော
 ဒေါသရှိ၏၊ အဝီတ မောဟော-မကင်းသော မောဟရှိ၏၊ ဘီရု-
 ကြောက်တတ်၏၊ ဆမ္ဘိ- ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၊ ဥတြာသိ-
 လန့်တတ်၏၊ ပလာယီ- ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္စ- ငါသည်ကား၊ ခေါ-
 အကယ်မလွဲသဖြင့်၊ ဝေ-ဤသို့၊ ဝဒါမိ-ဟော၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်း

ဒုတိယကြိမ်

တို့၊ အရညဂတာနံ ဝါ-တောဌိမူလည်းနေကုန်ထသော၊ ရုက္ခမူလ
ဂတာနံ ဝါ-သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း နေကုန်ထသော၊ သုညာဂါရ
ဂတာနံ ဝါ- ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မူလည်း နေကုန်ထသော၊ တုမ္ဘာ
ကံ-သင်တို့အား၊ ဘယံ ဝါ-ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ
ဝါ-ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ လောမဟံသော
ဝါ-ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေ-အကယ်၍၊
ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-ဖြစ်တို့အံ့၊ တသ္မိံ သမယေ-ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ လောမ
ဟံသဖြစ်သောအခါ၌၊ မမေဝ မမေဝ-ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာ
လျှင်၊ အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၈။ သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဤသို့
ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း၊ ဝါ-ကိလေသာ
ရန်တို့ကို သတ်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ ဝါ-သံသရာ
စက်၏ အကန့်တို့ကိုဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊
ဝါ-ပစ္စည်းလေးပါး စသောပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော
ကြောင့်လည်း၊ ဝါ- ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူ
သောကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-အရဟမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ-
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ- ဤသို့ ကောင်းစွာ သယမ္ဘူ
ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်
သောကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်
မူ၏၊ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဤသို့ ဝိဇ္ဇာ
သုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသောကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော- ဝိဇ္ဇာ စရဏသန္န
မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ- ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ သုဂတော-သုဂတမည်တော်မူ၏၊ (တနည်းကား) ဣတိပိ-ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ သုဂတော-သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဤသို့ ကာမလောက၊ ရူပလောက၊ အရူပလောက(တနည်းကား) သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက ဟူသောလောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ-လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဤသို့ အတုမရှိသော ဇာတိတော်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရော-အတုမရှိသော၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ-ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏၊ (တနည်းကား) သော ဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဤသို့ လွန်သောသူ မရှိသောကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရော- အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏၊ ဣတိပိ-ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ-ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။

သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဤသို့ နတ်၊ လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော် မူသောကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ-သတ္တာ ဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ-ပုဗ္ဗမည်တော်မူ၏။

ဒုတိယကြိမ်

(တနည်းကား)ဣတိပိ-ဤသို့ နတ်၊ လူတို့ကို သိစေတတ်သော
 ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ-ထို့
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ- ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီ
 ဟူသော ဘုန်းရှိတော်မူသောကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ-ဘဂဝါ
 မည်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မမေဝ-ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်၊
 အနုဿဓရယျာထ-အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ-သင့်စွ၊ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ မမံ-ငါဘုရား၏
 ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ-အောက်မေ့ ကုန်သော၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊
 ယံ ဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ-
 အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း၊ ယော လောမ
 ဟံသောဝါ-အကြင် ကြက်သီး မွေးညင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊
 ဘုဝိဿတိ-ဖြစ်တုံအံ၊ သော-ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ
 သည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၉၀။ မံ-ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို၊ စေ-အကယ်၍၊ နောအနုဿဓရ
 ယျာထ-မအောက်မေ့ မိကုန်အံ၊ အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ-ငါ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏
 ဂုဏ်ကို၊ အနုဿဓရယျာထ-အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော-တရားတော်
 ကို၊ သုက္ခတော- ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဓမ္မော-
 တရားတော်သည်၊ သန္တိဋ္ဌိကော- မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို ပေး
 တတ်၏၊ အကာလိကော - အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်၏။
 ဧဟိ ပဿိကော - လာလှည့် ရှုလှည့် ဟူသော စကားကို ဆို
 ထိုက်၏၊ ဩပနေယျိကော- နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင် ခြင်းကို

ဒုတိယကြိမ်

ထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ ပဋိအတ္တံ- အသီးသီး မိမိ မိမိတို့၌၊ ဝိညူဟိ- မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်ဖြစ်သော ပညာရှိ တို့သည်၊ ဝေဒိတဗျော- သိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့- ဓမ္မ- တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ- အောက်မေ့ ကုန် လော့။

၉၂။ ဟိ-သင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မ-တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ- အောက်မေ့ ကုန်သော၊ ဝေ- သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆမ္ဘူတတ္တံဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း၊ ယောလောမ ဟံသောဝါ- အကြင် ကြက်သီး မွေး ညင်း ထ ခြင်း သည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်တုံအံ့၊ သော- ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘူတတ္တံ၊ လောဟေသ သည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၃။ စေ-အကယ်၍၊ ဓမ္မ-တရားတော်၏၊ ဂုဏ်ကို၊ နော အနုဿရေယျာထ-မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့၊ အထ-ထိုသို့မအောက် မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော်၊ သံသံ- ငါ့တပည့်သား သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော- တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ သုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော- ကောင်းစွာ ကျင့် တတ်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-တပည့် ဖြစ်သောသံဃာသည်၊ ဥဗ္ဗုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော- ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ ဉာယပ္ပုဋ္ဌိပန္နော- အသင့်အားဖြင့် ကျင့် တတ်၏။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော- တပည့် ဖြစ်

သောသံဃာသည်၊ သာမိဏိပုဋ္ဌိပန္နော-အရိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်
အောင်ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ-လေးပါးကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယာနိ
ပုရိသယုဂါနိ- အကြင်ယောကျ်ားမြတ်၏ အစုံတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိ
ကုန်၏။ တေပုရိသပုဂ္ဂလာ- ထိုလေးပါးအစုံဖြစ်သော ယောကျ်ား
တို့သည်ကား၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သေသော သာဝက သံဃော- ထိုတပည့်ဖြစ်သော
သံဃာတော်သည်ကား၊ အာဟုနေယျော- ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်း
ကိုခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော-ညွှတ်သည်တို့အား ရည်၍ထားသော
ပစ္စည်းအထူးသဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကိုခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော-မြတ်
သောအလှူကိုခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယော-လက်အုပ်ချီခြင်းကို
ခံထိုက်၏။ လောကဿ-လူအများ၏။ အနုတ္တရံ- အတုမရှိသော၊
ပုညဓေတ္တံ- ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်း သဖွယ်
လည်းဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့၊ သံဃံ- သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊
အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ-သင့်စွ၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သံဃံ- သံဃာတော်၏
ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ-အောက်မေ့ ကုန်သော၊ ဝေဝါ-သင်တို့အား၊
ယံဘယံဝါ- အကြင် ကြောက်ခြင်း သည် ၎င်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ
ဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း၊ ယော
လောမဟံသောဝါ-အကြင်ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊
ဘဝိဿတိ-ဖြစ်တုံအံ၊ သော-ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ လောမဟံသ
သည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၉၆။ တံ-ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ လောမဟံသ ပျောက်ခြင်း
သည်၊ ကိဿဟေတု-အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊

တထာဂတော-ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့
 ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်၊
 အရဟံ-ဆိတ်ကွယ်ရာအချပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မထိုက်၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ကောင်းစွာကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါး တရားကို
 သိတော်မူတတ်၏၊ ဝိတရာဂေါ-ကင်းသော ရာဂရှိ၏၊ ဝိတဒေါ
 သော-ကင်းသောဒေါသရှိ၏၊ ဝိတမောဟော-ကင်းသောမောဟ
 ရှိ၏၊ အဘီရု-မကြောက်တတ်၊ အဆတ္တိ-ကိုယ်ခက်တာရော် မရှိ
 တတ်၊ အနုတြာသီ-မလန့်တတ်၊ အပလာယီ-မပြေးတတ်၊ ဣတိ
 တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ပဟိယံသတိ-ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤသို့သောစကား
 ကို၊ အဝေ၂၀ - မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော - မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣဒံ-ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတ္ထာနု-မိန့်ဦး၍၊ အထ-ထို့နောက်မှ၊
 အပရံ-တပါးသော၊ တေ-ဤသို့သောစကားကို၊ သတ္ထာ- မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဝေ၂၀-မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အရညေ ဝါ-တော၌၎င်း၊ ရုက္ခ
 မူလေဝါ- သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း၊ သုည ဂါရေဝါ- ဆိတ်ကွယ်ရာ
 အရပ်၌၎င်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊
 အနုဿရေထ-အောက်မေ့ ကုန်လော့၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊ ဘယံ-
 ကြောက်ခြင်းသည်၊ နော သိယာ- မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ-လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်ထသော၊ နရာ
 သတံ-လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်
 ကို၊ စေ-အကယ်၍၊ နော သရေယျာထ- မအောက်မေ့မိ ကုန်အံ့၊
 အထ-ထို့သို့မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်၊ နိယျာနိကံ- သံသရာမှ

ထုတ်ဆောင်၍ သွားတတ်ထသော၊ သုဒ္ဓေသိတံ— ကောင်းစွာ
ဟောအပ်ထသော၊ ဓမ္မ-တရား တော်၏ဂုဏ်ကို၊ သရေယျာထ-
အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိဿယနိကံ—သံသရာမှ ထုတ်ဆောင်၍ သွားတတ်ထ
သော(ဝဋ်ဒုက္ခမှ ဆောင် အပ်ပေးသော်လည်း)၊ သုဒ္ဓေသိတံ-
ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ထသော ၊ ဓမ္မ- တရားတော်၏ ဂုဏ်
ကို၊ စေ-အကယ်၍၊ နော သရေယျာထ-မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့၊
အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ—အတု
မရှိသော၊ ပုညဓေတ္တံ- ကောင်းမှု၏ပွားရာ လယ်ယာ မြေကောင်း
သဖွယ်လည်းဖြစ်ထသော၊ သံဃာ- သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို၊ သရေ
ယျာထ-အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ-ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်း
ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ-ငါတုရား၏ဂုဏ်ကို၎င်း၊ ဓမ္မဉ္စ- တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို
၎င်း၊ သံဃဉ္စ-သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို၎င်း၊ သရန္တာနံ- အောက်မေ့
ကုန်သောသင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်
၎င်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ-အကြင်ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်
သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင် ကြက်သီး မွေး
ညင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သေဝ-ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊
လောမဟံသသည်၊ နဟေဿတိ-မဖြစ်တတ္ထံ သတည်း။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ-ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

ဒုတိယကြိမ်

ဂ-အာဠာနာဠိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နာထဿ - မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာဓုသမ္ပတေ
ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်ထသော၊ သာသနံ-သာသနာတော်
၌၊ အပ္ပသန္ဓေဟိ- မကြည်ညိုကုန်ထသော၊ စဇ္ဈေဟိ-ကြမ်းကြုတ်
ကုန်ထသော၊ သဒါ-ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ ကိဗ္ဗိသကာရံဘိ-
ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်ထသော၊ အမနုဿေဟိ-
ဘီလူးတို့သည်....

၁၀၃။ စတဿန္တံ- လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာနံ-ပရိသတ်
တို့ကို၊ အဟိံ သာယ စ- မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှာ၎င်း၊ ဂုတ္တိယာစ-
စောင့်စိမ့်သောငှာ၎င်း၊ မဟာစီရေ- ကြီးမြတ်သော လုံ့လ
ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံ ပရိတ္တံ-အကြင် အာဠာ-
နာဠိယသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူပြီ၊ တံပရိတ္တံ-
ထိုအာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အရှင်သူတော်
ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ-စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊
သိရီမတော - ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊
ဝိပဿိဿစ-ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-
ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဘူတာ နုကမ္ပိနော-
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော် မူတတ်သော၊
သိခိဿပိ စ-သိခိမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-ငါ၏၊ နမော -
ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ- မကောင်းမှုကို ဆေးပြီး ထသော၊
တပဿိနော-ခြိုးခြံသော - အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော၊

ဒုတိယကြိမ်

ဝေဿဘုဿစ- ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-ငါ၏၊
နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ မာရသေနာပမဒ္ဓိ
နော- မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းတတ်သော၊ ကကုသန္ဓဿစ-
ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်း
သည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ - မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော၊
ဝုဿိမတော - ငါးပါးသော ဝဿိတော်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊
ဝါ - သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော၊
ကောဏာဂမနဿစ- ကောဏာဂူ မြတ်စွာဘုရား အားလည်း၊
မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း၊
သဗ္ဗဓိ-အလုံးစုံသောအရာ၌၊ ဝါ-ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာမှ၊
ဝိပ္ပမုတ္တဿ-ကင်းလွတ်တော်မူပြီးထသော၊ ကဿပဿ စ-ကဿပ
မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-ငါ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊
အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော-အကြင် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခာ ပန္နဒနံ-အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်
မူတတ်သော၊ ဣမံ ဓမ္မံ-ဤတရားကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူ၏၊
အင်္ဂီရသဿ- ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်ရှိထသော၊ သိရီ
မတော-ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ သကျ
ပုတ္တဿ - သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော၊ တဿ-
ထို ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား၊ မေ- ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်း
သည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ-လောက၌၊ နိဗ္ဗုတာ- ငြိမ်းလေကုန်ပြီး

ဒုတိယကြိမ်

သော၊ ယေစာပိ ဇနာ - အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ယထာ
ဘူတံ-ဟုတ်သောအလျောက်၊ ဝိပဿိသုံ-မြင်ကုန်ပြီ၊ တေဇနာ-
ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အပိသုဏာထ - ချောပစ်သောစကား
ကို မဆိုကုန်- အထ-ထိုမှ၊ မဟန္တာ - မြတ်ကုန်၏၊ ဝီတသာရဒါ-
ကင်းသော ရှုံကြောက်ခြင်း ရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ- ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ
တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ မဟန္တာ-မြတ်စွာ
ထသော၊ ဝီတသာရဒါ-ကင်းသော ရှုံကြောက်ခြင်း ရှိထသော၊
ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူတို့၏၊ ဟိတံ- အစီးအပွားလည်း ဖြစ်ထ
သော၊ ဂေါတမံ-ဂေါတမအနွယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ ယံဗုဒ္ဓံ-
အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ-ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေန စ-ထို ဝိပဿိ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား
ခုနစ်ဆူတို့သည်၎င်း၊ အဉ္ဈ-တပါးကုန်သော၊ အနေကသတ
ကောဋ္ဌိယော-ကုဋ္ဌေအရာမကများကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဓါ-မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ - မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ အသမ သမာ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့နှင့် မတူ
ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာ တူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသောတန်ခိုး
ရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ - မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်၊ ဒသဗလူပေတာ-ဆယ်ပါးသော ဌာနာဌာန အစရှိသော
အားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ-ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့နှင့်၊
ဥပါဂတာ-ပြည့်စုံကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ-ထို

ဒုတိယကြိမ်

မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ အာသဘံ-ပုရိသ
ဥသဘ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော၊ ဌာနံ-အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တိ-ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ - ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ ပရိသသု-
ပရိသတ်တို့၌၊ ဝိတသရဒါ-ရဲရင့်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သိဟနာဒံ-
ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားကို၊ နဒန္တိ-
ဆိုကုန်၏။ လောကေ-လောက၌၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ-သုတပါးတို့
မလည်စေနိုင်သော၊ ပြဟ္မစက္ကံ-မြတ်သော ဓမ္မစကြာ တရားတော်
ကို၊ ပဝတ္တေန္တိ-လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ ဟူလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယကာ-လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဋ္ဌာရသဟိ -တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ
ဓမ္မဟိ-ဘုရား၏ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်၊ ဥပေတာ-ပြည့်စုံကုန်၏။
ဗာတ္ထိံ သလက္ခဏပေတာ- သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာကြီး
နှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသိတာနိဗ္ဗုဒ္ဓနာရော- ရှစ်ဆယ်သော
လက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ-ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်၊ ဗျာမပ္ပဘာယ-တလံမျှသောကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်၊
သုပ္ပဘာ-ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ-ရဟန်းတို့ထက်
လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေဗုဒ္ဓါ-ထို
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗညုနေဝ-ခပ်သိမ်းကုန်သောတရားတို့ကို
သိတတ်ကုန်၏။ ခိဏာသဝါ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။
ဇိနာ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ - များသော ကိုယ်တော်အရောင်လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ-ကြီးသော တန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာ ပညာ-ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာဗ္ဗလာ-ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ-များသော ကရုဏာ လည်း ရှိကုန်၏။ ဓီရာ-လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ-ခပ်သိမ်း ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ- ချမ်းသာကိုဆောင်တတ် ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပါစ- ကျန်းလည်း မည်ကုန်၏။ နာထာ စ- ကိုးကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာ စ-တည်ရာလည်းမည်ကုန်၏။ တာဏာ စ- စောင့်ရှောက်ရာလည်းမည်ကုန်၏။ လေဏာ စ-ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတိ စ-လားရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဗန္ဓု စ-အဆွေ လည်း မည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာစ- မြတ်သော လေး သ မား လည်း မည်ကုန်၏။ သရဏာ စ-အောက်မေ့ ရာလည်းမည်ကုန်၏။ ဟိတေသိနော စ-စီးပွားကိုလည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ- ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ သဒေဝကဿ- နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ- လူ အများ၏။ ပရာယဏာ- လည်းလျောင်း ရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ-ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ ပုရိသုတ္တမာနံ- ယောက်ျားတကာတို့ ထက်မြတ်ကုန်သော၊ တေသံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ- ခြေတော်တို့ကို၊ သိရသာ-ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေတထာဂတေ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ သယနေ- အိပ်သောအခါ၌၎င်း၊ အာသနေ-ထိုင်သောအခါ၌၎င်း၊ ဌာနေ-

ရပ်သောအခါ၌၎င်း၊ ဂမနေစာပိ-သွားသောအခါ၌၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ-
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ ဝစသစေဝ - ဝစီဒါရဖြင့်၎င်း၊ မနသ
စေဝ-မနောဒွါရဖြင့်၎င်း၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ-ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ တုဝံ- သင့်ကို၊ သဒါ-
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သုခေန-ချမ်းသာသဖြင့်၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေ
ကုန်သတည်း၊ တေဟိ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ရက္ခိတော-
စောင့်အပ်သော၊ တံ-သင်သည်၊ သန္တောစ - ငြိမ်သက်သည်၎င်း
သဗ္ဗဘယေဟိ- ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့မှ၊ မုတ္တော စ-ကင်းလွတ်
သည်၎င်း၊ ဘဝါဟိ-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ-သင်သည်၊ သဗ္ဗရောဂ ဝိနိမုတ္တော စ- ခပ်သိမ်း
သောအနာမှ ကင်းလွတ်သည်၎င်း၊ သဗ္ဗသန္တာ ပဝဇ္ဇိတော စ-
ခပ်သိမ်းသောပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်၎င်း၊ သဗ္ဗေဝရံ- ခပ်သိမ်း
သောရန်ကို၊ အတိက္ကန္တော စ- လွန်နိုင်သည်၎င်း၊ နိဗ္ဗုတော စ-
ငြိမ်းခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝ ဘဝါဟိ-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သစ္စေန စ- သစ္စာဖြင့်
၎င်း၊ သံလေန စ-သီလသီတင်းဖြင့်၎င်း၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန စ-
သည်းခံခြင်း မေတ္တာဟူသောအစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ တေပိ-ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား တို့သည်လည်း၊ အရော ဂေန စ- အနာ မရှိသဖြင့် ၎င်း၊
သုခေန စ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အမေ ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု-
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- အရှေ့မျက်နှာ အဖို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဘူတာ- ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့

ဒုတိယကြိမ်

သည်။ သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေပိ- ထိုဂန္ဓဗ္ဗ နတ်တို့ သည်လည်း။
အရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့်
၎င်း၊ အမေ- ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- တောင်မျက်နှာအဖို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ- ကုမ္ဘဏ် နတ်တို့
သည်။ သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေပိ- ထိုကုမ္ဘဏ် နတ်တို့ သည်လည်း။
အရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့်
၎င်း၊ အမေ- ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- အနောက်မျက်နှာ အဖို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ နာဂါ- နဂါးတို့သည်။
သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေပိ- ထိုနဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ-
အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အမေ-
ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- မြောက်မျက်နှာ အဖို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ- ဘီလူးတို့သည်။
သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေပိ- ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ-
အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန- ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အမေ-
ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန- အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ ဓတရဋ္ဌော-
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌ- နတ်မင်း၎င်း၊ ဒက္ခိဏေန-
တောင်မျက်နှာအရပ်၌၊ ဝိရုဋ္ဌကောစ- ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို အစိုးရ
သော ဝိရုဋ္ဌကနတ်မင်း၎င်း၊ ပစ္ဆိမေန- အနောက်မျက်နှာ အရပ်၌၊
ဝိရူပက္ခောစ- နဂါးတို့ကို အစိုးရသော ဝိရူပက္ခ နတ်မင်း၎င်း။

ဒုတိယကြိမ်

ဥတ္တရံဒိသံ-မြောက်မျက်နှာအရပ်၌၊ ကုဝေရော စ- ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်း၎င်း။

၁၂၇။ လောကပါလော-လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်သော၊ ယသသိနော- အခြံအရံ များကုန်သော၊ စတ္တာရော- လေး ယောက်ကုန်သော၊ ဧတေ မဟာရာဇာနော- ထို နတ် မင်းကြီး တို့သည်၊ ဝသန္တိ-နေကုန်၏၊ တေပိ- ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း၊ အရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊ အမေ့-ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဌာ- ကောင်းကင်၌ တည် ကုန် သော၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဘူမဌာ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ဒေဝါစ- နတ်တို့သည်၎င်း၊ နာဂါစ-နဂါးတို့သည်၎င်း၊ မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီး သောတန်ခိုးရှိကုန်၏၊ တေပိ- ထိုနတ်နဂါး တို့သည် လည်း၊ အရောဂေန စ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ- ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊ အမေ့-ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု- စောင့်စေသတည်း။

၁၂၉။ ဣဓာသနေ- ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒ္ဓိမန္တောစ- တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါ စ- အကြင် နတ်တို့သည်လည်း၊ ဝသန္တာ-နေကုန်၏၊ တေပိ- ထိုနတ်တို့သည် လည်း၊ အရောဂေန စ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ-ချမ်းသာ သဖြင့်၎င်း၊ အမေ့-ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော- ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဓဝေါ တို့သည်၊ ဝိဝဇ္ဇန္တု-ကင်းစေကုန်သတည်း၊ သောကော- စိုးရိမ် ခြင်းသည် ၎င်း၊ ရောဂေါ-အနာသည်၎င်း၊ ဝိနဿတု-ပျောက်စေသတည်း၊ တေ-သင်အား၊ အန္တရာယာ- အန္တရာယ်တို့သည်၊ မာ ဘဝန္တု-

ဒုတိယကြိမ်

မဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုခိ-ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
ဒီသံယုကော-ရှည်သောအသက်ရှိသည်၊ ဘဝ-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ- ရာဘနာသုံးပါးအားရုံသေစွာ
ရှိခိုးသောအလေ့ရှိသော၊ နိစ္စံ-အမြဲလျှင်၊ ဝုဇာပစာယိနော-
သီလစသောကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရုံသေသော အလေ့
ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ-ပုဂ္ဂိုလ်အား အာယု- အသက် သည်၎င်း၊
ဝဏ္ဏော-အဆင်းသည်၎င်း၊ သုခိ- ချမ်းသာသည် ၎င်း၊ ဗလံ-
ခွန်အားသည်၎င်း၊ စတ္တာရော- လေးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-
ကျေးဇူးတို့သည်၊ ဝုဇန္တိ-ပွားကုန်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ-အာဠာနာဠိယသုတ်သည်၊
နိဠိတံ-ပြီးပြီ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ - အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို၊
ဘဏန္တဿ-ရွတ်သောမထေရ်၏၊ နိသိန္ဒဌာနဓောဝနံ-နေရာအရပ်
ကို ဆေးသော၊ ဥဒကမ္ပိ-ရေမျှသည်လည်း၊ သဗ္ဗံ-ခပ်သိမ်းသော၊
ပရိဿယံ- တေးရန်ကို၊ ဝိနာသေတိ ဝေ- ပျောက်စေ သလျှင်
ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ-အကြင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်သည်၊ သောတ္ထိနာ-
ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဂဗ္ဘဝုဌာနဉ္စ- ကိုယ်ဝန် ဖွားခြင်း ကိုလည်း၊
ဒုတိယကြိမ်

တခံဇက-ထိုခဏ၌၊ သာဓေတိ-ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ-
အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော၊ ထေရဿ- မထေရ်အား၊ လောက
နာထေန-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ- ဟောတော်မူအပ်ထ
သော၊ ကပ္ပဌာယိ- အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်ထသော၊ မဟံာ
တေဇံ- ကြီးသော တန်ခိုးလည်းရှိထသော၊ တံပရိတ္တံ- ထိုအင်္ဂုလိ
မာလသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အရှင် သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-
ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ-နမ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ယတော-အကြင်အခါ
မှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ အရိယာယ - မြတ်သော၊ ဇာတိယာ-အဖြစ်
ဖြင့်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏၊ တဒတာ-ထိုအခါမှစ၍၊ သဉ္စိစ္စ-သေစေ
လိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါဏံ-အသက်ရှိသောသတ္တဝါကို၊
ဇီဝိတာ-အသက်မှ၊ ဝေ ဂရောပေတာတိ-ချဘူး၏ဟူ၍၊ နာဘိဇာနာ
မိ-ငါမသိ၊ တေနသစ္စေန- ထိုသို့မှန်သောစကားဖြင့်၊ တေ-သင့်
အား၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။
ဂဗ္ဘဿ- ဝမ်း၌ရှိသောသတ္တဝါအား၊ သောတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း
သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလ သုတ္တံ-အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ-သံသရာ၌၊ သံသရန္တ-နံ- ကျင်လည်ကုန်
သောသူတို့၏၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ - ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို
ဖျောက်တတ် ကုန်ထသော၊ မာရသေနာပမဒ္ဓနေ- ကိုလေသာ
တည်းဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်ထသော၊ သတ္တ-
ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ- အရဟတ္တမဂ်၏ အင်္ဂါဖြစ်ကုန်
ထသော။

၁၃၆။ ယေ ဣမေ ဓမ္မေ - အကြင်တရားတို့ကို၊ ဗုဇ္ဈိတော-
သိ၍သာလျှင်၊ သတ္တ-သတ္တဝါတို့သည်၊ တိဘဝါ-သုံးပါးသော
ဘဝမှ၊ မုတ္တကာ - ကင်းလွတ်ကုန်၏၊ ဥတ္တမာ- မြတ်ကုန်၏။
အဇာတိ - ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းလည်း မရှိထသော၊ အဇရံ-အိုခြင်း
လည်းမရှိထသော၊ အဗျဓိ - နာခြင်းလည်း မရှိထသော၊ နိဗ္ဗယံ-
ဘေးလည်းမရှိထသော၊ အမတံ-သေခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့၊
ဂတော-ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဝေမဒိဂုဏ္ဏပေတံ - ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးတို့
နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ - များသော ကျေးဇူးကို
လည်း တကယူရာဖြစ်ထသော၊ ဩသဓဉ္စ - ဆေးလည်းဖြစ်ထ
သော၊ မန္တဉ္စ-မန္တရားလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ - ဤ
ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကိုလည်း၊ ဟေ-အရှင်သူတော်ကောင်း
တို့၊ မယံ - ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိသင်္ခါတေ-သတိဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
စ-သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း၊ တထာ-ထိုမြို့၊ ဓမ္မာနိဝိစယော- ဓမ္မဝိစယ

ဒုတိယကြိမ်

သမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်္ဂသုတ်၊ ဝိရိယဉ္စ - ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်္ဂသုတ်၊ ပီတိ ၈- ပီတိ
သမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်္ဂသုတ်၊ ပဿဒ္ဓိ ၈ - ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်္ဂသုတ်၊ တထာ-
ထိုမှို့၊ အပရေ-တပါးကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ-သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-သမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်္ဂသုတ်၊ သတ္တ - ခုနစ်ပါးကုန်သော၊
ဧတေဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ထိုသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်္ဂသုတ်၊ သဗ္ဗဒဿိနာ-ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကိုမြင်တော်မူဘတ်သော၊ မုနိနာ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သမ္မာ ကောင်းသောအပြားဖြင့်၊ အက္ခတာ- ဟောတော်မူအပ်
ကုန်၏။ ဘာဝိဘာ-ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလိကတာ-အကြိမ်
များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ- ရှေ့ရှု အပ်သော တရားတို့ကို သိခြင်း
အကျိုးငှာ၎င်း၊ နိဗ္ဗာနာယ ၈- ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှာ
၎င်း၊ ဗောဓိယာဉ္စ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အကျိုးငှာ၎င်း၊ သံဝတ္တန္တိ-
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ထိုမှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်၊
သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ တေ-သင်အား၊ သောတ္ထိ-စီးပွား
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ကေသ္မိ-တပါးသော၊ သမယေ-အခါ၌၊ နာထော-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မောဂ္ဂလာနဉ္စ- မောဂ္ဂလာန်မထေရ်တို့၎င်း၊
ကဿပဉ္စ-ကဿပမထေရ်တို့၎င်း၊ ဂိလာနေ-နာကုန်သော၊ ဒုက္ခိ
တေ-ဆင်းရဲကုန်သော၊ တေ-ထိုမထေရ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ သတ္တ-
ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂင်္ဂ-ဗောဇ္ဈင်္ဂင်္ဂတရားတို့ကို၊ အဒေသယိ-
ဟောတော်မူပြီ။

ဒုတိယကြိမ်

၁၄၂။ တေစ-ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ တံ-ထိုဟောတော်
မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတော-အလွန်နှစ်လို၍၊
တခံးဏ-ထိုခဏ၌၊ ရောဂါ-အနာမှ၊ မုဉ္ဇိ-သု-ကင်းလွတ်ကုန်၏၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ထိုသို့မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်၊ သဗ္ဗဒါ-
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ တေ-သင်အား၊ သောတ္ထိ-စီးပွားချမ်းသာ
ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ကေဒါ-တပါးသောအခါ၌၊ ဓမ္မရာဇာပိ-တရားမင်း
ဘုရားသည်လည်း၊ ဂေလညေန- အနာသည်၊ အဘိပိဋိတော-
လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ စုန္ဒထေရေန- စုန္ဒမထေရ်ကို၊
တံယေဝ-ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားကိုသာလျှင်၊ သာဒရံ-ရိုသေ
ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘဏာပေတွာန-ဟောစေလတ်၍....

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန-နှစ်လိုတော်မူ၍၊ ဌာနသော-ဟော
သောဏေ၌၊ တဗ္ဗာ အာဗာဓာ-ထိုအနာမှ၊ ဝုဠာသိ-ထတော်မူ၏၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်၊ သဗ္ဗဒါ-
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ တေ-သင်အား၊ သောတ္ထိ-စီးပွားချမ်းသာ
ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဏမ္ပိ-သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသီနံ-
မဟာကဿပ မထေရ်၊ မောဂ္ဂလန် မထေရ်၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့
အား၊ တေအာဗာဓာစ-ထိုအနာတို့သည်လည်း၊ ပဟိနာ-ပျောက်
ကုန်၏၊ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ-မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေ
သတို့ကဲ့သို့၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ- တဖန်မဖြစ်ကောင်းသော သဘော
သို့၊ ဝတ္ထု-ဝေ-ရောက်ကုန်သည်သာတည်း၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-

ဒုတိယကြိမ်

ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်၊ သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသော အခါ၌-
တေ-သင့်အား၊ သောတ္ထိ- စီးပွားချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ်အနက်

၁၄၆-၇-ဂ။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ-အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်
သည်၎င်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ-အကြင်မကောင်းသော အမင်္ဂလာ
သည်၎င်း၊ သက္ကဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာပေါ-မနှစ်လိုသော၊ ယော
သဒ္ဓေါ-အကြင်အသံသည်၎င်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ-အကြင်
မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်၎င်း၊ အကန္တံ- မနှစ်လိုဖွယ်သော၊
ယံ ဒုဿပိနဉ္စ-အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း၊ အတ္ထိ-
ရှိ၏၊ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော- ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိ
သည်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နုဘာဝေန- မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
ကြောင့်၊ ဓမ္မာနုဘာဝေန- တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊
သံဃာနုဘာဝေန-သံဃာတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-
ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဇန္တု-ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉- ဒုက္ခပ္ပတ္တာ-ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-
အလုံးစုံသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော- သတ္တဝါတို့သည်၊
နိဒ္ဒါက္ခာစ-ဆင်းရဲခြင်းမရှိ ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်

ဒုတိယကြိမ်

သတည်း၊ ဘယပုတ္တာ-ဘေးသို့ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ နိဗ္ဗယာစ-ဘေးရှိ ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေ ကုန် သတည်း၊ သောကပုတ္တာ- စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ နိဿောကာစ-စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ တောဝတာစ- ဤ မျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်၊ အဗ္ဗေဟိ-ငါတို့သည်၊ သမ္ဘတံ-ဆည်းပူးအပ်သော၊ ပုညသမ္ပဒ်-ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ အနုမောဒန္တု- ဝမ်းမြောက် စေကုန် သတည်း၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ-ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်၏ပြီးစီးခြင်းငှာ....။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ-ယုံကြည်သဖြင့်၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒေန္တု-ပေးလှူစေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သီလံ-သီတင်းသီလကို၊ ရက္ခန္တု- စောင့်စေကုန်သတည်း၊ ဘာဝနာဘိရတာ-ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ အာဂတာ-တရားနာအံ့သောငှာ လာကုန်သော၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တု-ပြန်သွားကြကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပုတ္တာ- အား ဆယ်ပါးသို့ ရောက် ကုန် သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- မြတ် စွာ ဘုရား တို့၏၎င်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ- ရဟန္တာတို့၏၎င်း၊ ယံ ဗလံ- အကြံဉာဏဗလသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တဿ ဗလဿ- ထိုဉာဏဗလ၏၊ တေဇေန- တန်ခိုးဖြင့်၊ သဗ္ဗတော-

ဒုကိယကြိမ်

ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ၊ ရက္ခ- အစောင့် အရှောက် ကို၊
ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဓဝါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်
ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသု ဝါ- နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္ဇိ-
အမှတ်မရှိသော၊ ဝိတ္တံ-နှစ်သက်အပ်သော ပဏီတံ-တောင့်တအပ်
သော၊ ယံ ရတနံ- အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ ရတနံ-
ထိုရတနာသည်၊ တထာဂတေန- မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမံ- တူသော
ရတနာ သည်၊ နနော အတ္ထိ-မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း၊ ဗုဒ္ဓ
ဗုဒ္ဓသံ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေ ဓံဗ္ဗဿ- တရားတော်၏၊ သံဃေ
သံဃဿ-သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ-
ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ ပဏီတော - မြတ်၏။
တောနသစ္စေန-ဤသို့မှန်သော သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊
ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ကောင်းသောစီးပွားချမ်းသာ
သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗမင်္ဂလံ- ခပ်သိမ်း သော
မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ- ခပ်သိမ်း
သောနတ်တို့သည်၊ တံ-သင့်ကို၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေ ကုန်သတည်း၊
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန- ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနု
ဘော်တော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန- ခပ်သိမ်းသောတရား
တော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန-
ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်တို့၏ အာနုဘော် ဟော်ကြောင့်၊
သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ တေ-သင့်အား၊ သုခိ-ချမ်းသာခြင်းတို့သည်၊

ဒုတိယကြိမ်

ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ (နှစ်ဂါထာကား ဓမ္မာနုဘာဝေန သံဃာ နုဘာဝေနသာ ထူးသည်။)

၁၅၉။ မဟာကုဗရုဏိကော မြတ်သောကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော၊ (တနည်းကား) များသော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော နာထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗပါဏိနိ-ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာယ-အစီးအပွားအလို့ငှာ၊ သဗ္ဗ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါရမီ-ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ-ဖြည့်တော်မူ၍၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ သမ္မောဓိ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ပတ္တော-ရောက်တော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-စီးပွား ချမ်းသာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ-သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ နန္ဒိဝခုနော-နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဗောဓိယာ-ဗောဓိပင်၏၊ မူလေ-အရင်း၌၊ ဇယန္တော ယထာ-မာရ်ဇါးပါးကို အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့ ဝေမေဝ- ဤအတူသာလျှင်၊ ဇယော အောင်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမဂ်လ-အောင်အပ်သော မဂ်လာ၌၊ ဟဝ-သင်အား၊ ဇယဿု- အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနိ-ခပ်သိမ်းသောမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အဘိသေကေ- ဗုဒ္ဓါဘိသေက မဂ်လာကို ခံယူရာဖြစ်ထသော၊ ပုထုဝိပုက္ခလေ-မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော၊ သိသေ- မြေပြင်၏

ဒုတိယကြိမ်

ဦးထိပ်လည်းဖြစ်ထသော၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော-လူသုံးပါးထက်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပမောဒိတိ-ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဧဝံ-ဤအတူ၊ တဝ-သင်အား၊ သုနက္ခတ္တံ-ကောင်းသောနက္ခတ်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သုမင်္ဂလံ-ကောင်းသောမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ သတည်း၊ သုပ္ပဘာတံ-ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သုဟုဋ္ဌိတံ-ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း၊ သုခဏောစ-ကောင်းသောခဏသည်လည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သုမုဟုတ္တော စ-ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗြဟ္မစာရိသု-မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား၊ သုယိဋ္ဌံ-ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ-မြတ်သော၊ ကာယကမ္မံ- ကာယကံသည် ၎င်း၊ ပဒက္ခိဏံ-မြတ်သော၊ ဝါစာကမ္မံ-ဝစီကံသည်၎င်း၊ ပဒက္ခိဏံ-မြတ်သော၊ မနောကမ္မံ-မနောကံသည်၎င်း၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ပဒက္ခိဏေ-မြတ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၌၊ တေ-သင်၏၊ ပဏီဓိ-ဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ-ထိုခပ်သိမ်းသောလူနတ်တို့သည်၊ ပဒက္ခိဏာနိ-မြတ်သောအမှုတို့ကို၊ ကတုန္န-ပြု၍၊ ပဒက္ခိဏေ-မြတ်ကုန်သော အတ္တ-အကျိုးတို့ကို၊ လဘန္တိ-ရကုန်၏၊ အတ္ထလဒ္ဓါ-ရအပ်သော

အကျိုးရှိကုန်သော၊ တေ-ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သုခိတာ-
ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ-မြတ်စွာဘုရားသာသနာ
တော်၌၊ ဝိရုဠာ-ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ သဗ္ဗေဟိ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဉာတိဘိ-အဆွေ အမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊
အရောဂါ-အနာကင်းကုန်သည်၊ သုခိတာ - ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်
သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ

- ၁။ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်း
သော်၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊
တောင်မြင့်မိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည်၊ မွေးမိဖခင်၊ ကျေးဇူး
ရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်တခြား၊ ဘုံနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊
ဂူတလုံးသွင်၊ စိတ်က ထင်လျက်၊ ဦးစင် သက်ထား၊
အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူရေအေး၊ လိုရာပေး၍၊
မွေးကျွေးကြပေ၊ တထွေမှတ်သား၊ အခါးအချို၊ သူတို့
ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြသဆိုထွေ
မျှတတ်စေ။
- ၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊
ဖက်၍မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ ကိုကြီးအစ်မ၊ သည်နှစ်ဝကို၊
မိဘကဲ့သို့ မှတ်ပါလေ။
- ၃။ ဆွေကြီး၊ မျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးရီးသားချင်း၊
ဘထွေးရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်ဝုဇ္ဈာ၊ ပစာယန၊ စိတ်က
သိစေ၊ ပြစ်မှားမိက မသင့်ချေ။
- ၄။ ပေါက်ဖော်သားချင်း၊ တဝမ်းဘွင်းမှ၊ အရင်းအနှစ်၊
ဖွဲ့စိစစ်၍၊ အံ့ဖြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အုတုန်ဖြစ်က
ချစ်ကြလေ။
- ၅။ သေတူရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊
အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာ
ကုန်း၍ ရုန်းကြလေ။

ဒုတိယကြိမ်

- ၆။ ရှေးကစွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ့၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊
သူ့ဂုဏ်ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင် သူ့အိမ်၊
ရောက်ခိုက်ကြိမ်က၊ မထိမ်မမြူး၊ ဘုရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူး
ရှိထွေ သိတတ်စေ။
- ၇။ တယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊
သတိဆောင်၍၊ မောင်တို့ဆိုလေ၊ ပျားသကာသို့
ချီလှစေ။
- ၈။ မတွေ့ခိုက်ရန်- မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန် ဒေါသ၊
မထွက်ရအောင်၊ မာန်မာနကို ချုပ်ကြလေ။
- ၉။ သေနှင့် အရက်၊ စီးပွား ဖျက်ကို၊ တစက် ကယ်မျှ၊
မသောက်ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့်
အဆိပ်ရေ။
- ၁၀။ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊ သူ့
အသက်ကိုလည်း ချစ်ပါလေ။
- ၁၁။ သူ၏ဥစ္စာ၊ သူ့ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးက၊
ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမ
မိစ္ဆာ၊ သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ခါခဏ၊ သူသတ်ကြူးသည့်၊
ဘီလူးမသို့၊ စိတ်ကမသွေ ထင်မိစေ။
- ၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကား၊ စမြည်၊ မြက်သည်
စစ၊ ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။
- ၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ၊
စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ သေကာ ထုတ်ချောက်၊
ငရဲရောက်မည် ကြောက်ရွံ့စေ။

- ၁၄။ ဘုရားတရား၊ မြတ်ဖျားသဃံ၊ အရိယာတို့၊ မကွာနေ့ည၊
ဟတ္ထအညလီ၊ မြောက်ပင်ချီသည်၊ ကိုယ်စီနေ့ည ကိုးကွယ်
ကြ။
- ၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤတရားကို၊
ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ် စောင့်ရှောက်၊
ဆောက်တည်ကြလေ၊ လည်တွင်တပ်ဆွဲ၊ ကျောက်ပုလဲသို့
မြဲလှစေ။
- ၁၆။ စာတတ်၊ စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထေထေကောင်းမှု၊
စုံတခုကို၊ ပြုစုကြပေ၊ မသွေမဖောက်၊ ကြီးရာ ရောက်
သော်၊ လျှောက်လျှောက် ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊
ကျင့်ဝတ်ပီထွေ၊ ကိုယ်ကိုထိန်း၍ သိမ်းဆည်းလေ။
- ၁၇။ ဖုန်းတောင်းယာစကား၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါသုံးဝ၊
ထက်သန်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြဲသည် လူရဲစေ။
- ၁၈။ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အလှူဆိုကာ၊
မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသောက်
ရေအိုး၊ ကျကြိမ်တိုးကာ၊ ပြည့်ရသည်သာ၊ ထုံးဟောင်း
စာကို ထောက်ပါလေ။
- ၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲကို၊
ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ထပ်
ကြမ်းကြုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလှန်
သည်၊ ကေန့်ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို သိတတ်စေ။
- ၂၀။ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရီသြတ္တိ၊
စောင့်ကြပ်မဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓိရံလျှင်၊ ဖြစ်လိုဖြစ်

- စေ၊ ငါမထေရ်ဟု၊ သရေမဆောင်၊ လူမုန်းအောင်လျှင်၊
မောင်တို့ မကျင့်ကြလေနှင့်။
- ၂၁။ ငြိမ်သက်လှူဒါန၊ တည်ကြည်ထွေဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်းမွန်၊
တော်လွန်မှန်လျက်၊ စိတ်မာန်မနှောက်၊ နှုတ်လက်စောင့်
သည်၊ သူကောင့်သွေးရည် ပြီလှစေ။
- ၂၂။ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများအား၊ နားမှာမဆံ့၊
မခန့်မလေး၊ သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်
လက်နှမ်းအောင်၊ အသွမ်း မကျင့်ကြလေနှင့်။
- ၂၃။ မုန်းဖွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်းခပ်သို့၊
လျှပ်လျှပ်၊ ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်၊ လည်လည်၊ မတည်
မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟု၊ သည့်နှယ် မဆိုရစေနှင့်။
- ၂၄။ ကွယ်ရာမရွေး။ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေ ကြံဘိ၊ မိမိ
သဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလူချင်း၊ မေတ္တာကင်း
အောင်၊ သတင်း မပုပ်ပါလေနှင့်။
- ၂၅။ အရောင်း အဝယ်၊ အသွယ်သွယ်တွင်၊ လိုဖွယ် ရရန်၊
ဖိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊
လူမိုက် မဆိုရစေနှင့်။
- ၂၆။ နှလုံးသည်းခြေ၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန်စကား၊ လူပြစ်
မှားဟု၊ အများမဆိုရစေနှင့်။
- ၂၇။ မဖြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြုဟူ၍၊
ဗိုလ်လူ ခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာ လိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုလှူ
ရတတ်စေ။

- ၂၈။ အတည်အကျေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်း၊ ရှင်ခမ်း၊
သုတို့တမ်းက၊ အော်အမ်း နိုင်ထွေ၊ လောကဝတ်ကို
သိတတ်စေ။
- ၂၉။ ရဟန်း သင်္ဃာ၊ အရိယာ သုတော်ကောင်းတို့၊ အပေါင်း
စည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပဲ့လမ်းကြုံငြား၊ အသွား၊
အလာ၊ လူဒါန်းခါလည်း၊ လကျာလက်က၊ တဘက်ချ
လျက်၊ ကပ်ထအပါး၊ ဝပ်လျှိုးသွား၍၊ ကျောင်းသား
ပီထွေ ယဉ်ကျေးစေ။
- ၃၀။ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ စကား
ထွေလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာ ကျွန်ုပ်၊ ပုဆိပ်
တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ် ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊
ကျောင်းထွက်လူပေ ဆိုရစေ။
- ၃၁။ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပံမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊
ရှိသောခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်း
ကို၊ ဒိုးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ ပီလူစေ။
- ၃၂။ အပေ၊ အလွင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစား ကြက်ငှက်၊
မလေ့ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်
ခင်း၊ မပျင်းမရိ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ ပြည့်စုံစွာ
လျက်၊ ဥစ္စာရကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလှယ်
သွား၊ မနေနားဘဲ၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရည်ယူသို့၊
လူစဉ်မှီအောင် ကြိုးစားလေ။
- ၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင် ခမ်းနား၊ အပါးပါးကို၊
ပြန့်ပွားလေအောင်၊ ကြောင်ပုဇွန်စား၊ ကျွတ်ကျွတ်ဝါး

- သို့၊ ယောကျ်ားပီထွေ၊ ဝီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း
ရှိလှစေ။
- ၃၄။ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီး
လောဘကို မျှတစေ။
- ၃၅။ မမွေ့မနှောက်၊ မကော့ကံမကျစ်- မလိမ်လစ်ဘဲ၊ စိတ်ထဲ
ဖြောင့်စေ၊ သူ့အကျင့်ကို သိဝံ့တစေ။
- ၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊
ဖြူသောနှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ မှန်
လှစေ။
- ၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆငြားသော်၊ လျင်လျား
ဆွေးနွေး၊ ဆိုခရားလိမ်မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊
စကားလိုက်လျော၊ စစပြော၍ နှိုးနှောလေ။
- ၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်ခဲ့မလွဲ၊ လိပ်ခဲတန်းလန်း၊ မှန်းဆ
မယုတ်၊ ဟုတ်၏ကေနိ၊ မှန်သည်တစေ၊ မရှိချေက၊ မှတ်
ဖွယ်မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ် အိမ်တွင်ဖတ်။
- ၃၉။ ဖတ်ပြန်သော်ကား၊ ဖတ်ဖန်များက၊ သားမယားပင်၊
မှိုက်မှားခဲ့စွာ၊ မလိမ်မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နှော့တိုင်း
ကြားက၊ ထူးခြားလိမ်မာ၊ ရှိသည်သာတည်း၊ နားမှာ
မဝင်၊ မသိမြင်က၊ သမင်ကျဲနှား၊ သူမှိုက်လားသို့၊ မပွား
ပညာ၊ မလိမ်မာဘဲ၊ မိစ္ဆာစိတ်ခိုင်း၊ လူသိုင်းမှိုင်းသည်၊
ရိုင်းစိုင်းမှိုက်သူ၊ မိလက္ခူနှင့် တူလိမ့်မည်။
- ၄၀။ ရင်ဝယ်ဖြစ်ငြား၊ မွေးသည့် သားကို၊ မယ်ဘွား မိခင်၊
ဆုံးမသင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငါကို၊ လိမ်မာ စေ
ဒုတိယကြိမ်

ကြောင်း၊ ကောင်းပါစေလို့၊ ဆိုမှသာမယ်၊ ဩဝါဒကို-
နားမယူမထောင်၊ မကြားယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုကာ၊ ယခု
ပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊ ဆက်မျှားစွာ၌၊ ချမ်းသာမည့်
ရေး၊ အလွန်ဘေးသည်၊ သေဘေးမလွဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊
ရွှေခဲတယ်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ်ကြံစည် လွတ်
ပါမည်။

၄၁။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့် ကောင်းစွာ၊ သောင်း
ပြောင်းနှံ့စပ်၊ သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ် ဆရာ-
ရဋ္ဌသာလျှင်၊ ပညာရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့် လောင်း၍၊
ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဤတွင် တခန်းပြီး၏
သောဝ်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

—————

ရှင်မဟာ သီလဝံသ ဆုံးမစာ

- ၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက် မပြု သည်၊ သုံး ဆူ
ရတနာ၊ မာတာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား
မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်
များတို့၊ မှတ် သား ကြပ် ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမ
သင်သည်၊ ဝမ်းတွင်အမြဲသွတ်။
- ၂။ ကယောက်ကယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊ စား
သောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေ သပ်သပ်၊ စိတ်ယူ
စွဲ၍ အမြဲမှတ်။
- ၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်
ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ် နေ့တိုင်းကပ်။
- ၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်း တလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊
မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့် ဖယ် မ ပြတ်
တံမြက်ခတ်။
- ၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်
သော်၊ ခေါင်ညီညွတ် သွား၍ခပ်။
- ၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာမနေနှင့်၊ ကစား၍သာ
ရေမှူးကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရ မှန် သည်၊
ခံမည်သာကြံတော့၊ မင်းတို့ကျော၊
- ၇။ နေ့ညနံက်၊ ကျိန်းစက်မေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာ
ယူငြားသွင်းခေါက်ထား။

ဒုတိယကြိမ်

- ၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားကာသော်၊ ယူရာ
သည်များ၊ ပြင်၍ထား။
- ၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင် ယူလှမ်း၊
ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူ ဖြန့်လွှား
သွင်းခေါက်ထား။
- ၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက် ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊
လွဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခတ်၍ နေထံပါး။
- ၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောအခါ၊ တစာစာနှင့်၊
ပျာပျာ လောင်လောင်၊ တဟောင် ဟောင် သည်၊
ခေါင်ခေါင် ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။
- ၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ် တိုး၍
မသွားနှင့်။
- ၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာနီးစေ၊
ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။
- ၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊
စကားသည့်နယ် မမေးနှင့်။
- ၁၅။ မိဦးဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင်မစားနှင့်။
- ၁၆။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူ
ငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တုား
ခယ တောင်းပါကြ။
- ၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းဗျတ်ကို
ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမှေးမတင် စင်အောင်ဆေး။

- ၁၈။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိသော်၊
ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုဌား၊ ကောင်း ကောင်း
ထား။
- ၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်း ခေါ် က၊
ကြားသောခဏ ချဉ်းကပ်ကြ။
- ၂၀။ ကံစွဲရှိဌား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားခဏလာပါကြ။
- ၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ
ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။
- ၂၂။ သိတင်း သုံးချင်း၊ ချစ်ဟန် ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်း နှင့် ရှင်း
ညီတွင်အကို လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ကိုအဘမှတ်ပါကြ။
- ၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ နှိမ်ချ
လေ။
- ၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ် ကြလျက်၊ နေ့ည ကြည်ဖြူ၊
နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာ
ကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေ လက်၊ လွန်ငြိမ်
သက်သည်၊ ကျောင်းထွက်လူပေ ဆိုရစေ။
- ၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊
တထောင့်စကား၊ တဟား ဟားသည်၊ ရိုင်းကားမှိုက်မဲ
မပြောနှင့်။
- ၂၆။ လှူဘွယ်ဒါန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ် တည်တည်၊ ရောက်လာ
သည်ကို၊ လှယ်ကာခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်
နေ့ည ပေးလိုက်ကြ။

- ၂၇။ ကုမ်းဆေးမီးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်ခဏ၊
တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်း ပယောဂမပါစေရ)။
- ၂၈။ မင်းသွားငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကားဘောက်
ဆတ် မဆိုအပ်။
- ၂၉။ မပြတ်မခြာ၊ လူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားရ၍
နေပါကြ။
- ၃၀။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ တည်း ခို လာ သော်၊ သင့် ရာ အ ထူး၊
ဖျာသင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြဖြ ခင်းကုန်ကြ။
- ၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ် ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင် တ ထွေ၊
တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသော ခါလည်း၊
ညီညာလျှောက်ပတ်၊ လက် ကန် တော့ကို၊ ကောင်း
ကောင်း ထိုးကုန်လတ်။
- ၃၂။ မလျှပ်မပေ၊ ခေါ်လျှင်လည်း၊ ထ ကြ မေ့ သိမိ၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည်၊
ဟိန်းဟဲ မဆိုရစေနှင့်။
- ၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှာ၊ တခြားမကျင့်
ကြလေနှင့်။
- ၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပေလိ၊ တစီစီ
နှင့်၊ တဟိဟိသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။
- ၃၅။ ဟိန် နတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကငယ်သည်၊ နှင်ဟယ်ကိုမျှ၊
မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲမည်၍၊ သတ်မည်
ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မထိကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊

- အချင်းချင်းကို၊ သင့်တင့်စေဟူ၊ မအေ၊ ဖရင်း၊ တဝမ်း
တွင်းသို့၊ သားချင်းတူကွ မှတ်ကုန်ကြ။
- ၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ထားပစ်လေ၊ မရှိသေ၍၊ ကလေး
ကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။
- ၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ် ကြသော်၊ ခြေကြွလက်သာ၊
မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။
- ၃၈။ ဆရာ့နာခင်း၊ အင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်း
ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာ မသင့်
မထိုင်နှင့်။
- ၃၉။ ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင့်နှင့်
ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ် မနေအပ်။
- ၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ် သုံးဘွယ်
မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။
- ၄၁။ ကြီးထားငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘ၊ ဆရာ၊
ဘယ်မှာမဟုတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘူး၊ မိမိကိုသာ၊
ထောပနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငယ်ကို၊ မပါမည်
လား၊ ဘယ်ခန့် ငြားဟု၊ တုတုပပ၊ ပစ်မှား ကြလျှင်၊
မိဒဏ်၊ ဖဒဏ်၊ ဆရာ့ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်မယွင်းခွ။
- ၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေတို့၊ ကြို့ကြို့ငဲ့ငဲ့
ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရှိသေကြစေ၊
မြေပွေး၊ မြေဟောက်၊ မထိစောက်သို့ ရွံ့ကြောက်စေ။

- ၄၃။ မွေတော်ဓာတ်တော်၊ ရုပ်ထူတော်ကို၊ ဖူးမြော်မပြတ်၊
ရှေ့ကျောင်းဦးမှ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊
ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ် လက်အုပ်တင်
ထား၊ ဘုရား၊ တရား၊ သဃ်၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်
များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။
- ၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊ ဆရာ
အပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်တည်
ရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။
- ၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို၊
ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာ
တပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသော
သောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။
- ၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံစာဖတ်၊ ကြပ်ကြပ်
မြဲမြဲ၊ သည်လည်းညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကား
ဆိုထွေ ပီလှစေ။
- ၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခါလည်း၊
အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှတတ်စေ။
- ၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်ကောင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်
သမျှ၊ စစကုန်ပေ၊ နေ့ကိုအလွတ် ရွတ်နိုင်စေ။
- ၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်တို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဖတ်
စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊

ဒုတိယကြိမ်

- စကားဖောင်ဖွဲ့၊ တုံ့လှည့်ကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်၊
- ၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ၊ သင်ပုန်း
ပေမှ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။
- ၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွားခေါင်း
ပေါင်း၊ နားရွှေခင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကုတ်နှင့်၊ သိကာ
မြူးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။
- ၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ့၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်ပပ၊ ပြုကြ
မသင့်၊ နှင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကိုမဝတ်နှင့်။
- ၅၃။ ဒသသိဆယ်ပါး၊ ဘုရားမူပေါ်၌၊ ရှင့်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်
ကြပ်မြဲထွေ ညီညာစေ။
- ၅၄။ ရှေးဆရာမုန်၊ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်နှင့်၊ နှံ့မျှအကျော်၊
မိန့်တော်နွှတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊
ပေါ်၌ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမယုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ စိတ်
ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်
ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်းသည်၊
ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။
- ၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကိုသင်လိုက်ကြ။
- ၅၆။ သို့စင်တစေ၊ မနေရသော၊ ကျောင်းကခွာသော်၊ နောင်ခါ
နေဝင်တ ရှိတတ်စွ။
- ၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာနေကျိုး
နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲ
လျှင်၊ သဲဒဏ်ရေဒဏ်- ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံတော့
မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမှ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှ
သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသင်္ခါ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ-
ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်
သည်သာ၊ မြတ်ရာကိုသာ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားကာ၊
လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ခုံဘဝ၊ နေရာကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အများစေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

၆၇။ ဘယ်ငှက်ကိုမှ၊ စွဲမရ၊ တလွှဲရုံ ဘယ်သာ။

၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ ချေးရသူ ဥစ္စာ။

၆၉။ ရလာသော်ကား၊ ငဘောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။

၇၀။ တောမှာ ပုန်း အောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့
ရပ်ဝေးစွာ။

၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။

၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ခင်ထိုးတုန်းကာ။

- ၇၃။ ကြင်နာရိပ္ပတ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်တို့ပါ။
 ၇၄။ ရှာဖွေချေးငှား၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။
 ၇၅။ ခိုးကာမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။
 ၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခန်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်
 လှင်၊ ထင်လိမ့်ယခုပါ။
- ၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းကာရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။
 ၇၈။ လိမ်မာသိတတ်၊ လောကဝတ်၊ တတ်လိမ့်များဂုဏ်အင်။
 ၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။
 ၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခန့်ငြား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
 ၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနှမ်းမျက်နှာမြင်။
 ၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပံဂုဏ်မြတ်ရှင်။
 ၈၃။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့်လွန်ပေါ်ထင်။
 ၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလဲသွား၊ ဖိုးများကျောက်အသွင်။
 ၈၅။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။
 ၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။
 ၈၇။ များဖျင်နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်
 နတ်အသွင်။
- ၈၈။ ပဉ္စင်းငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။
 ၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။
 ၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။
 ၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။
 ၉၂။ ပဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြောင်၊ အောင်လိမ့်နိဗ္ဗာန်ခွင်။

ဒုတိယကြိမ်

၉၃။ ပြီးပေကမ္ပတ်၊ ဆုံးမ အပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ် လင်္ကာ၊
 ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသန်လှိုင်း၍၊
 နေ့တိုင်းလုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊
 သိသာတပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြ
 သေချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာမှတ်သား၊ ယူတုံ့ငြားမှ၊
 မခြားနိဗ္ဗာန်၊ မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူ ရောက်ကြောင်း၊
 မြတ်ရေလောင်းသည်၊ အပေါင်းသိသာ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာပြီး၏။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မယ့်ဆံကျင်သည်၊
အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေ့ဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချိုပျားသို့၊
မိအား ဆုံးမ၊ အတတ် ရ အောင်၊ ကျောင်းဆောင် ဗိ မာန်၊
ဇေတဝန်သို့၊ သက်နဲ့လူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပြောပြော
တောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လျင် ထန် မိ မင်း၊ ဆီ နှုင်းနှင့်၊
ထုသင်း မွေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလှောင်း၍၊ နားရွှောင်း၊ လက်
ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီ-ဖဲဝါ၊ ခါသာ သက္က လုတ်၊
ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ် ခြေ ကျဉ်း၊ ကြော့ ကြော့ ရှင်းနှင့်၊
မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နဲ့၊ သားမင်းစံကို၊
ကျမ်းဂန်လိမ်မာ၊ တတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊
သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ကလေး၊ အကြံကွေးသည်၊
တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ မောင်မ၊ ပါအံ၊
ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင် ကျက်သရေ၊ တတ်မျိုးတွေကို၊
စုစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မဲ့ ဖအလျှင်၊
သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖတသီး၊ ငါလည်း တ သွယ်၊ ဖွားငယ်
ဖွားကြီး၊ ဝံရီးတူကွ၊ ရှင်ပျလူစုံ၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊
သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေ၊ ဇာ၊ ဝိ၊ ဝေ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေ
နှင့်၊ နှိုင်းဖွဲ့လိမ်မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်း
ပြောင်ရှန်းရှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊

ဒုတိယကြိမ်

ရွတ်ခါသွင်သွင်၊ တတ်စေချင်၏။ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်း
ဆည်းမှ၊ ခမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်း တွင်း ပြင်းစွာ၊
မှတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည်၊ သက်နှံ့ရွှေ
တောင် အမယ်မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊
မောင်မင့်ဆရာ၊ ကျောင်းတော်သဘာ၊ မျှော်ကာလည်းကြည့်၊
ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမည့်သိင်္ဂီ၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အထာလည်းဖွင့်၊
ငုံလင့်ပေအံ့၊ မမြင့် မကြာ၊ အိမ်မှာ မခန၊ ကျောင်းမှာနေဟု၊
ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊ မာတာမိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်
လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာဝပ်တူး၊ မြတ်ထံ
ပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားစေချင်၍၊ ရွှေစင်သက်ဝေ၊ မကြာ
စေနှင့်၊ လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည်ခကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သား
ကောင်းရွှေလွှော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်းတော်ဗိမာန်၊ ဇော
ဝန်သို့၊ မြတ်မုန်ပါးထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည်၊ သက်နှံ့ရွှေတောင်
အမယ်မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မယ့်ပန်းညိုသည်၊
အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊ မခံ
ရွက်သော်၊ လူပျက်လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်
ကပ်၊ ပျက်ချေတတ်၏။ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယူတုယှဉ်
သော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစ္ဆောပုပ်ဟောင်း၊ ငါးသေကောင်ကို၊
ပညောင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊ ငါးသာမပုပ်၊ ပညောင်ရွက်
အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊ ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ပေး၊ မယ့်
ရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေးလျင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာ

ဒုတိယကြိမ်

ကြည်ဖဲ၊ အယူစွဲ၍၊ ဝမ်းထဲယုံ့ယုံ့၊ ယုန်လျင်ကြုံ့သို့၊ ဆိုတုံ့မဝံ၊
စောင်းမန်ညုံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ရိုသေ၊ မိမိအေကို၊ ရိုသေ
ခညွတ်-ဟုတ်ပေတတ်၏၊ သတ်မှတ်ပလေ၊ မအေမိခင်၊ သွန်သင်
လိမ္မာ၊ တတ်ကြံ့င်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊
သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရွဲလုံး၊ မယ်ဆံထုံးမှာ၊
ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာမြော်မြင်၊ ကောင်း
စေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေငြား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေသောခါဝယ်၊
ရွှေသားလျှံဝင်း၊ ပုံးယွင်းသို့၊ မောင်မင်းလူနု၊ သားမျက်ရှု၏၊
တန္တုပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျိုအရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါ
မူကား၊ ကြည်ဖြူခန့်ညား၊ လျှိုးဝပ်ဘွား၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊
နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နဲ့၊
သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊
အပ်ထားနဲ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလိုဦး၍၊ ပျံ့ပျူး
သာယာ၊ သေးငယ်စွာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါစေလို၊ ဆိုတိုင်း
ယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊
သက်နဲ့ထုသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်
သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မယား၊ မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊
မနေပါတည့်၊ သင်သာခိုက်တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊
ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊ မယ်မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊
ထွတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာသင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်း၍၊ ရွှေ
ကျောင်းတော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊

ဖမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံ့မည်ကြောင်း၊
တဖြောင်းဖြဖြ၊ ဆိုမြက်ဟသည်၊ ကြကြလှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမယ်၊
မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ် နုနယ်၊ ပုလဲ သွယ်သို့၊
အမယ်မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နိုးဆိုအံ့၊ လူလိုသင်ထား၊
ငှက်ကျေးသားမှ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူ့ဘာသာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါမိန့်
မှ၊ ဒုတ္တိံသာကို ဝမ်းမှာပြည့်လှမ်း၊ ရွတ်စီးဖြန့်၍၊ နေ့ချမ်း
ညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊ လေသာနန်း၌၊
ဖြတ်သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊ လဟာမိုးပြင်၊ ထက်ကောင်း
ကင်က၊ စွန့်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရလေသော်၊ သံချေညံ့ညံ့၊ ဘဝင်
လျှံမျှ၊ ရွတ်အံ့လန်းလန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်
အင်ကြောင့်၊ စွန့်လျှင်မနေ၊ လွတ်လိုက်ပေ၏၊ အရွှေမကြာ၊ ထို
အနာကြောင့်၊ နိစ္စာတဝ မရဏဖြင့်၊ ပြောင်းကြနတ်ထံ၊ ကျေး
သားစံသို့၊ သက်နှံလူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လိုလိုရာရာ၊ တတ်
ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်း
ဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊
သက်နှံရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၈။ သား ရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိစကားကို၊
ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်တွင်
မိုက်ခေါင်အထိ၊ မိုက်လှဘိသည့်၊ ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြေသမားလည်း၊
သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ နားမှ မဝင်၊ ပိတ်သောသွင်သို့၊
မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလှမ်း၍၊ လူစွမ်းဘာသာ၊ အရွာရွာသို့၊

ဒုတိယကြိမ်

မြေရှာသွားချင်၊ တည်းလေဝင်သော်၊ ရွာတွင်အများ၊ ယောက်ျား
 မိန်းမ၊ နေ့ညမကွာ၊ သရဏဂုံ၊ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်
 တည်၊ မြတ်ကြသည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊ မြေသခင်လည်း၊ ပြီးချင်
 ဘွယ်သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရွာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြေလျှင်
 ဖမ်းမည်၊ သွားလေသည်ကို၊ တောလည်သို့ရောက်၊ ထူးတိုင်း
 ပေါက်၌၊ မြွေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီစွာဖန်၍၊ သဏ္ဌာန်မယွင်း၊
 နဂါးမင်းကို၊ အလျှင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေဟု၊ ပျက်ထွေအမျက်၊
 ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေကလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊
 သေအံ့ငှာဟု၊ ပြေးရှာပင်ပန်း၊ အစွမ်းဂုဏ်ကို၊ ကိုယ်ပင် မယုံ၊
 အသည်းတုန်မျှ၊ ထိုရွာကလျှင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါးရတနာ၊
 မြတ်ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊ အမှန်းမသိ၊ ရွတ်မိကာ
 သာဂုဏ်တဇာကြောင့်၊ ကြားကာဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်းလည်း
 ချက်ခြင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ ရိုသေမတတ်၊ အသက်လွတ်၍၊
 ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ချီမြင့်ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်
 ကြောင့်၊ မိုက်ဖော်မဝင်၊ ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊ သား
 ရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံးအချာ၊ ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းဟန်၊ ပန်ပါ
 စေကြောင်း၊ အမယ်ခမောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာ
 ကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်သားနဲ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင်
 အမယ်ခမောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ဒုတိယကြိမ်

သားရွှေဥ ဆုံးမစာ

သုတစိန္တာခေါ် သားရွှေဥဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုဒါလီ ပုလဲသီသို့၊ ထုံးညီစံကျ၊ ဆိုဆုံး
မအံ့၊ ဆရာထံမှ၊ ဆည်းကပ်ခါ၌၊ နေရာအပြစ်၊ ခြောက်ပါး
စစ်၍၊ ကျစ်လစ်လှူ၍ ကောင်းစွာနေလော့၊ ခြောက်ထွေပြစ်
ဆာ၊ ဆိုသည်မှလည်း၊ ဆရာမြတ်၏၊ ရွှေတည့်တည့်၌၊ မနေ
ထိုက်ခဲ၊ နည်းလိုက်ပုံတူ၊ နောက်တူလည်း၊ နေမှုမကောင်း၊
လက်ဝဲစောင်းလည်း၊ အကြောင်းမဖွယ် လက်ျာဆွယ်လည်း၊
အကယ်ပြစ်စွန်း၊ နီးပါးလွန်းလည်း၊ ညှန်းခဲပြစ်ဝန်၊ ဝေးလွန်
ပြန်လည်း၊ ဒဏ်မကင်းချေ၊ ဆင်ခြင်လေလော့၊ အထွေအပြား၊
ဤခြောက်ပါးကို၊ ဘုရားရတနာ၊ သံဃာစိုးမင်း ထံတော်ရင်း၌၊
ဝပ်စင်းပူဇော်၊ ခယမ်းသော်လည်း၊ ရှုမျှော် စဉ်းစား၊ သတိ
ထား၍၊ ရှောင်ရှားရမည်၊ မှန်လှသည်နှင့်၊ တည်ကြည်ယဉ်ကျေး၊
ရွှေရင်သွေးလည်း၊ ချင့်တွေးစာနာ၊ သိအပ်စွာသည်၊ ရတနာ
မျက်ရှု သားရွှေဥ။

၂။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုမမည်း၊ မှတ်နာသည်လော့၊ တနည်း
နေရာ၊ ပြစ်ခြောက်ဖြာကား ရွှေမှာတူရှု၊ နေမှုမအပ်၊ နောက်
တည့်ရပ်လည်း၊ မသပ္ပာယ်ထ၊ နီးဝေးလှလည်း၊ ဒေါသရောက်
ရာ၊ လေညာ လေကြေ၊ မနေစသင့်၊ အလွန်မြင့်လည်း၊ အခွင့်
မသိ၊ နိမ့်လွန်းဘိလည်း၊ ပြစ်ရှိဘုံချေ၊ သိဘတ်စေလော့၊ ရိုသေ
ကော်ရော်၊ ဆရာကျော်ကို၊ ပူဇော်သောခါ၊ ရှိခိုးရာ၌၊ အင်္ဂါ

ငါးခု၊ လုံ့လပြုလော့၊ နှစ်ခုဖဝါး၊ အညီထားမှ၊ နှစ်ပါးသော
ဒူး၊ မျှအောင်ပူးလျက်၊ နဖူးလက်စုံ၊ ခိုက်စေတုံလော့၊ ထုံးပုံ
နှိုင်းရှည့်၊ တပည့်ကျင့်ရန်၊ ဝတ်ငါးတန်မူ၊ မြတ်မွန်ဆရာ၊ ဝေးက
လာသော်၊ လမ်းမှာကြိုဆီး၊ ထံနီးနေည၊ ရှိခိုးခလျက်၊ မိန့်က
ယူမှတ်၊ လုပ်ကျွေးလတ်၍၊ အတတ်ပညာ၊ သင်အပ်စွာသည်၊
ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၃။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုနားဝင်၊ ကြံဆင်ခြင်လော့၊ သစ်ပင်
ခုန်တက်၊ ကျည်းသားနှက်နှင့်၊ ကြက်ငှက်လိုက်ထောင်၊ တယောင်
ယောင်လျှင်၊ ကတောင်ချောက်ချား၊ ပြေးလွှားသျှိုးငုံ့၊ တောင်
တုံ့မြောက်ပြန်၊ တဖန်ဖန်တည့်၊ ပူပန်စိုစွတ်၊ ကိုယ်အဝတ်ကို၊
မချွတ်မလှန်း၊ ခပ်ထန်းထန်းကြောင့်၊ သန်းဥသန်းဖြ၊ ရှုရှုလည်း
တက်၊ ငေါင်ကညီနံ၊ ဦးဆံမသိမ်း၊ ဆီမလိမ်းဘဲ၊ ချမ်းငြိမ်းရေမိုး၊
မချိုးမသွန်း၊ မတွန်းကြေးနှစ်၊ အညစ်ညစ်နှင့်၊ ပစ်စလက်ခတ်၊
ရှိရာတတ်၏၊ ငတ်မှတ်ဆာစဉ်၊ သူ့ဥယျာဉ်ဝယ်၊ ချိုချဉ်ဖန်ခါး၊
သစ်သီးများကို၊ ဆွတ်စားတုံ့၍၊ ရှင်မတွေ့လည်း၊ အလေ့အလာ၊
မပြုပါနှင့်၊ ဆရာခေါ်ကြား၊ ထံနီးပါး၌၊ စေစားသုံးခံ စားပေ
အံ့၍၊ မလျှံမပေါ့၊ နေ့တိုင်းပျော်လော့၊ လူချော်လူသွမ်း၊
လူသရမ်းနှင့်၊ ကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ရှောင်အပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
သားရွှေဥ။

၄။ သားရွှေဥ မျက်ရှုထုံပေါင်း၊ လက်ရေး ကောင်းက၊
စာကြောင်းဖြောင့်မတ်၊ အသတ်အတင်၊ အငင်အဆွဲ၊ ညီညွတ်
မြဲတည့်၊ စိန်ရဲ့အကယ်၊ စီးသွားနှယ်သို့၊ ရှုဖွယ်လှလှန်း၊ စက်လို
ဝန်းလည်း၊ သတ်ညွှန်းသတ်ပုံ၊ မကျွမ်းတုံ့က၊ ရွှေဘုံခေါင်ထွတ်၊

ဒုတိယကြိမ်

ရွှေလွတ်ရွှေရုံး၊ ရှေးစံထူးနှင့်၊ သုံးသင့်ဆီမှ၊ ရောက်သောခါ၌၊
 ပမာမလေး၊ ရယ်သွမ်းသွေးလိမ့်၊ စာရေးအခွင့်၊ ရစ်ပင့်သတ်
 လတ်၊ တတ်ခြင်းလိုလှ၊ အားပါးကျမှု၊ ဝဏ္ဏဗောဓန၊ ကျမ်း
 သေချာကို၊ ဖွဲ့ရှာလက်ရှိ၊ လေ့ကျက်ဘိ၍၊ ဟတ္ထိပါလ၊
 သံဝရနှင့်၊ နာဂနေနတ်၊ ဘူရိဒတ်လောင်း၊ ဇာတ်ပေါင်းတသီး၊
 လင်္ကာကြီးကို၊ နည်းမှီစေ့၊ အမှီပြု လော၊ သု တ ပ ညာ၊
 ပွားအောင်မှလည်း၊ ဓမ္မရာသီ၊ ပါရမီနှင့်၊ တူပြီလည်းကောင်း၊
 ဆုတောင်းခန်းပျို့၊ နှစ်လိုမြတ်နိုး၊ မဿစိုးဟု၊ ထက်မှုံးနတ်နန်း၊
 ဖွဲ့ထူးဆန်းသည်၊ ဘုံခန်းလင်္ကာ၊ ဖတ်ကြည့်ရာ၏၊ နည်းနာခံယူ၊
 ရတုမူလည်း၊ တောင်ငူမင်းဆို၊ ရှင်သံခိုနှင့်၊ အုံးညို မကြွင်း၊
 မင်းနဝဒေး၊ နတ်လေး ဆန်းထူး၊ ပဲခူးရှင်မ၊ ဇေယျရန္တဝတ်၊
 မြတ်ပဏ္ဍိတ်တို့၊ ဉာဏ်မြတ် ညွန့်ဝေ၊ ဥပဒေဖြင့်၊ စေ ရေပြုဖန်၊
 ဖွဲ့ကာရန်၌၊ သတ်မှတ်ခဲ့ခြား၊ အခြားခြားလျှင်၊ မှတ်သားဖွယ်၊
 သဘောကျယ်လျက်၊ ဓိပ္ပာယ်ပြန့်ပွား၊ စကားယဉ်နု ပျို့ရတု
 လည်း၊ ကြည့်ရှုလေ့လာ၊ မှတ်သားရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
 သားရွှေဥ၊

၅။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုထုံသင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့ အတုင်း
 တော်က၊ သုတ်လူးရအောင်၊ စိမ်းမြေရောင်ညို၊ သစ်စည်းလိုဟု၊
 စာတို့ ရေးမှတ်၊ ခန့်တုံ့လတ်သော်၊ ညသထံတို့ပါ၊ ထိုသည့်စာနှင့်
 ညီစွာအကြံ၊ သုံးတော်ခံလည်း၊ ထူးစံစိစစ်၊ သိ သူဖြစ်၍၊
 သစ်ကိုကျပ်တည်း၊ ကြိုးနှင့်စည်းလျက်၊ တင့်ရည်း ဆန်းသုး
 ဆက်သဘူး၏၊ တဦးဆရာ၊ မြတ်ဂုဏ်ဝါနှင့်၊ သာသနာပိုင်၊
 ကျမ်းဂန်နိုင်လျက်၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ၊ လေ့လာမရှိ၊ သတိမသွင်း၊

ဒုတိယကြိမ်

ယွင်းတော်မူရာ၊ စာထုပ်ပါဟု၊ တကတယောက်၊ ကဝိမြောက်
လျက်၊ မထောက်မတေး၊ ပသတ်ရေး၍၊ စာပေးလိုက်လျှင်၊
ထိုစာရှင်က၊ ခင်ခင်မှတ်မှတ်၊ မိုးလေလွတ်အောင်၊ မချွတ်ယွင်း
ပါ၊ ကျွန်ုပ်စာကို၊ ကောင်းစွာ ဘုရား၊ ထုပ်လျက် ထားဟု၊
ကျောင်းသားတွင်သာ၊ နှုတ်ဖြင့်မှာ၍၊ စာမထုတ်ချေ၊ နေဘူး
လေ၏၊ စာပေကျမ်းဂန်၊ တတ်သည်မှန်လည်း၊ ကာရန်လက်၊
ကဗျာအစပ်၊ စကားသွပ်ဟု၊ တတ်တတ်မရှု၊ မှတ်မဲ့ပြုက၊ အမှု
မကျမ်း၊ ယောင်ယမ်းယမ်းနှင့်၊ ကစမ်းကစား၊ အမှားမှား
လျှင်၊ ကြံအားကတ်သတ်၊ ရိုင်းစိုင်းတတ်၏။ အမှတ်စုံစ၊ ကဝိ
ပြီအောင်၊ လောကီ လောကုတ်၊ အားကုန်ထုတ်၍၊ မဆုတ်မနစ်၊
ပြုသည်ဖြစ်မှ၊ များနှစ်သက်ရာ၊ မှန်လှစွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
သားရွှေဥ။

၆။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုလှလှ၊ မောင်နားကျလော့၊ ဆရာ
အထံ၊ သဲသဲညံ့မျှ၊ စာအံစာဖတ်၊ - အတတ်သင်ဘက်၊ နှစ်သက်
ရှင်ပျော်၊ သူငယ်ဖော်တို့၊ ခေါ်ဝေါ်ကြလျှင်၊ ဗျာရှင်ဩမန်၊
ကျန်တော်ကျွန်ုပ်၊ ယင်နှုတ်ပီထား၊ ခင်ဘုရားဟု၊ သနားစရာ၊
နှုတ်ချိုသာက၊ နာ၍မငြီး၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးမှု၊ ဦးရီးအကို၊ ငယ်ပြီ
ဆိုလည်း၊ နာလိုဘွယ်ရေး၊ မောင်ကလေးဟု၊ ညီထွေးညီပု၊
ခေါ်မှတ်ပြုလော့။ သူ့ကိုရိုသေ၊ ကျင့်ဝတ်ကျေက၊ အထွေမရှိ၊
အလိုသိ၍၊ မိမိတို့မျိုး၊ သူမြတ်နိုးလိမ့်၊ ပုံရေးရှေ့ဆို၊ နှုတ်လျှင်
ချိုငြာ၊ သျှိုတပါးဟု၊ စကားလှတွင်၊ ပြဲပြဲထဲ၏ ပဉ္စင်းကျူး
ရိုက်၊ မင်းပဲ့ဆိုက်ကို၊ ငှက်မိုက်တီးတုတ်၊ သံကြမ်းကြုတ်နှင့်၊
နှုတ်မနေတည်၊ ဆီး၍မြည်က၊ မကြည်မောင်းမဲ၊ ဆိုကျိန်ဆဲ၍၊

ဒုတိယကြိမ်

အုတ်ခဲတုတ်ဖြင့်၊ လိုက်ချောက်လွှင့်၏၊ သည်နှင့် တလျှော၊
သံချိုမောသား၊ ဥဩငယ်မှန်၊ ကောင်းစွာတုန်သော်၊ အလွန်
တရာ၊ နှစ်လိုစွာ၍၊ သံသာရင့်ကျူး၊ မြည်ပါဦးလော့၊ ကျေးဇူး
ဖော်ပြ၊ ချီးမွမ်းကြ၏။ ဗုဒ္ဓအလောင်း၊ နွားမြတ်ကောင်းကို၊
သောင်းကျန်းစွာလျှင်၊ ဆို၍နှင့်သော်၊ သခင်ကိုမှန်း၊ မရုန်းဘဲ
နေ၊ လောင်းကြေးငွေကုန်၊ ရှုံးလေ ထောင်ပြည့်၊ နောက်
တလှည့်မှ၊ နွား၏အလို၊ ကောင်းစွာဆို၍၊ သံချိုသာယာ၊
မောင်းသောခါ၌၊ မေတ္တာစိတ်ဝင်၊ ရုန်းလိုက်ငင်သော်၊ လှည်း
လျင်ပါလေ၊ ငွေထမ်းပိုးကြ၊ နှစ်ထောင်ရ၏၊ သည်မှတပါး၊
မုဆိုးအားကို၊ မင်းသား လေးယောက်၊ တဝမ်းပေါက်တွင်၊
ဘုန်းတောက်လျှံညီး၊ နောင်တော်ကြီးက၊ ရင့်သီးလှစွာ၊ မခံ
သာအောင်၊ အနာတရ၊ အာလုပ်ဟလျက်၊ မံသဟင်းမျိုး၊
အတောင်းဆိုး၍၊ အရိုးကိုရွေး၊ ကိုင်ကာပေး၏၊ ယဉ်ကျေး
လျောက်ပတ်၊ ညီလတ်နှစ်ပါး၊ ရှင်မင်းသားတို့၊ စကားသာချို၊
တောင်းသည်ကိုလည်း၊ ပြောဆိုလိုက်ဖက်၊ ထိုက်ရာ ဆက်၏။
အသက်နုနယ်၊ မင်းသားငယ်က၊ နာဖွယ်အထူး၊ မြှောက်ချီး
ကျူးလျက်၊ ရှင်မြူးသာကြည်၊ တောင်း ဆို သည် ကြောင့်၊
တောလည်မုဆိုး၊ လွန်မြတ်နိုး၍၊ အဖိုးပျောက်ဆုံး၊ တထမ်းလုံး
ကို၊ ပခုံးကချ၊ စပုသ၏၊ ပီယဝါစာ၊ နှုတ်ချိုသာက၊ မေတ္တာ
ဆက်ဆံ၊ ရွေးထူးစံကို၊ မြဲမြံမှတ်သား၊ နှလုံး ထားလျက်၊
စကားချိုသာ၊ ဆိုအပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၇။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုရတနာ၊ မှတ်သားပါလော့၊ ပညာ
အတတ်၊ ကျေးဇူးမြတ်နှင့်၊ ဂုဏ်သတ္တိမ္မာ၊ ဘယ်ဥစ္စာမျှ၊ နှိုင်းရာ

ဒုတိယကြိမ်

မတူ၊ ခိုးသားမူလည်း၊ မယူနိုင်ရာ၊ မြဲမြံစွာ၏၊ ပညာမြော်မြင်၊
အတတ်လျင်ကား၊ ဆွေခင်ပွန်းစစ်၊ မှီရာဖြစ်ရှင်၊ အသစ်ဘဝ၊
ပြောင်းလေကလည်း၊ သုခဝဟာ၊ မြတ်ချမ်းသာကို၊ ကောင်းစွာ
လျှောက်ပတ်၊ ဆောင်ပေတတ်၏၊ မှတ်သားသင့်သည်၊ သုတမည်
ကား၊ မစည်မငင်၊ မတွင်မကျယ်၊ အနည်းငယ်ဟု၊ စိတ်ဝယ်၍သို့၊
မမှတ်တို့လင့်၊ တောင်ပို့တွင်းခေါင်း၊ မနက်တောင်းကို၊ သွန်း
လောင်း ရေစက်၊ အနည်းလျက်လည်း၊ နေရက် ရှည်လျား၊
ကျဖန်မျှာသော်၊ ရေးအားကြီးလှည့်၊ လျှမ်းလျှမ်း ပြည့်သို့၊
နှိုင်းရည်မဟုတ်၊ ပမာယုတ်စွ၊ နှုတ်တတ်ဖြစ်စေ၊ တထွေထွေမြတ်၊
လက်တတ်ဖြစ်စေ၊ သေသေချာချာ၊ တတ်လိမ့်မာက၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ၊
တခုမျှလျှင်၊ ဆုံးစတတ်မြောက်၊ သက်မွေးလောက်၏၊ မင်း
ယောက်ျားမှု၊ တခုခုကို၊ သူ့ထက် သာအောင်၊ ကြိုးအား
ဆောင်၍၊ အခေါင်အဖျား၊ တတ်မြောက်မြားမှု၊ ထင်ရှား
ကြော်ငြာ၊ ဂုဏ်ထူးနိုးဝါသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

ဂ။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုပျောင်းအံ၊ မပျင်းရိနှင့်၊ မရှိလုံ့လ၊
ပျင်းပိုးထ၍၊ သုတပညာ၊ ဘယ်ရပါလိမ့်၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ၊ တတ်မရမှု၊
ဓနဥစ္စာ၊ ဘယ်ကလာအံ၊ ဥစ္စာမရှိ၊ ဖြစ်တုံ့ဘိက၊ မိမိမိတ်ဆွေ၊
ဘယ်ရေခွေအံ၊ မရေမရာ၊ မိတ်မဲ့ရှာမှု၊ ချမ်းတာလွေ့လွေ့၊
ဘယ်မှတော့အံ၊ မပြေ့သုခ၊ ပူပန်ကတုံ့၊ ပုညကုသိုလ် ဘယ်ဖြစ်
လိုအံ၊ ကျမ်းဆိုအဟုတ်၊ ကောင်းမှုယုတ်က၊ ဝိသုဒ္ဓိမည်၊ နိဗ္ဗာန်
ပြည့်သို့၊ သာကြည်ထုတ်ချောက်၊ ဘယ်မှတရောက်အံ၊ ရှေ့နောက်
မျှော်ဘင်း၊ နှလုံးသွင်းလျက်၊ မပျင်းရိသာ၊ လုံ့လရာ၏၊ ပညာ
ရှိမှု၊ များဗိုလ်လူတို့၊ ပူဇော်ရှိရာ၊ မြတ်ဥစ္စာလည်း၊ ပန်းစွာမဖွေ၊

ဒုတိယကြိမ်

ရပါလေလိမ့်၊ ရွှေငွေဥစွာ၊ ရှိသောခါလည်း၊ မျက်နှာပွင့်လန်း၊
မေတ္တာမှန်း၍၊ ခင်ပွန်းဆွေမိတ်၊ မှမ်းမှမ်းညိတ်လိမ့်၊ မဆိတ်မညံ
မိတ်ဆွေရုံမျှ၊ ပျော်စံစည်းစိမ်၊ ချမ်းသာငြိမ်လိမ့်၊ မသိမ်မငယ်၊
သုခကြွယ်သော်၊ ရလွယ်ကောင်းကျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုးလိမ့်၊ မညှိုး
ကောင်းမှု၊ အမြဲပြု၍၊ မြတ်ကုသိုလ်သန်၊ များသည်မှန်သော်၊
နိဗ္ဗာန်ခရီး၊ ရောက်လွယ်နိုးလိမ့်၊ ကျင့်မှီးဤလမ်း၊ ဆုံးမတမ်းကို၊
မသမ်းမမို့၊ ကြည်နှစ်လိုလျက်၊ ကိုယ့်ဘုံလိမ်မာ၊ အားထုတ်
ရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၉။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုသည်းခေါင်၊ မောင် နားထောင်
လော့၊ တောင်တိုင်းမသိ၊ များစွာရှိလည်း၊ မဏိရတနာ၊ မတည်
ပါခဲ့၊ သာယာလှမော၊ အတောတော၌၊ စိတ်ဇောရှင်ရာ၊ နံ့သာ
ကြိုင်မြူး၊ စန္ဒကူးမရောက်၊ တောင်နှယ်မောက်၍၊ ကြီးမြောက်
ခွန်အား၊ ဆင်ဆင်များဝယ်၊ တိုးပွား ကျက်သရေ၊ ဖြိုးမောက်
စေသား၊ မြူတေမစပ်၊ အရပ်ရပ်၌၊ ဆည်းကပ်လောက် ဘိ၊
မြတ်ပဏ္ဍိလျှင်၊ မရှိရာချေ၊ မှတ်ပါလေလော့၊ မြစ်ရေပင်လယ်၊
ခြားရာဝယ်၌၊ အကယ်သူမြတ်၊ ကဝိထွက်လျှင်၊ မချွတ်ထင်ရှား၊
ရှိသည်ကြားသော်၊ ကူးသွားနည်းနာ၊ ခံအပ်စွာ၏၊ ပညာမဲ့ထ၊
လူဗာလကား၊ ဂေါဏသဖွယ်၊ ပျို နှု နယ် က၊ အကယ်သိပ္ပံ၊
တတ်မရအံ့၊ ဒုတိယမှာ၊ စိတ် ချမ်းသာအောင်၊ ဥစ္စာလက်ရှိ၊
မပိုက်မိအံ့၊ တတိယမြောက်၊ အရွယ်ရောက်လျှင်၊ စောင့်ရှောက်
တရား၊ ကုသိုလ်ပွားအောင်၊ ကြိုးစားအဟုတ်၊ အားမထုတ်အံ့၊
စတုတ္ထဝယ်၊ အဆုံးရွယ်ကား၊ အဘယ်အကြောင်း၊ မူစကောင်းအံ့၊
အိပျောင်းနွဲ့သွယ်၊ မောင်သက်လှယ်သည်၊ အရွယ်ပထမ၊ ခုနယ်

ဒုတိယကြိမ်

စာလျှင်၊ သိပ္ပဗေဒရှာ၊ ရထိုက်ရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၁၀။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုသက်ထား၊ ဆိုစကားကို၊ ရွှေနား
ချိုသော၊ မှတ်သားနာလော့၊ အာစရိယံ၊ နည်းနာခံ၍၊ သင်အံ
သော့ခါ၊ တတ်ပညာကို၊ များစွာအားကြီး၊ ပြီးလွယ်ကုန်လွယ်၊
ဝန်သို့သယ်လည်း၊ ဓိပ္ပာယ်မရ၊ နည်းမကျသော်၊ လူအအိပ်မက်၊
ပြောချင်လျက်နှင့်၊ မထွက်ပါနိုင်၊ မိန်းမိုင်တွေဝေ၊ စိတ်မပြေ
သို့၊ အနေမကျ၊ ရှိတတ်လှ၏၊ ဆရာထံမှ၊ နည်းခံခါ၌၊ ဓိပ္ပာယ်ထွ
သဘော ကျအောင်၊ ဆဆတွေ့တွေ့၊ သိကြောင်း မေး၍၊
ဆေးလေးသာကြည်၊ သင်ရမည်ရှင့်၊ တတည် ဥပဒေ၊ ပေမှာ
ရေးမှတ်၊ အတတ်လည်းကောင်း၊ တကြောင်းခြင်းရာ၊ သူ့လက်
မှာလျှင်၊ ဥစ္စာလည်းကောင်း၊ ရှိပါရှောင်းလည်း၊ အကြောင်း
ရောက်ခါ၊ ရခဲစွာ၏၊ ပညာမဟုတ်၊ ဥစ္စာမမည်၊ သို့ဖြစ်သည်
ကြောင့်၊ မှတ်တည်အားထုတ်၊ အရကုတ်၍၊ စုံနှုတ် အာဂု၊
ဆောင်အပ်တု၏၊ စုံစုံမက်မက်၊ နှစ်သက်ပွင့်လင်း၊ မှတ်သား
ခြင်း၌ မပျင်းမရ၊ လုံ့လရှိမူ၊ အသိအမြင်၊ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်၊
သုတကြွယ်လိမ့်၊ တင့်တယ်ဆင်းဝါ၊ လှတုပါလည်း၊ ပညာမဲ့မူ၊
လောကီလူဝယ်၊ နည်းတူပုံဆောင်၊ ရနံ့ရှောင်သား၊ အရောင်
ရှိဆန်း၊ ပွင့်ပေါက်ပန်းနှင့်၊ သဖန်းသီးမှည့် ဆိုနှိုင်းရှည့်လော့၊
ကိုယ်၏ရုပ်ပါ၊ မလှပါလည်း၊ လိမ်မာသိကြား၊ ရှိတုပြားက၊
ချယားပွင့်သေး၊ ကြိုင်ကြိုင်မွှေးနှင့်၊ နက်လေးရသာ၊ ဂုဏ်သြဇာ
ကြောင့်၊ စားငှာငြီး၊ ပိန္နသီးတို့၊ မြောက်ချီးအားရ၊ နှစ်လို
ကြ၏၊ နှိုင်းဆရွှေ နောက်၊ သည်ကိုထောက်၍၊ လွေ့သောက်
ပညာ၊ ဆည်းပူးရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

ဒုတိယကြိမ်

၁၁။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုကြည့်မှန်၊ အစွဲသန်လော့၊ ကျမ်းဂန်
 ပါဠိ၊ မသင်မိ၍၊ မသိသသူ၊ သာမန်လူကား၊ အယူတိမ်းပါး၊
 အမှားမှားလျှင်၊ သည်ကားကောင်းမှု၊ သည်သို့ပြုမှု၊ အကုသိုလ်
 ညစ်၊ သည်သို့ဖြစ်ဟု၊ စိစစ်တုလျက်၊ နက်နက်နဲနဲ၊ စိတ်ဖြာခဲ့၍၊
 သိခဲနိုင်စွာ၊ ဥပမာကား၊ ကြမ္မာမြွေးမြူ၊ ကန်းသသူတို့၊ စိမ်းဖြူ
 နီဝါ၊ ညိုဖြာပြောက်နှမ်း၊ မမြင်စွမ်းသို့၊ ယောင်ယမ်းဇာမျှ၊
 ချက်မကျခဲ့၊ ဝါဒ ဖြောင့်သား၊ မတိမ်းပါးအောင်၊ တရား
 ကျမ်းဂန်၊ ဓမ္မက္ခန်ကို၊ အားအန်ထုတ်ထုတ်၊ အဟုတ်အဟတ်၊
 တတ်စိမ့်သောငှာ၊ ကြိုးစားရာ၏၊ ပညာလွတ်ကင်း၊ မတတ်
 လျှင်းမှု၊ ဟသံဘောင်ဝယ်၊ ဥဗျိုင်းနွယ်သို့၊ ပုံလယ်မတင့်၊ တတ်
 သဖြင့်ကား၊ ရဲရင့်ထွတ်ခေါင်၊ သားတို့ဘောင်၌၊ မရွှောင်မကွင်း၊
 ခြင်္သေ့မင်းသို့၊ ကျင်းကျင်းပပ၊ တင့်တယ်လှ၏၊ ရာဇတန်ခိုး၊
 ရှိစနိုးလည်း၊ အစိုးပိုင်ထိုက်၊ နိုင်ငံ၌သာ၊ ဦးခိုက်ပူဇော်၊ ဘုန်း
 လာဘ်ပေါ်၏၊ ကျူးကျော်ခဲ့မြောက်၊ သူတိုင်းရောက်က၊ ရှုံး
 ကြောက်ကုန်စွာ၊ စုဝေးလာ၍၊ ပဏ္ဏာဆက်သ၊ ဘယ်သူလိမ့်၊
 မြတ်လှပဏ္ဍိ၊ ပညာရှိကား၊ ရောက်မိရာရာ၊ အရပ်မှာပင်၊ သဒ္ဓါ
 မွေ့လျော်၊ နှစ်လိုပျော်၍၊ ပူဇော်မြတ်နိုး၊ လာဘ်သပ်ဖြိုးလိမ့်၊
 အကျိုးပေးချက်၊ သို့စင်နက်၏၊ ချင့်တွက်ခေါ်ခေါ်၊ သို့မျက်
 ဖျော်လည်း၊ မြင်မြော်သိဉာဏ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်၊ တမလွန်နောင်၊
 ကောင်းမြတ် အောင်လျှင်၊ အခေါ်အဖျား၊ ကျမ်းဂန်များကို၊

သင်ကြားစိမ့်ငှာ၊ တောင်းပန်ထွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သား
 ရွှေဥ။

၁၂။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုကုမုဒ်၊ အမိယုတ်က၊ သားပုတ္တသည်၊
 ဆိုမည်ရန်ကြမ်း၊ စကားသွမ်း၏၊ ကျမ်းလာဆိုအံ့၊ အဘညံ့မှ၊
 မတံ့ခင်ပေါ့၊ သွမ်းသော့သော့လျှင်၊ ကြော့ကြော့ ကြမ်းကြမ်း၊
 ဟော့ဟော့ရမ်းဟု၊ ထုံးတမ်းပြသ၊ မိဘအစုံ မကောင်းတုံက၊
 ဆူးပုံအသား၊ စကား ကြမ်း ကြုတ်၊ အကျင့်ယုတ်၏၊ အဟုတ်
 အဟတ်၊ အမိမြတ်မှု၊ မိုးနတ်မင်းစောင်း၊ နာ မညောင်း သို့၊
 ကောင်းမြတ်ဝါစာ၊ စကားသာ၏၊ ပိတာသေဌ၊ ဖြစ်ပေက
 လည်း၊ ပုတ္တမူကျင့်၊ ကောင်းမြတ်မြင့်၏၊ မိန့်ဘမူ၊ မြတ်ချင်း
 တူသော်၊ ကြည်ဖြူဖွယ်ကို၊ နှုတ်သံချိုနှင့်၊ နာလိုစထိုက်၊ ကျင့်
 သိုက်မြိုက်၏၊ ခွေးမိုက်မာန်ဝင်၊ တခုမြင်က၊ ကိုက်ချင်စွာလှ၊
 သွားကိုပြု၍၊ ကြည့်ထစိမ်းစိမ်း၊ မြည်ဟောင်ဟိန်း၏၊ လူပြိန်း
 လူကန်၊ ဉာဏ်မသိမြော်၊ လူသရော်တို့၊ သူတော် ကောင်းအား၊
 ရိုင်းစော် ကားလျက်၊ တွန်းရှားပစ်ပယ်၊ ချုပ်ချယ် မောင်းမဲ၊
 ညည်းဆဲခြင်းဘိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဆိတ်တိဝှန်တွေ၊ တခဲတွေသား၊ မြေ
 လည်းပျက်ဆိုး၊ ထိုထက် တိုး၍၊ ထမ်းပိုးလှင်ကန်၊ အပြန်ပြန်
 လျှင်၊ ကျင့်တန်လူညစ်၊ ပျက်သည်ဖြစ်၏၊ စင်စစ်ကေန၊ မြေဆိပ်
 ထန်ကို၊ မန္တန်ဆေးဝါး၊ ဆီးတား ကွယ်ကာ၊ လွတ်ငြိမ်းရာ၏၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အယူရှိသား၊ မသိတရာ၊ သူမိုက်အားကို၊ ကုစား
 ဖယ်ရန်၊ မန္တန်မန္တရား၊ ဆေးဝါးကင်းမှ၊ ဖြစ်တုခဲရှင်၊ ရှင်
 ဘုလျက်၊ သည်ကိုတုက်၍၊ လူပျက်လူသောင်း၊ လူမကောင်းနှင့်၊
 မပေါင်းဖော်ရာ၊ ရှောင်အပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

သားရွှေဥ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ဒုတိယကြိမ်

စကားကြီးဆယ်မျိုး လင်္ကာ

၁ - ရေကူးညာတင် ပြောနည်း

ရေကူးညာတင်၊ ထုံးပုံပြင်ကို၊ လင်္ကာကျဉ်းရုံး၊ ဓိပ္ပာယ်ကုံး
သော်၊ အူထုံးလေငြား၊ သူဌေးသားကို၊ သမားဇီဝက၊ ရက်သတ္တ
ဝယ်၊ ကုမည်ရှယ်လည်း၊ မလွယ်လေဟန်၊ အကျယ်ဉာဏ်ဖြင့်၊
ကယ်မှန်ခုနစ်လ၊ အိပ်သော်မှလျှင်၊ ကုမနိုင်မည်၊ သို့ဆိုသည်ကို၊
အလီနို့မ့်ချ၊ လေးငါးလနှင့်၊ သုံးလနှစ်လ၊ တလတိုင်အောင်၊
မစမ်းဆောင်မှ၊ ရက်သတ္တတွင်း၊ မုချမလွဲ၊ အိပ်ပျော်ဆဲဝယ်၊
ဝမ်းခွဲပြီးခါ၊ အူထုံးရာကို၊ လွယ်ကာဖြေရှင်း၊ သွင်းမြဲသွင်း၍၊
နေရင်းတိုင်းသာ၊ ပြီးစေရာသည်၊ ရေကူးညာတင် စကား
တည်း။

၂ - ကောက်ပင်ရိတ်လှီး ပြောနည်း

ကောက်ပင်ရိတ်လှီး၊ ပုံတနည်းမှာ၊ ရှေးအခါဝယ်၊ ဥစ္စာ
ကြွယ်ငြား၊ သူဌေးသားသည်၊ မြားပစ်ရာဝယ်၊ ဗျိုင်းသူငယ်ကို၊
အလွယ်ဖြင့်သာ၊ ရခဲပါသော်၊ အာသာရှိငြား၊ တဦးသားက၊
ငါ့ဗျိုင်းမှန်လျက်၊ သင့်လက်နက်ကြောင့်၊ အသက်ခန္ဓာ၊ ဆုံးရ
ရှာပြီ၊ သာမည်ဗျိုင်း၊ ဘောမတိုင်းနှင့်၊ နေ့တိုင်းရက်စဉ်၊ ရွှေစင်
တကျပ်၊ ချီလာလတ်၍၊ မပြတ်ငါ့အား၊ ပေးလေငြား၏၊ စကား
ထိုသို့၊ ဆိုတုံမြို့သော်၊ မချို့ကေနံ၊ အကယ်မှန်မှ၊ ယမှန်လူက၊
ထို့တူပေးငြား၊ နှစ်-လများကို၊ မိန့်ကြားစမ်းပါ၊ ဆိုသော
ခါလျှင်၊ ကြာရှည်လှပြီ၊ အခါလည်ဟု၊ ပြောသည်ခဏ၊ ရေတွက်
ဆသော်၊ သုံးရာခြောက်ဆယ်၊ ထိုရက်ဝယ်တွင်၊ ရွှေစင်သုံးရာ၊
ခြောက်ဆယ်သာပြီ၊ ငါ့အိမ်ရှေ့တွင်၊ ထားသည့်အင်ကို၊ နေ့စဉ်

ဒုတိယကြိမ်

ခိုးယူ၊ သင်မူလက်ခံ၊ သို့ဖြစ်ဟန်ကြောင့်၊ အမြန်ပေးစေ၊ ဆိုတု
လေသော်၊ မနေ့ရှုံ့ကြောက်၊ ပေးရမြောက်သည်၊ ကောက်ပင်
ရိတ်လှီးစကားတည်း။

၃ - ရေစီးဘောင်ဆန် ပြောနည်း

ရေစီးဘောင်ဆန်၊ ပြောဆိုဟန်မှာ၊ ဒွာရာဝတီ၊ ရွှေပြည်သနင်း
ဘုရင်မင်းသည်၊ တနင်းသာရီ၊ စစ်မက်ချီ၍၊ နေသည် ခဏ၊
တပ်ကြီးချလျှင်၊ ရာဇာဓိရာဇ်၊ သိဘုံလစ်သော်၊ တားမြစ်အံ့ငှာ၊
တောင်းပန်စာဖြင့်၊ ပညာရှိမတ်၊ စေလွှတ်သတ်လျှင်၊ ထိုစာတွင်၌
အဆွေတော်ဟု၊ ရေးဖော်လေချက်၊ မနှစ်သက်၍၊ အမျက်ပြင်း
စွာ၊ ထွက်သောခါဝယ်၊ ရာဇာဓိရာဇ်၊ သံတော်စစ်က၊ အနှစ်
ရသာ၊ အထူးပါအောင်၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ ပမာပြု၍၊ ဘုရားနောင်
တော်၊ ဤသို့ခေါ်ဟု၊ ဆွေတော်လည်းစစ်၊ မင်းမဖြစ်မီ၊ အကြည်
တော်ဟု၊ မခေါ်ထိုက်ပေ၊ မင်းကေရာဇ်၊ ထီးဆောင်းဖြစ်မှ၊
ကေရာဇ်ချင်း၊ ဆက်စာသွင်းသော်၊ အဆွေတော်ဟု၊ ရေးဖော်
မြဲပေ၊ လျှောက်တင်လေသော်၊ ရွှေပြည်ဘုရင်၊ သဘောဝင်၍၊
ပြောအင်ဆိုနည်း၊ လွန်မြောက်ချီးသည်၊ ရေစီး ဘောင်ဆန်
စကားတည်း။

၄ - အိုးတန်ဆန်ခပ် ပြောနည်း

အိုးတန်ဆန်ခပ်၊ စကားရပ်ကို၊ မှတ်စိမ့်သောငှာ၊ အလင်္ကာ
ဖြင့်၊ မယ်ပါရိက၊ ဒုက္ခလတို့၊ ဖြစ်ကြပျက်အင်၊ မျက်မမြင်ကို၊
သက်ငင်ဆွဲကာ၊ သုဝဏ္ဏလျှင်၊ ဟောမှာတစေ၊ လုပ်ကျွေးနေ၍၊
ရှည်ကြာကာလ၊ တိုင်ရောက်မှလျှင်၊ ဗာရုပြည့်ရှင်၊ မုဆိုးသွင်က
တောခွင်လည်ရာ၊ သုဝဏ္ဏကို မြင်ပါသော်ငြား၊ ထိုသူ့အားကို၊

ဒုတိယကြိမ်

သားကောင်အသွင်၊ စိတ်ဝယ်ထင်၍၊ မဆင်ခြင်လစ်၊ လေးနှင့်
ပစ်သော်၊ ဆိုးညစ်ကြမ္မာ၊ ကံကြောင့်သာဟု၊ ပစ္စာမထင်၊ မွေး
မိခင်နှင့်၊ ဖခင်ကိုသာ၊ လုပ်ကျွေးပါဟု၊ သာယာသံချို၊ လျှောက်
ပန်ဆို၍၊ ထိုခဏတွင်၊ ဇီဝိန်ပြတ်ကြေ၊ သားမောင်သေမှ၊ မိနှင့်
ဖတို့၊ ရောက်ကြလာလျှင်၊ သိကြားမြင်သော်၊ ပူပင်သောက၊
မရှိကြလင့်၊ သားလှ သက်ရှင်၊ မျက်စိမြင်နှင့်၊ ရွှေစင်သပြာ၊
အိုးရတနာကို၊ လိုရာတခု၊ လျှောက် တင် ပြုလော့၊ ယခုအလို၊
ပြည့်အံ့ဆိုလျှင်၊ လိုရာမက၊ ရွှေအိုးရ၍၊ သားလှ မျက်နှာ၊ မြင်လို
ပါဟု၊ သုံးဖြာလုံးကို၊ သိမ်းပိုက်ဆိုသည်၊ ဉာဏ်ကိုအားကိုး၊ စကား
မျိုးသည်၊ အိုးတန်ဆန်ခပ် ပြောနည်းတည်း။

၅-ဆိပ္ပုတ်ကျည်ပွေ့ ပြောနည်း

ဆိပ္ပုတ်ကျည်ပွေ့၊ ပြောဆိုလေ့ မှာ၊ မင် ရာဇာသည်၊ မဟာ
စေတီ၊ တည်ရာကြံ့ခိုင်၊ ပိန္နဲတိုင်ကို၊ အလိုရှိလစ်၊ မန်းကျည်း
နှစ်လျှင်၊ ကျစ်လစ်အသား၊ မာ၏လားဟု၊ မေးငြားသောခါ၊
ကျွန်းလည်းမာဟု၊ ပညာအလျောက်၊ ဆိုတု မြောက်၍၊ နောက်
ထပ်တခါ၊ ရှားနှစ်သာလျှင်၊ မာပါလိမ့်သား၊ မေးပြန်ငြားသော်၊
ရှားနှစ်ကားမာ၊ ကျွန်းလည်းမာဟု၊ ထပ်ကာမနေ၊ လျှောက်တင်
လေ၍၊ မင်းကေရာဇ်၊ ကျွန်းသားစစ်ကို၊ နှစ်သက်ချမ်းမြေ့၊
ဘောဝယ်တွေ့သည်၊ ဆိပ္ပုတ်ကျည်ပွေ့ ပြောနည်းတည်း။

၆-ဆင်ငွေ့ရန်ရှောင် ပြောနည်း

ဆင်ငွေ့ရန်ရှောင်၊ ပမာဆောင်သော်၊ ဘုန်းခေါင်ညီရင်း၊
အိမ်ရှေ့မင်းသည်၊ ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါ၊ ကျောင်းဆောက်ရာတွင်၊
တွင်းပြင်ထက်အောက်၊ မြေသို့ရောက်အောင်၊ တပြောင်ပြောင်

ဒုတိယကြိမ်

ပင်၊ အရောင်မီးမီး၊ ယိုစီးမတတ်၊ ရွှေချလတ်လျှင်၊ မြို့ဝန်မြင်သော်၊
မလျော်လေချက်၊ တိုက်ပွတ်ဖျက်၍၊ ရက်မအောက်က၊ မြေသို့
ကျမှ၊ သိရသောခါ၊ ဒါယကာလျှင်၊ ပြင်းစွာအမျက်၊ ဒေါသ
ထွက်၍၊ ချက်ချင်းသတ်မည်၊ ခေါ်စေသည်တွင်၊ ရှိဦးတင်လျက်၊
အရှင်ဘုရား၊ သတို့သားလျှင်၊ မင်းဖျားကေရာဇ်၊ ဖြစ်မည်ကေန်၊
မုချမှန်၍၊ ထိုယံကာလ၊ ကျောင်း ဆောက် မှလျှင်၊ ရွှေချဘို့ရာ၊
ချင်းသည်သာဟု ပညာရှေ့ဆောင် ရန်စွဲ၊ ရှောင်သည်၊ နောက်
ရှောင် မှတ်ရန်စကားတည်း။

၇-တောင်သူယာခုတ် ပြောနည်း

တောင်သူယာခုတ်၊ မိန့်ထုတ်ဝစန၊ ပုဆိုးပြသော်၊ ရဋ္ဌဝိဒေ။
မိမိပြည်၌၊ ဝိဒေဟရာဇ်၊ မင်းစစ်နရိန်၊ ဘုန်းရာဇိန်၏၊ သုခမိန်
ကျော်၊ မဟော်ပညတ်၊ သိန်းအမတ်တို့၊ ဆိုလတ်များစွာ၊ စကား
မှာ၌ ပညာဓန၊ ထိုနှစ်ဝတွင်၊ ဓနအမြတ်၊ သိန်းအမတ်က၊ ဆို
လတ်သောခါ၊ ပညာသာမြတ်၊ မဟော်မတ်က၊ ထပ်၍တဖန်၊
ဆိုလေပြန်သော်၊ မဟော်သခင်၊ ငယ်နုစွဲမို့၊ မှန်ရာမသိ၊ ဥစ္စာ
ရှိမှ၊ ခယဝပ်တူး၊ လူအများတို့၊ စကားနားခံ၊ သိန်-ဆိုပြန်
သော်၊ မဟော်ဝိဒူ၊ သိဘတ်သူက၊ ဓနဥစ္စာ၊ ရှိပေရှာလည်း၊ ရောဂါ
ဥပဒ်၊ ကပ်ငြိသောခါ၊ မသိပါလျှင်၊ ပညာရှိရှေ့၊ ဆည်းကပ်
၍သာ၊ မှီခိုလာ၏ ပြောပြန်ဘိက၊ ဝိဒေဟရာဇ်၊ ရှင်မင်းစစ်သည်၊
အနှစ်ဥစ္စာ၊ ရတနာနှင့်၊ ပြည်ရွာရဋ္ဌ၊ အစိုးရ၍၊ များစွာလူ
ပေါင်း၊ ခဝပ်ညောင်းသည်၊ စကားချီသော်၊ မဟော်သေနက၊
ပဏ္ဍိတက၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ စိန္တယျာမှာ၊ ဥစ္စာမရှိ၊ သို့ဖြစ်ဘိလည်း၊
ဉာဏ်ကြီးမြူတေ၊ ထွန်းတောက်ဝေ၍၊ ဒေဝဗြဟ္မာ၊ မနုဿာတို့၊

ပူဇာမြို့ဟု၊ ဗဟုဝစနာ၊ ပြောကြရာတွင်၊ ရှေးလျှင်အစ၊ သိန်ငယ်
ပဟု၊ နောက်မှကြီးလျက်၊ သီးသီးတက်၍၊ မိန့်မြှောက် ထူထောင်၊
ဉာဏ်စွမ်းပြောင်သည်၊ တောင်သူယာခုတ် စကားတည်း။

၈-ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း

ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်၊ ပြောလစ်ဝစနာ၊ ရက္ခပုရံ၊ တိုင်းနိုင်ငံက၊
ဉာဏ်ပညာရှိ၊ မတ်ကဝိနှင့်၊ ပြည်ကြီးအင်းဝ၊ နဂရတွင်၊ မတ်
လုလင်တို့၊ နိုင်ဘို့စကား၊ စစ်ထိုးငြားသော်၊ နှစ်ပါးပြည်ရွာ၊
စည်ပင်သာဟု၊ နှစ်ဖြာနှစ်ဝ၊ ပြောကြလေရာ၊ ရာသီဆယ် နှစ်လ၊
လူထိုမျှတို့၊ ပွဲမှမချဉ်၊ အင်းဝကဝိ၊ ဆိုလတ်ဘိက၊ ခညဝတီ၊
တိုင်းရွှေပြည်မှ၊ မတ်ကျော်လှလည်း၊ များစွာလူပေါင်း၊ သောင်း
သောင်းအုတ်အုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ကြည့်သည်ဆိုသော်၊ ထိုအင်းဝ
မတ်၊ ပညာတတ်လည်း၊ ကြီးလတ်ငယ်စု၊ ကြည့်ရှုဆိုရာ၊ ဟုတ်ပါ
လိမ့်မည်၊ နောက်ဆုပ်လည်ရွှေ၊ အချက်တွေကို၊ ကြိုး၍တခါ၊
တို့ပြည်ရွာမှ၊ ဂဇာပြောင်ဆင်၊ ကကြိုးပြင်၍၊ တနေ့သုံးခါ၊
ရေချပါသည်၊ ကြည့်လာမရောက်၊ တောဆင်ပေါက်သို့၊ ရောက်
လတ်သောခါ၊ ကြည့်တို့ပါ၏၊ ပမာပုသွင်၊ အမတ်သင်လည်း၊
တောဆင်အလား၊ မယဉ်ပါး၍၊ အများအားထုတ်၊ ကြည့်လိမ့်
ဟုတ်သည်၊ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် စကားတည်း။

၉-ရေစစ်ကရား ပြောနည်း

ရေစစ်ကရား၊ စကားရဠာ၊ ပြောကြမည်ဟု၊ ကြံစည်ပြုငြား၊
လေးယောက်သားနှင့်၊ တပါးသူအို၊ သစ္စာဆို၍၊ အလိုမတူ၊ မယုံ
သူကို၊ ကျွန်မူမသွေ၊ စေစားလေဟု၊ အပြိုင်ပြုက၊ လေးဝ

ဒုတိယကြိမ်

ယောကျ်ား၊ လူငယ်များတို့၊ စကားပေါ့သွပ်၊ မပြောတတ်လျှင်၊
ထပ်၍တဖန်၊ မြက်ပြန်လေတုံ၊ စကားပျံ့မှ၊ ဝါပင်ကပေါက်၊
လေးယောက်သင်တို့၊ ဆိုလေမြို့သော်၊ မယုံတို့ပါ၊ ပြန်ပြောခါ
လည်း၊ ကျန်သာအစစ်၊ ယုံသည်ဖြစ်လည်း၊ နစ်အံ့ကျန်းတွင်၊
အရင်းအဖျား၊ ဘိုးသက်ကြားလျှင်၊ ဆီးတားပတ်ရစ်၊ စကား
ဖြစ်သည်၊ ရေစစ်ကရား ပြောနည်းတည်း။

၁၀ - ခက်တင်မောင်းနင်း ပြောနည်း

ခက်တင်မောင်းနင်း၊ ပြောဆိုရင်းမှန်၊ ယမန်ရှေးခါ၊ မတ်ဗိုလ်
ပါတို့၊ လုတ်မာဆိုးညစ်၊ သူခိုးစစ်ကို၊ သတ်ပစ်အံ့ငှာ၊ ဖမ်းယူရာ
တွင်၊ သာမညသူ၊ မဟုတ်မူ၍၊ တောင်ဖီသာဆရာ၊ တူရင်းချာဟု၊
ဆိုရှာအတွင်း၊ မတ်ခပင်းလည်း၊ ကပ်ချဉ်းဆရာ၊ လျှောက်တုံ
ပါသော်၊ ဆရာတော်လည်း၊ မြက်ဖော်ငါ့တူ၊ ပြောလိုက်မူက၊
ငါ့မှာမုသား၊ မလွတ်ငြားချေ၊ မပြောနလည်း၊ သေအံ့လုလင်၊
ဉာဏ်ဆင်ခြင်၍၊ လုလင်တူရင်း၊ မဟုတ်ခြင်းကို၊ ဘယ်သူဆိုဟု၊
မြက်ဆိုမိန့်ဟ၊ မျက်ခမှောင်ချ၍၊ မကျမတင်၊ ပြောသောသွင်ကို၊
ခက်တင်မောင်းနင်း ပြောနည်းတည်း။

စကားကြီးဆယ်မျိုး လင်္ကာပြီး၏။

ဖိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ

မြန်မာ့ဗျူဟာပေါ်၊ ဉာဏ်ယူ မျှော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ်၊ နား၏
တန်ဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ပုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်ချိုမြ၊
စကားပုံသရုပ်၊ တမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ်ကို ပြခဲ့မည်။

- ၁။ ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်၊ ရုပ်လှတာကို ပယ်ရမည်။
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ရုပ် လှတာကို
ပယ်မှ ဘေးပကွာမည်။
- ၂။ သေရည်ကိုမသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကိုမနှောက်နှင့်။
သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံ ကျတတ်သည်။
ရေကြည်ကိုနှောက်က အနယ်အမှန်ထတတ်သည်။
- ၃။ ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍
မမျှီနှင့်။
ထင်တိုင်းနှိပ်၍ ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်
သည်။ ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျှီက အန္တရာယ်များတတ်သည်။
- ၄။ ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောဓဗြဲရံကိုလည်း
မပွားနှင့်။
ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။
ကောဓဗြဲရံကိုပွားက အထိကရ အပါယ်နှစ်ချေသည်။
- ၅။ အယုတ်တရားကိုအလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ် စကားကို မဆို
ဘိနှင့်။
အယုတ်တရားကို အလိုရှိက အဂဝါ၏ စကားကို
ပယ်ရာကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကို ဆိုမိက သမာဓိ
တရားကို ကွယ်ပ, ရလေသည်။

- ၆။ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကို မစနှင့်။ လူကို ယုံ သဖြင့်
အကြွေးကိုမချနှင့်။
မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေး အမှိုက်မှို
ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကိုချက အရေး
မစိုက်သဖြင့် မှဲတတ်သည်။
- ၇။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်း လှလျှင် သတိထား။ တန်ခိုး
နပ်သူ ထမင်းဝလျှင် မကျီစားနှင့်။
အမျိုးယုတ်သူအဆင်းလှက စာဂတန်တတ်သည်။
တန်ခိုးနပ်သူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်သည်။
- ၈။ အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ။ အလုပ် အကြံလည်း ရှိမှ။
အဟုတ်အမှန်ကိုသိမှ သံသရာဘေးပ၍ အနေ ကျယ်
ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိမှ ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေ
တယ်ကြမည်။
- ၉။ သူဌေးလိုကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။ မြေပွေး
ကို ငယ်သော်လည်း အလမွှာယ်မပြုနှင့်။
သူဌေးလိုကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိုအသေ
နဲ့လို့ ပြေမုန်းတတ်သည်။
မြေပွေးကိုငယ်သည်ဟု အလမွှာယ်ပြုက ထိုမြေခဲလို့
မကြာခဏသေဆုံးတတ်သည်။
- ၁၀။ မတော်ဘဲမဝယ်နှင့်။ မခေါ်ဘဲမလည်နှင့်။
မတော်ဘဲဝယ်လေက အသပြောနေရှုံးတတ်သည်။
မခေါ်ဘဲကိုလည်ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။
နုတ်ယကြိမ်

၁၁။ မတော်တာကို မမြည်းမစားနှင့်။ အဖော် မပါလျှင် ခရီးမသွားနှင့်။

မတော်တာကို မြည်းစားက ဘေးရန်လို့ ရောဂါပွား တတ်သည်။ အဖော်မပါဘဲခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သောက များတတ်သည်။

၁၂။ ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်း အကြွင်း မထားနှင့်။

ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကိုအကြွင်း ထားက ပွားတတ်သည်။

၁၃။ ဆရာပြောသမျှကိုအပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါကို မကြီးပွားစေနှင့်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချမှောက်တတ် သည်။ အနာရောဂါကို ကြီးပွားစေက ဒုက္ခရောက်တတ် သည်။

က။ စကားစကား ပြောဖန်များက စကားထဲက ဇာတိပြု၍ မာနတံခွန်ထူတတ်သည်။

ခ။ ဘုရား၊ တရား ဟောဖန်များက တရားထဲက ပါဠိရ၍ ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

ဂ။ အမျိုးဖြတ်မှ အရိုးကြံ့ရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဖိုး တန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတို့စေမှု၊ အာရုံ ပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဖွယ် ဒုတိယကြိမ်

(၂၇၆)

မန္တလေးမူမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊ ဒါယိကာ ဒါယိကာမ၊ မှတ်သား
ကြ၍၊ နေ့ည လေ့ကျက်ကြကုန်လော့။

ဖိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံပြီး၏။

သင်္ဂဇာ ဆရာတော်၏

သိင်္ဂါလောဝါဒ ဆုံးမစာ

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်
ရောင်ပြီးပြန်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရှိညွတ်တုား၍၊ သားနှင့်
မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရသောဝတ်၊ ချတ်မှုပါယ်ရှာ၊ လားမည့်
တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊
အကျဉ်းမှာပိမ့်၊ နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ်-ငါးပါး

- ၁။ ကျေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှ
ဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဘွယ်
သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ်-ငါးပါး

- ၂။ မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်
စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊
ဖခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ်-ငါးပါး

- ၃။ ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီး လုပ်
ကျေး၊ သင်ထွေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ်-ငါးပါး

- ၄။ အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်
ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

ဒုတိယကြိမ်

လင် ကျင့်ဝတ်-ငါးပါး

၅။ မထိမဲ့ ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်၊ ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယား ကျင့်ဝတ်-ငါးပါး

၆။ အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည်ရှောင်၊ လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ အိမ်သူ ကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေ ကျင့်ဝတ်-ငါးပါး

၇။ ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက် နှုတ်မြှောက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ကျင့်လေ မိတ်သဟာ။

ဒါယကာ ကျင့်ဝတ်-ငါးပါး

၈။ မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ခင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှစေ၊ ငါးခုနေ၊ ပြုလေ ဒါယကာ။

ရဟန်း ကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

၉။ မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာကိုလှစ်- အသစ်ဟော ကျူး၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု၊ ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

၁၀။ ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။

၁၁။ ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေ ရှည်မြင့်ကြာ။

ဒုတိယကြိမ်

၁၂။ ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နုတ်ရွာ။
 ၁၃။ လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့် သား၊
 မယားနှင့်လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မှန်တဏှာ၊ မိတ်
 သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်
 စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်းမကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊
 နုတ်ရွာလူပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗူ
 ရှေ့ပြည်၊ ဝင်အံ့တည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူ
 တို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာဘို့လုံးလုံးလူဖြစ်ရှုံး။

သိင်္ဂါလောဝါဒ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ၏
ဂီဟိဝိနယ ဆုံးမစာ

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ၆-ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှဉ့်သဘင်၊ ပျော်ရွှင်
အနီလောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား။ ယိုယွင်း
ဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေ အရက်သောက်ခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ဆော့ဂီထူပြော၊ ကျော်စော
မဲ့တုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ။
သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်း
အရာ၊ ရှုံးရှာလေအပ်၊ ယိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစူး၊ ခြောက်ခု
ခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်း အပြစ် ၆-ပါး

ကခြင်းတလီ၊ သီသည်တသီး၊ မှတ်သီးတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်း
တအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြူ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာပျက်မှု၊
ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းကစားပြစ် ၆-ပါး

အောင်သူ ရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊
တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို့၊ မလို ထိမ်းမြား၊
ဤခြောက်ပါးကား။ ။ ပျော်ပါးကြွအန် အပြစ်တည်း။

ဒုတိယကြိမ်

မိတ်ဆွေပျက် ၆-ပါး

ကြွေအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတုပြု
ငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်
လူယူ၊ ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ပျက်ပြား
မိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှလွန်း
ယောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်းထွေ၊ နေကပညာ၊
မပွားရာသည်။ ။ခြောက်ဖြာပြင်းသူ အပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲ ကျင့်ဝတ် ၆-ပါး

ထကြ၊ နိုးကြား၊ သနား၊ သည်းခံ၊ ဝေဘန်၊ ကြည့်ရှု၊ ဤ
ခြောက်ခုကား။ ။ကြီးသူ ကျင့်ရာ တရားတည်း။

မိတ်ဆွေတု ၁၆-ပါး

ကိုယ်ကျိုးကိုသာငဲ့သော မိတ်ဆွေတု ၄-ယောက်
လက်ချည်းလင်း၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊
များစွာအလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံ့ဘိ၊ မိမိကျိုးငှာ၊
မှီလာပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား။ ။အညဒတ္တဟရ
တည်း။

နှုတ်ဖြင့်ဟန်ဆောင်သော မိတ်ဆွေတု ၄-ယောက်
ရှေးဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နှောက်မှီး၊ ချည်းနှီးသင်္ဂြိုဟ်၊ ပေးလို
စဟန်၊ ငစ္စပွန်မှု၊ ပြည့်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား။ ။မှတ်
သား ဝစီ ပရမတ်တည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုဆိုသော မိတ်ဆွေတု ၄-ယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြု
သည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်၊
လေးအင် ပိယဘာဏိတည်း။

မကောင်းမှု၌အဖော်ပြုသော မိတ်ဆွေတု ၄-ယောက်

သောက်ထုပ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊
ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှပင်၊ တကွထင်သည်။ ။လေး
အင် အပါယ်သဟဲတည်း။

မိတ်ဆွေစစ် ၁၆-ပါး

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်တတ်သော မိတ်ဆွေစစ် ၄-ယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်ကိုး
ကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်။ လေးဖြာ
ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲချမ်းသာ မပစ်ခွာသော မိတ်ဆွေစစ် ၄-ယောက်

လျှိုငှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှိုငှက်၍၊ ဘေးတွေ
မစွန့်၊ မတုန်လှုပ်၊ သူ့ကိုညှစ်လျက်၊ ကိုယ်သက် စွန့်မြောက်၊
ဤလေးယောက်ကား။ ။မျှလောက်ချမ်းသာ ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးရှိရာပြောကြားသော မိတ်ဆွေစစ် ၄-ယောက်

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားစတောင်း၊
အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား။
မည်ရအတ္တကွယ်တည်း။

ဒုတိယကြိမ်

အစဉ်သနားတတ်သော မိတ်ဆွေစစ် ၄-ယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားကရွှင်မြူး၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော် ချီး
မွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား။ ။မိတ်ကျွမ်း အနုကမ္မတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ် ၆-မျက်နှာ

အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကား
မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျန်များ၊ အထက်ဖျားကား။ ။ ပုဏ္ဏား
ရဟန်း ခြောက်ရပ်တည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော် ၆-ပါး

လောဘဒေါသ၊ မောဟကင်းလို့၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာ
ငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ။ခြောက်ချက် လောင်းလျာ လိုတော်
တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရား ၅-ပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကဲ့ပြား
တတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဉာဏ်သက်
ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရား ၁-ပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွား မြားမြောင်၊
အကျိုးဆောင်သည်။ ။အိုအောင် အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။
ဂီဟိဝိနယ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

လူမှုရေး သံပေါက်

(ညောင်ပင်သာ ဦးပုညရေး သုတရတနာကျမ်းမှ)

- ၁။ သုတဗုဒ္ဓိပညာရှိ၊ ခွင့်သိလွန်လိမ့်မာ။
- ၂။ ခွင့်သိတုံ့မ၊ ထိုသဿ၊ နတ်လူချစ်ကြင်နာ။
- ၃။ ခွင့်သိချင့်မ၊ ပညာရှိ၊ ပဏ္ဍိမြောက်ထိုက်ပါ။
- ၄။ ဆိုအောက် နေနောက်၊ စိတ်မ မြောက်၊ ကင်းပြောက်
တင်ပြစ်ဆာ။
- ၅။ မိဝါတောစ၊ မိန့်ဟောပြ၊ မြတ်လှမင်္ဂလာ။
- ၆။ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၊ စိတ်မကြ၊ ဟိတ်ရ ပဏ္ဍိတာ။
- ၇။ နှလုံးမမြင့်၊ ရွှေကြာပွင့်၊ ပုံချင့်တူအပ်စွာ။
- ၈။ ခင်ပွန်းအပြား၊ ပေါင်းဆယ်ပါး၊ ပြစ်မှားမပြုရာ။
- ၉။ ပြစ်မှားမိက၊ ပစ္စက္ခ၊ တွေ့ရဒဏ်ဆယ်ဖြာ။
- ၁၀။ ခင်ပွန်းကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ အထူးလွန်ချမ်းသာ။
- ၁၁။ ပူဇာနေယျ၊ ပူဇာစ၊ ဟောပြမိန့်ခွဲမှာ။
- ၁၂။ ပူဇော်ထိုက်ငြား၊ သူတို့အား၊ စိတ်ထားကြည်သဒ္ဓါ။
- ၁၃။ သဒ္ဓါကြည်လင်၊ ပူဇော်လျှင်၊ ကိုယ်တွင်ဘေးဒဏ်ကွာ။
- ၁၄။ ရှေးကတင်ဘူး၊ သူ့ ကျေးဇူး၊ အထူးဆပ်မှသာ။
- ၁၅။ ကျေးဇူးသိက၊ ဖြစ်သမျှ၊ နှစ်ဝသုခိတာ။
- ၁၆။ ကျေးဇူးချေပစ်၊ တရားလစ်၊ နှမ်းညစ်စည်းစိမ်ဟာ။
- ၁၇။ ကျေးဇူးမပစ်၊ စည်းစိမ်ဖြစ်၊ ဆန်းသစ် လှပမာ။
- ၁၈။ တနေ့ထက်ကို၊ တနေ့ပို၊ မောက်မို ဘုန်းသမ္ဘာ။
- ၁၉။ ကောင်းရာရောက်လို့၊ အကုသိုလ်၊ ပယ်ဖြိုစွန့်ပစ်ခွာ။
- ၂၀။ အစာနှင့်ခိုင်း၊ လမ်းကိုနှိုင်း၊ ဝင်တိုင်းမစားနှင့်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၂၁။ ဒေသချင့်ပိုင်း၊ ခရီးနှိုင်း၊ ရောက်တိုင်းမသွားနှင့်။
 ၂၂။ နေညချင့်နှိုင်း၊ ကာလပိုင်း၊ ပျော်တိုင်းမအိပ်နှင့်။
 ၂၃။ အရေးချင့်နှိုင်း၊ ခြားနားပိုင်း၊ သိတိုင်းမပြောနှင့်။
 ၂၄။ ဆင်ခြင်တွေးတော၊ သူ့သဘော၊ ပြောတိုင်းမယုံနှင့်။
 ၂၅။ လျှို့ဝှက်သင့်ငြား၊ သူတပါး၊ အားလုံးမပုံနှင့်။
 ၂၆။ သူတပါးကို၊ အမျက်လို့၊ ပြင်ကိုမထွက်နှင့်။
 ၂၇။ စကားပြောဆို၊ မှန်ကင်းလို့၊ ကိုယ်ကိုမမြှောက်နှင့်။
 ၂၈။ သူများချီးမြှောက်၊ စိတ်ကြီးရောက်၊ မမြှောက်မကြွနှင့်။
 ၂၉။ အာရုံငါးဖြာ၊ သွေးဆောင်ရာ၊ အာသာမမက်နှင့်။
 ၃၀။ အကျင့်မမှား၊ စည်းသို့တား၊ တရားမလွန်နှင့်။
 ၃၁။ သရမ်းမော်ကား၊ နှုတ်ထွက်ကြား၊ စကားမကျနှင့်။
 ၃၂။ ကိုယ်နှင့်မျှတ၊ နှိုင်းခိုင်းဆ၊ မာနမချွန်နှင့်။
 ၃၃။ ကံလျှင်ပေးမှ၊ ဌေးကြွယ်ဝ၊ လောဘမမှန်နှင့်။
 ၃၄။ ထကြွရိမှ၊ လိုရာကျ၊ လုံ့လမလျော့နှင့်။
 ၃၅။ လုံ့လနှင့်ကံ၊ ကျိုးပေးသန်၊ အကြံမပေးနှင့်။
 ၃၆။ နှေးသင့်လျင်သင့်၊ ဉာဏ်နှင့်ချင့်၊ မဖင့်မသော့နှင့်။
 ၃၇။ ဆိုခွင့်ရောက်မှ၊ ဆိုကုန်ကြ၊ နှုတ်ရွံ့မသော့နှင့်။
 ၃၈။ ဆိုခွင့်ရောက်လည်း၊ နှုတ်သိမ်းဆည်း၊ လှည်း၍ သူ့ကို
 မနှိပ်နှင့်။
 ၃၉။ မိတ်ဆွေတို့မှာ၊ ဖြောင့်မှန်စွာ၊ သစ္စာမဖောက်နှင့်။
 ၄၀။ လှူပြီးဥစ္စာ၊ ပေးပြီးဟာ၊ သဒ္ဓါမပျက်နှင့်။
 ၄၁။ တရားကိုရှာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ မညှာမငဲ့နှင့်။
 ၄၂။ မိဘဆရာ၊ ဉာဏက၊ မေတ္တာမမဲနှင့်။

(၂၀၆)

မန္တလေးမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

- ၄၃။ ဥစ္စာကိုရှာ၊ လုံ့လရာ၊ မဝါမကြားနှင့်။
၄၄။ ပညာထိုးထွင်း၊ တတ်လိုလျှင်း၊ မပျင်းမရိနှင့်။
၄၅။ မတည်မကြည်၊ သူဆိုသည်၊ အရှည်မယုံနှင့်။
၄၆။ ချစ်လွယ်မုန်းလွယ်၊ ပြုသူဝယ်၊ အကယ်မပေါင်းနှင့်။
၄၇။ ကိုယ်နှင့်မစာ၊ လူတကာ၊ မေတ္တာမတု်းနှင့်။

ကြောက်ကြီး ၉-လုံး ဆုံးမစာ

- ၁။ မျက်ကွယ်မျက်မြင်၊ မဆင်ခြင်၊ လူရှင်သိမည်ကြောက်။
- ၂။ မေတ္တာကုန်ခမ်း၊ စိတ်မချမ်း၊ ညှိုးနွမ်းမည်ကိုကြောက်။
- ၃။ ကိုယ်နှင့်မတန်၊ စကားလွန်၊ မင်းဒဏ်သင့်မည်ကြောက်။
- ၄။ သစ္စာမမြဲ၊ အကျင့်လွဲ၊ ပါယ်ထဲရောက်မည်ကြောက်။
- ၅။ လွန်ကျူးသမျှ၊ နောက်နောင်တ၊ ရှိရမည်ကိုကြောက်။
- ၆။ သေနှင့်အရက်၊ လူကိုဖျက်၊ အရှက်ရမည်ကြောက်။
- ၇။ မင်း၏ဥစ္စာ၊ အနည်းသာ၊ ပြစ်ဆာရောက်မည်ကိုကြောက်။
- ၈။ မဟုတ် မလျား၊ သူလှည့်ဖြား၊ မှောက်မှား မည်ကိုကြောက်။
- ၉။ ရန်သူငါးချက်၊ အခင်းဖျက်၊ သေပျက်မည်ကိုကြောက်။

တွင်း သင်းမင်းကြီး

တောင်ဖီလာ ဆရာတော် ဆုံးမစာ

ဖျက်စု ၂၀

- ၁။ စေတီမှန်းထား၊ မြတ်ဘုရား၊ တည်ထားကောင်းကျက်၊
ညောင်ပင်ဖျက်သည်။
- ၂။ မြစ်မခရနက်၊ သောင်ပြင်ဖျက်သည်။
- ၃။ မင်းကောင်းပါလျက်၊ အမြှောင်ဖျက်သည်။
- ၄။ လက်ဆုံစား၊ မယားကောင်းလျက်၊ အမြှောင်ဖျက်သည်။
- ၅။ မောင်းနင်းခူနင်း၊ ရေလျှင်သွင်း၊ ပျိုးခင်းကောင်းလျက်၊
မြှောင်တောင်ဖျက်သည်။
- ၆။ လက်ဆက်တံကူ၊ သွေမှုခိုင်လျက်၊ ဒီပိုးဖျက်သည်။
- ၇။ လက်တီးကြမ်းပြင်၊ ဆင်ဝင် ကောင်းလျက်၊ ဝဲလင်း
ဖျက်သည်။
- ၈။ ဣတ္ထိယမှု၊ ရူပကောင်းလျက်၊ ဆံထုံးဖျက်သည်။
- ၉။ ဓမ္မသတ်တရား-ရှိပါငြားလည်း၊ တိမ်းပါးငွေကွက်၊ လက်
ဆောင်ဖျက်သည်။
- ၁၀။ ရဟန်းတရား၊ ကျင့်ပါငြားလျက်၊ အစားဖျက်သည်။
- ၁၁။ သီလငါးပါး၊ ကျင့်သူအားကို၊ စီးပွားရမက်၊ လောဘ
ဖျက်သည်။
- ၁၂။ သုခမိန့်ဟု၊ ကျော်ရှိန်နဲ့သိ၊ ပညာရှိ၊ ကြီးဘိ အမျက်၊
ဒေါသဖျက်သည်။
- ၁၃။ တိုက်နှင့်ကျီကြ၊ ထုပ်လျောက်စသည်၊ ခိုင်လှပေလျက်၊
ပေါင်းကွပ်ဖျက်သည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၁၄။ ပြည်ရွာ တိုင်းကား၊ စည်ပင်ငြားလည်း၊ ခေါင်းပါး
ခေါင်လျက်၊ စပါးဖျက်သည်။
- ၁၅။ ပဉ္စင်တူရိယာ၊ နှဲခရာ၊ သာယာပေလျက်၊ လင်းကွင်း
ဖျက်သည်။
- ၁၆။ လက်သင် လှော်ကား၊ လှော်ပေငြားလည်း၊ အသွား
ကောင်းလျက်၊ လှေပဲ့ ဖျက်သည်။
- ၁၇။ ကောဇဉ်ငါးပါး၊ ပျားအရသာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊
ဆားငန်ဖျက်သည်။
- ၁၈။ ဆီမီးတန်ဆောင်၊ ဝင်းပြောင်ပေလျက်၊ လေဆိုးဖျက်
သည်။
- ၁၉။ ဣတ္ထိယမူ၊ ရုပ်လက္ခဏာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊ ရောဂါ
နှိပ်စက်၊ အနာဖျက်သည်။
- ၂၀။ သူကောင်းဖြစ်ငြား၊ မှုထားကောင်းလျက်၊ အပေါင်း
ဖျက်သည်။

ခက်စု ၂၄

- ၁။ တင်ပေးဘူးသည်၊ ကျေးဇူးရှိလျက်၊ အဆပ်ခက်။
- ၂။ မယားရှိလျက်၊ အလှည့်ခက်။
- ၃။ ဧည့်သည်ညဉ့်နက်၊ အအိပ်ခက်။
- ၄။ ပစ်ခွာခဲ့လျက်၊ အပြန်ခက်။
- ၅။ လာခဲ့ခေါ်လျက်၊ အနှင်ခက်။
- ၆။ ပေးပါလျက်၊ အယူခက်။

- ၇။ ချောင်းရေလျှံတက်၊ အကူးခက်။
 ၈။ ရင်ဆိုင်တွေ့လျက်၊ အပြေးခက်။
 ၉။ သံသာချိုမြွက်၊ စကားခက်။
 ၁၀။ ကြောက်လန့်ပြေးတက်၊ အဆင်းခက်။
 ၁၁။ ကန့်ကူကျောက်ထွက်၊ အရေးခက်။
 ၁၂။ မျဉ်းတံကောက်လျက်၊ အသားခက်။
 ၁၃။ သန္ဓေပြည့်နှက်၊ ဆေးကုခက်။
 ၁၄။ ခရီးညှန်ထက်၊ အသွားခက်။
 ၁၅။ တံတားကျိုးပျက်၊ အလျှောက်ခက်။
 ၁၆။ ရေအိမ်ပြိုပျက်၊ အပြင်ခက်။
 ၁၇။ သားမြေးဆိုလျက်၊ အစွန့်ခက်။
 ၁၈။ ထွေးပြန်ပြီးလျက်၊ အမျှခက်။
 ၁၉။ မြတ်သည်သုံးပါး၊ မှန်းထားပြီးလျက်၊ အသုံးခက်။
 ၂၀။ ဆူးငြောင့်တွင်းကျင်း၊ ကျုံးတွင်းပြည့်နှက်၊ အဝင်ခက်။
 ၂၁။ အသားမည်းနက်၊ အဆင်ခက်။
 ၂၂။ ဆိုးသည်သတင်း၊ သားချင်းရှိလျက်၊ အပြောခက်။
 ၂၃။ ပက်ပယ်လှေပျက်၊ အတိုက်ခက်။
 ၂၄။ ကဲ့ပြားအယူ၊ နားကင်းထူ၊ သုံးလူရှင်လျက်၊ အဟောခက်။

 ခဲစု ၁၀

- ၁။ လူအဖြစ်ကို၊ စင်စစ်မလွဲ၊ ရမည်ခဲ။
 ၂။ ရလှည့်ပါလည်း၊ အင်္ဂါပြည့်ဝ၊ ပုရိသဟု၊ မုချမလွဲ၊ ရမည်ခဲ၊
 ဒုတိယကြိမ်

- ၃။ ပုရိသစစ်၊ ဖြစ်လင့်ကစား၊ မြတ်တရားကို၊ တိုးပွားနှိုက်နဲ၊ သိမည်ခဲ။
- ၄။ သိဌားသော်လည်း၊ ပျက်ချော်မလဲ့၊ တော်မည်ခဲ။
- ၅။ တော်ပါဌားလည်း၊ ရွှေနောက်စိတ်ထဲ၊ တတ်မည်ခဲ။
- ၆။ ဂတိလေးပါး၊ ထိုတရားကို၊ စွန့်စားရှောင်လွှဲ၊ ကျင့်မည်ခဲ။
- ၇။ မိစ္ဆာယူမှား၊ အပါယ်လားသော်၊ တရားမစွဲ၊ ကျွတ်မည်ခဲ။
- ၈။ အရှင်မင်းက၊ မှူးမတ်စသည်၊ ပြည်မလူများ၊ မတရားက၊ တိုင်းကားပြည်ထဲ၊ စည်မည်ခဲ။
- ၉။ ဝေဘူတောင်ဖျား၊ ပတ္တမြားကို၊ စွန့်ထားညှံပေ၊ နှစ်တုံ သော်လည်း၊ တေဇော်ညှံထဲ၊ နှစ်မည်ခဲ။
- ၁၀။ ပညာလွန်ကြူး၊ ဂုဏ်ဆထူးနှင့်၊ ကျေးဇူးရှိမှု၊ ထိုသဿအား ခေါင်းပါးဆင်းရဲ၊ ရှိမည်ခဲ။

မမြဲစုံ ၆

- ၁။ ရူပလက္ခဏာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ များစွာဖောက်လွဲ တည်မမြဲ။
- ၂။ လောကီဥစ္စာ၊ ရတနာကို၊ များစွာသိမ်းဆဲ နေမမြဲ။
- ၃။ ပုထုဇဉ်လူ၊ မောဟထူကို၊ အယူစုပ်စွဲ မှတ်မမြဲ။
- ၄။ သူယုတ်တို့အား၊ ချစ်သနား၊ ချီးစားမြှောက်ကဲရာမမြဲ။
- ၅။ သစ်ကိုင်းခက်မြိုင်၊ ကမ်းမနိုင်၊ ပြုတ်ထိုင်ရေထဲတည်မမြဲ။
- ၆။ မျက်မာန်ကြွားကြွား၊ ငါတကားဟု၊ ကြိမ်းဝါးမောင်း မွဲ မှတ်မမြဲ။

တောင်ဖိလာဆရာတော် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

မြန်မာသံပေါက် သတ်ပုံလင်္ကာ

ရရစ်-၁၈ပုဒ်

- ၀။ ငါးမည် ရွှေကြာ၊ ခက်ညှန်ဖြာ၊ စိမ်းပြာကိုလည်း
ရစ်ရမည်။
- ၂။ ယာဉ်ပျံ စကြာ၊ ရွှေလိပ်ပြာ၊ ကြိုးကြာ ကိုလည်း
ရစ်ရမည်။
- ၃။ ဇမ္ဗူသပြေ၊ အသီးကြွ၊ မိုးမြေကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- ၄။ စည်းစိမ်မကြွ၊ ကြိုးနှယ်ဖြေ၊ လက်ခြေ ကိုလည်း
ရစ်ရမည်။
- ၅။ ကောင်းကင်မှကြွယ်၊ လွန်ဆန်းကြွယ်၊ စင်ကြယ်ကို
လည်း ရစ်ရမည်။
- ၆။ မှမ်းမံစီခြယ်၊ စည်းစိမ်ကြွယ်၊ မပြယ်ကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- ၇။ ပြည်ရွာ မြို့ပြ၊ မျက်ရှင်မြ၊ ကြိုးကြွကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- ၈။ ရှေ့စက် ဖြန့်ကြ၊ အာဏာပြ၊ ကြောင့်ကြကိုလည်း
ရစ်ရမည်။
- ၉။ မင်္ဂလာထိမ်းမြား၊ လွန်ဆန်းပြား၊ ပိုင်းခြားကိုလည်း
ရစ်ရမည်။
- ၁၀။ စွမ်းအန်ကြွားကြွား၊ လွန်မြောက်မြား၊ လျှောက်ကြား
ကိုလည်း ရစ်ရမည်။
- ၁၁။ ငှက်ခါခိုကြက်၊ ကြောင်နှင့်ကြက်၊ ထက်မြက်ကိုလည်း
ရစ်ရမည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၁၂။ အလုံ့ပြုံးပြက်၊ လျပ်နယ်ပြက်၊ ကွယ်ပြက် ကိုလည်း
ရစ်ရမည်။
- ၁၃။ နီလာ စိန်ကြောင်၊ စိခြယ်မြောင်၊ ဝင်းပြောင်ကိုလည်း
ရစ်ရမည်။
- ၁၄။ ကျားဆရာ ကြောင်၊ တောမှူး ပြောင်၊ ဆင်ပြောင်ကို
လည်း ရစ်ရမည်။
- ၁၅။ အရေးအကြောင်း၊ ပြည်ရွာပြောင်း၊ ကျဉ်းမြောင်းကို
လည်း ရစ်ရမည်။
- ၁၆။ ဓမ္မသတ်ကြောင်း၊ မှုတ်သည့်ပြောင်း၊ ရေမြောင်းကို
လည်း ရစ်ရမည်။
- ၁၇။ အဟုန်ပြင်းပြင်း၊ သိန္ဓောမြင်း၊ ကျန်ကြွင်း ကိုလည်း
ရစ်ရမည်။
- ၁၈။ နွမ်းရိဟောင်းမြင်း၊ ဓါးနှင့်မြင်း၊ ငါးကြင်းကိုလည်း
ရစ်ရမည်။

ယပင့်-၁၅ပုဒ်

- ၁။ အသက်ရာကျော်၊ စည်းစိမ်ပျော်၊ မွေ့လျော်ကိုလည်း
ပင့်ရမည်။
- ၂။ မတော်မလျော်၊ မယ့်မျက်ဖျော်၊ ကြည့်မျှော်ကိုလည်း
ပင့်ရမည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၃။ ဒါနုလူမျိုး၊ စိုက်ချပျိုး၊ ကောင်းကျိုး ကိုလည်း
ပင့်ရမည်။
- ၄။ နွမ်းရိ ခေါက်ချိုး၊ နတ်မယ်မျိုး၊ ဆွေမျိုး ကိုလည်း
ပင့်ရမည်။
- ၅။ သုဝဏ္ဏကျေး၊ ယဉ်ကျေးကျေး၊ ကတ်ကျေး ကိုလည်း
ပင့်ရမည်။
- ၆။ မြို့ပြ ရွာကျေး၊ ကြေးငွေချေး၊ ကံကျေး ကိုလည်း
ပင့်ရမည်။
- ၇။ ကြံ့ဆင် သစ်ကျား၊ အလွန်များ၊ နာဖျားကိုလည်း
ပင့်ရမည်။
- ၈။ သကာချိုပျား၊ ထန်းလျက်များ၊ လျှာဖျားကိုလည်း
ပင့်ရမည်။
- ၉။ ငါမွေးသည့်ဖျောက်၊ ငါ့ကိုချောက်၊ ပယ်ဖျောက် ကို
လည်း ပင့်ရမည်။
- ၁၀။ ပတ္တမြားကျောက်၊ ဥစ္စာပျောက်၊ ကမ်းချောက်ကိုလည်း
ပင့်ရမည်။
- ၁၁။ ဘုန်းကံမမျှ၊ နှုန်းနှိမ်ချ၊ လျှောကျကိုလည်း ပင့်ရမည်။
- ၁၂။ ညှင်းညှင်းပျပျ၊ ဟိန်းဟဲချ၊ ဖျောင်းဖျကိုလည်း ပင့်ရ
မည်။
- ၁၃။ စိုးရိမ် ချုပ်ချာ၊ သင်ဖြူးဖျာ၊ သေချာကိုလည်း ပင့်ရ
မည်။

- ၁၄။ ရွှေရင်ကလျော၊ နွဲ့နွဲ့ချော၊ နှစ်မျောကိုလည်းပင့်ရမည်။
၁၅။ လှလည်းမမျော၊ ရေ၌မျော၊ ငှက်ပျောကိုလည်း ပင့်ရမည်။
-

အတ် ကာရန် ၁၂-ပုဒ်

- ၁။ သုံးပုံပိဋကတ်၊ ကျမ်းရိုးတတ်၊ စွဲမှတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
၂။ တရားဆုံးဖြတ်၊ ဓမ္မသတ်၊ ဖြောင့်မတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
၃။ ရွှေရင် သားမြတ်၊ နုထွတ်ထွတ်၊ ချောမွတ် ကိုလည်း တသတ်မည်။
၄။ မျက်ရှင် ကျောက်မြတ်၊ နဝရတ်၊ ရာဖြတ် ကိုလည်း တသတ်မည်။
၅။ ပွင့်ညွှာ ပွင့်ဝတ်၊ ပင်လုံးညွတ်၊ လှမ်းဆွတ် ကိုလည်း တသတ်မည်။
၆။ ဘန်တီ ဘန်တုတ်၊ ဆိုရေးရွတ်၊ လှမ်းဆွတ် ကိုလည်း တသတ်မည်။
၇။ စကြာ ရဟတ်၊ လေးကျန်းပတ်၊ မိုးနတ် ကိုလည်း တသတ်မည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၈။ မင်းကချေဝတ်၊ ငွေတမတ်၊ ရိုက်ခတ်ကိုလည်း တသတ်
မည်။
- ၉။ တညီတညွတ်၊ ခုံသမတ်၊ လျှောက်ပတ် ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၁၀။ ကြက်တိုက်အန်ခတ်၊ ခါးစည်းပတ်၊ ယွင်းချွတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၁၁။ စက်နှယ် ပိုင်းဖြတ်၊ လောကဝတ်၊ မလွတ် ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၁၂။ လုံခြုံသေသတ်၊ တံဆိပ်ခတ်၊ ပညာကိုလည်း တသတ်
မည်။

အိတ် ကာရန် ၁၁-ပုဒ်

- ၁။ တွန့်ကျူး ကရဝိတ်၊ မိန့်ဗျာဒိတ်၊ နိမိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၂။ ဦးဆံ မုတ်ဆိတ်၊ ပယ်ဖြတ်ရိတ်၊ သပိတ် ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၃။ ပြောဆို တိတ်ဆိတ်၊ နှုတ်သံပိတ်၊ ဆိတ်ဆိတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၄။ မျက်စိကိုမှိတ်၊ လှည့်ကိုညိတ်၊ တို့ဆိတ်ကိုလည်း တသတ်
မည်။
- ၅။ ရွှေသိင်္ဂီနိတ်၊ အရောင်ဖိတ်၊ ဂေါ်မိတ်ကိုလည်း တသတ်

ဒုတိယကြိမ်

မည်။

- ၆။ တရားပရိတ်၊ ငွေအစိတ်၊ ရုံးပိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
- ၇။ ဝါဖန်ဝါကြိတ်၊ အိမ်လုံးတိတ်၊ မဆိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
- ၈။ ပညာပဏ္ဍိတ်၊ ပုရောဟိတ်၊ ကျော်ထိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
- ၉။ ဆင် မြင်း နွား ဆိတ်၊ ကျင့်စာရိတ်၊ အတိတ်ကို လည်း တသတ်မည်။
- ၁၀။ သမာဿ် တဒ္ဓိတ်၊ အာ ချာတ် ကိုတ်၊ စဒိတ် ကိုလည်း တသတ်မည်။
- ၁၁။ တဘက်ရွှေမြိတ်၊ နန္ဒမိတ်၊ လန့်ထိတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။

အုတ် ကာရန် ၁၂-ပုဒ်

- ၁။ အားအန်လည်းထုတ်၊ မီးကိုမှုတ်၊ ချက်ပြုတ် ကိုလည်း တသတ်မည်။
- ၂။ အသံလည်းထုတ်၊ ရှဉ့်ကိုတုတ်၊ ဂါဝုတ်ကိုလည်း တသတ်မည်။
- ၃။ လိုက်၍သုတ်သုတ်၊ သိမ်းနှယ်ကုတ်၊ ထိုး ခဲ့ဘ် ကို လည်း တသတ်မည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၄။ တံစုံနိုးသစ်ငုတ်၊ ငြေငင့်ခလုတ်၊ ငင်နုတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၅။ သူတော်မဟုတ်၊ လူသူယုတ်၊ နှင်ထုတ်ကိုလည်း တသတ်
မည်။
- ၆။ မင်္ဂလသုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်၊ ဝေဝုတ်ကိုလည်း တသတ်
မည်။
- ၇။ ပြာသာဒ် လိုဏ်မုတ်၊ လေပြင်းသုတ်၊ ဆံမုတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၈။ ဆယ်တင်းဝင်ပုတ်၊ အနားပြုတ်၊ စမုတ်ကိုလည်းတသတ်
မည်။
- ၉။ မြန်မြန်သုတ်သုတ်၊ လေးညှို့ဖြုတ်၊ နောက်ဆုတ်ကိုလည်း
တသတ်မည်။
- ၁၀။ ပင်လယ်ဝေဝုတ်၊ ဒီလှိုင်းပုတ်၊ သမုတ် ကိုလည်း တသတ်
မည်။
- ၁၁။ မှုဆိုးလူနုတ်၊ အလတ်ယုတ်၊ တံသုတ်ကိုလည်း တသတ်
မည်။
- ၁၂။ ယုန်အရေဆုတ်၊ ငှက်နွံစုတ်၊ ကြမ်းကြုတ် ကိုလည်း
တသတ်မည်။

အန်ကာရန် ၁၄-ပုဒ်

- ၁။ ကြက်လျှာရွက်စွန်၊ မိုးတိမ်စွန်၊ တမ်းခွန်ကိုလည်း
နသတ်မည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၂။ ပတ်ယတ်သဏ္ဌာန်၊ ယာဉ်ဆဒ္ဒန်၊ ဆင်းကြန်ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၃။ ဘုံနန်းဝေရန်၊ နေရပ်ဌာန်၊ ဗိမာန်ကိုလည်း နသတ်
မည်။
- ၄။ အခါးအငန်၊ စပ်ဖန်ဖန်၊ သင်္ကြန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၅။ မြခြည်စိန်ဖန်၊ ရွှေနားသန်၊ ဖြီးမှန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၆။ အဘိုးသိန်းတန်၊ ရွှေကုန္တန်၊ ဆင်ရန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၇။ တန်ခူးသင်္ကြန်၊ အခါတန်၊ နက်ဖြန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၈။ ရတုရကန်၊ စာသဝန်၊ ကာရန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၉။ အမိန့်တော်ပြန့်၊ မဟာဒန်၊ တမန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၁၀။ စောက်ထိုးပြောင်းပြန်၊ မြေကိုလှန်၊ စွမ်းအန်ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၁၁။ အောက်ထက်စုံနိဆန်၊ အဖန်ဖန်၊ အော့အန်ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၁၂။ နေလလုပ်ခွန်၊ ကြင်လေဟန်၊ ကျေးကျွန်ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၁၃။ ဒေါသစိတ်မာန်၊ လွင်ပြင်းထန်၊ မြှိုဝန်ကိုလည်း နသတ်
မည်။
- ၁၄။ သီတာခုနစ်တန်၊ တောင်ယုဂန်၊ ကုမ္ဘန်ကိုလည်း နသတ်
မည်။

အန်းကာရန် ၁၄ ပုဒ်

- ၁။ ရွှေပြည်ကြငှန်း၊ ဗာရာနန်း၊ သိမ်းမြန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၂။ ဖလားလင်ပန်း၊ ခွက်ယောက်စွန်း၊ မုန်းလွန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၃။ ပြောက်စုံခြယ်သန်း၊ ကာသည့်ပန်း၊ ရက်ကန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၄။ ဖန်ဝါနီမြန်း၊ ပန်းသင်္ကန်း၊ ဆေးစွမ်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၅။ ပတ်ပတ်ရံဝန်း၊ ပိုက်နှယ်တန်း၊ စောင်းရန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၆။ ကံ့ကော်ရွက်ချွန်း၊ ပင်ရိတ်ဝန်း၊ နွဲ့ရွန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၇။ စဉ်လာဥဒါန်း၊ သက်သေညွန်း၊ မော်ကွန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၈။ အာရုံစိတ်မှန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စီးဖြန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၉။ သံနှုတ်ချိုခွန်း၊ ဆိုတိုက်တွန်း၊ လူလွန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၁၀။ ဘိုသိက်မြှောက်သွန်း၊ ဘမရာမြန်း၊ ဦးစွန်းကိုလည်းနသတ်မည်။
- ၁၁။ တေဇာဘုန်းတန်း၊ နေနှယ်ထွန်း၊ သိန်းသန်းကိုလည်းနသတ်မည်။

- ၁၂။ ခါးကြိုးခါးပန်း၊ ချည်နှောင်ပန်း၊ ထူးဆန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၁၃။ စွမ်းအန်ကြီးလွန်း၊ မြတ်ရာကျန်း၊ ကိုခန်း ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၁၄။ သရက်အုန်းထန်း၊ ဟင်း ကစွန်း၊ ရှင်လန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
-

အိန် ကာရန် ၉-ပုဒ်

- ၁။ ရတနာစိန်၊ ဝင်းလျှံထိန်၊ ရောင်ရှိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၂။ အသက်ဇီဝိန်၊ စုတေချိန်၊ ညှိုးပိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၃။ ပဉ္စအလိန်၊ တာဝတိန်၊ ဒေဝိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၄။ မိုးကြိုးပုဆိန်၊ ဝရဇိန်၊ ပစ်ချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၅။ လူသုခမိန်၊ ပြက္ခဒိန်၊ နှိုင်းချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၆။ သင်္ကန်းကထိန်၊ ဖူးမသိန်၊ ငွေချိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၇။ ပညာကဝိန်၊ ရှင်မဟိန်၊ ကျော်ရှိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၈။ မင်းစောဥတိန်၊ ဇေယျသိန်၊ နရိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၉။ နှုတ်သစ္စာကျိန်၊ လူမိန်မိန်၊ ချိုမြိန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
-

အိန်း ကာရန် ၉-ပုဒ်

- ၁။ မျှော်ရှုစိန်းစိန်း၊ တမိုန်းမိုန်း၊ စောင့်ထိန်း ကိုလည်း
နသတ်မည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၂။ ရှင်ပျော် စက်ကျိန်း၊ တဖိန်းဖိန်း၊ လူပြိန်း ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၃။ သင်္ချံသောင်းသိန်း၊ ရေတွက်ကိန်း၊ ချိန်းချက်ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၄။ အသံ ထိန်းထိန်း၊ ပူစပ်ကျိန်း၊ တိန်းညက် ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၅။ ကလက်ကလိန်း၊ မြင်းဆင်ထိန်း၊ ထိန်းကျောင်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၆။ ပိန်းနဲလှေပိန်း၊ စားသည့်ပိန်း၊ သူပြိန်းကိုလည်း နသတ်
မည်။
- ၇။ မိန်းမော ပျော်မှိန်း၊ ကောင်းလို့မှိန်း၊ မိန်းမကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၈။ အမတ်ကာမိန်း၊ ထောင်သည့်မှိန်း၊ ဒေဝိန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၉။ မြည်သံ ဟိန်းဟိန်း၊ ဆ၊ တသိန်း၊ သိန်းဇိုင်းကိုလည်း
နသတ်မည်။

အုန် ကာရန် ၆-ပုဒ်

- ၁။ တောင်ရှိန် ပြင်းဟုန်၊ ငှက်ငဠုန်၊ သုန်သုန်ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၂။ မလည်မသုန်၊ ရေကြောစုန်၊ ဒဂုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။

ခုတ်လကြိမ်

- ၃။ ရောင်းဘောက်သည့်ကုန်၊ ကြေးငွေကုန်၊ လာကုန်
ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၄။ လူဗျက်သူပုန်၊ လမ္မာယုန်၊ ဆင်မုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၅။ ဂိမ္မာန်ကဆုန်၊ လနယုန်၊ လှုပ်တုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
- ၆။ ဆီးနှင်းမြူမှုန်၊ မိုးပဇွန်၊ မြူးခုန်ကိုလည်း နသတ်မည်။
-

အုန်း ကာရန် ၈-ပုဒ်

- ၁။ ရှင်ဘုရင်ဘုန်း၊ မိုးသို့ချုန်း၊ ပျက်ပြုန်းကိုလည်း နသတ်
မည်။
- ၂။ တောင်ပံရှုန်းရှုန်း၊ တဟုန်းဟုန်း၊ ပိတုန်း ကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၃။ လူမြင်တိုင်းမုန်း၊ တစ္ဆေစုံန်း၊ ဆုန်းဆကိုလည်း နသတ်
မည်။
- ၄။ ငုပ်လေစုန်းစုန်း၊ ကျဲနှားရုန်း၊ မျက်မုန်းကိုလည်း နသတ်
မည်။
- ၅။ ခါသင့်ချိန်ဆုန်း၊ တန်ဆောင်မုန်း၊ ပျော်တုန်းကိုလည်း
နသတ်မည်။
- ၆။ သဇင်ဂမုန်း၊ ထန်းနှင့်အုန်း၊ ကုန်းပေါ်ကိုလည်း နသတ်
မည်။
- ၇။ ခွေခွေနှုန်းနှုန်း၊ စာသင်ပုန်း၊ နှိုင်းနှုန်းကိုလည်း နသတ်
မည်။

(၃၀၄)

မန္တလေးမူမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

- ၈။ ပျံလေဖြုန်းဖြုန်း၊ လေသင်ဇုန်း၊ ရှုန်းရှုန်းကိုလည်းနုသတ်
မည်။

အပ် ကာရန် ၀၄-ပုဒ်

- ၁။ ရွှေရင် စမ်းသပ်၊ ဆယ့်ငါးကျပ်၊ ပေ၀လျှပ် ကိုလည်း
ပသတ်ပါ။
- ၂။ ရွှေရင်ချင်းစပ်၊ ပါးချင်းအပ်၊ လက်ထပ်ကိုလည်းပသတ်
မည်။
- ၃။ ရွှေပေ နားကပ်၊ ခေါ်ဆောင်အပ်၊ အကြပ်ကို လည်း
ပသတ်မည်။
- ၄။ အင်္ကျီလက်ကြပ်၊ ပါးလျှပ်လျှပ်၊ လက်စွပ် ကိုလည်း
ပသတ်မည်။
- ၅။ ကိုယ်ဟန် သွယ်သပ်၊ တခုလပ်၊ နှုတ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၆။ အိမ်ခြေ တွင်းစပ်၊ အရပ်ရပ်၊ မလပ် ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၇။ ကြယ်သီးရွှေအပ်၊ အရပ်ရပ်၊ တည်းစပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၈။ ရွှေကြာပွင့်ချပ်၊ ကမ္ဘာကပ်၊ တင့်အပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၉။ တရားစေ့စပ်၊ ဆင်ခြေတပ်၊ ရိုးစွပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၁၀။ မြေမှတုပ်ပျပ်၊ ကြောက်၍ဝပ်၊ ပျပ်ဝပ် ကိုလည်း
ပသတ်မည်။
- ၁၁။ ပါးပါးချပ်ချပ်၊ ငှက်ပျောဖပ်၊ သစ်တပ် ကိုလည်း
ပသတ်မည်။
- ၁၂။ ခြေနှင်းဖိုနပ်၊ သားမြီးယပ်၊ မေးညှပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၁၃။ ထမင်းမနပ်၊ မီးဝယ်နှပ်၊ သနပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၁၄။ တိမ်နှစ်ဘက်ညှပ်၊ ပြက်သည်လျှပ်၊ ကြက်ခွပ် ကိုလည်း
ပသတ်မည်။

အိပ် ကာရန် ၈-ပုဒ်

- ၁။ ကမ္ပည်းတံဆိပ်၊ ရွှေပေလိပ်၊ သိပ်သိပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၂။ ငါးမည်မာရ်နိုပ်၊ ပလ္လင်ထိပ်၊ ရောင်ရိပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၃။ စကားတံဆိပ်၊ တန်းခွန်ရိပ်၊ တောင်ထိပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၄။ မိန်းမနှစ်ကျိပ်၊ ပျော်ကြောင်းသိပ်၊ စက်အိပ် ကိုလည်း
ပသတ်မည်။

- ၅။ မကျဲမစိပ်၊ သစ်ပင်ရိပ်၊ တိမ်လိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
 ၆။ မတုန်မလိပ်၊ ကြာတံဆိပ်၊ လက်ထိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
 ၇။ သည်းခြေသလိပ်၊ သွေးလေနှိပ်၊ မြွေဆိပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
 ၈။ လံက်ဖြင့်နီယံသိပ်၊ မြစ်ကုန်းထိပ်၊ ငါး လိပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။

အုပ် ကာရန် ၂၆-ပုဒ်

- ၁။ ဝိညာဏ်လုပ်လုပ်၊ မိုးနုတ်ရုပ်၊ မြေမြုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
 ၂။ ကေသာဆံအုပ်၊ လှေခေါင်ချုပ်၊ တောင်ကုပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
 ၃။ ခြေကလည်းလှုပ်၊ ချွန်းကအုပ်၊ စောင့်ချုပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
 ၄။ ယပ်ခပ်ခြေဆုပ်၊ ရံကိုယ်လုပ်၊ ပိုက်ထုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
 ၅။ ပေါင်းမြက်သုပ်သုပ်၊ ဟင်းလက်သုပ်၊ ပလုပ်ပလောင်း ကိုလည်း ပသတ်မည်။
 ၆။ ညှိစော်နံပုပ်၊ ဖက်နှင့်ထုပ်၊ စက်ဆုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။

နုတိယကြိမ်

- ၇။ အမျက် ချုပ်ချုပ်၊ မိုးလေ့ချုပ်၊ ချုပ်ချုပ် ကိုလည်း
ပသတ်မည်။
- ၈။ သစ်ပင်ကန့်ချုပ်၊ ပူချုပ်ချုပ်၊ ပခြုပ် ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၉။ စာရင်း ပေါင်းချုပ်၊ တန်းမှချုပ်၊ စာချုပ် ကိုလည်း
ပသတ်မည်။
- ၁၀။ မိန့်တော်အာလုပ်၊ လယ်ယာလုပ်၊ လုပ်ဆေးကိုလည်း
ပသတ်မည်။
- ၁၁။ စဉ်းဖြတ်နုပ်နုပ်၊ ရေသနုပ်၊ လူနုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၁၂။ ကမ္မဇရုပ်၊ ပွဲသိမ်းရုပ်၊ နာမ်ရုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၁၃။ အထွေးအရှုပ်၊ နှာထည့်ရှုပ်၊ နမ်းရှုပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၁၄။ အရေတွန့်ရှုပ်၊ ကောင်ဖားပြုပ်၊ စပ်ပုပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၁၅။ မိုးကတိမ်ပုပ်၊ ဟင်းလျာပုပ်၊ သစ်ပုပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။
- ၁၆။ သစ်ပင်ခင်ပုပ်၊ ချုံဆူးပုပ်၊ ခင်ပုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၁၇။ ရေမြုပ်မြေမြုပ်၊ တိမ်ကောမြုပ်၊ တိမ်မြုပ်ကိုလည်း
ပသတ်မည်။
- ၁၈။ ပုဆစ်လည်းတုပ်၊ ပုဇွန်တုပ်၊ ချည်တုပ်ကိုလည်း ပသတ်
မည်။

(၃၀၀)

မန္တလေးမှန် ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၉။ တံခါးမင်းတုပ်၊ ပျပ်ဝပ်တုပ်၊ တုပ်ကူကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၂၀။ သိမ်းထုပ် ပိုက်ထုပ်၊ အဝတ်ထုပ်၊ လျှောက်ထုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၂၁။ မလံမကုပ်၊ စာရင်းကုပ်၊ တင်းကုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၂၂။ လှည်းပေါင်း ကုပ်ကုပ်၊ ထောင်သည့်ကုပ်၊ လည်ကုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၂၃။ မည်းနက်ကြွပ်ကြွပ်၊ ကြောင်ညိုခုပ်၊ လက်ခုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၂၄။ တသီးတအုပ်၊ ခဲတက်အုပ်၊ ဖုံးအုပ်ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၂၅။ ကုလား ဦးထုပ်၊ ကုလားအုပ်၊ ပိတ်အုပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။
- ၂၆။ တောအုပ်ချုံအုပ်၊ ဉာဏ်ချွန်းအုပ်၊ ခွက်အုပ် ကိုလည်း ပသတ်မည်။

အမ်းကာရန် ၂၀-ပိုဒ်

- ၁။ ပါးကိုလည်းနမ်း၊ ရင်ကိုစမ်း၊ ဖက်ရမ်း ကိုလည်း မသတ်မည်။
- ၂။ တယောက်တကမ်း၊ တယောက်လှမ်း၊ ယာကွမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၃။ မကျင်မကျမ်း၊ လူစိမ်းရှမ်း၊ စုံစမ်းကိုလည်းမသတ်မည်။
 ၄။ မျက်ခွက်ပြည့်လျမ်း၊ မျက်ရည်လွှမ်း၊ အလွမ်းကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၅။ မိအောင်လည်းဖမ်း၊ အရိပ်ဖမ်း၊ ဖမ်းဆီး ကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၆။ ပျမ်းမျှမြီးပျမ်း၊ ရောရောပြွမ်း၊ စင် ပြွမ်း ကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၇။ ဆင်းရဲညှိုးနွမ်း၊ ရူးသွပ်နွမ်း၊ နွမ်းပင်ကိုလည်း မသတ်
 မည်။
 ၈။ နိုးနွမ်းမည်နွမ်း၊ လွန် ကြိုးပမ်း၊ လက်ကမ်း ကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၉။ သန်စွမ်းရဲစွမ်း၊ တတ်မြောက်စွမ်း၊ အစွမ်း ကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၁၀။ ကြမ်းထမ်းဝန်ထမ်း၊ အမှု ထမ်း၊ နို့ ဓမ်း ကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၁၁။ ကွဲလမ်းကြောင်းလမ်း၊ ခရီးလမ်း၊ ခွင့်လမ်း ကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၁၂။ ပဲကြီးပဲလွမ်း၊ ပိုးလှောက်လွမ်း၊ ငယ်ကျွမ်း ကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၁၃။ ဆိုစမ်းပြောစမ်း၊ အရည်ဆမ်း၊ စားဆွမ်း ကိုလည်း
 မသတ်မည်။
 ၁၄။ စုံစမ်းစူးစမ်း၊ ဆင်သည့်ငြမ်း၊ ညစ်ငြမ်း ကိုလည်း
 မသတ်မည်။

- ၁၅။ ငြိမ်းချမ်းခွဲခြမ်း၊ ညနေချမ်း၊ မြေချမ်း ကိုလည်း
မသတ်မည်။
- ၁၆။ မနီးမကမ်း၊ မြစ်သောင်ကမ်း၊ ကွဲလမ်း ကိုလည်း
မသတ်မည်။
- ၁၇။ မိတ်ကျွမ်းကျင်ကျွမ်း၊ ထိုးသည့်ကျွမ်း၊ ဝါဂွမ်းကိုလည်း
မသတ်မည်။
- ၁၈။ ရက်ကန်းစင်ဂွမ်း၊ လူမျိုးဂွမ်း၊ ထောက်လှမ်း ကိုလည်း
မသတ်မည်။
- ၁၉။ အပြည့်တင်းကျမ်း၊ တံသုတ်ကျမ်း၊ စာကျမ်း ကိုလည်း
မသတ်မည်။
- ၂၀။ စီခင်းသည့်ကြမ်း၊ လွန်ကြော့ကြမ်း၊ ကြမ်းထမ်းကိုလည်း
မသတ်မည်။

အိမ်ကာရန် ၈-ပုဒ်

- ၁။ လောကီစည်းစိမ်၊ နန်းရွှေအိမ်၊ ရိပ်ငြိမ်ကိုလည်း မသတ်
မည်။
- ၂။ ဆေးလေးငြိမ်းသိမ်၊ လွန်မွေ့သိမ်၊ ဂုဏ်သိမ် ကိုလည်း
မသတ်မည်။
- ၃။ ငယ်ငယ်သိမ်သိမ်၊ နန်းချည်လိမ်၊ ပန်းထိမ် ကိုလည်း
မသတ်မည်။
- ၄။ မဖျင်းမသိမ်၊ ရေမှာစိမ်၊ တင်းတိမ်ကိုလည်းမသတ်မည်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၅။ နှလုံးမငြိမ်၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ စိုးရိမ်ကိုလည်းမသတ်မည်။
၆။ အနက်အတိမ်၊ ကွယ်ဝှက်လိမ်၊ ထိမ်ပင်ကိုလည်းမသတ်မည်။
၇။ ရန်ကိုနှင်းနှိမ်၊ ရှိခိုးနှိမ်၊ ဖျင်းသိမ်ကိုလည်း မသတ်မည်။
၈။ ကျောင်းဘုရားသိမ်၊ ဝါးနှယ်ကြိမ်၊ လိမ်မော်ကိုလည်း မသတ်မည်။
-

အုံ့ကာရန် ၂၁-ပုဒ်

- ၁။ တဲအုံ့ ဆေးအုံ့၊ သောသောအုံ့၊ ပျားအုံ့ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
၂။ သုံးစားမကု၊ လွန်ကုလုံ၊ ကုင်ကိုလည်းသေးသေးတင်။
၃။ ယုံကျုံမှတ်ကျုံ၊ သည်နှစ်ကျုံ၊ ပင့်တုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
၄။ ကြိုက်ကြုံသကြုံ၊ ဝိသုကြုံ၊ ရစ်တုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
၅။ မြေခုံမွှောက်ခုံ၊ တရားခုံ၊ စည်းခုံးကိုလည်းသေးသေးတင်။
၆။ မြတ်ကောဏဂုဏ်၊ ဟင်းရွက်ဂုဏ်၊ ဇောချုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
၇။ ပန်းခြုံ လုံခြုံ၊ ပိုက်ထွေးခြုံ၊ သည်ခြုံ ကိုလည်း သေးသေးတင်။
၈။ ရေငုံနှုတ်ငုံ၊ ပွင့်ဖူးငုံ၊ မောင်ငုံကိုလည်း သေးသေးတင်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၉။ စေ့စုံပြည့်စုံ၊ တောရပ်စုံ၊ စုံစမ်းကိုလည်းသေးသေးတင်။
 ၁၀။ လက်ဆုံပေါင်းဆုံ၊ ကျည်ပွေ့ဆုံ၊ မဇ္ဈိကိုလည်း သေးသေးတင်။
 ၁၁။ ပြုတုံမတုံ၊ ရွှေတုံ၊ ကျိုင်းတုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
 ၁၂။ မွေးထုံညာထုံ၊ နိယတုံ၊ တိတ္ထုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
 ၁၃။ မီးပုံကင်းပုံ၊ စု၍ပုံ၊ ထုံးပုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
 ၁၄။ ပုံတောင်းအပုံ၊ တီးသည့်ပုံ၊ ရုပ်ပုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
 ၁၅။ လှံတုံနတ်တုံ၊ ဗိမာန်တုံ၊ ကြာမုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
 ၁၆။ မုလ္လာကြေးမုံ၊ အိမ်ရိပ်မြုံ၊ မုညင်း ကိုလည်း သေးသေးတင်။
 ၁၇။ မိန်းမအမြုံ၊ အနာမြုံ၊ ကြက်မြုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
 ၁၈။ ကြည်ရုံဝန်းရုံ၊ တော်တန်ရုံ၊ ကျူရုံကိုလည်း သေးသေးတင်။
 ၁၉။ ကုသိနာရုံ၊ ထူပါရုံ၊ အာရုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
 ၂၀။ ဗဒုံအလုံ၊ အချမ်းလုံ၊ သက်လုံကိုလည်းသေးသေးတင်။
 ၂၁။ ဘေးလုံရန်လုံ၊ ယွန်းဇလုံ၊ မီးလုံကိုလည်း သေးသေးတင်။

အုံးကရန် ၁၄-ပုဒ်

- ၁။ ခေါင်းအုံး မီးအုံး၊ မြို့ပြကျုံး၊ ဆင် ကျုံး ယူကျုံး
 သေးသေးတင်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၂။ ကြုံးဝါး သံကြုံး၊ လူပခုံး၊ ညှိုးချုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၃။ မြုပ်လေစုံးစုံး၊ တကိုယ်လုံး၊ ငှက်ငှုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၄။ အစအဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ ပျောက်ဆုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၅။ ရှံနှစ်မြေနှုံး၊ ထည့်သည့်ပုံး၊ ပိတ်ဖုံးကိုလည်းသေးသေးတင်။
- ၆။ နတ်ကြီးတောင်ပြုံး၊ ပွားပြန်ပြုံး၊ ရှင်ပြုံးကိုလည်းသေးတင်။
- ၇။ ရင်ဖုံးမီးဖုံး၊ ရွာရမုံး၊ သမုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၈။ ငါးထောင်သည့်မြုံး၊ စု၍စုံး၊ ရုံးပင်ကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၉။ စုရုံးပေါင်းရုံး၊ ပန်းကြက်ရုံး၊ လွတ်ရုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၁၀။ ဆေးလုံးဝါးလုံး၊ ခြေသလုံး၊ မှိုင်းလုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၁၁။ လဲလေတုံးလုံး၊ တလလုံး၊ သစ်လုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၁၂။ မင်းသုံး စိုးသုံး၊ စွဲလက်သုံး၊ ကျင့်သုံးကိုလည်း သေးသေးတင်။
- ၁၃။ အားသုံး ဖျင်းသုံး၊ ကုန်အောင်သုံး၊ သုံးဂဏန်းကိုလည်း သေးသေးတင်။

၁၄။ သံပဟု်းစုံ၊ တောကျားဟု်း၊ ဟု်းနတ်ကိုလည်း သေး
သေးတင်။

အံ ကာရန် ၁၁-ပုဒ်

၁။ စကားရွှေလှုံ၊ နတ်မြင်းပျံ၊ တိမ်ယံကိုလည်း သေးသေး
တင်။

၂။ တခါတရံ၊ လောကဓံ၊ ဆက်ဆံကိုလည်း သေးသေးတင်။

၃။ ချစ်ကျမ်းရည်ငံ၊ လက်ထပ်ခံ၊ မောင်နှံကိုလည်း သေး
သေးတင်။

၄။ အသက်ရုပ်နံ၊ ကိုယ်တလံ၊ ဘုန်းကံကိုလည်း သေးသေး
တင်။

၅။ ရွှေပြည်ပုဂံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၊ ဆိတ်ညံကိုလည်း သေးသေးတင်။

၆။ ယပ်လေညှင်းခံ၊ ငှက်နှယ်ပျံ၊ ဝေးလံကိုလည်း သေးသေး
တင်။

၇။ ရွေးကထု်းစံ၊ ဆွမ်းတော်ခံ၊ စီမံကိုလည်း သေးသေးတင်။

၈။ ကြိုးကြိုးနွံနွံ၊ စာပေအံ၊ ညံညံကိုလည်း သေးသေးတင်။

၉။ လှူစိမ်းလှူဆွံ၊ လက်ရွှေံ၊ ဝက်ဝံကိုလည်း သေးသေးတင်။

၁၀။ ပုပ်စင်ညှိနံ၊ စက်ဆုပ်ရွံ၊ ရေနံကိုလည်း သေးသေးတင်။

၁၁။ ရွှေတောင်မင်းဝံ၊ ကျောက်ဂဝံ၊ ဂဝံတေ့ကိုလည်း သေး
သေးတင်။

မြန်မာသံပေါက် သတ်ပုံလင်္ကာပြီး၏။

ဒုတိယကြိမ်

စကားဖို စကားမ

- က။ ကက ခုန့်ခုန့်၊ ကယု ကယင်၊ ကသုတ် ကသက်၊ ကတိုက်
ကရိုက်၊ ကလေ ကဝ၊ ကလေး ကလား၊ ကလီ ကမာ၊
ကလန် ကဆန်၊ ကသိ ကအောက်၊ ကရော် ကမယ်၊
ကဒေါ ကမျော၊ ကနွဲ့ ကရ၊ ကလေကချေ။
- ခ။ ခခ ယယ၊ ခနိုး ခနဲ့၊ ခခ ယမ်းယမ်း၊ ခုန့်ခုန့် မင်မင်၊
ချေချေငံငံ၊ ချဲ့ချဲ့ပြစ်ပြစ်၊ ချစ်ချစ်ခင်ခင်၊ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့၊
ချိုချိုချဉ်ချဉ်၊ ခိုးလိုးလုလု၊ ခူးခူးခပ်ခပ်၊ ခြိုးခြိုးခြံခြံ။
- ဂ။ ဂွတီး ဂွတ၊ ဂယောက် ဂယက်၊ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပိုင်၊ ဂမန်း
ဂတန်း၊ ဂမူး ရှူးထိုး၊ ဂလယ် စကား၊ ဂလံ ဂလား၊
ဂဃ နဏ။
- င။ ငါးပိ ငါးပက်၊ ငေါက် ငေါက် ငန်းငန်း၊ ငေါ်တော်
ငေါက်တောက်၊ ငိုးတိုး ငုတ်တုတ်၊ ငေးတိ ငေးတေး၊
ငိုင်တိငိုင်တိုင်။
- စ။ စကောစက၊ စကားကြီးစကားကျယ်၊ စကားဖိုစကားမ၊
စကားစမြည်၊ စနောင့်စနင်း၊ စရံစက၊ စလုံးစခု၊ စာစီ
စာကုံး၊ စိစိစပ်စပ်၊ စိစိပေါက်ပေါက်၊ စုတ်စုတ်နုနု၊
စုတ်စုတ်ပဲပဲ၊ စုစုစောင့်စောင့်၊ စောစောစီးစီး၊ စည်စည်
ကားကား၊ စွန့်စွန့်စားစား၊ စပ်မိစပ်ရာ၊ စိတ်နေစိတ်ထား၊
စိတ်ကူး စိတ်ကန်း၊ စိုစိုစုတ်စုတ်။
- ဆ။ ဆာဆာ လှောင်လှောင်၊ ဆီဆီ လျော်လျော်၊ ဆူဆူ
ဆောင့်ဆောင့်၊ ဆူဆူညံ့ညံ့၊ ဆဲဆဲဆိုဆို၊ ဆန်ကွဲဆန်ညှာ၊
ဆင်ခြေဆင်လက်။

- ဇ။ ဇဝေ ဇဝါ၊ ဇနောင့်ဇနင်း၊ ဇိုးဇိုးဇတ်ဇတ်။
- ဈ။ ဈေးသူ ဈေးသား၊ ဈေးသွား ဈေးလာ၊ ဈေးဝယ် ဈေးဆစ်၊ ဈေးရောင်း ဈေးဝယ်။
- ည။ ညိုးညိုးညံ့ညံ့၊ ညည်းညည်း၊ ညု ညု၊ ညီညီညာညာ၊ ညာတာပါတေး၊ ညက်ညက်ညောညော၊ ညစ်ညစ် ညမ်းညမ်း၊ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ်၊ ညီညီညွတ်ညွတ်၊ ညစ်တီး ညစ်ပတ်။
- တ။ တခါ၊ တရံ၊ တခါ၊ တလေ၊ တခမ်းတနား၊ တစေ့ တစောင်း၊ တဆိတ်တအိတ်၊ တပင်တပန်း၊ တပွဲတလမ်း၊ တပြေတရွာ၊ တပို့တပါး၊ တလုပ်တဆုပ်၊ တသားတသွေး၊ တအံ့တဩ၊ တိတ်တိတ်တာတာ၊ တော်တော်တန်တန်၊ တင့်တင့်တယ်တယ်၊ တွတ်တီးတွတ်တာ၊ တောက်တီး တောက်တဲ့၊ တိုက်ကြီး၊ တာကြီး၊ တောင့်တောင့်တင်းတင်း၊ တို့ကဆိတ်တို့ကနုနု၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ်။
- ထ။ ထိထိ ရောက်ရောက်၊ ထိထိ မိမိ၊ ထူထူထဲထဲ၊ ထူးထူးထွေထွေ၊ ထွေထွေထူးထူး။
- ဒ။ ဒေါက်ဒေါက် ဒက်ဒက်၊ ဒေါင်ဒေါင် ဒင်ဒင်၊ ဒိုးဒိုး ဒေါင်ဒေါင်။
- န။ နမော်နမဲ့၊ နမိ နမြော၊ နတီး နတ၊ နမော်မိ နမာမဲ့၊ နားစွန် နားဖျား၊ နားနား နေနေ၊ နားပူ နားဆာ၊ နီးနီး နားနား၊ နူးနူး နပ်နပ်၊ နွဲ့နွဲ့ နောင်၊ နောင်၊ နမေ့နမော၊ နည်းနာနယ၊ နစ်နစ်နာနာ၊ နောက်ဖေး၊ နောက်ဖိ၊ နိုင်နိုင်နင်းနင်း၊ နောင်လာ နောက်သား၊ နဲ့တိနဲ့နဲ့။

- ပ။ ပလူးပလဲ၊ ပလုပ် ပလောင်း၊ ပါချီပါခွဲ၊ ပိပိပြားပြား၊
 ပီးပီး ပျောက်ပျောက်၊ ပူစပ် ပူလောင်၊ ပူဇော် ပသ၊
 ပေါတီး ပေါတော့၊ ပေါပေါပါးပါး၊ ပေတိပေကပ်၊
 ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း၊ ပုံတိုပတ်စ၊ ပြာတိပြာတာ၊
 ပြာရီး ပြာရာ၊ ပြူးတူးပြဲတဲ၊ ပြူးတူး ပြောင်တောင်၊
 ပြေပြေ ပြစ်ပြစ်၊ ပြောမိပြောရာ၊ ပြော့ပြော့ ပြောင်း၊
 ပြောင်း၊ ပျော်ပျော် ပါးပါး။
- ဖ။ ဖရိုဖရဲ၊ ဖူးဖူး မျှော်မျှော်၊ ဖေးဖေး မမ၊ ဖူးဖူးဖိဖိ၊
 ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန်။
- ဗ။ ဗလီ ဗဇာ၊ ဗလိ ဗဇာတ်၊ ဗေဗေ ဗုဗု။
- ဘ။ ဘုစုခရ၊ ဘိုးဘေး ဘီဘင်၊ ဘရမ်းဘတာ၊ ဘရောက်
 ဘယက်၊ ဘာသာ ဘာဝ။
- မ။ မကွေ့ မကွာ၊ မခိုင်မခံ၊ မညီမညွတ်၊ မတွေး မတော၊
 မတောင့်မတင်း၊ မတောင့်မတ၊ မတော်မတရား၊ မနေ
 မနား၊ မနှမ်းမနယ်၊ မပင်မပန်း၊ မပြုမပြင်၊ မရှိ မရှား၊
 မရေမရာ၊ မသိမသာ၊ မလှုပ်မရွက်၊ မော့တီးမော့တော့၊
 မူးမူးမောက်မောက်၊ မက်မက်မောမော၊ မွေးမွေးမွှ်မွှ်၊
 မိုမို မောက်မောက်၊ မောင်းမ မိဿ၊ မှောက် မှောက်
 မှားမှား၊ မှုတ်တိမှုတ်မှား၊ မြှူစွန်မြှူနား၊ မြှူသုမြှူသား။
- ယ။ ယုယုယယ၊ ယီးတီး ယောင်တောင်၊ ယုတ္တိ ယုတ္တ၊
 ယိုင်တီး ယိုင်တိုင်။
- ရ။ ရသေ့ရဟန်း၊ ရီးတီးရားတား၊ ရက်ရက် ရောရော၊ ရောင်တီး
 ရောင်တ၊ ရပ်ဆွေရပ်မျိုး၊ ရပ်မိရပ်ဖ၊ ရိုးတိုးရွာ၊ ရိုးတိုး

- ရိတ်တိတ်၊ ရှူးရှူးရှဲရှဲ၊ ရှောရှောရှူရှူ၊ ရွာစွန်ရွာဖျား၊
ရှက်ကိုးရှက်ကန်း၊ ရှတ်တီး ရှတ်တ၊ ရှပ်တီးရှပ်ပြာ။
- လ။ လူကြီး လူကောင်း၊ လူပေါ် လူဇော်၊ လူစုလူဝေး၊
လူးလူး လှိုမ့်လှိုမ့်၊ လေးဘက် လေးတန်၊ လက်သီး
လက်မောင်း၊ လက်ရေး လက်သား၊ လှိုက်လှိုက် လွဲလွဲ၊
လှိုက်လှိုက်လှော့လိုက်၊ လောက်လောက် လားလား။
လိမ့်လိမ့် လဲလဲ။
- ဝ။ ဝါဝါဝင်းဝင်း၊ ဝိုးဝိုးဝါဝါ၊ ဝေလီဝေလင်း၊ ဝေ့တီး
ဝေ့လယ်၊ ဝင့်ဝင့်ဝါဝါ၊ ဝိုးတိုးဝါးတား။
- သ။ သိသိသာသာ၊ သူကြီးသူမ၊ သူခိုးသူဝှက်၊ သူပုန်သူကန်၊
သေးသေး သိန်သိန်၊ သေးသေး သွယ်သွယ်၊ သံဖိုသံမ၊
သွေးရိုးသားရိုး၊ သွေးတူသားတူ၊ သွေးချင်းသားချင်း၊
သိပ်သိပ်သဲသဲ၊ သိပ်သိပ်သည်းသည်း၊ သုတ်သီးသုတ်ပြာ၊
သိုသိုသိပ်သိပ်။
- ဟ။ ဟာလာ ဟင်းလင်း၊ ဟေးလား ဟားလား၊ ဟေးဟေး
ဟားဟား။
- အ။ အကွက် အကွင်း၊ အကျင့် အကြံ၊ အခိုက် အခါ၊ အချိန်
အခါ၊ အချိန်း အချက်၊ အချို အချဉ်၊ အချိုး အချပ်၊
အစားအစာ၊ အတီးအတ၊ အတိုင်းအထွာ၊ အပူအပင်၊
အပြုအပြင်၊ အလယ်အလတ်၊ အဟုတ်အဟတ်၊ အူသေး
အူမား၊ အေးတိ အေး တေး၊ အိုးတိုး အောင့်တောင့်၊
အိမ်ကြို၊ အိမ်ကြား။

စကားစုံတွဲများ

စကားမေ့ စကားနှောက်၊ စကားလျှောက် စကားထာ၊
စကားသွား စကားလာ၊ စကားညှာ စကားနှိပ်၊ စကားမိတ်
စကားလှယ်၊ စကားဖယ် စကားသွေး၊ စကားလေးစကားပေါ့၊
စကားလျော့ စကားတင်း၊ စကားသွင်းစကားမြူး၊ စကားချူ
စကားခေါ်၊ စကားချော် စကားယှက်၊ စကားဝှက် စကားဖန်၊
စကားတန် စကားနှိပ်၊ စကားရိပ် စကားဖမ်း၊ စကားဆန်း
စကားမွေး၊ စကားထွေး စကားလှိုင်း၊ စကားခိုင်း စကားသာ၊
စကားနာ စကားငေး၊ စကားမေး စကားလျှောက်၊ စကား
နှောက် စကားသင်၊ စကားတင် စကားတည်၊ စကားရှည် စကား
တို၊ စကားဖို စကားမ၊ စကားလှ စကားပင်၊ စကားနှင်စကား
ဆုံး၊ စကားရှုံး စကားနှိုင်း၊ စကားပိုင် စကားဖြေ၊ စကားနေ
စကားပွ၊ စကားကြံ စကားတတ်၊ စကားနှပ် စကားသိပ်၊ စကား
ချိပ် စကားသွမ်း၊ စကားချမ်း စကားမွတ်၊ စကားတပ် စကား
လော၊ စကားပြော စကားသွေ၊ စကားသေ စကားရှင်၊ စကား
ရှင် စကားအုပ်၊ စကားချုပ် စကားမြောက်၊ စကားချောက်
စကားဟိန်း၊ စကားချိန်း စကားနေ။

ပုတ္တောဝါဒ ဆုံးမစာမူ။

ဒုတိယကြိမ်

မင်္ဂလာ သံပေါက်

အသေဝန်၁၀

- ၁။ သူမိုက်ဆိုလျှင်- ရှောင်သွေလဲ့လို့၊
မမှီဝဲနဲ့ -ကင်းအောင်နေ။
ပညာရှိကို-အရှည်တဲလို့၊
မှီဝဲဆည်းကပ်-နည်းယူစေ။
သုံးပါးရတနာ-မိဘများနှင့်၊
ဆရာသမားကို-ပူဇော်လေ။
ချမ်းသာကိုပေး-ဆက်ဆံရေး၊
မျှော်တော့သုံးချက်ပေ။
အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ပတိရူပ

- ၂။ ကုသိုလ်ပညာ-ဥစ္စာရဘို့၊
သင့်ရာဒေသ-အမြဲနေ။
ရှေးကတင်ကြို-ပြုခဲ့ဘူးသည့်၊
ကောင်းမှုအထူး-ရှိပါစေ။
မိမိကိုယ်ကို-ကောင်းအောင်ထိန်းလို့၊
မတိမ်းစေနဲ့-ဆောက်တည်လေ။
ဥစ္စာကိုပေး-နေထိုင်ရေး၊
မျှော်တော့သုံးချက်ပေ။
အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဗာဟုသစ္စဉ္စ

- ၃။ တတ်ကောင်းတတ်ရာ-ဟူသမျှ၊
ကြားမြင်သုတ-ရှိပါစေ။

ဒုတိယကြိမ်

အိုးအိမ်တည်ထောင်- ဝမ်းစာရေးနဲ့၊
 အသက်မွေးဘို့-တတ်သင်လေ။
 လူနှင့်ဆိုင်ရာ-ကျင့်ဝတ်များကို၊
 ကောင်းစွာသင်ကြား-နားလည်စေ။
 မှန်ကန်ယဉ်ကျေး-ချိုသာအေး၊
 ဆိုရေးတတ်ပါစေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

မာတာပိတု

၄။ မြင့်မိုရ်ရွှေတောင်-မိဘကြွေးကို၊
 ကောင်းစွာဆပ်ပေး-ဝတ်ကျေကျေ။
 ကြွေးသစ်ချကာ- သားနှင့်မယားကို၊
 မြှောက်စားချီးမြှင့်-ဝတ်ကုန်စေ။
 အလုပ်တာဝန်-မလစ်ဟင်းနဲ့၊
 အပြစ်ကင်းအောင်-လုပ်ပါလေ။
 စည်းစိမ်ကိုပေး-ဆက်ဆံရေး၊
 မျှော်တွေးသုံးချက်ပေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဒါနဉ္စ

၅။ သုံးတန်စေတနာ-ဖြူစင်လန်းလို့၊
 ပေးကမ်းဝေမျှ-လှူနိုင်စေ။
 ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်ကြံ-မမှိုက်မှားနဲ့၊
 သုစရိုက်တရားကို-ကျင့်ပါလေ။
 ဆွေမျိုးတွေကို-ပစ်မထားနဲ့၊

ဒုတိယကြိမ်

သင်္ဂဟတရားနှင့်-ချီးမြှောက်လေ။
 သန့်စင်ပြစ်မှိုး-လူထုကျိုး၊
 သည်ပိုး ရှက်ဆောင်စေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

အာရတီ

၆။ မကောင်းမှုတွေ-ဟူသမျှကို၊
 မတွေ့ခင်က-ရှောင်ကြဉ်လေ။
 တွေ့ကြုံလာရင်-မလွန်ကျူးနဲ့၊
 အထူးသဖြင့်-စောင့်စည်းနေ။
 အရက်သေစာ-မသောက်စားနဲ့၊
 မှောက်မှားတတ်တဲ့-အရာပေ။
 လုပ်ကိုင်ပြောကြား-သတိထား၊
 တရားမမေ့စေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဂါရဝေဝါစ

၇။ အသက်ဂုဏ်ဝါ- ကိုယ့်ထက်ကြီးက၊
 ဆည်းကပ်ခံစား-ရှိသလေ။
 မာနတံခွန်-ဂုဏ်မကြန့်၊
 ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ-အမြဲနေ။
 လောဘအပို-လိုမလိုက်နဲ့၊
 ကိုယ်ထိုက်တာနဲ့-ကျေနပ်လေ။
 ကိုယ့်ပေါ်ပြူးဘူး-သို့ကျေးဇူး၊
 အထူး သိတတ်စေ။

ဒုတ္တိယကြိမ်

ကောင်းကျိုးဆင့်ပွား-မြတ်တရား၊
 နာကြား မပြတ်ပေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ခန္တီစ

- ၈။ ဝတ်စားနေထိုင်-ရန်ခပ်သိမ်း၊
 စိတ်ကိုချုပ်ထိန်း-သည်းခံလေ။
 ကျိုးကြောင်းပြသွန်-ဆုံးမစကားကို
 ပြောကြားလာက-နာလွယ်စေ။
 သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်-ဟူသမျှကို၊
 မကြာခဏ-တွေ့ဆုံလေ။
 သဘာဝတရား-မှန်ကန်ရေး၊
 ဆွေးနွေးမပြတ်ပေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

တပေါစ

- ၉။ လောကီအာရုံ-ဇိမ်ယစ်မှုးလို့၊
 ပျော်မကျူးနဲ့-ခြိုးခြံလေ။
 မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ်-လက်ကိုင်သုံးလို့၊
 သူမြတ်ကျင့်ထုံး-ယွင်းမသွေ။
 လေးပါးသစ္စာ-ဉာဏ်မြင်ကြည့်လို့၊
 အမှန်သိအောင်-ကြိုးစားလေ။
 ဒုက္ခလွတ်ကင်း-နိဗ္ဗာန်ချဉ်း၊
 အလင်းပေါက်ပါစေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဒုတိယကြိမ်

ဖဋ္ဌဿ

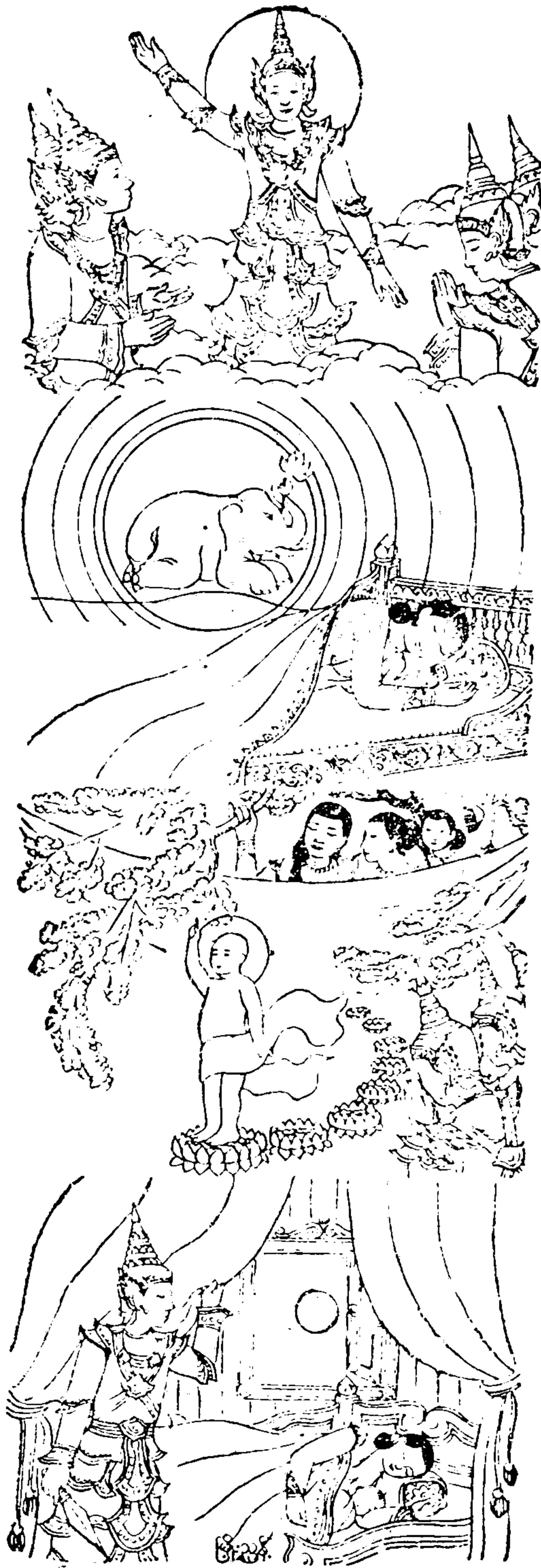
၁၀။ ဆင်းရဲချမ်းသာ-သဘာဝကို၊
 တွေ့ကြုံနေကျ-လူတိုင်းပေ။
 ကောင်းဆိုးနှစ်တန်-အစုံတဲလို့၊
 တလဲစီလဲ-အမြဲနေ။
 လောကဓံကြုံ-မဖြုန်တန်းပေါ့၊
 မတုန်စမ်းနဲ့-စိတ်ခိုင်စေ။
 သောကကိုထိန်း-ရမ္မက်သိမ်း၊
 အေးငြိမ်းချမ်းသာနေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

မင်္ဂလာ အကျိုး

၁၁။ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ-မင်္ဂလာကုန်းကို၊
 လိုက်နာကျင့်သုံး-ပန်သူတွေ။
 စီးပွားချမ်းသာ-ကြက်သရေတိုးလို့၊
 ကောင်းကျိုးစည်ပွင့်-တဝေဝေ။
 ဘေးရန်ကင်းကွာ-ချစ်သူပေါ်လို့၊
 စိတ်ရောကိုယ်ရော-ချမ်းသာမလေ။
 ပြောဆိုကြံဆ-ဆောင်သမျှ၊
 အောင်ရမည်-ကိုန်းသေ....
 အဲဒါကြောင့်-ပန်ကြဆင်ကြ
 မင်္ဂလာ ပန်းခိုင်တွေ။

ဗုဒ္ဓအကြောင်း သိကောင်းစရာများ

- ၁။ အလောင်းတော် နတ်သား ဖြစ်စဉ်က အမည်
သေတကေတုနတ်သား။
- ၂။ ဘုရားအလောင်းတော်— သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား။
- ၃။ ဘုရားအလောင်း၏ခမည်းတော်— သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး။
- ၄။ ဘုရားအလောင်း၏မယ်တော်— မဟာမာယာဒေဝီ။
- ၅။ မိထွေးတော်— ဂေါတမီ။
- ၆။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ကြင်ယာတော်— ယသော်ဓရာဒေဝီ။
- ၇။ သားတော်— ရာဟုလ္လာမင်းသား။
- ၈။ တိုင်းပြည်— ကပ္ပိလဝတ်ပြည်။
- ၉။ ဘုရားဘွဲ့တော်— ဂေါတမဘုရား။
- ၁၀။ ပဋိသန္ဓေတည်ချိန်— မဟာသက္ကရာဇ် (၆၇-ခုနှစ်)
ဝါဆိုလပြည့် [ကြာသပတေးနေ့]။
- ၁၁။ ဖွားတော်မူသောနေ့— မဟာသက္ကရာဇ် (၆၈-ခုနှစ်)
ကဆုန်လပြည့် [သောကြာနေ့]။
- ၁၂။ ထီးနန်းဆက်ခံသော အသက်— (၁၆) နှစ်။
- ၁၃။ နန်းစည်းစိမ် ခံစားသောနှစ်— (၁၃) နှစ်။
- ၁၄။ တောထွက်သော အသက်— (၂၉) နှစ်။
- ၁၅။ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်သောနှစ်— (၆) နှစ်။
- ၁၆။ ဘုရားဖြစ်သောအသက်— (၃၅) နှစ်။
- ၁၇။ ဝါတော်— (၄၅) ဝါ။
- ၁၈။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောနှစ်— မဟာသက္ကရာဇ် (၁၄၈-ခုနှစ်)
ကဆုန်လပြည့်နေ့ [အင်္ဂါနေ့]။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုး

ကြာသပတေး

သန္ဓေယူ

၁။ သုံးလူ့ရှင်ပင်၊
ကျွန်ထိပ်တင်၊
သောင်းခွင် စကြဝဠာ၊
နတ်ဗြဟ္မာတို့၊
ညီညာရုံးစု၊
တောင်းပန် မှုကြောင့်၊
ရတုနဂို၊
ရွန်းရွန်းစိုသည်၊
ဝါဆိုလပြည့်၊
ကြက်မင်းနေဝယ်၊
ချမ်းမြေ့ ကြည်ဖြူ၊
သန္ဓေယူသည်၊
နတ်လူငြိမ်းဘို့၊
ကိုန်းပါကို။

သောကြာ

ဗူးမြင်

၂။ သန္ဓေယူကာ၊
ဆယ်လကြာသော်၊
မဟာသက္ကရာဇ်၊
ခြောက်ဆယ်ရှစ်ကြိမ်၊

ကဆုန်လပြည့်၊
 သောကြာနေ့ဝယ်၊
 ချမ်းမြေ့စုံစီ၊
 လူမွန်၌၊
 မဟိလ္လိက်ဆူ၊
 ဖွားတော်မူသည်၊
 နတ်လူအောင်မျိုး၊
 လမ်းပါကို။

တနင်းလာ

တောထွက်

၃။ ဖွားမြင်မြောက်သော်၊
 ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရွယ်၊
 မျိုးနုနယ်၌၊
 သုံးသယ်ရွှေနန်း၊
 သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊
 ဆယ့်သုံးနှစ်လျှင်၊
 ဘုန်းသစ် လျှံလှ၊
 စံတော်မူ၍၊
 ရွယ်မူနုဖြိုး၊
 နှစ်ဆယ့်ကိုးဝယ်၊
 လေးမျိုးနိမိတ်၊
 နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊
 ရွှေစိတ်ငြင်ငြိ၊
 သံဝေပိုက၊

ဝါဆိုလပြေ၊ ကျားမင်းနေဝယ်၊
ချမ်းမြေ့ရဂူ၊ တောရပ်လှံသည်၊
စုံမြိုင်ပင်ရိပ် ခမ်းမှောက်၊

ဗုဒ္ဓဟူး

ဘုရားဖြစ်

၄။ တောရပ်မြိုင်ပေ၊ ခြောက်နှစ်ကျော်၍၊
ခါတော်တပုံ၊ ပွင့်ချိန်ကြုံက၊
ကဆုန်လပြေ၊ ဆင်မင်းနေဝယ်၊
မြေပရမေ၊ ပလ္လင်ဗေဒက၊
ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ဗိတုနီထီးနှင့်၊
မငြီးကြည်ဖြူ၊ နေတော်မူလျက်၊
ရန်မြို့ခပင်း၊ အမှိုက်သင်းကို၊
အရှင်းပယ်ဖျောက်၊ အလင်းပေါက်ကာ၊
ထွန်းတောက် ဘုန်းတော်၊
သောင်းလုံးကျော်သည်၊
သုံးဘော်လူတို့ ငြမ်းပါကို။

စနေ

တရားဦးဟော

၅။ ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂဒါသို့၊
စကြာရွှေဖွား၊ ဖြန့်ချိသွား၍၊
ငါးပါးဝဂ္ဂ၊ စုံအညီနှင့်၊
မဟိတသောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊
ခညောင်းကပ်လာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအား၊

ဒုတိယကြိမ်

ဝါဆိုလပြေ စနေနေ့ဝယ်၊
 ကြေ့ကြေ့လျှံတက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊
 မိန့်မြှောက်ထွေပြား၊ ဟောဖော်ကြားသည်၊
 တရားနတ်စည် ရှမ်းတယ်ကို၊

အင်္ဂါ
 ဗရိနိဗ္ဗာန်စံ

၆။ တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရှမ်းလည်က၊
 သုံးမည်ဘုံထိုက်၊ တသောင်းတိုက်ဝယ်၊
 ကျွတ်ထိုက်သသူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊
 သတ္တဝါကို၊ ခေမာသေသင်သို့၊
 ဖောင်ကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့ပြီးခါ၊
 ဝါလေးဆယ့်ငါး၊ သက်ကားရှစ်ဆယ်၊
 စုံပြည့်ကြွယ်က၊ ရာလေးဆယ်ရှစ်၊
 သက္ကရာဇ်စယ်၊ နယ်မလွှာတိုင်း၊
 စံနှိုင်းမယုတ်၊ ကုသိန္ဒာရုံ၊
 အင်ကြင်းစုံ၌၊ ကဆုန်လပြေ၊
 အင်္ဂါနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့နိဗ္ဗူ၊ စံစော့မူသည်၊
 ဝန်ဆူသောင်းလုံး ကျော်တယ်ကို။

တနင်္ဂနွေ
 ဧတဇောဇာတ်လောင်

၇။ နိဗ္ဗူစံပြီ၊ ရှုမအီသား၊
 သိင်္ဂရွှေလျော်၊ အလောင်းတော်ကို၊
 ဒုတိယကြိမ်

ထိုရော်ကဆုန်၊ လဆုတ်ကြုံ၍၊
 ဂဠုန်နေဝယ်၊ ခိုးငွေမနေဘဲ၊
 ဓာတ်တေဇောလျှင်၊ ရှင်စောဉာဏ်စက်၊
 ဓိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့်၊ လျှံတက်ကော်ရော်၊
 မီးပူဇော်သည်၊ မေ့တော်ရှစ်စိတ် ကြွင်းတယ်ကို။
 ထိုခနစ်နေ၊ သာချမ်းမြေ့ကို၊ ဆွေ ဆွေ ကြည်ဖြူ၊ အာရုံယူ
 လျက်၊ သုံးလူတို့နတ်၊ မြတ်ထက်မြတ်သား၊ ကိုယ်တော်အားကို၊
 သုံးပါးမှန်စွာ၊ ဝန္တနာနှင့်၊ သဒ္ဓါဖြိုးဖြိုး၊ ကျန်ရှိခိုးသည်၊
 ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း ကြွယ်စေသတည်း။

သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာ ပါဠိ

[ဘုရားရှိခိုး]

- ၁။ သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊
ဒွါဒသဉ္စ သံဟဿကေ။
ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊
နမာမိ သိရဿမဟံ။
- ၂။ အပ္ပကာ ဝါလုကာ ဂင်္ဂါ၊
အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ။
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊
အာဒရေန နမာမဟံ။ ။
- ၃။ နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊
ဟိတုာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ။
အနေက အန္တရာယာပိ၊
ဝိနယန္တု အသေသတော။ ။

အနက်

၁။ အဋ္ဌဝီသံ၊ သုံးပါးဘဝ သုံးလောကတွင် ဉာဏရောင်
ဖိတ် အောင်ဘိသိက်ယူ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊
တန်ဆောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စဒပုဉ်လင်း တရားမင်း
တို့ကို၎င်း၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုနှိုးအောင်း စက်မွေ့
လျောင်းသည့် တသောင်း နှစ်ထောင်ကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊
လရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာဝင်းပြောင် မြတ်ဘုန်း
ခေါင်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊ သောင်းထိုက်စကြာဝဠာ

ဒုတိယကြိမ်

ဂုဏ်ဝါကျော်ဟိန်း ငါးသိမ်းကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဒေဝ၊ နေရောင်
ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းထိန် မြတ်မုန့်တို့ကို၎င်း။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါ
ဖြင့်။ နမာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ဝါလုကာဂင်္ဂါမြစ်ကြီးရော ဂင်္ဂါပတ်ကုန်း ရှိရှိသမျှ
သော သဲလုံးတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ ရေတွက်သိမ်းဆည်း နည်းလှ
ပေကုန်၏။ နိဗ္ဗုတာ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ပြတ်ငြိမ်းလွတ်စင် ပြည်ခွင်
နိဗ္ဗာန် ဝင်စုံတော်မူကြကုန်သော။ ဇိနာ၊ ငါးပါးမာန်အောင်
မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့သည်။ အနန္တာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ များပြား
လှကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးသိန်း တသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်
ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကို၎င်း။
သဿဉ္စ၊ တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်တို့ကို၎င်း။ အာဒရေန၊
ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ နိမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊ ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကုန်
တော့ရသော ပဏာမကုသိုလ်စေတနာကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဥပဒ္ဒဝေ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ဟိတုာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။
အနေကအန္တရာယာပိ၊ များစွာကုန်သော အန္တရာယ်တို့သည်
လည်း။ အသေသတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်။
ဝိနုဿန္တု၊ ပျောက်ပျက်ပါစေကုန်သတည်း။

စာဆိုတော် ဦးမင်း ၁၂-ရာသီဘွဲ့

တန်ခူးလ

ဟောင်းရွက်ညှာ ခါလှစ်လို့၊ တာသစ်ကယ်တဲ့ နံ့ကြိုင်။
သုတ်ဖြူးလေဆော်က၊ ပန်းကံ ကော် ဝတ်မှု ကျင်း၊
သင်းပျံ့ လို့ လှိုင်။
ကြယ်နှစ်ပြိုင်၊ သွယ်ဆိုင်ပဝင်း။
စိတြငယ်နှင့်၊ ငွေလသော်တာတို့၊ ယုဂန်ချာတောင်တော်စွန်းမှ
ထွန်းထိန်လို့ လင်း။

တဆုန်လ

စကားဝါ ငုံသင်းလို့၊ ကြယ်မင်းတဲ့ ဝိသာခါ။
တိမ်ဗွေမှာ ရောင်ခြည်ရွန်း၊ ထွန်းတဲ့ချိန်ပါ။
စုံကန္တာ၊ ဟေမာမြိုင်ထဲ။
ရွှေကျေးပျံသင်လို့၊ စံပျော်ရွှင် သည်ဟိုကူးတယ်၊ မြူးကြစမြဲ။

နယုန်လ

ရွှေစာတော်ပြန်မေးလို့၊ မြတ်လေးတဲ့စပယ်။
မေထုန်ဆို ရာသီကူး၊ ပွင့်ဖူးဝတ်မှုနဲ့၊ သင်းပျံ့တော့တယ်။
ကောင်းကင်လယ်၊ ထက်ဝယ်ဘုံက။
ဇေဌခေါ် ရွှေကြယ်မင်းငယ်၊ လင်းတဲ့ချိန်ပ။

ဝါဆိုလ

ပြုဗွာသဠ် ကြယ်ထွန်းလို့၊ လဝန်းတဲ့ သော်တာ။
သည်ချိန်ကို ယုဂန်ဖျားက၊ နှစ်ပါးရောင်ခြည်ဆိုက်၊
လင်းခိုက်မို့ သာ။
ရနံ့ငယ်ဖြာ၊ ညှာတံကဇုံဖူး။
ပုန်းညက်ကယ် ခိုင်ပင်မင်း၊ သင်းပျံ့ပျံ့ကြူး။

ဒုတိယကြိမ်

ဝါခေါင်လ

ထက်အာကာ ဘု်စွန်းက၊ တောက်ထွန်းထိန်လို့ဝါ။ ။
ဆရဝဏ် ရွှေကြယ်မင်း၊ လင်းတဲ့ချိန်ခါ။ ။
လေညှင်းငယ်သာ၊ သိမ်ရာသီမို့။ ။
ရှုတိုင်းငယ် ဘယ်ညာက၊ ပန်းခတ္တာ ဝတ်မှု်ကျင်းတယ်။ ။
သင်းပျံ့လှိုင်လို့။ ။

တော်သလင်းလ

ကန်ရာသီ ချိန်တွင်းမို့၊ ရွှေယင်းတဲ့မာငုံ။ ။
မြိုင်ဟေမာသနန်းက၊ သုတ်ဖျန်းလေယူဖြန့်၊ သင်းပျံ့ပျံ့ထုံ။
တိမ်စွန်ဘု်၊ ရောင်ဟုန်လျှံပ။ ။
လမင်းသော်တာနှင့်၊ အဘဒ္ဒါရောင်လျှံညီးငယ်။ ။
နီးသည့်ကာလ။ ။

သီတင်းကျွတ်လ

ကြာငါးမည်ကြိုင်သင်းလို့၊ လျှံဝင်းလဲ့ပြောင်ထိန်။ ။
ရွှေနန်းတောင်တော်ဦးမှာ၊ ကွန်မြူးမြင့်မိုရ်မီး၊ ညီးတဲ့ခါချိန်။
ရှိဦးငယ်နှိမ်၊ သုံးကြိမ်ရိုပျောင်း။ ။
သက္ကစွာ ဂါရဝါနှင့်၊ စဉ်အလာ ပူဇော်ပွဲကို၊ နဲ့ကြပေတောင်း။ ။

တန်ဆောင်မုန်းလ

လှူကထိန် သင်္ကန်းနှင့်၊ မင်္ဂလမ်းတဲ့ ဆုပန်ရွယ်။ ။
သည်ချိန်ကို ဝတ်မှု်ကြဲလို့၊ ခဲရွှေညွှာရင်းမှာ၊ သင်းရနံ့ကြယ်၊
ကောင်းကင်လယ်၊ ထက်ဝယ်ဘု်ဦး။ ။

ရွှေလစန္ဒာနှင့်၊ ကြတ္တိကာ ကြယ်ပြောင်ရွန်းငယ်။ ။
ထွန်းထိန်လို့မြူး။

နတ်တော်လ

ရှစ်ခွင်မှာ မြူဆင်းလို့၊ ငွေနှင်းတဲနုစို၊ ။
ဂမုန်းသဇင်တို့၊ စုံခွင်မှာလေချိုညှင်းက၊ သုတ်သွင်းဘယ်ညာနို့။
သင်းပျံ့ပျံ့ချို။
ယုဂန္ဓိရံ၊ တောင်မိုထိပ်ဖျား။ ။
ရွှေလစန္ဒာနှင့်၊ မိဂသီရောင်ခြည်ဖျန်းတယ်၊ မြန်းတူကြသွား။

ပြာသိုလ

ငွေသော်တာစန္ဒာနှင့်၊ ဖုသျှတဲလမ်းဆုံ၊ ။
တိမ်လွှာရောင်ဝါကျင်းလို့၊ ထိန်ဝင်းတူပြိုင်ပ၊
မြန်းကြခိုက်ကြုံ။ ။
တသိန်ဂုဏ်၊ မြိုင်စုံမြနန်း၊ ။
နုစိမ်းစိုစိုနှင့်၊ ပန်ခွာညို ငိုတံထူးတယ်၊
ဖူးပွင့်ချက်ဆန်း၊ ။

တပို့တဲလ

ရာသီချိန်ခါရောက်လို့၊ လဲပေါက်ကယ်တဲပွင့်ညီ၊ ။
ရွှေပန်းနံ့သာနှင့်၊ ခြောက်ရောင်ဝါစေတီရင်းမှာ၊
ဆယ်စင်းလက်စုံပူး၊ ဦးမြှောက်လို့ချို၊ ။
ငွေနှင်းရယ်စီ၊ သုံးလီသမယ၊ ။
ရောင်ဖြိုးဝေစွာနှင့်၊ ယုဂန်သာ တောင်တော်စွန်းမှာ၊
ထွန်းလိမ့်မာသ။ ။

ဒုတိယကြိမ်

တပေါင်းလ

ပန်းရွှေဖီ ကြိုင်လှောက်လို့၊ ပိတောက်ကယ်တဲ့ သင်းချို၊ ။
 ဥတ္တရာ ဘရဏဂုဏ်က၊ တိမ်ဘုံမှာ ရောင်ခြည်လင်းလို့၊
 လမင်းသော်တာနှင့်၊ တူမကွာထိန်ဝါလဲ၊ ထွန်းတဲ့ခါကို၊ ။
 သောင်သဲငယ်မို့၊ ရေညှိရစ်မို့၊ ။
 လေညှင်းငယ်သာ၊ စုံဟေမာမြိုင်ထဲက၊ ဝမ်းဘဲရွှေစင်ယော်တို့၊
 ဖော်ခေါ်သံမောင်မယ်ကျုံးတယ်၊ မြူးပျော်ကြလို့၊ ။

မြန်မာရာသီစက်ဝန်းအခေါ်များ

တဒနု၏တဒနုလိတ္တာ ၆၀-မှာ=၁ တဒနုလိတ္တာ
 တဒနုလိတ္တာ ၆၀-မှာ=၁ အနုလိတ္တာ
 အနုလိတ္တာ ၆၀-မှာ=၁ ဝိလိတ္တာ
 ဝိလိတ္တာ ၆၀-မှာ=၁ လိတ္တာ
 အံသာ ၃၆၀-မှာ=၁ ရာသီစက်ဝန်း

(အံသာကို ကလာ၊ ဝိကလာ၊ အနုကလာ၊ အနု၏ အနု
 ကလာ၊ တဒနုကလာ၊ တဒနုကလာ၏ တဒနုကလာ ဟူ၍လည်း
 ခေါ်ကြသည်။)

မိဿစသော ရာသီတို့၏ ဝဂ္ဂ ၆-ပါး

ဟောရတ် ၂ ခုမှာ=၁ ရာသီ
 တရင်း ၃ ခုမှာ=၁ ရာသီ
 နဝင်း ၉ ခုမှာ=၁ ရာသီ
 ဒွါဒသင်း ၁၂ ခုမှာ=၁ ရာသီ
 တိသင်း ၃၀ ခုမှာ=၁ ရာသီ

ရာသီဝဂ္ဂ ၆-ပါး၏ ပမာဏအံသာများ

တိသင်း ၁ ခုမှာ=၁ အံသာ
 ဒွါဒသင်း ၁ ခုမှာ=၂၂ အံသာ
 နဝင်း ၁ ခုမှာ=၃၃ အံသာ
 တရင်း ၁ ခုမှာ=၄၀ အံသာ
 ဟောရတ် ၁ ခုမှာ=၁၅ အံသာ
 မိဿစသောရာသီ ၁ ခုမှာ=၃၀ အံသာ

နက္ခတ်တခု၏ အစိတ်များ

၄ ဆင့် အနုဃဋ္ဌိ	၆၀ မှာ=၁ ဝိဃဋ္ဌိ
ဝိဃဋ္ဌိ	၆၀ မှာ=၁ ဃဋ္ဌိ
ဃဋ္ဌိ	၆၀ မှာ= နက္ခတ်တလုံး
၅ ဆင့်အနုဃဋ္ဌိ	၆၀ မှာ=၁ ဝိဃဋ္ဌိ
ဝိဃဋ္ဌိ	၆၀ မှာ=၁ ဃဋ္ဌိ
ဃဋ္ဌိ	၁၅ မှာ=၁ ပါဒ် နက္ခတ်တလုံး

လ၏တိထိတခုမှ အစိတ်အပိုင်းများ

အနုဃဋ္ဌိ	၆၀ မှာ=၁ ဝိဃဋ္ဌိ
ဝိဃဋ္ဌိ	၆၀ မှာ=၁ ဃဋ္ဌိ
ဃဋ္ဌိ	၆၀ မှာ=၁ တိထိ

ပြန်မာနာရီများ

မျက်တောင်တမှိတ်=၁ ခဏ

၃၀ ခဏ=၁ လျ

၁၀ လျ=၁ ခရာ

၁၀ ခရာ=၁ ပြန်

၆ ပြန်=၁ ဗီဇနာ

၁၅ ဗီဇနာ=၁ ပါဒ်

၄ ပါဒ်=၁ နာရီ

၆၀ နာရီ=၁ ရက်

လူ၏အရိပ်ကို မဝါးဖြင့် တိုင်းယူခြင်း

၆၀ ဆံခြည်=၁ မုယော

၆၀ မုယော=၁ စပါး

ဒုတိယကြိမ်

(တနည်း)

- ၁၀ ဆံခြည် = ၁ နှမ်း
 ၆ နှမ်း = ၁ မုယော
 ၄ မုယော = ၁ လက်သစ်
 ၁၅ လက်သစ် = ၁ ဖဝါး

မြန်မာအတိုင်း

- ၁၀ ဆံခြည် = တနှမ်း
 ၆ နှမ်း = တမုယော
 ၄ မုယော = တလက်သစ်
 ၈ လက်သစ် = တမိုက်
 ၃ မိုက် = တတောင်
 ၇ တောင် = တတာ
 ၂၀ တာ = ၁ ဥဿဘ
 ၂၀ ဥဿဘ = တကောသ
 ၄ ကောသ = တဂါဇုတ်
 ၄ ဂါဇုတ် = တယူဇနာ

၁၂ ရာသီ၏ ပုံသဏ္ဌာန်များ

- ၁။ မိဿရာသီ = ဆိတ်ထီးရုပ်
 ၂။ ပြိဿရာသီ = နွားထီးရုပ်
 ၃။ မေထုန်ရာသီ = ယောက်ျား၏ လက်ျာ ဘက် လက်၌
 လှံတံကိုင့်၊ မိန်းမ၏လက်ဝဲဘက်လက်၌
 တယောကိုကိုင့်၍ နံဘေး ချင်းယှဉ်၍
 ရုပ်နေသောရုပ်။

ဒုတိယကြိမ်

- ၄။ ကရကဋ်ရာသီ= ပုဇွန်လုံးရုပ်
 ၅။ သိန်ရာသီ = ခြင်္သေ့ရုပ်
 ၆။ ကန်ရာသီ=ကောက်ဆုပ်နှင့် မီးရှူးတိုင်ကို ကိုင်လျက်
 လှေစီးသော အပျိုကညာရုပ်။
 ၇။ တူရာသီ=ချိန်ခွင်ကိုင်သော ယောက်ျားရုပ်။
 ၈။ ပြိစ္ဆာရာသီ=ကင်းပုဇွန်ရုပ်၊
 ၉။ နေရာသီ=ခါးအထက်၌ တင်ထားသောလေးကို ပစ်မည့်
 ဟန်ဆွဲလျက် ခါး အောက် ခြေ တွင် လေး
 ချောင်းနှင့် မြင်းရုပ်။
 ၁၀။ မကာရရာသီ=သမင်ဦးခေါင်းနှင့် မဏ္ဍရံး မည်သော
 ငါးကိုယ်ရုပ်။
 ၁၁။ ကုရာသီ=တဖက်ထောင်၊ လက်တဖက် ထောက်လျက်
 ရေအိုးကိုင်ထားသော ယောက်ျားရုပ်။
 ၁၂။ မိန်ရာသီ=အမြီးချင်းဆိုင်နေသော ငါးရုပ်။

အနေကဇာတင် ဂါထာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အနေကဇာတိ သံသင်္ခရံ။

သန္တာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ။

ဂဟကာရ ဂဝေသန္တော၊

ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပုနံ။

ဒုတိယကြိမ်

၂။ ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊
 ပုန ဂေဟံ န ကာဟသိ။
 သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ၊
 ဂဟက္ကုဋ္ဌံ ဝိသင်္ခတံ။
 ဝိသင်္ခါရ ဂတံ စိတ္တံ၊
 တဏှာနံ ခယ မဇ္ဈဂါ။

အနက်

၁။ ဂဟကာရ-ခန္ဓာအိမ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာအခါခါအထပ်ထပ် ပြုလုပ်တတ်သော ဟယ်တဏှာ ယောက်ျား အို....လက်သမား၊ ယေနဉာဏေန-အကြင်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်၊ တံ-သင့်ကို၊ ဒိဋ္ဌု-ဒိဋ္ဌလက်ငင်း သိမြင်ခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-စွမ်း နိုင်၏၊ တံ ဉာဏ်-ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ဂဝေသန္တော-လိုက် လံ့ရှာ ဖွေ သော၊ အဟံ-ငါသည်၊ အနိဗ္ဗိသံ၊ အနိဗ္ဗိသန္တော-မရသေးသည် ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိ သံသာရံ-ဖြစ်တုံ ပျက်ပြန် ကြိမ်ဖန်များစွာ သံသာသို့၊ သန္တာဝိဿံ-တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ပြေးသွား ရလေပြီ၊ ပုနပုနံ-အဖန်ဖန်၊ ဇာတိ-ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ-အလွန်တရာ ဆင်းရဲစွာဘိ၏။

၂။ ဂဟကာရက-ခန္ဓာအိမ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ အခါခါအထပ်ထပ် ပြုလုပ်တတ်သော ဟယ်....တဏှာယောက်ျား အို....လက်သမား၊ တံ-သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌော-ပညာစက္ခုသဗ္ဗညုဖြင့် ယခု ငါမြင်ပြီးသော သူသည်၊ အသိ-ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ပုန-တဖန်၊ ဂေဟံ-အတ္တဘောတည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို၊ န ကာဟသိ-သင်မပြုရတော့ပြီ၊ တေ-သင်တဏှာယောက်ျား လက်သမား၏၊ သဗ္ဗာ

ဒုတိယကြိမ်

အလုံးစုံကုန်သော၊ ဖာသုကာ- ခန္ဓာအိမ်၏ ကိလေသာတည်း
 ဟူသော ထုပ်လျှောက်အခြင်တို့ကို၊ ဘဂ္ဂါ-ရစရာမရှိ စိစိကျေညက်
 ငါချိုးဖျက် အပ်ကုန်ပြီ၊ ဂဟကုဋ္ဌ-ခန္ဓာအိမ်၏ အဝိဇ္ဇာတည်း
 ဟူသော စုလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်မွန်ကင်းကိုလည်း၊ ဝိသင်္ခတံ-ငါ
 ဖျက်ချအပ်ပြီ၊ မေ-ငါ၏၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ ဝိသင်္ခါရံ - ပြုပြင်ခြင်း
 ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ-ဆိုက်ရောက်ပြီ၊ တဏှာနံ-တဏှာတို့၏
 ခယံ-ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ-
 ငါရလေပြီတကား။

ပဋ္ဌာန်း ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
 သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[ပစ္စဟုဒ္ဓေသ ပါဠိ]

၁။ ဟေတုပစ္စယော။

ဟိတ် ခြောက် ပါး ဖြစ်၍ ပစ္စ
 ယုပ္ပန် တရားအား အမြစ်သ
 ဖွယ် ကျေးဇူး ပြုတတ်သော
 တရား၎င်း။

၂။ အာရမ္မဏ ပစ္စယော။

အာရုံခြောက်ပါးဖြစ်၍ ကျေး
 ဇူးပြုတတ်သောတရား၎င်း။

၃။ အဓိပတိ ပစ္စယော။

အကြီးအမှူး ဖြစ်၍ ကျေးဇူး
 ပြုတတ်သော တရား၎င်း။

ဒုတိယကြိမ်

- ၄။ အနန္တရ ပစ္စယော။ အခြားမဲ့ (တ ဆက် တည်း အကြားမရှိ) ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၅။ သမနန္တရ ပစ္စယော။ ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ (တဆက် တည်းအကြားမရှိ) ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၆။ သဟဇာတ ပစ္စယော။ အတူတကွ ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၇။ အညမည ပစ္စယော။ အချင်းချင်း အပြန် အလှန် ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၈။ နိဿယ ပစ္စယော။ မှီရာ ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၉။ ဥပနိဿယ ပစ္စယော။ အား ကြီးသော အကြောင်း ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၀။ ပုရေဇာတ ပစ္စယော။ ရှေး၌ ဖြစ်တတ်သည့် ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၁။ ပစ္ဆာဇာတ ပစ္စယော။ နောက်မှဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၂။ အာသေဓန ပစ္စယော။ အဖန်တလဲလဲ မှီဝဲထူ အပ်သည် ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။

- ၁၃။ ကမ္မ ပစ္စယော။ စီရင်ခြင်း၊ သံဝိဓာန ကိစ္စနှင့် မျိုးစေ့ ဖြစ်စေခြင်း၊ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၄။ ဝိပါက ပစ္စယော။ အကျိုးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၅။ အာဟာရ ပစ္စယော။ ထောက်ပံ့ ခိုင်ခံ့ စေတတ်သည် ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၆။ ဣန္ဒြိယ ပစ္စယော။ အစိုးရသည် ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၇။ စျာန ပစ္စယော။ ကပ်၍ စူးစူး စိုက်စိုက် ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၈။ မဂ္ဂ ပစ္စယော။ ထွက်မြောက် ကြောင်း နည်းလမ်းဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၁၉။ သမ္ပယုတ္တ ပစ္စယော။ ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၂၀။ ဝိပုယုတ္တ ပစ္စယော။ မယှဉ်သည် ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၂၁။ အတ္ထိ ပစ္စယော။ ပစ္စုပ္ပန်၌ ထင်ရှားရှိဆဲ ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။

- ၂၂။ နတ္ထိ ပစ္စယော။ မရှိသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော။ ကင်းမဲ့ ချုပ်ပျောက်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ၂၄။ အဝိဂတ ပစ္စယော။ မကင်းသည် ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရား၎င်း။
- ဣတိ-ဤသို့၊ စတုဝိသတိ ပစ္စယာ-နှစ်ဆယ်လေးပစ္စည်းတို့သည်၊ ပဌာနေ-မဟာပဌာန်ကျမ်းကြီး၌၊ ဌိတာ-တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

မြန်မာ့ရိုးရာ စကားပုံများ

- ၁။ ကိုယ်ချမ်းသာစေလိုသော် ချိုသာ။
- ၂။ ငါးခုံးမတကောင်ကြောင့် တလှေလုံးပုပ် သည်။
- ၃။ စိတ်တွေ့က လူလိမ်မာ၊ စိတ်မတွေ့က မလိမ်မာ။
- ၄။ ဆရာကိုချစ်စေလိုသော် ချဉ်းကပ်။
- ၅။ တယောက်မကောင်းသော် အားလုံးအမျှားပျက်စီးသည်။
- ၆။ တရားသိသော် အမှူးကိုပြုနိုင်သည်။
- ၇။ ပညာကိုချစ်သော် အတတ်မျိုးစုံသည်။
- ၈။ ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒုဘယကြိမ်

- ၉။ မပေးလိုလျှင်မရှိ၊ မသွားလိုလျှင် မသိ။
 ၁၀။ မျက်မှောက်မှာပျားလိုချို၊ မျက်ကွယ်မှာ ကနခို။
 ၁၁။ လာလိုလျှင် အနီးလေး၊ မလာလိုလျှင်ခရီးဝေး။
 ၁၂။ သားကိုချစ်သော် ပညာဖိုသည်။
 ၁၃။ သစ်တပင်ကောင်းသော ငှက်တသောင်းခိုရသည်။
 ၁၄။ အကြံကိုလိုသော် နှိုးနှော။
 ၁၅။ အစကောင်းမှ အနှေးငင်းသေချာသည်။
 ၁၆။ အစည်းအရုံးရှိမှ ကြောက်ရွံ့သည်။
 ၁၇။ အစွဲအလမ်းရှိမှ တည်တံ့သည်။
 ၁၈။ အပေါင်းကောင်းမှအကြောင်းမျှသည်။
 ၁၉။ အမြော်အမြင်ရှိမှ ဆင်ခြင်သည်။
 ၂၀။ အမြစ်ရှိမှ အပင်ရှိ၊ အမေးရှိမှ အဖြေရှိ။
 ၂၁။ အရံအတားရှိမှ လုံခြုံသည်။
 ၂၂။ အရပ်ကိုချစ်စေလိုသော် ပေးကမ်း။
 ၂၃။ အသေအချာရှိမှ အမြဲ။
 ၂၄။ အသွားရှိမှ အလာရှိသည်။
 ၂၅။ ဥစ္စာကိုချစ်သော် ပြည့်စုံသည်။

